

Książka Nauczyciela

- bajki psychoedukacyjne pomocne w radzeniu sobie w sytuacjach trudnych emocjonalnie
- przejrzyste tabele z planami pracy oraz cele ogólne i kompetencje kluczowe
- zabawy, zajęcia muzyczne i gimnastyka poranna powiązane z tematem tygodnia
- indywidualizacja – propozycje zajęć rozszerzających i wspomagających
- teksty literackie w scenariuszach zajęć
- język angielski – odniesienia do serii „Super Heroes”
- piosenki, akompaniamenty, utwory muzyczne i odgłosy dostępne pod kodami QR

materiały w wersji elektronicznej dostępne na portalu: dlanauczyciela.pl

OD UCHA DO UCHA

cz. 1

POZIOM III | Karty aktywności cz. 1

nowa
era

Książka Nauczyciela

POZIOM III | cz. 1

– zajęcia i zabawy z obszaru społeczno-emocjonalnego

– indywidualizacja, propozycje zajęć rozszerzających i wspomagających

Nabyta przez Ciebie publikacja jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy o przestrzeganie praw, jakie im przysługują. Zawartość publikacji możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie umieszczaj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, to nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Możesz skopiować część publikacji jedynie na własny użytek.

Szanujemy cudzą własność i prawo. Więcej na www.legalnakultura.pl

Wykorzystywanie treści niniejszego Utworu, w jakiegokolwiek formie lub w jakimkolwiek procesie, do celów eksploracji tekstu i danych, uczenia maszynowego, rozwoju i/lub szkolenia i/lub wzbogacania sztucznej inteligencji jakiegokolwiek rodzaju jest surowo zabronione.

Wydawnictwo Nowa Era oświadcza, że podjęło starania, mające na celu dotarcie do właścicieli i dysponentów praw autorskich wszystkich zamieszczonych utworów. Wydawnictwo Nowa Era, przytaczając w celach dydaktycznych utwory lub fragmenty, postępuje zgodnie z art. 27¹ ust. 1 ustawy o prawie autorskim. Jednocześnie Nowa Era oświadcza, że jest jedynym podmiotem właściwym do kontaktu autorów tych utworów lub innych podmiotów uprawnionych w przypadkach, w których twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.

© Copyright by Nowa Era Sp. z o.o. 2025
ISBN 978-83-267-4972-8

Autorki planu pracy i scenariuszy: Monika Chludzińska (krag 8.), Joanna Kasztelaniec (krag 6.), Magdalena Ledwoń (krag 10.), Iwona Pietrucha (kregi 1. i 2.), Agata Szczuplakiewicz (kregi 3. i 4.), Karolina Wojno (kregi 5. i 7), Natalia Zęgota (krag 9.).

Autorki zajęć muzycznych: Renata Szczypior i Barbara Tartanus.

Autorka zestawów ćwiczeń gimnastycznych: Jolanta Witkowska.

Redaktorka serii: Agnieszka Uścińska.

Redakcja merytoryczna: Anna Niewiadomska, Łukasz Bernady (scenariusze muzyczne).

Opracowanie redakcyjne: Monika Hałucha.

Nadzór artystyczny: Ewa Kaletyn.

Projekt graficzny: Aleksandra Majewska.

Projekt okładki i strony tytułowej: Piotr Rudz, Ewa Kaletyn (s. I), Elżbieta Grozdeu (s. IV).

Projekty plastyczne: Elena Grikurova-Wojnowska (s. 162), Aleksandra Misiak (s. 82), Emilia Węgiel (s. 104, 121), Anna Zboina (s. 117, 143).

Zdjęcia: Maciej Wróbel (s. 82, 104, 162), Emilia Węgiel (s. 121), Anna Zboina (s. 143), Shutterstock (s. 58, 103, 117).

Realizacja projektu graficznego: Rafał Wieczorek.

Nowa Era Sp. z o.o.
Aleje Jerozolimskie 146 D, 02-305 Warszawa
www.nowaera.pl, e-mail: nowaera@nowaera.pl, Centrum Kontakt: 58 721 48 00

Druk i oprawa: Drukarnia Orthdruk

SPIS TREŚCI

Kręgi tematyczne (propozycje na cały rok)	6
Projekty edukacyjne (10 propozycji)	7
Bajka psychoedukacyjna – lęk przed rozstaniem z rodzicami	10
1. Przyjaciele z przedszkola (1. tydzień września)	12
1.1. Witamy się po wakacjach	13
1.2. Przedszkolak to ja!	16
1.3. Znam swoje przedszkole	20
1.4. Moja grupa w przedszkolu	24
1.5. Świetnie się bawimy	26
Zajęcia muzyczne 1. To już wrzesień	29
Piosenka: „Wrześniu, wrześniu” CD1 Piosenki nr 1	
2. Bezpieczeństwo ważna sprawa (2. tydzień września)	32
2.1. Jak postępuje bezpieczny przedszkolak?	33
2.2. I ja chcę być lekarzem!	38
2.3. I ja chcę być policjantem!	40
2.4. I ja chcę być strażakiem!	43
2.5. Bezpieczne miasteczko drogowe	48
Zajęcia muzyczne 2. Wrześniowe zabawy	51
3. Wspólne zabawy (3. tydzień września)	52
3.1. Nasze ulubione zabawy	53
3.2. Nasze ulubione zabawki	56
3.3. Zabawy na podwórku	59
3.4. Zabawy w domu	61
3.5. Tajemnice przedszkolnych kącików	65
Zajęcia muzyczne 3. Zabawy, zabawki	68
Piosenka: „Noc w przedszkolu” CD1 Piosenki nr 3	
4. Jesteśmy różni (4. tydzień września)	72
4.1. Co mamy wspólnego, a czym się różnimy?	73
4.2. Każdy jest ważny – ja też!	76
4.3. Jak być dobrym dla innych?	79
4.4. Bez złości i też można też!	81
4.5. Festiwal sukcesów przedszkolaków	84
Zajęcia muzyczne 4. Czy klaskanie to jest granie?	86
Piosenka: „W naszym pokoju pełno muzyki” CD1 Piosenki nr 7	
Bajka psychoedukacyjna – lęk przed odrzuceniem przez grupę	88
5. Jesienne kreacje (1. tydzień października)	90
5.1. Czy to jeź, czy inny zwierz	91
5.2. Jesienna przygoda	94
5.3. Kolory Pani Jesieni	97

5.4. Pary nie do wiary	100
5.5. Dary jesieni	102
Zajęcia muzyczne 5. Kto chodzi dziś po lesie?	104
Piosenka: „Pani Jesień” CD1 Piosenki nr 5	
6. Jesienne skarby (2. tydzień października)	107
6.1. Skarbiec warzywny królowej Bony	108
6.2. Mądre zakupy	112
6.3. Owocowo-warzywne kompozycje	115
6.4. Nasiona i ziarna	119
6.5. Mali kucharze	122
Zajęcia muzyczne 6. Co jesień niesie?	124
7. Dbamy o zdrowie (3. tydzień października)	126
7.1. Na zdrowie RUCH	128
7.2. Żadna pogoda nie jest zła	130
7.3. Witaminy na zdrowie	134
7.4. Żyj zdrowo i kolorowo	137
7.5. Zdrowie na medal	140
Zajęcia muzyczne 7. Jesienna polka	144
8. Rytm pór roku (4. tydzień października)	146
8.1. To chyba przez Księżyc	147
8.2. Pewnego dnia... ..	152
8.3. Tęsknoty drzew	155
8.4. Co się kryje w lustrze?	159
8.5. Mistrzowie gry	163
Zajęcia muzyczne 8. Zabawy z wiatrem i deszczem	167
Piosenka: „Wiatr łobuziak” CD1 Piosenki nr 13	
Bajka psychoedukacyjna – lęk przed porażką	170
9. Świat wokół nas (1. tydzień listopada)	172
9.1. Gdzie jest mój dom?	173
9.2. Kto mieszka obok mnie?	176
9.3. Moja droga do przedszkola	180
9.4. Mieszkam w mieście, mieszkam na wsi	182
9.5. Opowiadam o swoim domu	185
Zajęcia muzyczne 9. Tutaj mieszkam	188
Piosenka: „Tutaj mieszkam” CD1 Piosenki nr 11	
10. Polska w moim sercu (2. tydzień listopada)	191
10.1. Podróż po Polsce	192
10.2. Polskie legendy	196
10.3. Sławne Polki i sławni Polacy	202
10.4. Legenda o powstaniu państwa polskiego	204
10.5. Biało-czerwone zabawy	208
Zajęcia muzyczne 10. Fryckowe nutki	211
Zestawy ćwiczeń gimnastycznych	213

Wstęp

Z wielką przyjemnością przedstawiamy Państwu publikację „Książka Nauczyciela” cz. 1, która zawiera propozycję planu pracy, scenariusze zajęć dziennych, scenariusze zajęć muzycznych, piosenki oraz zestaw ćwiczeń gimnastycznych planowanych od września do połowy listopada (kręgi od 1. do 10.).

Elementy pakietu dla dziecka to: „Karty aktywności” cz. 1–4 i Wyprawka – pomoce dydaktyczne do wielokrotnego wykorzystania, materiały wspierające dzieci w nauce czytania i liczenia oraz projekty plastyczne. Szczególną uwagę zwracamy na karty do książeczki „Zabawy z literami”, którą dzieci wykonują w ciągu roku. Pierwsze próby czytania wyrazów oraz samodzielne ich zilustrowanie zapewne przyniosą dzieciom wiele satysfakcji.

Podczas tworzenia serii szczególną uwagę zwróciliśmy na **wspieranie rozwoju emocjonalnego i społecznego** dzieci. Zajęcia i zabawy z tych obszarów zostały wyróżnione w „Kartach aktywności” i w „Książce Nauczyciela” ikoną serca. Dodatkowo raz w miesiącu proponujemy **bajkę psychoedukacyjną**. Teksty zostały napisane specjalnie do tej publikacji, w współpracy z psycholożką. Nadrzędnym celem bajek psychoedukacyjnych jest redukcja lęku powstałego w wyniku negatywnych doświadczeń. Teksty mówią o emocjach, rozwijają empatię, dają wsparcie, uczą strategii działania w trudnych sytuacjach.

Plan pracy, scenariusze zajęć i karty aktywności są tak opracowane, że umożliwiają modyfikację treści w zależności od poziomu rozwoju dzieci w danej grupie, ich możliwości, różnych okoliczności czy nadarzających się okazji w przedszkolu. Są to tylko propozycje. Nauczyciel może dowolnie zmieniać kolejność zajęć, przebieg, z niektórych rezygnować i wplatać swoje pomysły – ale ze zwróceniem uwagi na aktywizację dziecka we wszystkich obszarach.

Każdy tydzień to jeden krąg tematyczny złożony z pięciu tematów, a każdy dzień został podzielony na zajęcia poranne, główne i popołudniowe.

Dodatkowo na naszej stronie internetowej zamieściliśmy dla Państwa **propozycje zajęć metodą projektu**. Każdy projekt wzbogacony został o wskazówki metodyczne, a poszczególne etapy zawierają wiele różnorodnych propozycji aktywności, działań badawczych i zabaw.

Nauka **języka angielskiego** może być realizowana z **kursem Super Heroes** dla pięcioletków.

W nauce towarzyszy dzieciom czwórka przyjaciół: Emma, Lily, Jack i Toby oraz szcurek Matt.

Kurs zakłada uczenie polisensoryczne – otaczanie uczniów językiem przez wykorzystywanie

wszystkich zmysłów, oraz **podjęcie komunikatywne** – wykorzystywanie języka do komunikacji

w realnych sytuacjach. Tematyka rozdziałów została **powiązana z porami roku**, co ułatwia

odniesienie się do codziennych sytuacji z życia sześciolatka. W każdym rozdziale znajdują się

zajęcia tematyczne (okolicznościowe), poświęcone wydarzeniom i okazjom, które przypadają

w danym miesiącu w otoczeniu ucznia. Jest to pomocne w **powiązaniu nauki języka**

angielskiego w przedszkolu z pozostałymi zajęciami.

Mamy nadzieję, że praca z tymi materiałami przyniesie Państwu satysfakcję, a dzieciom radość z zajęć. Życzymy sukcesów Państwu i dzieciom.

Redakcja

KRĘGI TEMATYCZNE

Propozycje na cały rok

WRZESIEŃ

1. Przyjaciele z przedszkola
2. Bezpieczeństwo ważna sprawa
3. Wspólne zabawy
4. Jesteśmy różni

LUTY

20. Świat muzyki
21. Od pomysłu do arcydzieła
22. Czas na teatr
23. Mali artyści

PAŹDZIERNIK

5. Jesienne kreacje
6. Jesienne skarby
7. Dbamy o zdrowie
8. Rytm pór roku

MARZEC

24. Cudowna Ziemia
25. Życie na Ziemi
26. Poznajemy Kosmos
27. Obrońcy przyrody

LISTOPAD

9. Świat wokół nas
10. Polska w moim sercu
11. Przeszłość i teraźniejszość
12. Podróż do przeszłości

KWIECIEŃ

28. Wiosenne przebudzenie
29. Kaprysy pogody
30. Tajemnice technologii
31. Świat – jak to działa?

GRUDZIEŃ

13. Co to jest rodzina?
14. Jak być dobrym człowiekiem?
15. Boże Narodzenie

MAJ

32. Z książką za pan brat
33. Ciekawe zawody
34. Kocham Cię, mamo!
35. Moja rodzina

STYCZEŃ

16. Nowy Rok – mija czas
17. Sport zimowe
18. Świętujemy z babcią i dziadkiem
19. Zimowe obserwacje

CZERWIEC

36. Aktywne przedszkolaki
37. W ogrodzie i sadzie
38. Na wiejskim podwórku
39. Wkrótce wakacje

PROJEKTY EDUKACYJNE

Propozycje dodatkowe na cały rok

Bezpieczna droga do i z przedszkola

Kształtowanie umiejętności bezpiecznego poruszania się na drodze i zapoznanie z zasadami ruchu drogowego.

Jesienne liście

Poszerzanie wiedzy na temat zjawisk zachodzących w przyrodzie jesienią i drzew parkowych oraz kształtowanie postawy szacunku wobec przyrody.

W przedszkolnej kuchni

Poznanie pracy kucharki/kucharza i przedszkolnej kuchni.

W przychodni

Poznanie pracy lekarki/lekarza, pielęgniarki/pielęgniara i poszerzanie wiedzy na temat sposobów leczenia dzieci, przyczyn chorób oraz metod im zapobiegania.

Dinozaury

Poszerzanie wiedzy dotyczącej tego, jak wyglądał świat roślin i zwierząt w erze dinozaurów oraz jak zmieniła się Ziemia.

Poznanie różnych gatunków dinozaurów i badań, dzięki którym ludzie zdobywają wiedzę o przeszłości Ziemi (geologia, paleontologia).

Detektywi Kosmosu

Odkrywanie tajemnic Kosmosu – ruch Ziemi i Słońca, narzędzia wykorzystywane do badań, postać Mikołaja Kopernika, Układ Słoneczny (planety, gwiazdy, księżyce).

Paleta kolorów

Kształtowanie umiejętności rozróżniania barw podstawowych i pochodnych oraz dostrzeżenie roli barw w świecie roślin i zwierząt (barwniki, zmiany w przyrodzie jesienią, dostosowanie do warunków życia).

Symbole narodowe

Kształtowanie postawy patriotycznej i poczucia przynależności do narodu oraz poszerzanie wiedzy historycznej (polskie legendy, święta państwowe).

Drogocenna woda

Poszerzanie wiedzy dotyczącej zasobów wody na Ziemi, w tym wody pitnej, oraz kształtowanie postawy proekologicznej.

Wszystko o książkach

Poznanie początków druku, procesu powstawania książki i osób w niego zaangażowanych oraz dostrzeżenie różnorodności książek.

Pełne scenariusze zajęć prowadzonych metodą projektów dostępne na www.dlanauczyciela.pl

Język angielski z Super Heroes

ZAPOZNAJ SIĘ Z SERIĄ SUPER HEROES

W naszej serii
znajdziesz m.in.:

RUTYNY

Rutyny to krótkie piosenki, które porządkują nauczanie i pozwalają dzieciom przewidzieć kolejne etapy zajęć. Mogą być stałym elementem lekcji, zachęcającym do nauki języka angielskiego i zaangażowania w poszczególne czynności.

Piosenka powitalna (przed południem)

*Good morning!
Good morning, good morning,
Good morning to you!
Good morning, good morning,
How are you?*

Piosenka powitalna (po południu)

*Good afternoon!
Good afternoon, good afternoon,
Good afternoon to you!
Good afternoon, good afternoon,
How are you?*

Piosenka zapraszająca do pracy (przy stoliku lub na dywanie)

*It's time to work!
Everybody, sit down,
Sit down, sit down.
Everybody, sit down,
It's time to work!*

Piosenka zapraszająca do wysłuchania historyjki

*Story chant
It's story time!
It's story time!
Look and listen!
Look and listen!
It's story time!
It's story time!
Everybody, ssshhh!
Everybody, ssshhh!*

Piosenka zapraszająca do posprzątania

*Tidy up!
Tidy up, tidy up,
Everybody, tidy up,
Tidy up, tidy up,
Tidy up now!
Tidy up, tidy up,
Everybody, tidy up,
Tidy up, tidy up,
Tidy up now!*

SPECIAL DAYS

W każdym rozdziale, w lekcji 6., znajdują się zajęcia tematyczne (Special Days). Dotyczą wydarzeń i okazji, które przypadają w danym miesiącu. Lekcje okolicznościowe można łatwo powiązać z tematyką pozostałych przedszkolnych zajęć.

Dot Day

Dzieci rozwijają swoją kreatywność i uczą się nazywać różne kształty.

Halloween

Dzieci dowiadują się, na czym polega tradycja Halloween w krajach anglosaskich i wypowiadają rymowankę o tym wydarzeniu.

Christmas

Dzieci poznają angielskie słówka określające symbole Świąt Bożego Narodzenia i śpiewają piosenkę „We Wish You a Merry Christmas”.

Granny's and Grandad's Day

Dzieci uczą się nazw słodkości i przygotowują wybraną „papierową” słodycz dla babci i dziadka. Uczą się wyrażenia wypowiadanego przy wręczaniu prezentu.

Dinosaur Day

Dzieci poznają nazwy części ciała dinozaura i śpiewają piosenkę „The Hokey cokey”.

Easter

Dzieci przypominają sobie słownictwo związane z Wielkanocą i śpiewają piosenkę o czekoladowych jajkach. Piosenka może być wykorzystana w świątecznym przedstawieniu.

Mother's and Father's Day

Dzieci uczą się nazw produktów spożywczych, które można włożyć do kosza piknikowego i zaprosić na piknik mamę i tatę.

Summer Day

Dzieci poznają nazwy letnich ubrań i akcesoriów do zabawy latem.

Małpi gaj

W gęstym lesie było jeszcze dość ciemno, ale dżungla powoli budziła się ze snu. Słońce błyskało między liśćmi palmy, unoszącymi się jak dach nad wielkim gniazdem, w którym mieszkała rodzina szympanśów. Gniazdo było piękne, zbudowane z ciasno ułożonych gałązek oraz miękkich liści, i bardzo wygodne. Musa mógłby rozprostować ręce i nogi i miałby w nim jeszcze dużo miejsca. Wolał jednak zwinąć się w kłębek i mocno przytulić do mamy, udając, że jest jeszcze bardzo małą małpką.

– Pobudka! – wymruczała mama do ucha Musy. Zwinęła usta w ryjek i pocałowała synka w szyję, łaskocząc go lekko.

– Śpię – powiedział Musa, zaciskając mocno powieki. Nie chciał wstawać, choć trochę burczało mu w brzuchu.

– Hoho! – zawołała mama. – Zobacz, jakie pyszne banany tata przyniósł na śniadanie!

Podala mu pachnący owoc i sama także zjadła jeden. Potem, jak zwykle, umyli zęby, używając miękkich patyczków, a na koniec wyszczerzyli się do siebie.

Trochę jak w szerokim uśmiechu, a trochę, by sprawdzić, czy oboje mają czyste buzie.

Mama poklepała się po plecach, a Musa wskoczył na nie i chwycił jej futro palcami rąk i stóp. Tak dobrze było czuć ciepło mamy i jej dobry, znajomy zapach.

– Długo tam będę? – spytał Musa, gdy mama zwinnie schodziła po gałęziach drzewa.

– Dziś zostaniesz do obiadu i odbierze cię tata – powiedziała mama spokojnie.

– Jutro ja przyjdę po ciebie po obiedzie.

– Jutro? – zapytał Musa. – To znaczy, że kiedy jutro wstanie słońce, też pójde do przedszkola?

– Tak, jutro też i następnego dnia także. Kiedy mówiłam, że będziesz teraz chodzić do Małpiego gaju, właśnie o to mi chodziło. Przez pięć dni każdego ranka będziemy chodzić do przedszkola, tam cię ucałuję i przytulę, a ty zostaniesz razem z innymi małymi szympanśami. Będziesz się z nimi bawić, a nauczycielka, mądra szympanśica Salma, nauczy was rozpoznawać różne rośliny, skakać przez strumień i wybierać dobre miejsca na kryjówki. Kiedy się zmęczysz nauką i zabawą, trochę się zdrzemniesz, a potem zjesz coś dobrego. I zawsze po ciebie przyjdziemy, ja albo tata.

– Pięć dni to dużo? – zapytał Musa.

– Spójrz na swoją dłoń. Ma pięć palców. Przez tyle dni będziesz wstawać, zjadać śniadanie w domu, a potem iść do przedszkola. To znaczy – mama

Lęk przed rozstaniem z rodzicami

chrząknęła – mógłbyś już iść całkiem sam, bo trochę ciężko mi cię nosić.

Musa mocniej złapał futro mamy. Dziś jeszcze wołał jechać na jej plecach.

– A potem – mówiła dalej mama, idąc wśród gęstych krzewów – będą dwa dni, kiedy zostaniesz w domu, z tatą i ze mną. Będziemy odpoczywać i bawić się, i przytulać, ile chcemy. Dwa to tyle, ile każda małpka ma uszu – dodała mama. I zawołała – O, zobacz, już jesteśmy na miejscu!

Musa wychylił głowę nad ramieniem mamy i spojrzał na zieloną polanę otoczoną bambusami i paprociami. Były tam gałęzie do wspinania, piłki kokosowe, miękkie dywaniki z trawy i liany. Na jednej z nich huśtał się mały szympans. Dwa inne goniły właśnie za kolorowym motylem.

– Ładnie tu – zdziwił się Musa.

– Pewnie, że ładnie – roześmiała się szympansica Salma. – I można się bawić przez cały czas. Dzień dobry, ty jesteś Musa, prawda?

– Tak – pokiwał głową szympans. I dodał niepewnie – Dzień dobry...

– Chodź, poznasz Fifi – zaproponowała nauczycielka. – To ten, który huśta się na lianie. Też jest tu dziś po raz pierwszy i powiem ci, że chyba... – Salma szepnęła – chyba jest mu trochę smutno samemu. Może jak zaczniecie się razem huśtać i trochę porozmawiacie, polubicie się?

Musa powoli zszedł z pleców mamy.

– Pamiętaj synku – powiedziała – tata przyjdzie po ciebie po obiedzie.

– I tak przez pięć dni? – spytał Musa cichutko.

– Pięć dni – mama wyciągnęła do synka otwartą dłoń i poczekała, aż on przyłoży do niej swoją łapkę. – A potem dwa dni przerwy – uśmiechnęła się, otulając rękami jego uszy. Pocałowała go i dodała: – A dziś wieczorem opowiesz mi, jaki jest Fifi.

Musa złapał za rękę Salmę i poszedł z nią w stronę liany. Zawsze chciał się na takiej pohuśtać.

– Powiem Fifi, że już nie jest sam – powiedział Musa.

– Dobry pomysł – kiwnęła głową Salma. A potem patrzyła, jak dwa małe szympansy huśtają się i rozmawiają, ustalając, w co się pobawią.

– Zostaną przyjaciółmi – powiedziała do siebie zadowolona, jak zawsze wtedy, gdy widziała początek czegoś bardzo dobrego.

Joanna Szulc

Propozycje pytań do rozmowy:

- Dlaczego Musa nie chciał rano wstać?
- Dokąd zaprowadziła go mama?
- Co małe szympansy robiły w Małpim gaju?
- Przez ile dni Musa miał chodzić do przedszkola, a przez ile odpoczywać w domu?
- Z kim Musa bawił się w przedszkolu?

1. Przyjaciele z przedszkola

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- wdrażanie do uczestnictwa w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- wdrażanie do bezpiecznego i poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności wyrażania własnych emocji

OBSZAR SPOŁECZNY

- wdrażanie do współdziałania w zespole rówieśniczym
- budowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej
- zapoznanie z rozkładem pomieszczeń w przedszkolu
- kształtowanie pożądanych zachowań, respektowanie norm społecznych
- wdrażanie do przestrzegania ustalonych reguł i zasad obowiązujących podczas pobytu w przedszkolu – wypracowanie kontraktu grupy

OBSZAR POZNAWCZY

- wdrażanie do wypowiadania się na określony temat
- wdrażanie do samodzielnego tworzenia prac plastycznych za pomocą różnorodnych technik
- kształtowanie umiejętności globalnego rozpoznawania napisów
- kształtowanie umiejętności klasyfikowania obiektów, tworzenia kolekcji, sprawnego przeliczania i porównywania kolekcji
- kształtowanie umiejętności określania kierunków (prawa, lewa, góra, dół) oraz położenia (obok, przed, za, między, nad, pod)
- wdrażanie do uważnego słuchania

Kompetencje kluczowe

1., 5., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- pink, purple, black, white, circle, square

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie kolorów i kształtów, śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”

Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe: nauczyciel uderza rytmicznie w tamburyn, w zależności od wystukiwanego rytmu dzieci biegają lub maszerują w różnych kierunkach. Na głośne pojedyncze uderzenie w tamburyn dzieci wykonują podskok.

Ćwiczenie tułowia: dzieci stoją w rozсыpcy w lekkim rozkroku, ręce na biodrach, stopy „przyklejone” do podłogi. Wykonują skręty tułowia raz w lewo, raz w prawo.

Ćwiczenie równowagi: dzieci biegają i na dźwięk tamburynu oraz hasła: Prawa lub Lewa zatrzymują się, stając na odpowiedniej nodze, i starają się przez moment utrzymać równowagę.

Ćwiczenie bieżne: dzieci dobierają się w pary, stają jedno za drugim, podają sobie ręce, tworząc zaprzęgi. „Zaprzęgi” poruszają się w różnych kierunkach, w rytmie wystukiwanym na tamburynie.

Ćwiczenie wyciszające: marsz po obwodzie koła.

Środki dydaktyczne: tamburyn

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne ilustracje o tematyce przedszkolnej (np. zabawki, ogród przedszkolny, dzieci). Warto poprosić rodziców o przejrzenie makulatury i przyniesienie np. starych czasopism, broszur reklamowych, kalendarzy.

Temat 1.1. Witamy się po wakacjach		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Spotkanie – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem • Piłka w kole – zabawa integracyjna • Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”	– uczestniczy w zabawach ruchowych, integracyjnych i muzycznych I.5 – uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Wakacyjne wspomnienia – słuchanie wiersza i rozmowa o wakacjach • Zgadnij, gdzie byłem/byłam na wakacjach – zabawa w skojarzenia • Wyprawka – „Ramka”, zabawa grafomotoryczna, ramka do odrysowania rączki; oglądanie materiałów edukacyjnych, ustalenie zasad korzystania z nich • Zajęcia muzyczne – „To już wrzesień”, nauka piosenki	– wypowiada się na temat wakacji IV.5 – współdziała w zespole rówieśników III.1 – określa kierunki na kartce IV.8 – używa chwytu pisarskiego podczas rysowania I.7 – przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie III.5 – rozwija umiejętność szybkiej reakcji na przerwę w muzyce IV.7 – jest wrażliwe na budowę utworu IV.7 – rozwija poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7
III.	• Przygoda na wakacjach – wspólne układanie opowiadania • Na wakacjach – zabawa relaksacyjna • W ogrodzie: Wyścigi kapsli – zabawa zręcznościowa. Poszukiwacze skarbów – zabawa tropiąca. Zabawy w piaskownicy	– wykonuje własne eksperymenty językowe IV.6 – odpoczywa przy muzyce IV.7 – współdziała w zespole rówieśników III.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Spotkanie – zabawa integracyjna w kole ze śpiewem na melodię znanej zabawy „Pingwin”.

Dzieci ustawiają się na obwodzie koła, wszyscy śpiewają:

O, jak przyjemnie i jak wesoło

znów razem spotkać się, się, się. (dzieci rytmicznie klaszcza)

*Podaj mi rękę, ukoń się pięknie, (wykonują polecenia z piosenki)
do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy. (podskakują obunóż zgodnie z tekstem)*

Piłka w kole – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją na obwodzie koła, podają sobie piłkę, recytując wspólnie wyliczankę:

*Piłka tu, piłka tam,
krąży piłka tu i tam.
Jak to miło i wesoło,
kiedy piłka krąży w koło.*

Kiedy recytacja się kończy, dziecko, u którego zatrzymuje się piłka, podaje głośno swoje imię. Może to zrobić w dowolny sposób, zmieniając intonację, sylabizując, śpiewając, szeptem, głośno (wszystko zależy od inwencji dzieci).

Środki dydaktyczne: piłka

Cwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Wakacyjne wspomnienia – słuchanie wiersza i rozmowa dotycząca wspomnień z wakacji.
Nauczyciel czyta wiersz:

Wakacyjne wspomnienia

*Każdy człowiek, mały, duży,
wie, do czego lato służy.
Wie, od czego są wakacje,
jakie niosą nam atrakcje.*

*Lecz czas leci, świat się zmienia.
Pozostają więc wspomnienia.
Otwórz album ze zdjęciami
i wspominaj razem z nami.*

*Urlop z wodą preferujesz?
Więc nad morze podróżujesz
lub nad rzekę czy jezioro.
Tam słoneczka czeka sporo.*

*Gdy z przyrodą kontakt bliski,
pakuj w góry swe walizki.
Żeby w lesie, na polanie,
pod namiotem mieć mieszkanie.*

*Jeśli uciec chcesz od miasta,
zmykasz na wieś – no i basta! –
By na wiejskim tam podwórku
liczyć piórka żółtym kurkom.*

*Możesz jeszcze gdzieś na łące
poprzyglądać się biedronce.
Lub odwiedzić dziadka Tadka
i pozbierać w sadzie jabłka.*

*Jeśli w mieście spędzasz lato –
jest i rozwiązanie na to.
Na plac zabaw idź z kolegą,
bo plac przecież jest od tego.*

*Tam zjeżdżalnie są, huśtawki,
z piasku babki i zabawki.
W parku też czeka zabawa:
rolki, rower – świetna sprawa.*

*Wybór masz, a więc nie zwlekaj.
Wszędzie wiele przygód czeka.
Baw się dobrze i koniecznie
spędzaj czas tylko bezpiecznie!*

Iwona Pietrucha

Dzieci opowiadają o swoich wakacjach, a nauczyciel dodatkowo zadaje pytania: *Gdzie można spędzić wakacje? Co można robić nad wodą (jeziorem, morzem)? Czy wakacje na wiejskim podwórku mogą być ciekawe? Dlaczego? Do czego służy namiot? Jak się nazywa miejsce w mieście, gdzie również można spędzić wakacyjny czas?* Na koniec powinno pojawić się pytanie: *Po co ludziom są potrzebne wakacje?* i swobodne odpowiedzi dzieci.

Zgadnij, gdzie byłem/byłam na wakacjach – zabawa w skojarzenia.

Dzieci siedzą w kole, nauczyciel odgrywa rolę lokomotywy, wszyscy śpiewają wspólnie fragment znanej piosenki o pociągu, np. „Jedzie pociąg”. „Lokomotywa” zatrzymuje się na stacji, sylabizuje imię wybranego dziecka (w dowolny sposób uwzględniając tonację, wysokość dźwięku) i zaprasza je „do pociągu”. Wybrane dziecko podaje wymyślone przez siebie wyrazy związane z wakacyjnym miejscem, reszta dzieci odgaduje, o jakie miejsce chodzi, np. piasek, woda, ponton, słońce, opalanie – morze; maliny, grzyby, drzewa, ptaki – las; łódka, namiot, woda, kajak – jezioro. „Pociąg” rusza do odganianego miejsca, a dzieci śpiewają jedną zwrotkę piosenki. Sekwencje zabawy mogą powtarzać się zgodnie z liczbą odgadywanych miejsc.

Wyprawka – ramka do odrysowania rączki, zabawa grafomotoryczna.

Nauczyciel prezentuje kartę w Wyprawce. Dzieci wspólnie odnajdują wskazywane przez nauczyciela miejsca: środek kartki, prawy górny róg, lewy dolny róg itp., wskazując je palcem (lewym, prawym). Następnie dzieci rysują po śladzie ramkę i odrysowują swoją dłoń. Chętne dzieci podpisują. Nauczyciel pomaga dzieciom, które nie potrafią tego zrobić, np. pisze imię na kartce – a dziecko je odwzorowuje.

UWAGA! Ponieważ jest to pierwsze zetknięcie dziecka z materiałami z serii – dzieci powinny mieć czas na swobodne zapoznanie się z poszczególnymi elementami. Ustalamy zasady korzystania z Kart aktywności i Wyprawki.

Środki dydaktyczne: W „Ramka”, kredki, ołówki, flamastry

Zajęcia muzyczne – „To już wrzesień” (opis na s. 29).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Przygoda na wakacjach – wspólne układanie opowiadania.

Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie, np. *Pewnego dnia Ania wyjechała wraz z rodzicami nad morze...*, a dzieci podają propozycje swoich zdań w celu rozwinięcia opowiadania, które nauczyciel może zapisywać.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia wspomagające

Zabawy językowe – analiza słuchowa wyrazów.

Szukanie wyrazów, w których na początku słychać tę samą głoskę – koło, lato, album, lokomotywa, atlas, kajak; dobieranie rymów do wyrazów: łódka – kłódka, skakanka – filiżanka, łąpatka – herbatka.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Album – stworzenie albumu.

Wykorzystując opowiadanie stworzone na poprzednich zajęciach, nauczyciel z chętnymi dziećmi tworzy album z rysunkami i tekstami.

utwór

Na wakacjach

Dzieci leżą na dywanie, mają zamknięte oczy. Gra muzyka relaksacyjna. Nauczyciel bardzo cicho przywołuje w dziecięcej wyobraźni wakacyjne obrazy, np. *Wyobraźcie sobie, że leżycie na plaży, słońce przygrzewa, słychać szum morza, odgłosy mew, czuć delikatny powiew wiatru. Opalacie się i odpoczywacie... lub Wyobraźcie*

sobie, że odpoczywacie na letniej łące, ćwierkają ptaki, pachną kwiaty, słońce opala waszą skórę, jest wam przyjemnie...

Środki dydaktyczne: dowolna muzyka relaksacyjna, np. CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur zwane „Deszczowym”

W OGRODZIE

Wyścigi kapsli – zabawa zręcznościowa.

Dzieci rysują patykami lub kredą trasy, z zaznaczeniem startu i mety. Poruszają kapslami w ustalony sposób, tak aby nie wypadły z trasy, czyli poza narysowane linie.

Środki dydaktyczne: kapsle po napojach, kreda lub patyki

Poszukiwacze skarbów – zabawa tropiąca.

Nauczyciel chowa stoik z muszlami, tak by dzieci go nie widziały. Zabawę zaczynamy w określonym miejscu. Dzieci szukają „skarbu” według wskazówek zawartych w odnajdywanych po drodze liścikach – kolorowych karteczkach z zaszyfrowanym kodem przygotowanych wcześniej przez nauczyciela, np. szkic drzewa – szukamy pod drzewem, kontur stopy skierowanej do przodu i cyfra 5 – robimy 5 kroków przed siebie, strzałka skierowana w prawo i cyfra 4 – idziemy 4 kroki w prawo.

Środki dydaktyczne: stoik z muszlami, wskazówki w formie „liścików”

Zabawy w piaskownicy.

Środki dydaktyczne: zestawy do zabawy w piaskownicy, wiaderka, łopatkę, grabki, foremki

Temat 1.2. Przedszkolak to ja!		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Puste miejsce – zabawa integracyjna • Moje stopy – odrysowywanie na kartce stóp • Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”	– zna imiona koleżanek i kolegów III.2 – doskonali sprawność manualną I.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Marysia – słuchanie fragmentu książki „Marysia. Trzy historie dla przedszkolaków” N. Berkane • Baloniku nasz malutki – tradycyjna zabawa integracyjna ze śpiewem • Jesteśmy przedszkolakami – krótka rozmowa na temat koleżanek i kolegów w grupie • Lustreczko, powiedz przecie... – zabawy z lustrem • Wstana dzieci... – zabawa orientacyjno-porządkowa • Moja książeczka – wspólne oglądanie Kart aktywności, zapoznanie z symbolami, wprowadzenie zasad samooceny, orientacja na kartce	– wypowiada się na określony temat IV.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych ze śpiewem I.5 – wie, że każdy człowiek jest inny III.1 – wie, że każdy człowiek jest inny III.1 – zna imiona koleżanek i kolegów III.2 – wie, że każdy człowiek jest inny III.1 – przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie III.5 – określa kierunki i miejsca na kartce IV.8

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Karty aktywności – bużki, rozpoznawanie i nazywanie emocji, baloniki, zabawa grafomotoryczna Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje II.1 – wodzi kredką po śladzie I.7 – koloruje, uzupełnia rysunek IV.8 – bezpiecznie i poprawnie wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.5
III.	Moje stopy – zabawa przy muzyce Zabawy z balonami – ćwiczenia oddechowe, zabawy zręcznościowe oraz zabawy swobodne z balonem W ogrodzie: Zabawy ruchowe z wykorzystaniem skakanek, hula-hoop i gum do skakania. Chmurka – nauka na pamięć i zabawa z wierszem do rysowania A. Pawłowskiej-Niedbały	– zna imiona koleżanek i kolegów III.2 – uczestniczy w zabawach z balonem I.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – uważnie słucha i nadaje znaczenie swym doświadczeniom IV.6

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Puste miejsce – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole na krzeselkach. Miejsce z prawej strony nauczyciela jest puste. Nauczyciel trzyma piłkę, mówiąc: *Miejsce po mojej prawej stronie jest puste, zapraszam do siebie...* Wymienia imię wybranego dziecka i rzuca do niego piłkę. Wskazane dziecko oddaje piłkę osobie po jego lewej stronie i siada obok nauczyciela. Dziecko z piłką wypowiada to samo zdanie co wcześniej nauczyciel, wybiera kolejną osobę i rzuca do niej piłkę. Zabawa w ten sposób zapętla się.

Środki dydaktyczne: piłka

Moje stopy – odrysowanie na kartce stóp.

Dzieci z pomocą nauczyciela odrysowują na kartkach swoje stopy. Próbuje je podpisać. Nauczyciel pomaga dzieciom, które nie potrafią tego zrobić, np. pisze imię na kartce – a dziecko je odwzorowuje.

UWAGA! Kartki z odrysowanymi i podpisanymi stopami dzieci będą potrzebne do zabawy po południu. Należy je zachować.

Środki dydaktyczne: flamastry, kartki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Marysia – słuchanie fragmentu książki „Marysia. Trzy historie dla przedszkolaka” N. Berkane. Nauczyciel czyta tekst, ale przerywa w zaznaczonych miejscach. Dzieci wspólnie dopełniają tekst. Następnie sprawdzamy, czy mają rację.

Marysia i wesoły dzień w przedszkolu

Misia Marysia uwielbia swoje przedszkole. Przychodzi do niego właśnie, kiedy mama i tato idą do ... (pracy). Rano jest jeszcze trochę zasnana. Dzisiaj o mało nie włożyła lewego kapcia na prawą nogę. Sama zdejmuje kurtkę i przebiera buciki, i jest z tego bardzo ... (dumna).

Każdy przedszkolak trzyma swoje rzeczy w osobnym schowku w szafce. Na drzwiczkach naklejono... (**zdjęcia dzieci**), żeby się nikt nie pomylił.

Wszyscy gotowi? Zaczynamy dzień muzyką! Każde dziecko bierze jakiś instrument i... Bum, bum, ta-rarara, bum, bum, bach! Marysia dzwoni tamburynem, Wojtuś trąbi na... (**trąbce**), Boguś brzdąka na gitarze, a Kajtuś uderza pałeczkami w... (**bębenek**). (...)

Teraz pora na zajęcia plastyczne. Jedni wolą kredki, drudzy flamastry, inni plastelinę. Misia Marysia uwielbia malować... (**farbami**)! Smaruje pędzlem po karcie, aż farba pryska. Wkrótce dokoła jest pełno kolorowych plam. Dobrze, że przed malowaniem misia założyła ochronny... (**fartuszek**). Hej, uważaj, mała artystko, bo pomalujesz sobie nos! A co właściwie Marysia namalowała? Hmm, to pewnie jej tajemnica...

Jeśli jest ładna pogoda, dzieci wychodzą na... (**podwórko**). Przy przedszkolu jest wspaniały plac zabaw z... (**huśtawkami, zjeżdżalnią i piaskownicą**). Misia Marysia najbardziej lubi się bujać na sprężynowej huśtawce. (...)

Maluchy mają w przedszkolu czas na... (**drzemkę**).

Po zabawie na podwórku i po dobrym obiadku są takie zmęczone, że chętnie się układają do... (**snu**). Pani zasłania okna, ponieważ w półmroku łatwiej jest zasnąć. Ciii... (...)

Wypocząć? Pani odsłania okna i do sali zagląda wesoło... (**słoneczko**). (...)

A może na koniec dnia zrobimy coś wszyscy razem? Dzieci ustawiają się w kółeczku, biorą się za ręce i śpiewają wesoło. (...)

Nadia Berkane

Źródło: N. Berkane „Marysia i wesoły dzień w przedszkolu” [w:] Tejze „Marysia. Trzy historie dla przedszkolaka”, Wydawnictwo Debit, Katowice 2020, s. 3–21.

Następnie nauczyciel rozpoczyna rozmowę – wspólnie odtwarzamy przebieg dnia Marysi. Warto przygotować ilustracje do tekstu.

Pytania, które warto zadać:

- Dlaczego w przedszkolu Marysi, w szatni na drzwiczkach szafek naklejono zdjęcia dzieci? Co jest na waszych szafkach?
- Jak myślisz, co mogła namalować Marysia?
- Co dzieci zrobiły razem na koniec dnia?

Środki dydaktyczne: ilustracje z przedszkolnymi pomieszczeniami, kącikami i aktywnościami

Baloniku nasz malutki – tradycyjna zabawa integracyjna ze śpiewem.

Dzieci stają ciasno jedno obok drugiego, trzymają się za ręce. Zaczynają śpiewać: *Baloniku nasz malutki rośnij duży, okrągłutki. Balon urósł, że aż strach, przebrał miarę, no i trach.* Jednocześnie tworzą coraz większe koło – balonik rośnie, na zakończenie piosenki dzieci puszczają ręce i przewracają się. Zabawę powtarzamy.

Jesteśmy przedszkolakami – rozmowa na temat koleżanek i kolegów w grupie.

Dzieci powinny odpowiedzieć na pytania nauczyciela:

- Czy wszyscy jesteśmy tacy sami?
- Czym się różnimy?
- Czy dobrze jest mieć koleżanki i kolegów? Po co nam przyjaciele?.

Lustereczko, powiedz przecie... – zabawy lusterkiem.

Dzieci kolejno przeglądają się w lusterku i opisują swój wygląd. Robią miny, np. wesołą, smutną.

Środki dydaktyczne: lusterko

Wstaną dzieci... – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel wypowiada zdania: Wstaną dzieci, które mają... *czarne włosy, krótkie włosy, warkoczki, spódniczki, spodnie, które lubią lody, przyjeżdżają do przedszkola na rowerze, są uśmiechnięte* itd. Wymienione dzieci wstają i prezentują się grupie.

Moja książeczka – wspólne oglądanie kart zabaw, zapoznanie z symbolami, wprowadzenie zasad samooceny, orientacja na kartce.

Dzieci wspólnie z nauczycielem oglądają „Karty aktywności”. Dzieci odnajdują i wskazują wymieniane przez nauczyciela miejsca, np. środek kartki, prawy górny róg, lewy dolny róg, wskazując je palcem (lewym, prawym).

UWAGA! Przypominamy ustalone zasady korzystania z „Kart aktywności”. Po skończeniu pracy nauczyciel prosi, aby dzieci otoczyły pętlą odpowiednią buzię. W ten sposób dziecko wyraża swoje uczucia. Nauczyciel może zadać pytania pomocnicze:

– *Jak ci poszło? Czy to zadanie ci się podobało? Było łatwe czy trudne?*

Informacje dla nauczyciela:

Tego typu ikonki służą budowaniu samokontroli dziecka i pozwalają nauczycielowi na diagnozowanie emocji dziecka podczas uczenia się. Budujemy świadomość dziecka w odniesieniu do tego, co robi, nad czym pracuje, jak sobie z tym radzi. Uwrażliwiamy dziecko na sens wykonywania określonych ćwiczeń, wdramy do analizy swoich działań, mocnych i słabych stron, uczymy szukania rozwiązań, udzielania informacji zwrotnej na temat rodzaju trudności lub zadowolenia. Budujemy w dzieciach poczucie kompetencji i dojrzałość emocjonalną do podjęcia nauki w szkole.

Karty aktywności – buźki, rozpoznawanie i nazywanie emocji, baloniki, zabawa grafo-motoryczna, samoocena.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 2–3, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 213).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

utwórz

Moje stopy – zabawa przy muzyce.

Dzieci tańczą w rytm muzyki, w tym czasie nauczyciel rozkłada na dywanie kartki z odrysowanymi i podpisanymi stopami przedszkolaków wykonane podczas zajęć porannych. Gdy muzyka cichnie, dzieci wyszukują swoje imiona i stają na odciskach stóp narysowanych na kartce, sprawdzając, czy poprawnie wykonały zadanie.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 23 „Taniec pastuszków”, wcześniej przygotowane kartki z odrysowanymi i podpisanymi stopami dzieci

utwórz

Zabawy z balonami – ćwiczenia oddechowe, zabawy zręcznościowe oraz zabawy swobodne z balonem, np. nadmuchiwanie balonów, wypuszczanie powietrza, wiązanie, odbijanie tak, aby balon nie dotknął podłogi, taniec z balonem przy muzyce, np. „Uwerturze” do baletu „Dziadek do orzechów” Piotra Czajkowskiego.

Środki dydaktyczne: dowolna muzyka taneczna, np. CD3 Utwory nr 22 Uwertura do baletu „Dziadek do orzechów”

W OGRODZIE

Zabawy z wykorzystaniem skakanek, hula-hoop i gum do skakania.

Środki dydaktyczne: skakanek, hula-hoop, gumy do skakania

Chmurka – nauka na pamięć i zabawa z wierszem A. Pawłowskiej-Niedbały.

Nauczyciel recytuje wiersz i rysuje palcem po śladzie, a potem patykiem.

Chmurka

Narysuję małą chmurkę,
z której spadnie drobny deszczyk.
Narysuję też kałuże:
dwie małe i dwie duże.
Przed kałużą pełnie wąż,
który tak powtarza wciąż:
Narysuję...

Anna Pawłowska-Niedbała

Dzieci powtarzają wersy wiersza za nauczycielem. Następnie nauczyciel mówi początek wiersza, a dzieci kończą. Na koniec dzieci, recytując, rysują obrazek patykami na ziemi lub kredą na chodniku.

Środki dydaktyczne: patyki, kreda

Temat 1.3. Znam swoje przedszkole		
Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Minikoncert życzeń – śpiewanie indywidualnie lub grupowo znanych piosenek • Lisek i Czarodziej – zabawy w kole • Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”	– śpiewa piosenki z przedszkolnego repertuaru IV.7 – nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Wycieczka po przedszkolu – poznanie zasad korzystania z pomieszczeń w przedszkolu, rozwiązywanie zagadek • Co jest w pudełku? – zabawa dydaktyczna • Zabawki – zabawa naśladowcza • Karty aktywności – przedszkole, uzupełnianie obrazka • Zajęcia muzyczne – „To już wrzesień”, utrwalenie piosenki	– określa kierunki i położenie pomieszczeń IV.14 – zna przedszkolne pomieszczenia i wie, jak z nich korzystać III.5 – rozwiązuje zagadki IV.5 – rozpoznaje nazwy pomieszczeń w przedszkolu IV.4 – zna przedszkolne pomieszczenia i wie, jak z nich korzystać III.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – opowiada o zdarzeniach z przedszkola IV.5 – uzupełnia obrazek zgodnie ze wskazanym kryterium IV.9 – rozwija umiejętność szybkiej reakcji na przerwę w muzyce IV.7 – jest wrażliwe na budowę utworu IV.7 – rozwija poczucie rytmu i umiejętność wokalne IV.7

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III.	• Słuchanie książek lub słuchanie audiobooka o przedszkolakach • Idziemy do przedszkola – zabawa ruchowa do melodii „Bravado” • W ogrodzie: Na przedszkolnym placu zabaw – spacer, przypomnienie zasad bezpiecznej zabawy na sprzęcie w ogrodzie przedszkolnym. Tradycyjne zabawy ruchowe, np. berek, „Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy”, „Gąski, gąski, do domu”, przypomnienie zasad bezpiecznej zabawy	– w skupieniu słucha czytanych utworów IV.6 – uczestniczy w zabawach ruchowych przy muzyce I.5, IV.7 – zna zasady korzystania ze sprzętu w ogrodzie przedszkolnym III.5 – przyjmuje, respektuje i tworzy zasady zabawy w grupie III.5 – nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Minikoncert żyćców – śpiewanie indywidualnie lub grupowo znanych piosenek.

Dzieci indywidualnie lub grupowo śpiewają dowolne piosenki, np. znane z poprzednich lat. Można również prezentować im fragmenty znanych piosenek, a po odgadnięciu chętne dzieci mogą wykonać cały utwór.

Środki dydaktyczne: dowolne piosenki dla dzieci

Lisek – zabawa w kole.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Wybrane dziecko chodzi z tyłu koła z chusteczką w rękę. Wszyscy recytują tekst: *Chodzi lisek koło drogi, nie ma ręki ani nogi, tylko rudy ogon ma, nie wiadomo komu da.* „Lisek” kładzie chusteczkę na głowie wybranego dziecka i ucieka goniony przez nowego „liska”, odnajduje puste miejsce i siada w kole. Jeśli jednak dziecko to zostanie złapane, siada w środku koła do momentu złapania kolejnego. Wówczas następuje wymiana. Rolę „liska” przyjmuje dziecko z chusteczką.

Środki dydaktyczne: chusteczka

Czarodziej – zabawa w kole.

Dzieci siedzą w kole, trzymając ręce w tyle. Mają zamknięte oczy i otwarte dłonie, recytują rymowanąkę: *Szedł czarodziej przez rzeczkę, zgubił magiczną kuleczkę, kto ją ma?*. Wybrane dziecko chodzi z tyłu z piłeczką w rękę i wkłada ją w dłoń dowolnego uczestnika zabawy. Następnie siada w kole i mówi: *Ja jej nie mam, ma ją...* i podaje imię dziecka (nie może wskazać osoby, która dostała piłeczkę). Wybrane dziecko próbuje odgadnąć dalej, kto ma piłeczkę. W momencie wskazania właściwej osoby rolę czarodzieja przyjmuje dziecko, które miało piłeczkę.

Środki dydaktyczne: piłeczka

Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Wycieczka po przedszkolu – poznanie zasad korzystania z pomieszczeń w przedszkolu, rozwiązywanie zagadek.

Dzieci ustawione w „pociąg” ruszają na wycieczkę. Jadąc, wspólnie określamy kierunki i położenie pomieszczeń (prosto, schodami na górę, w lewo, przed nami sala gimnastyczna itp.). „Pociąg” zatrzymuje się przy poszczególnych pomieszczeniach – „stacjach”. Zanim nauczyciel otworzy

drzwi do kolejnego pomieszczenia w przedszkolu, czyta zagadkę dotyczącą tego miejsca. Przy okazji omawia zasady korzystania z tych pomieszczeń.

*Tu wchodząc, wszyscy się przebijają.
Zdejmują buty, kapcie wkładają.
Co to za miejsce magiczne takie,
gdzie dziecko staje się
przedszkolakiem?
(szatnia)*

*Tutaj czasami ktoś płacze rano.
Tak jak wykryłś tęskni za mamą.
Najmłodsze dzieci są na tej sali.
Co to za miejsce? Powiedzcie sami.
(sala maluchów)*

*W tej sali ciągle ktoś łobuże.
Wciąż ktoś się mądry, ktoś dokazuje.
Bo to najstarszych dzieciaków sala.
Jak się nazywa? Zgadnijcie zaraz.
(sala starszaków)*

*Tu pani nosi jak lekarz fartuch.
Z higieny nigdy nie robi żartów.
Tu nas się mierzy, tu nas się waży.
Gdzie się na zdrowia tak stoi straży?
(gabinet pielęgniarci)*

*Tu panie robią nasze śniadania,
zupy, desery i drugie dania.
I tutaj zawsze tak pachnie ładnie.
Co to za miejsce? Czy ktoś odgadnie?
(kuchnia)*

*W tym miejscu każdy ma swój
ręczniczek.
Co tu się robi? Zaraz wyliczę.
Buzię i ręce tu myje się.
I robi siku. Kto zgadnie, gdzie?
(toaleta)*

*Tutaj w przedszkolu się decyduje,
jak wszystko działa i funkcjonuje.
To pokój z ważną w środku osobą.
To jest gabinet... no, właśnie kogo?
(gabinet dyrektora przedszkola)*

Tomasz Plebański

„Pociąg” wraca do sali, jadąc wspólnie określamy kierunki i położenie pomieszczeń (prosto, schodami na dół, w prawo, przed nami nasza sala itp.).

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające **Czytanie globalne.**

Warto wprowadzić wyrazy do globalnego czytania, np. przedszkole, sala, sala gimnastyczna, łazienka, szatnia, ogródek.

Środki dydaktyczne: napisy do globalnego czytania

Co jest w pudełku? – zabawa dydaktyczna.

W dużym pudełku znajdują się różne przedmioty związane z miejscami odwiedzanymi w czasie wycieczki po przedszkolu. Dzieci siedzą w kole. Podczas trwania muzyki pudełko wędruje z rąk do rąk. Gdy muzyka cichnie, dziecko, przy którym zatrzymało się pudełko, wyciąga z niego przedmiot i określa, do jakiego pomieszczenia on należy (np. łazienka – ręcznik, kubek, pasta; sala – klocek, auto, lalka; szatnia – worek, kurtka, buty).

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Co słyszać? – Warto przy okazji poćwiczyć analizę słuchową wyrazów, np. wskazywać, w których wyrazach słysząc głoski „a”, „k”, „s”, „l”...

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 29 „Walc”, duże pudełko i przedmioty z różnych miejsc w przedszkolu (np. kubek, pasta do zębów, klocek, auto, lalka, worek, kurtka, buty)

Zabawki – zabawa naśladowcza.

Podczas trwania muzyki dzieci poruszają się w jej rytmie. Gdy muzyka cichnie, nauczyciel pokazuje zabawkę, a dzieci naśladują ją ruchem, np. piłka, samochód, lalka.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 10 „Cha-cha-cha”

utwór

Karty aktywności – przedszkole, uzupełnianie obrazka.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 4–5, kredki

Zajęcia muzyczne – „To już wrzesień” (opis na s. 29).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Słuchanie książek lub słuchanie audiobooka o przedszkolakach np. „Przedszkole imienia Barbary Wiewiórki” R. Witka, „Basia i przedszkole” Z. Staneckiej, „Nasze przedszkole” I. Brylińskiej, „Pan Czekoladka i przedszkole” B. Ostrowickiej, seria „Dusia i Psinek Świnek” J. Bednarek, książki Pii Lindenbaum (np. „Nusia i wilki”, „Igor i lalki”) lub inne wybrane przez nauczyciela.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Wspólne czytanie.

Kreatywne słuchanie literatury. Nauczyciel zachęca dzieci do wspólnego „czytania”: dokańczenie rymów, stosowanie onomatopei w odpowiednich miejscach, odgadywanie zakończeń.

Środki dydaktyczne: wybrane książki

Idziemy do przedszkola – zabawa ruchowa do melodii „Bravado”.

Dzieci śpiewają rymowaną.

Hop, hop, hop

*Idziemy do przedszkola, idziemy do przedszkola,
idziemy do przedszkola, zatrzymujemy się.*

(dzieci maszerują parami po kole, zatrzymują się i odwracają w drugą stronę)

*Wracamy już z przedszkola, wracamy już z przedszkola,
wracamy już z przedszkola, zatrzymujemy się.* (wykonują ruchy jak wyżej)

Hop, hop, hop, hop, hop.

(na zmianę melodii odwracają się do siebie i uderzają rytmicznie w swoje dłonie i następuje powtórka)

W OGRODZIE

Na przedszkolnym placu zabaw – spacer.

W trakcie spaceru nauczyciel prowadzi rozmowę na temat zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń. Następnie dzieci swobodnie bawią się z wykorzystaniem sprzętów w ogrodzie.

Tradycyjne zabawy ruchowe, np. berek, „Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy”, „Gąski, gąski do domu”.

Temat 1.4. Moja grupa w przedszkolu

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Rytm i puls – zabawa rytmiczna przy muzyce Wizytówki z imionami – tworzenie kolorowych wizytówek, przygotowanie pomocy do zabawy Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”	– jest wrażliwe na budowę utworu IV.1 – potrafi rozpoznać swoje imię na wizytówce IV.4 – ozdabia wizytówki IV.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Zabawy z kostką – zabawy matematyczne z wykorzystaniem kostek do gry Kto dalej? – zabawa z toceniem Grupowy kontrakt – poznanie zasad zachowywania się w sali, w przedszkolu i na placu zabaw, ustalenie reguł zabawy w kąciach tematycznych Rzeźbiarze – zabawa równoważna Karty aktywności – kredki i piłki, kolory i cechy wielkościowe, kolorowanie, ćwiczenie grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– przelicza w dostępnym dla siebie zakresie IV.15 – przelicza w dostępnym dla siebie zakresie IV.15 – tworzy i przestrzega ustalonych reguł kontraktu grupowego III.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – porównuje przedmioty ze względu na kolor i wielkość IV.11, IV.12 – wodzi kredką po śladzie, koloruje, rysuje według wzoru I.7, IV.8 – bezpiecznie i poprawnie wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.5
III.	Aktywne słuchanie wybranej przez dzieci książki Zabawa z wizytówkami – zabawa integracyjna przy muzyce, z wykorzystaniem wykonanych wcześniej pomocy W ogrodzie: Przedszkolne echo – zabawa ortofoniczna. Zabawy z piłkami – toczenie, celowanie, np. do kosza, Piłka parzy, Wyścigi piłek	– w skupieniu słucha czytanych utworów IV.6 – potrafi rozpoznać swoje imię napisane na wizytówce IV.4 – doskonali aparat mowy IV.2 – bezpiecznie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Rytm i puls – zabawa rytmiczna przy muzyce.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel kładzie na podłodze przed każdym dzieckiem jeden plastikowy krążek lub tekturowy talerzyk i włącza nagranie utworu „Raspa”. Kompozycja składa się z krótkiego wstępu i czterokrotnie powtórnego schematu muzycznego AB, który tworzy cztery razy powtórzona część A (trąbki) i dwa razy

powtórzona część B (saksofony). Podczas części A (trąbki) dzieci za pomocą gestodźwięków wykonują cztery razy znany rytm (trzy ćwierćnuty, pauza ćwierćnutowa) w następującej kolejności: pierwszy raz klaszczą w dłonie, drugi raz klepią w uda, trzeci raz klaszczą w dłonie, czwarty raz klepią oburącz w podłogę, po czym powtarzają ten schemat. W części B utworu – (saksofony) biorą do rąk rekwizyty i stukają w pulsie muzyki. Przy powtórzeniu części A kładą rekwizyty przed sobą i ponownie wykonują rytm gestodźwiękami.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”, krążki lub talerzyki

Wizytówki z imionami – tworzenie kolorowych wizytówek.

Każde dziecko otrzymuje kartonik z imieniem i ozdabia go według swojego pomysłu.

Środki dydaktyczne: kartoniki z imionami dzieci, kredki, flamastry, kolorowy papier, klej, nożyczki, farby, pędzle

Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Zabawy z kostką – zabawy matematyczne z wykorzystaniem kostek do gry.

Nauczyciel zapoznaje dzieci z kostkami, wyjaśnia, do czego służą i do czego będą potrzebne podczas zajęć. Dzieci oswajają się z kostkami – rzucają, przeliczają oczka, obserwują rozmieszczenie oczek na ściankach, wyciągają wniosek – każda kostka, mimo że różni się wielkością, jest zbudowana według określonej zasady. Proponowane zabawy:

- **Liczymy.** Dziecko przelicza wyrzucone na kostce oczka i układa przed sobą tyle klocków, ile wskazuje kostka.

- **Wieża z klocków.** Każde dziecko otrzymuje kostkę oraz taką samą liczbę klocków. Dzieci mają za zadanie zbudować wieżę z klocków według zasady – rzucają kostką, przeliczają oczka i ustawiają tyle klocków, ile wskazała kostka.

- **Kolory.** Chętne dzieci kolejno rzucają kostką, nauczyciel podaje kolor, dziecko wymienia tyle przedmiotów o określonym kolorze znajdujących się w sali, ile oczek wskaże kostka.

- **Sportowa matematyka.** Chętne dziecko rzuca kostką. Dzieci wykonują tyle powtórzeń zaproponowanego ćwiczenia, ile wskaże kostka (np. 6 przysiadów, 4 podskoki, 2 pajacyki).

- **Kto więcej?** Dzieci dobrane w pary rzucają kostkami, a następnie porównują wynik – kto wyrzucił więcej oczek. Zabawę można powtórzyć kilkakrotnie, zmieniając osoby w parach.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

„O” jak... – dziecko rzuca kostką i podaje tyle wyrazów na wymienioną literę, ile kostka pokazała oczek.

Środki dydaktyczne: kostki do gry, drewniane lub plastikowe klocki

Kto dalej – zabawa z toceniem.

Dzieci stoją na linii dywanu i na hasło nauczyciela turlają kostki, obserwując, która potoczy się dalej. Kostka musi się turlać, a rzut dyskwalifikuje uczestnika zabawy.

Środki dydaktyczne: kostki do gry

Grupowy kontrakt – poznanie zasad zachowywania się w sali, w przedszkolu i na placu zabaw, ustalenie reguł zabawy w kąciach tematycznych.

Na tablicy znajdują się ilustracje przedstawiające różne przedszkolne sytuacje (np. dzieci przebiegają się w szatni, myją ręce w łazience, rozmawiają, sprzątają zabawki, biegają w ogrodzie, rysują, huśtają się). Dzieci wraz z nauczycielem kolejno omawiają ilustracje, tworzą zasady zachowania i zabawy: co wolno robić, za czego nie – dzielą się własnymi doświadczeniami z poprzednich lat. Następnie tworzą grupowy kontrakt obrazkowy do zawieszenia na ścianie, np. na dużym arkuszu papieru nauczyciel rysuje kontury dużego budynku z napisem na dachu „PRZEDSZKOLE”. Dzieci przyklejają obrazki na kontury budynku, nauczyciel zapisuje ustalone zasady. Następnie wszyscy

„podpisują” kontrakt (pisząc swoje imię lub odbijając rękę czy kciuk pomalowany farbą plakato-
wą). Zawieszają gotowy kontrakt na ścianie.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające różne przedszkolne sytuacje (np. dzieci przebie-
rają się w szatni, myją ręce w łazience, rozmawiają, sprzątają zabawki, biegają w ogrodzie, rysują
na kartach pracy przy stoliku, huśtają się na huśtawce w ogródku), duży arkusz papieru, marker
Rzeźbiarze – zabawa równoważna.

Nauczyciel wystukuje rytm na tamburynie, a dzieci biegają parami. Jedno dziecko w parze ma
przełożoną przez tułów szarfę. Na hasło: *Rzeźbimy* dziecko z szarfą przyjmuje dowolną pozę,
drugie stara się ją odtworzyć i oboje próbują wytrwać chwilę nieruchomo.

Środki dydaktyczne: szarfy, tamburyn

Karty aktywności – kredki, kolory i cechy wielkościowe, kolorowanie, ulubiony kolor,
piłki, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 6–7, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 217).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Aktywne słuchanie wybranej przez dzieci książki.

Nauczyciel angażuje dzieci podczas czytania, wspólnie rozmawiają na temat treści, oceniają
postępowanie bohaterów, wymyślają rozwiązania sytuacji, naśladują odgłosy.

Środki dydaktyczne: książki z przedszkolnej biblioteczki

utwór

Zabawa z wizytówkami – zabawa integracyjna przy muzyce.

Nauczyciel rozkłada na dywanie wykonane wcześniej wizytówki z imionami dzieci.
Siedzące w kole osoby wyszukują wizytówki ze swoimi imionami i kładą je przed
sobą. Następnie nauczyciel zamienia wizytówki. Dzieci podają je sobie, siedząc
w kole. Kiedy dziecko otrzyma swoją wizytówkę, kładzie ją przed sobą. Na koniec
w kole stoją krzeselka z wizytówkami. Dzieci tańczą w rytm muzyki. Kiedy muzyka cichnie,
zajmują miejsce na „swoim” krzeselku. Nauczyciel podczas trwania uworu zamienia wizytówki.

Środki dydaktyczne: wykonane wcześniej wizytówki z imionami dzieci, CD3 Utwory nr 8 „Taniec
wieszczki cukrowej”, krzeselka

W OGRODZIE

Przedszkolne echo – zabawa ortofoniczna.

Dzieci powtarzają za nauczycielem kompozycję z sylab w różnym tempie oraz z różnym natęże-
niem głosu, np. szu szu; szuszu, szuszu, szuuuuu szuuuuu, fu, fu, fu; muuuuu, muuuuu; mu, mu.

Zabawy z piłkami – toczenie, celowanie, np. do kosza, „Piłka parzy”, „Wyściągaj piłkę”.

Nauczyciel przypomina o zasadach bezpieczeństwa podczas zabaw.

Środki dydaktyczne: piłki

Temat 1.5. Świetnie się bawimy

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
Zabawy kołowe ze śpiewem, np. „Stary niedźwiedź”, „Mało nas”, „Rolnik sam w dolinie” Wrześniu, wrześniu – utrwalenie piosenki, zabawy ruchowe i rytmiczne do utworu	– uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5 – śpiewa piosenki IV.7

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ilustracje o przedszkolu – oglądanie ilustracji, wybieranie tych związanych z tematem, gromadzenie materiału do zabawy plastycznej Bużki – konstruowanie kukiełek, przygotowanie pomocy do zajęć Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”	- wypowiada się na określony temat IV.5 - posługuje się nożyczkami I.7 - konstruuje kukiełkę IV.8 - aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Po co jest przedszkole? – burza mózgów Prawda czy fałsz? – zabawa dydaktyczna Przedszkolny aerobik – zabawa ruchowa przy muzyce W moim przedszkolu – podsumowanie tematyki tygodnia, kolaż	- wypowiada się na określony temat IV.5 - uważnie słucha i ocenia wypowiedzi IV.5 - uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5 - tworzy kolaże inspirowane ilustracjami i własnymi doświadczeniami IV.1
III.	Jesienny spacer – zabawa relaksacyjna Zabawy przy stolikach – układanie puzzli, gry towarzyskie, zabawy plastyczne W ogrodzie: Zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych. Rysowanie kolorową kredą na płytach chodnikowych	- odpoczywa przy muzyce IV.7 - nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9 - bezpiecznie bawi się na placu zabaw III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

piosenka

Zabawy kołowe ze śpiewem – np. „Stary niedźwiedź”, „Mało nas”, „Rolnik sam w dolinie”.

Wrześniu, wrześniu – utrwalenie piosenki i zabawy rytmiczne do utworu (opis na s. 29).

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Wspólne śpiewanie piosenek zaproponowanych przez dzieci.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Wrześniu, wrześniu”

Ilustracje o przedszkolu – oglądanie ilustracji, wybieranie tych związanych z tematem.

Gromadzimy materiał do zabawy plastycznej „W moim przedszkolu”.

Środki dydaktyczne: czasopisma i gazetki reklamowe

Bużki – konstruowanie kukiełek, przygotowanie pomocy do zajęć.

Dzieci otrzymują po dwie kartki z kołami, na których jest narysowana smutna i uśmiechnięta bużka.

Wycinają koła i mocują na patyczkach do szaszłyków, tak by z każdej strony była bużka. Pomoce zostaną wykorzystane podczas zajęć podsumowujących tematykę tygodnia.

Środki dydaktyczne: kartki z kołami z uśmiechniętą i smutną bużką dla każdego dziecka, nożyczki, patyczki do szaszłyków, klej lub dwustronna taśma klejąca

Ćwiczenia poranne – zestaw „Wesołe przedszkolaki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Po co jest przedszkole? – burza mózgów.

Dzieci swobodnie odpowiadają na pytanie i wymieniają swoje ulubione zajęcia w przedszkolu. Nauczyciel zapisuje wszystkie odpowiedzi i podsumowuje je.

Środki dydaktyczne: karton, flamastry

Prawda czy fałsz? – zabawa dydaktyczna podsumowująca temat tygodnia.

Dzieci słuchają i oceniają, czy wypowiedziane przez nauczyciela zdania są zgodne, czy niezgodne z prawdą. Jeśli są prawdziwe, podnoszą uśmiechniętą buźkę, jeśli nie – smutną. Przykładowe zdania:

Gabinet pani dyrektor to kuchnia.

Podwieczorek zjadamy wcześniej rano.

Kucharki szyją nam ubrania.

Stroje gimnastyczne są potrzebne na gimnastyce.

Szatnia to sala maluszków.

Sala to miejsce do zajęć i zabaw.

Biblioteczka to miejsce, gdzie mamy książki.

W przedszkolu dzieci miło spędzają czas.

Pani od starszaków ma na imię...

Do tej zabawy należy wykorzystać zdania wymyślone przez nauczyciela i odpowiadające warunkom lub sytuacjom w danym przedszkolu.

Środki dydaktyczne: wykonane wcześniej kukiełki z uśmiechniętą i smutną buźką dla każdego dziecka

Przedszkolny aerobic – zabawa ruchowa przy muzyce.

Nauczyciel proponuje proste układy ruchowe do dowolnie wybranej muzyki.

Następnie zachęca dzieci do przejęcia jego roli i zaproponowania własnych układów ruchowych.

utwór

Środki dydaktyczne: dowolna żywa muzyka, np. CD3 Utwory nr 12 „Disco”

W moim przedszkolu – podsumowanie tematyki tygodnia, plakaty wykonane techniką kolażu.

Dzieci podzielone na zespoły tworzą plakaty przedstawiające przedszkole. Wykorzystują zgromadzone ilustracje wybrane rano (np. z czasopism, gazetek reklamowych, pierwszych karteek bloków rysunkowych, starych kalendarzy). Wspólnie omawiają prace i rozmawiają na temat tego, co im się podoba w przedszkolu, co przeszkadza, co chcieliby robić częściej, a co zmienić, co jest trudne, czego im brakuje. Nauczyciel zawiesza plakaty w galerii.

Środki dydaktyczne: ilustracje, wycinki z czasopism itp., klej, kredki, flamastry, duże arkusze papieru

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jesienny spacer – zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą z zamkniętymi oczami, starają się „zobaczyć” opowieść nauczyciela.

utwór

Jesienny spacer

Jest jesienne słoneczne popołudnie. Jesteś na leśnej polanie pełnej trawy i kolorowych, pachnących kwiatów. Pochylasz się nad nimi i wąchasz ich słodki zapach. W pobliżu cicho płynie leśny strumyk. Na krzaczku obok niego rosną dojrzałe jeżyny. Zrywasz kilka i zjadasz. Są przepyszne – soczyste i słodkie. Przy strumieniu siedzi żabka. Przygląda ci się z zaciekawieniem. Chcesz ją złapać, ale ona ucieka. W pogoni za nią wpadasz do strumienia. Woda jest lodowata, opływa twoje nogi. Szybko wychodzisz na brzeg i grzejesz się w promieniach słońca. Mały pająk usiadł ci na nodze i delikatnie łaskocze cię, chodząc po niej w górę

*i w dół. Oddychasz głęboko czystym powietrzem. Słyszysz w oddali śpiew ptaków.
Jest ci dobrze, czujesz się cudownie. Wstajesz i powoli idziesz do domu.*

Iwona Pietrucha

Po zabawie dzieci mogą spróbować narysować swoje odczucia.

Środki dydaktyczne: opowiadanie relaksacyjne, dowolna muzyka relaksacyjna, np. CD3 Utwory nr 8 „Taniec wieszczyki cukrowej”, kartki, kredki

Zabawy przy stolikach – układanie puzzli, gry towarzyskie, np. chińczyk, zabawy plastyczne (wycinanie, kolorowanie).

Środki dydaktyczne: puzzle, gry, materiały plastyczne

W OGRODZIE

Zabawy z wykorzystaniem urządzeń terenowych – przypomnienie zasad bezpiecznego korzystania z urządzeń.

Rysowanie kolorową kredą na płytach chodnikowych – dowolna tematyka rysunków.

Środki dydaktyczne: kreda

Zajęcia muzyczne 1. To już wrzesień

Hura! To już wrzesień – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel gra na klawesach rytmy do marszu, biegu i podskoków. Dzieci poruszają się w różnych kierunkach, zgodnie z prezentowanym rytmem. Na pierwszą przerwę w grze dzieci zatrzymują się i wykonują jeden wyskok do góry z okrzykiem: *Hura!*, na drugą przerwę – siadają po turecku, na trzecią – podają prawą dłoń w geście powitania jak największej liczbie dzieci.

Środki dydaktyczne: klawesy

utwór

Dzień dobry, witam was – zabawa integracyjna przy muzyce.

Utwór „Raspa” ma przejrzystą formę. Składa się z czterokrotnie powtórzonego schematu muzycznego AB, który tworzy cztery razy powtórzona część A (trąbki) i dwa razy powtórzona część B (saksofony). Całość jest poprzedzona krótkim

wstępem. Dzieci stoją w dużym kręgu. Nauczyciel włącza nagranie i ustawia się z dziećmi. Podczas części A mówi w rytmie melodii rymowaną: *Dzień dobry, witam was, już na zabawę czas!* Dzieci, na zasadzie echa, powtarzają tekst rytmicznie z muzyką. Za drugim razem nauczyciel wypowiada rymowaną i jednocześnie dwukrotnie wykonuje schemat: trzy klaśnięcia – pauza. Dzieci dokładnie powtarzają czynności. Gdy pojawia się część B, wszyscy podają sobie ręce i maszerują po okręgu w pulsie utworu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”

utwór

Rytm i puls – zabawa rytmiczna przy muzyce.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel kładzie na podłogę przed każdym dzieckiem jeden plastikowy krążek lub tekturowy talerzyk i włącza nagranie utworu „Raspa”. Podczas części A dzieci za pomocą gestodźwięków wykonują cztery razy znany

rytm (trzy ćwierćnuty, pauza ćwierćnutowa) w następującej kolejności: pierwszy raz klaszczą w dłonie, drugi raz klepią w uda, trzeci raz klaszczą w dłonie, czwarty raz klepią oburącz w podłogę, po czym powtarzają ten schemat. W części B utworu biorą do rąk rekwizyty i stukają w puls muzyki. Przy powtórzeniu części A kładą rekwizyty przed sobą i ponownie wykonują rytm gestodźwiękami.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”

piosenka

Wrześniu, wrześniu – słuchanie i nauka piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki dzieci wraz z nauczycielem omawiają jej treść, uczą się melodii, powtarzając fragmenty. Następnie śpiewają kilkakrotnie refren piosenki i jednocześnie wyklaskują rytm pierwszego (Wrześniu, wrześniu, przeçois chmury) i trzeciego wersu refrenu (*by świeciło coraz mocniej*). Potem śpiewają całą piosenkę, włączając klaskanie podczas wykonywania refrenu.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Wrześniu, wrześniu”

piosenka

Układ ruchowy do piosenki „Wrześniu, wrześniu”

Każde dziecko otrzymuje jeden papierowy talerzyk lub krążek gimnastyczny i kładzie go przed sobą na podłodze.

Zwrotka pierwsza:

Do przedszkola powracają wreszcie dzieci, (dzieci obchodzą jeden raz talerzyk i wracają na miejsce)

wciąż jest lato i słońeczko nadal świeci, (poruszają w pulsie rękami nad głową)
lecz już wiemy, że niedługo będzie jesień, (tańczą twista w miejscu, wyprostowane dłonie, skierowane w bok na wysokości bioder)
bo wakacje się skończyły, już jest wrzesień. (wykonują obrót dookoła własnej osi kilkoma krokami)

Refren:

Wrześniu, wrześniu, przeçois chmury, (klaszczą rytmicznie)
zaproś słońce, (wykonują ukłon)
by świeciło coraz jaśniej, (klaszczą rytmicznie)
coraz mocniej. (wykonują obrót dookoła własnej osi z rękami uniesionymi nad głową)
 Następnie dzieci podnoszą talerzyki z podłogi i trzymają dwiema rękami przed sobą.

Zwrotka druga:

Dziś od rana mgła i już nie widać nieba, (poruszają talerzykami w górę i w dół lub na boki)
pada gęsty deszcz, choć wcale go nie trzeba, (jw.)
ludzie niosą rozłożone parasole, (maszerują w różne strony, trzymając talerze nad głową)
już zmoczone wszystkie domy i przedszkole. (jw.)
 Po drugiej zwrotce dzieci kładą talerzyki na podłogę i wykonują refren piosenki jak poprzednio.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Wrześniu, wrześniu”, papierowe talerzyki lub krążki gimnastyczne

utwór

Wspomnienie wakacji – zabawa relaksacyjna.

Dzieci kładą się na podłogę. Nauczyciel włącza nagranie. Zachęca dzieci, aby rozluźniły całe ciało i spokojnie oddychały (wdech nosem, wydech ustami), a następnie przypomniały sobie najprzyjemniejsze chwile z wakacji. Po wysłuchaniu utworu wszyscy siadają w dużym kręgu i chętnie dzieci opowiadają swoje wspomnienia z wakacji.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur zwane „Deszczowym”

$\text{♩} = 120$

C **Dm**

1. Do przed - szko - la po - wr - ca - ją wre - szcie dzie - ci,

3 **G7** **C**

wciąż jest la - to i sło - ne - czko na - dal świe - ci,

5 **C** **Dm**

lecz już wie - my, że nie - dłu - go bę - dzie je - sień,

7 **G7** **G7**

bo wa - ka - cje się skoń - czy - ły, już jest wrze - sień.

9 **2** **F** **C**

Wrze-śniu, wrze - śniu, prze - goń chmu-ry,

13 **G7** **C** **F**

za - prosź słoń - ce, by świe - ci - ło co - raz

16 **C** **C#dim** **Dm** **G7** **C**

ja - śniej, co - raz mo - cniej

1. Do przedszkola powracają wreszcie dzieci,
wciąż jest lato i słoneczko nadal świeci,
lecz już wiemy, że niedługo będzie jesień,
bo wakacje się skończyły, już jest wrzesień.

2. Dziś od rana mgła i już nie widać nieba,
pada gęsty deszcz choć wcale go nie trzeba,
ludzie niosą rozłożone parasole,
już zmoczone wszystkie domy i przedszkole.

Ref. Wrześniu, wrześniu, przegon chmury,
zaproś słońce,
by świeciło coraz jaśniej,
coraz mocniej.

bis

Ref. Wrześniu, wrześniu, przegon chmury...

piosenka

akomp.

2. Bezpieczeństwo ważna sprawa

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywny udział w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- wdrażanie do bezpiecznego i poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- wdrażanie do proszenia o pomoc w sytuacjach trudnych
- wdrażanie do radzenia sobie w nowych sytuacjach

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie umiejętności społecznych – posługiwanie się imieniem i nazwiskiem, znajomość zasad poruszania się w terenie zabudowanym (droga dziecka z domu do przedszkola i z przedszkola do domu, znajomość zasad przechodzenia przez jezdnię)
- wdrażanie do oceny własnego zachowania w kontekście podjętych czynności i zadań oraz przyjętych norm grupowych; przyjmowanie, tworzenie i respektowanie zasad zabawy w grupie
- kształtowanie umiejętności komunikowania się z dziećmi i dorosłymi, wyrażania swoich oczekiwań społecznych wobec innych osób, grupy

OBSZAR POZNAWCZY

- kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem polskim (poprawne wymawianie głosek), rozróżnianie głosek w nagłosie i wygłosie
- rozwijanie naturalnej kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- wskazywanie zawodów wykonywanych przez rodziców i osoby z najbliższego otoczenia oraz zawodów związanych z udzielaniem pomocy w różnych sytuacjach (nauczyciel, lekarz, pielęgniarka, ratownik medyczny, policjant, strażak)
- budowanie czynnego i biernego słownika dziecka
- kształtowanie umiejętności określania kierunków (prawa, lewa) oraz położenia (obok, przed, za, między, nad, pod)

Kompetencje kluczowe

1., 5., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- pink, purple, black, white, circle, square

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie kolorów i kształtów, śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z poleceniami nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”

Ćwiczenia orientacyjno-porządkowe: nauczyciel wystukuje naprzemiennie rytm na tamburynie i bębenku. Gdy gra na bębenku, dzieci naśladują żyrafy, maszerując po kole na palcach z wyprostowanymi rękami w górę. Gdy gra na tamburynie, naśladują kurczaki, maszerując w przysiadzie.

Ćwiczenie mięśni rąk: dzieci stoją w rozсыpcie i wykonują wyprostowanymi rękoma krążenia: jednocześnie, naprzemiennie, wolne lub szybkie, w przód lub w tył.

Ćwiczenie równowagi: dzieci dobierają się w pary, jedno jest zegarem, drugie zegarmistrzem. Jedno delikatnie obraca drugie wokół jego osi, a następnie zmiana ról.

Ćwiczenie mięśni nóg: dzieci leżą na plecach z uniesionymi nogami. Nauczyciel opowiada, a dzieci wykonują polecenia: *Dzieci jadą na rowerkach i wjeżdżają pod górkę – rowerki jadą ciężko, powoli (naśladują powolne pedałowanie). Na szczycie góry zmęczone przedszkolaki odpoczywają, oddychają, wciągają powietrze nosem, a wypuszczają buzią. Następnie rowerki zjeżdżają z góry (naśladują szybkie pedałowanie).* Powtórka ćwiczenia.

Ćwiczenie uspokajające: dzieci leżą na podłodze, rozciągając się, i odpoczywają. Środki dydaktyczne: tamburyn, bębenek

UWAGA! W tym tygodniu w miarę możliwości należy zorganizować spotkania z lekarzem/ratownikiem medycznym, policjantem lub strażakiem.

Temat 2.1. Jak postępuje bezpieczny przedszkolak?		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Wszyscy są, witam Was; Hej, dzień dobry, witaj, cześć! – zabawy w kole na powitanie Zabawy stolikowe – gry planszowe, układanie puzzli Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – współdziała w zespole rówieśników III.1 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Przygoda z małą – słuchanie opowiadania S. Szuchowej i rozmowa na temat treści utworu Stop – zabawa orientacyjno-porządkowa Adres – demonstracja adresu przedszkola, nauka własnego adresu Zajęcia muzyczne – „Wrześniowe zabawy”, utrwalenie piosenki	– uważnie słucha nauczyciela i odpowiada na pytania IV.2 – rozróżnia emocje bohatera tekstu literackiego IV.6 – dostrzega i rozumie konsekwencje nieznaności własnego nazwiska i adresu III.3 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – zna swój adres IV.2 – łączy sylaby w słowa i wypowiada je IV.2 – rozwija poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – reaguje na zmiany dynamiki, tempa i wysokości dźwięku IV.7
III.	Słuchanie książek przyniesionych i wybranych przez dzieci Szewczyk – zabawa integracyjna	– w skupieniu słucha czytanych utworów IV.5 – nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • W ogrodzie: Wyścigi samochodowe – rysowanie kredą torów na płytach chodnikowych i urządzanie wyścigów. • Zabawy swobodne	– współdziała w zespole rówieśników III.1 – respektuje normy przyjęte w grupie III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Wszyscy są, witam Was; Hej, dzień dobry, witaj, cześć! – zabawy w kole na powitanie.

Zabawy stolikowe – gry planszowe, układanie puzzli.

Środki dydaktyczne: gry planszowe, puzzle

Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Przygoda z małpką – słuchanie opowiadania S. Szuchowej i rozmowa na temat treści utworu. Nauczyciel czyta tekst.

Przygoda z małpką

Był sobie czteroletni chłopczyk. Nie był ani bardzo grzeczny, ani bardzo niegrzeczny. W domu wszyscy wołali na niego – Duduś. On sam często mówił:

– Duduś jest głodny...

Albo:

– Proszę dać ciasteczko Dudusiowi...

Wkońcu mogło się wydawać, że nikt nie pamięta, iż chłopcu na imię Adaś.

Duduś miał starszą siostrę, Alinkę. Alinka chodziła do szkoły, a po południu pomagała mamie i opiekowała się Dudusiem.

Pewnej wrześnieowej niedzieli Alinka powiedziała do mamy:

– Mamo, tak dziś ciepło i słonecznie, pozwól mi pojechać z Dudusiem do lasu...

Usłyszawszy to, Duduś zawołał:

– Mamo, przecież mam nowy chlebak! Muszę jechać na wycieczkę! Po co ja ten chlebak dostałem?

– Rzeczywiście – przyznała matka – nowy chlebak i pogoda to zupełnie wystarczające powody, żebyście pojechali do lasu. Tylko pilnuj Dudusia dobrze, Alinko! I weźcie ze sobą drugie śniadanie!

Duduś sam włożył do chlebaka wielki rogal, dwa jabłka, cukierki, butelkę herbaty i małą szklaneczkę. Wkońcu zabrakło miejsca dla ukochanej pluszowej małpki! Małpka była ulubioną zabawką Dudusia i chłopczyk nigdy się z nią nie rozstawał. (...)

Las był za miastem i jechało się do niego elektrycznym pociągami.

Na dworcu – pełno ludzi. Kręcą się, rozmawiają, nawołują... Tyle gwaru i krzyku!

Alinka, idąc do kasy po bilety, powiedziała:

– Duduś, pilnuj się! Najlepiej daj rękę, bo zginięsz w tym tłumie.

Wkrótce nadjechał pociąg. Alinka i Duduś weszli do wagonu, a Duduś usiadł zaraz przy oknie: patrzył przez okno na świat (...).

Na trzecim przystanku był już las. Alinka i Duduś wysiedli z pociągu. Mama upominała Alinkę, żeby nie wchodzili głęboko w las, ale nawet tu blisko przystanku drzewa rosły piękne i wysokie. Wlesie było zielono, cicho, tajemniczo. (...) Duduś z wielką dumą rozpakował chlebak, a małą paczkę wyjął z kieszonki płaszczyka i troskliwie posadził na gałązce sosny. Było przyjemnie i wesoło tak jeść wlesie, a nie przy stole.
– A teraz goń mnie! – zawołał Duduś do siostry, gdy w chlebaku nie zostało już nic. Pobiegł szybko i ukrył się w gąszczu młodych drzewek.
(...)

Długo trwała zabawa w chowanego. Potem skradali się cichutko, żeby zobaczyć, jak wiewiórka w gałęziach obgryza szyszki. Nie spostrzegła ich. Mogli się napatrzeć do woli.

Wkońcu Alinka zawołała:

– Dosyć zabawy! Weźmy się teraz do pracy. Mamy koszyczek, mamy pusty chlebak, szukajmy skarbów leśnych!

Duduś zbierał do chlebaka szyszki i żołędzie – zrobi się z nich w przedszkolu śliczne zabawki. Alinka nabierała pełen koszyk maślaków i ułożyła bukiet zwrzosu.

Udała się wycieczka. Czas do domu. Zrobiło się trochę chłodniej i Alinka kazała Dudusiowi włożyć płaszczyk. Małpka wróciła na swoje miejsce – do kieszeni. (...)

– Daj rękę, idziemy na stację – powiedziała Alinka, kładąc swój kraciasty płaszczyk. Bardzo dużo ludzi wracało po pogodnym dniu z lasu do miasta. Alinka wepchnęła Dudusia do natłoczonego wagonu. Musieli stać. Było tak ciasno, że Duduś widział tylko płaszczyk w kratkę swojej siostry. W jednej ręczce trzymał mocno koszyk z grzybami, a drugą szukał fałd jej płaszczyka, żeby nie dać się rozdzielić. Kiedy pociąg dojechał do Warszawy, zrobił się wielki zamęt. Jedni wsiadali, inni wysiadali i tłoczyli się, żeby zdobyć miejsca.

Duduś przedko chwycił ręką za palto w kratkę... Jeszcze krok, jeszcze krok – poruszając się w tłoku wysiadł z pociągu. A kiedy już wysiadł, podniósł głowę do góry... i wiecie, co zobaczył?

Ojej, ojej! Co zobaczył! Pani, za którą wysiadł, to wcale nie była Alinka! To była jakaś obca panienska, tylko płaszczyk miała w kratkę, tak jak Alinka. Duduś się pomylił! Zgubił siostrzyczkę!

– Alinka! Ala! – zawołał zrozpaczony chłopczyk. – Gdzie jesteś? Gdzie jesteś?... Płacz przerwał żałosne wołanie.

Duduś biegł wzdłuż pociągu po peronie. Zaglądał do wagonów. Biegł naprzód, cofał się, nawoływał. Ale Alinki nigdzie nie było. Pociąg już odjechał i nowy tłum ludzi śpieszących do innego pociągu zaczął napływać ze schodów.

A może Alinka czeka na mnie na ulicy? – pomyślał Duduś.

Pędem wbiegł po schodach prowadzących do miasta. (...) Ale na ulicy Alinki nie było! I na ulicy Alinka nie czekała! Przez chwilę Dudusiowi wydało się, że do autobusu wsiada dziewczynka zupełnie do jego siostry podobna. Podobnie też była ubrana. Zaczął gonić autobus, a serce biło mu tak szybko! Autobus jechał jednak bardzo szybko i wkrótce zniknął Dudusiowi z oczu.

Chłopcu znowu wydało się, że Alinka na pewno, ale to na pewno czeka go na stacji i tam go szuka. I że koniecznie trzeba wrócić na to miejsce, gdzie stanął pociąg, którym przyjechali.

(...) zbiegł po stopniach z powrotem na peron. Mnóstwo ludzi przechodziło, a megafony ogłaszały odjazdy i przyjazdy pociągów. Wszyscy się śpieszyli. Tylko gołębie kręciły się spokojnie, gruchając wesoło i czekając, czy kto rzuci im okruchy bułki lub kawałek ciasta. Duduś stanął pośród tych gołębi i, płacząc, wołał teraz zwyczajnie, na cały głos:

– Do mamy! Do domu!

Dudusia otoczyli przechodnie. Jakaś troskliwa pani wyjęła chusteczkę i podała mu, żeby sobie wytarł nos, oczy i całą zamazaną buzię.

(...)

Po chwili nadszedł policjant. Nachylił się bardzo przyjaźnie nad Dudusiem i zapytał:

– Jak ci na imię, malutki?

– Duduś – powiedział chłopczyk trochę rażniej. (...)

– Mówisz, że nazywasz się Duduś. No, dobrze. Ale powiedz, jak ci naprawdę na imię, jakie masz nazwisko i gdzie mieszkasz?

– Nazywam się Duduś – powtórzył chłopczyk uparcie.

– Może mamusia tak mówi w domu do ciebie, ale mnie powiedz – czy jesteś Wacek, czy Jurek. A może Kazik?

(...)

Policjant cierpliwie i z dobrocią pytał dalej:

– A jak się nazywa ta ulica, na której mieszkasz?

– To jest ulica z drzewkami – odpowiedział Duduś. – I tam jest budka z cukierkami... niedaleko... za naszym domem.

(...)

Wtej chwili na peronie rozległ się głos megafonu:

Pociąg do Mińska Mazowieckiego wjeżdża na tor pierwszy!

A zaraz potem Duduś usłyszał wyraźnie:

Uwaga! Uwaga! Zginął chłopczyk! Ubrany jest w czerwony płaszcz i niebieską czapeczkę. Wkieszeni ma małpkę.

Proszę go odprowadzić do zawiadowcy stacji, gdzie czeka na niego siostra.

– No! – powiedział policjant. – Już się znalazłeś! O, widzę, że w kieszeni płaszczyka masz pluszową małpkę. A mogliśmy mieć dużo kłopotu z kawalerem, który nic o sobie nie wie! Ani jak się nazywa, ani gdzie mieszka. Całe szczęście, że ta małpka pojechała z tobą na wycieczkę! Przecież chłopców w czerwonych płaszczkach i niebieskich czapeczkach może być dużo na stacji.

Pan policjant śmiał się.

– Pokaż no mi tę małpę! – powiedział.

Duduś wydobyl małpkę z kieszeni, pokazał panu policjantowi, a potem przytulił ją czule.

Łzy mu już obeschły na buzi. Maszerował teraz rażnie obok swego przewodnika i myślał: Jeżeli naprawdę nie nazywam się Duduś, to jak? A jakie mam nazwisko?

A jak się nazywa ulica, na której mieszkam? Alinka musi mi to powiedzieć.

– Duduś! Jesteś! – słyszy chłopiec z daleka. I rzuca się siostrzyczce na szyję.

Stefania Szuchowa

Źródło: S. Szuchowa „Przygoda z malpką”, Nasza Księgarnia, Warszawa 1968.

Następnie nauczyciel rozpoczyna rozmowę na temat opowiadania. Proponowane pytania:

- Gdzie wybrali się Duduś z Alinką w pogodny dzień?
- Czym podróżowały dzieci?
- Jak spędziły czas w lesie?
- Co wydarzyło się w drodze powrotnej do domu?
- Kto zaopiekował się chłopcem?
- Dlaczego Duduś nie potrafił powiedzieć, gdzie mieszka?
- Jak się czuł chłopiec?
- Co mogła czuć jego siostra?
- Dlaczego policjant poznał, że Duduś jest zaginionym chłopcem?
- Czy dzieci powinny znać swoje nazwisko i adres? Dlaczego?
- Jak naprawdę miał na imię Duduś?

Stop – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci trzymają w ręku krążki gimnastyczne i „zamieniają się” w kierowców. Biegają po sali, naśladując odgłosy silnika samochodu (wrrrr, brrr). Gdy nauczyciel podnosi czerwone koło, zastygają w bezruchu, gdy podnosi zielone, wznawiają „jazdę samochodem”.

Środki dydaktyczne: krążki gimnastyczne, zielone i czerwone kółka

Adres – demonstracja adresu przedszkola, nauka własnego adresu.

Nauczyciel pokazuje zapisany na dużym formacie papieru adres przedszkola. Omawia poszczególne elementy adresu. Rozpoczyna burzę mózgów, pytając: *Do czego jest potrzebny adres?*

Dlaczego nie można go podawać wszystkim? W celu utrwalenia adresów nauczyciel proponuje zabawę polegającą na tym, że mówi sylabami lub głoskami nazwy ulic, przy których mieszkają dzieci. Dziecko, które rozpozna nazwę swojej ulicy, wstaje i wypowiada ją w pełni.

Środki dydaktyczne: plansza z adresem przedszkola

Zajęcia muzyczne – „Wrześniowe zabawy” (opis na s. 51).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Słuchanie książek przyniesionych przez dzieci.

Środki dydaktyczne: książki przyniesione przez dzieci

Szewczyk – zabawa integracyjna.

Wybrane dziecko jest szewczykiem, pozostałe dzieci pokazują mu swoje kapcie. Szewczyk się odwraca, a dzieci zdejmują po jednym kapciu, układają pod kocem, siadają na piętach. Szewczyk rozdaje kapcie, zgadując, do kogo należą. Ostatnia osoba zostaje szewczykiem.

Środki dydaktyczne: kapcie dzieci, koc

W OGRODZIE

Wyścigi samochodowe – rysowanie kredą torów na płytach chodnikowych i urządzenie wyścigów.

Środki dydaktyczne: kreda, samochodziki

Zabawy swobodne.

Temat 2.2. I ja chcę być lekarzem!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Iskierka radości; Hula-hoop – zabawa integracyjna Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”	– potrafi współdziałać w parach, w zespole III.9 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Zgadnij, kim jestem – zabawa dydaktyczna, w miarę możliwości spotkanie z lekarzem/ratownikiem medycznym Jakie to pojazdy? – zagadka obrazkowa Załoga karetki – zabawa orientacyjno-porządkowa Karty aktywności – karetka pogotowia, prawa i lewa strona, ćwiczenie grafomotoryczne, numer alarmowy 112, historyjka obrazkowa Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– wypowiada się na określony temat IV.5 – rozwiązuje zagadki słowne IV.5 – wie, czym zajmuje się ratownik medyczny IV.20 – rozwiązuje zagadki obrazkowe IV.5 – określa kierunki i ustala położenie w stosunku do własnej osoby IV.14 – doskonalą sprawność manualną I.7 – zna numer alarmowy 112 IV.5 – opowiada historyjkę obrazkową IV.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych i ćwiczeniach gimnastycznych I.5
III.	Kącik lekarski – zaaranżowanie kącika w sali W ogrodzie: Zabawy swobodne z wykorzystaniem urządzeń terenowych	– zna wyposażenie apteczki pierwszej pomocy IV.2 – bezpiecznie bawi się na powietrzu III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Iskierka radości – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w skupieniu w kręgu, trzymając się za ręce. Nauczyciel przekazuje „iskierkę radości” dziecku z prawej strony, delikatnie ściskając jego dłoń. Dziecko „puszcza iskierkę” w krąg, ściskając dłoń koleżanki lub kolegi. I tak dalej, aż „iskierka” wróci do nauczyciela z lewej strony. Co jakiś czas nauczyciel zmienia kierunek – przekazuje iskierkę dziecku z lewej strony.

Hula-hoop – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Jedno dziecko ma przewieszoną przez tułów hula-hoop. Zadaniem dzieci jest przesuwając przez siebie hula-hoop w kole, tak manewrując ciałem, by nie puścić rąk koleżanki lub kolegi, jednocześnie przekazując ciałem hula-hoop kolejnemu uczestnikowi zabawy.

Środki dydaktyczne: hula-hoop

Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”.

Zgadnij, kim jestem – zabawa dydaktyczna.

UWAGA! W miarę możliwości należy zorganizować spotkanie z lekarzem/ratownikiem medycznym.

Na dywanie znajdują się: ilustracje prezentujące różne zawody, w tym lekarz/ratownik medyczny, kierowca, numer alarmowy 112 i pudełko, w którym znajdują się rekwizyty lekarskie, np. strzykawka bez igły, stetoskop, biały fartuch, kamizelka odblaskowa, plik recept, opakowania po lekarstwach, bandaż oraz kartki z zagadkami. Dzieci losują zagadki, nauczyciel czyta, dzieci zgadują, odszukują wśród ilustracji i rekwizytów postaci i przedmioty z zagadek.

*W białym fartuchu w swym gabinecie
bada i leczy. Kto to jest, wiecie? (lekarz)*

*Jeździ karetką, zawsze chce pomóc.
Zwłaszcza, by życie ratować komuś.
(ratownik medyczny)*

*Już po minucie od jej wezwania
pędzi, nie stając na skrzyżowaniach.
Czasem jej sygnał w nocy nas budzi,
lecz ona jedzie ratować ludzi.
(karetka pogotowia)*

*Gdy ktoś zadzwoni na pogotowie,
on o zgłoszeniu zaraz się dowie.
Wsiada w karetkę za kierownicę
i po chorego mknie przez ulice.
(kierowca karetki)*

*Cały dzień spędza na telefonie.
I pyta: Pożar? Bomba? Ktoś tonie?
I tak dzień cały nadstawia ucha.
Tu ratownictwo medyczne! Słucham!
(dyspozytor_ka)*

*On by pomagać wciąż jest gotowy.
Strój ma najczęściej pomarańczowy.
Czasem z lekarzem, a czasem sam,
gdy jest wypadek pomaga nam.
(ratownik medyczny)*

*Dzwonisz na niego, gdy coś się dzieje.
Ktoś złamie nogę, lub ktoś zemdleje,
lub ktoś zaśnie na góry szczycie.
Ten krótki numer ratuje życie!
(numer 112)*

Tomasz Plebański

Następnie rozmawiamy o zawodach związanych z ratowaniem życia, dbaniem o zdrowie.

Przykłady pytań:

- Kim jest lekarz i gdzie pracuje?
- Czy ratownik medyczny to lekarz?
- W jakich sytuacjach należy wzywać pogotowie ratunkowe?
- Jaki jest numer alarmowy?
- Dlaczego kierowcy i lekarze/ratownicy jeżdżący karetką pogotowia muszą mieć ubrania z elementami odblaskowymi?

Środki dydaktyczne: pudełko z rekwizytami lekarskimi, np. strzykawką bez igły, stetoskopem, białym fartuchem, kamizelką odblaskową, plikiem recept, opakowaniami po lekarstwach, bandażami, ilustracje prezentujące różne zawody, w tym lekarz/ratownik medyczny, kierowca, numer alarmowy 112

Jakie to pojazdy? – zagadka obrazkowa.

Nauczyciel wiesza na tablicy dwie ilustracje przedstawiające pojazdy medyczne przykryte paskami papieru, tak by nie było nic widać (karetka i śmigłowiec Lotniczego Pogotowia Ratunkowego). Następnie odkrywa obrazki powoli, po jednym pasku (w różnej kolejności), a dzieci próbują odgadnąć, co to za pojazdy. Nauczyciel prosi o wypowiedzi dzieci na temat, jak się poruszają te

pojazdy i do czego służą, co należy zrobić, gdy jesteśmy świadkami wypadku. Na koniec dzieci naśladują sposoby poruszania oraz odgłosy obu pojazdów.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające karetkę pogotowia oraz śmigłowiec LPR

Założa karetki – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci stoją w rozсыпce, skierowane twarzą w tę samą stronę, nauczyciel również – oznaczamy strony ciała, np.: zakładając frotkę na prawą rękę. Podnosimy prawą rękę, podnosimy lewą rękę, podnosimy prawą nogę, lewą nogę. Stawiamy po dwa krzeselka obok siebie – są to kabiny karetek. Dzieci dobierają się parami, jedno z nich jest kierowcą – otrzymuje kierownicę (małą obręcz/kółko), a drugie ratownikiem – otrzymuje stetoskop (zabawka lub skakanka). Zadaniem załogi karetki jest na sygnał nauczyciela zajęcie miejsca w kabinie po odpowiedniej stronie – kierowca po lewej, ratownik (pasażer) po prawej. Za każdym razem sprawdzamy poprawność wykonania zadania. Po kilku powtórzeniach następuje zamianą ról.

Środki dydaktyczne: frotki, małe obręcze/kółka, stetoskop (zabawka lub skakanka)

Karty aktywności – karetka pogotowia, prawa i lewa strona, ćwiczenie grafomotoryczne, numer alarmowy 112, historyjka obrazkowa.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 8, 9, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 215).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kącik lekarski – zaaranżowanie kącika w sali.

Nauczyciel wyjaśnia zastosowanie poszczególnych rekwizytów w kąciku. Chętne dzieci odgrywają scenki dramatowe. Następnie dzieci swobodnie bawią się w kąciku lekarskim.

Środki dydaktyczne: rekwizyty potrzebne do zorganizowania kącika lekarskiego (można wykozystać przedmioty z zajęć głównych), misie, bandaże

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

• **Pokaz apteczki pierwszej pomocy** – wyjaśnienie zawartości oraz zastosowania jej wyposażenia.

• **Numery alarmowe** – przypomnienie, w jakich sytuacjach można ich używać i z jakich telefonów. Układanie numerów z kawałków sznurka lub wełny na kartce/dywanie.

Środki dydaktyczne: apteczka pierwszej pomocy dostępna w każdym przedszkolu, tabliczki z numerami alarmowymi 999, 998, 997 i 112, kawałki sznurka lub wełny

W OGRODZIE

Zabawy swobodne z wykorzystaniem urządzeń terenowych.

Temat 2.3. I ja chcę być policjantem!

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Zabawy w kole według inwencji dzieci, np. „Czarodziej”, „Puste miejsce” • Wycinanie kółek z papieru do wykorzystania na późniejszych zajęciach • Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”	– nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9 – doskonalą sprawność manualną I.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Policjant – słuchanie wiersza T. Plebańskiego, w miarę możliwości spotkanie z policjantem Zgadnij, kto to taki – zagadka, próba odgadnięcia nazwy zwierzęcia pomocnego policji Policyjny pies – zabawa naśladowcza Czapka – łapka – zabawy językowe, szukanie rymów oraz analiza i synteza słuchowa wyrazów Czerwony – zielony – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi Karty aktywności – miasteczko, ćwiczenie spostrzegania Ruch uliczny – praca plastyczna w zespołach	- wypowiada się na określony temat IV.2 - wie, czym zajmuje się policjant IV.20 - potrafi rozwiązywać zagadki IV.5 - uczestniczy w zabawach naśladowczych I.5 - wykonuje własne eksperymenty językowe IV.6 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - doskonali spostrzeganie I.9 - przelicza elementy na ilustracji IV.15 - twórczo realizuje się w pracach plastycznych IV.8
III.	Pojazdy Darka – zabawy logopedyczne Miasteczko drogowe – zabawy konstrukcyjne z użyciem klocków W ogrodzie: Zabawy z wykorzystaniem sprzętu sportowego	- wykonuje własne eksperymenty językowe IV.6 - inicjuje zabawy konstrukcyjne I.6 - nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zabawy w kole według inwencji dzieci, np. „Czarodziej”, „Puste miejsce”.

Wycinanie kółek z papieru samoprzylepnego w kolorach zielonym i czerwonym – do wykorzystania na późniejszych zajęciach.

Środki dydaktyczne: zielony i czerwony papier samoprzylepny, nożyczki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Policjant – słuchanie wiersza T. Plebańskiego i omówienie ilustracji.

UWAGA! W miarę możliwości należy zorganizować spotkanie z policjantem.
Nauczyciel czyta wiersz:

Policjant

Kieruje ruchem na skrzyżowaniach.

Zawsze jest gotów i bez wahania

śledzi opryszków, łapie złodziei,

by już nic złego zrobić nie śmieli.

*Daje mandaty za szybką jazdę,
gdy ktoś gdzieś pędzi swoim pojazdem.
I bezpieczeństwo zapewnia nam.
I bardzo dzielny jest, mówię wam!*

Tomasz Plebański

Nauczyciel ilustruje wiersz planszą przedstawiającą ruch uliczny. Wprowadza podpisy do globalnego czytania: policja, policjant. Rozpoczyna rozmowę na temat zawodu policjanta inspirowaną pytaniami nauczyciela do wiersza i ilustracji bądź własnymi doświadczeniami dzieci, np.

- Czy zawód policjanta jest potrzebny? Dlaczego?
- Jak policjant może pomóc dziecku?
- Kiedy wzywamy policję?
- Czy to bezpieczny zawód? Dlaczego?

Na koniec nauczyciel pokazuje dzieciom wóz policyjny w formie zabawkowego samochodu lub ilustracji i zapoznaje dzieci z numerem alarmowym 112 oraz na policję – 997. Dzieci opisują wygląd pojazdu.

Środki dydaktyczne: plansza przedstawiająca ruch uliczny, napisy do czytania globalnego: policja, policjant, wóz policyjny – zabawka lub ilustracja, tabliczka z numerem 112

Zgadnij, kto to taki – zagadka, próba odgadnięcia nazwy zwierzęcia pomocnego policji.

Nauczyciel zadaje zagadkę.

*Ten funkcjonariusz na czterech łapach
wszystkich złodziei potrafi złapać. (pies policyjny)*

Tomasz Plebański

Następnie prosi wybrane dziecko, by słowem i gestem spróbowało opisać tajemniczego przyjaciela policjanta (pokazuje mu zdjęcie psa policyjnego). Dzieci odgadują, o jakie zwierzę chodzi. Następnie rozmawiają na temat tego, jaką rolę odgrywa pies w policji.

Środki dydaktyczne: zdjęcie psa policyjnego

Policyjny pies – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel prosi, by dzieci naśladowały kolejno wymieniane przez niego czynności ilustrujące zachowanie psa, np. zwierzę tropi, wącha, szuka, wydaje dźwięki (skamle, szczeka, wyje).

Czapka – łapka – zabawy językowe, szukanie rymów oraz analiza i synteza słuchowa wyrazów.

Dzieci wymyślają rymy do nazw oznaczających przedmioty związane z policjantem, np. czapka – łapka; kajdanki – falbanki; pałka – zapalka. Dzielią rymowane wyrazy na sylaby i głoski, wybrzmiewają głoski w nagłosie.

utwór

Czerwony – zielony – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi.

Jedno dziecko jest policjantem i otrzymuje dwa „policyjne lizaki” wycięte z kartonu: zielony i czerwony. Pozostałe dzieci nakleja na kapciach małe koła z papieru samoprzylepnego: na jednej nodze zielone, na drugiej – czerwone. Maszerują po kole przy muzyce. Przerwa w muzyce i podniesienie przez „policjanta lizaka” jest sygnałem do zatrzymania się i stanięcia na nodze oznaczonej kolorem wskazanym przez „lizak”.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 26 „Krakowiak”, dwa rekwizyty w kształcie policyjnych lizaków w kolorze czerwonym i zielonym, koła papieru samoprzylepnego dla każdego dziecka

Karty aktywności – miasteczko, ćwiczenie spostrzegania.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 10–11

Ruch uliczny – praca plastyczna w zespołach.

Dzieci malują farbami plakatowymi w zespołach, np. czteroosobowych, na większym formacie

np. szarego papieru. Zainspirowane wierszem, ilustracjami oraz własnymi doświadczeniami tworzą dowolne prace dotyczące tematu i omawiają je.

Środki dydaktyczne: duże arkusze szarego papieru, farby plakatowe, pędzle

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Pojazdy Darka – zabawy logopedyczne.

Nauczyciel czyta tekst. Po wysłuchaniu dzieci odpowiadają na pytanie: *Ile pojazdów mają razem Darek i Bolek?* Następnie wypowiadają słowa z głoską „r” na różne sposoby – dzieląc na sylaby, głośno – cicho, wysokim – niskim głosem.

Pojazdy Darka

*Darek cztery ma rowery
i motorowery cztery,
trzy skutery, deskorolkę,
dwa motory – razem z Bolkem.
Już jeździli motorami
oraz motorowerami,
rowerami, no a teraz
będą jeździć na skuterach.*

Elżbieta i Witold Sz wajkowski

Źródło: E.W. Sz wajkowski „Pojazdy Darka” [w:] „Sto wierszyków atrakcyjnych do ćwiczeń dykcyjnych”, Wydawnictwo Wilga, Warszawa 2017, s. 48.

Miasteczko drogowe – zabawy konstrukcyjne z użyciem klocków.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Nasze miasteczko – kreatywne aranżowanie przestrzeni do zabawy tematycznej.

Chętne dzieci mogą zagospodarować wyznaczoną przez nauczyciela przestrzeń w dowolny sposób, np. wykorzystując znaki drogowe, sygnalizator świetlny, układają na dywanie pasy z białego papieru, wykorzystując kartony, krzeselka, pojemniki po klockach do zbudowania np. budynków. Bawią się swobodnie w zaaranżowanej przestrzeni.

Środki dydaktyczne: klocki, przedmioty dostępne w sali, np. znaki drogowe, kartony, pudełka, pojemniki

W OGRODZIE

Zabawy z wykorzystaniem drobnego sprzętu sportowego (np. piłki, skakanki, gumy do skakania), przypomnienie zasad bezpiecznego zachowania się na powietrzu.

Środki dydaktyczne: piłki, skakanki, gumy do skakania

Temat 2.4. I ja chcę być strażakiem!

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Zabawy naszych dziadków – zabawy integracyjne i ruchowe	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Przygotowanie figur geometrycznych na późniejsze zajęcia Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”	– doskonali sprawność manualną I.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Dzielny strażak – słuchanie opowiadania J. Bednarek, rozmowa o pracy strażaka w miarę możliwości spotkanie ze strażakiem Jaki jest strażak? – burza mózgów Jestem jak strażak – zabawy sprawnościowe Halo, tu straż? – utrwalenie znajomości numerów alarmowych Karty aktywności – straż pożarna, płatanina, pojazdy uprzywilejowane, układanie historyjek do ilustracji, dorysowanie brakujących elementów, kolorowanie Jedzie straż – ćwiczenia ortofoniczne Wóz strażacki – układanie obrazka z figur geometrycznych Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– w skupieniu słucha czytanych utworów IV.6 – wypowiada się na określony temat IV.5 – określa cechy strażaka IV.2 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – zna zawód strażaka, jego wygląd i wyposażenie oraz numer alarmowy do straży pożarnej IV.20 – układa historyjki do ilustracji IV.5 – wie, jak wyglądają pojazdy uprzywilejowane IV.9 – doskonali sprawność manualną I.7 – doskonali spostrzeganie I.9 – doskonali aparat mowy IV.2 – klasyfikuje przedmioty według wielkości IV.12 – uczestniczy w zabawach ruchowych i ćwiczeniach gimnastycznych I.5
III.	Książeczka – zajęcia plastyczno-techniczne Słuchanie książek związanych z tematem dnia, oglądanie ilustracji W ogrodzie: Zabawy z piłką, np. „Piłka parzy”, „Piłka w tunelu”, „Pomidor”	– twórczo realizuje się w pracach plastycznych IV.8 – w skupieniu słucha czytanych utworów IV.6 – opowiada, co dzieje się na ilustracji IV.5 – nawiązuje spontaniczne relacje z innymi dziećmi w czasie zabawy III.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zabawy naszych dziadków – zabawy integracyjne i ruchowe, np. „Nie chcę cię znać”, „Mam chusteczkę haftowaną”, „Stary niedźwiedź”, „Budujemy mosty”.

Przygotowanie figur geometrycznych na późniejsze zajęcia.

Dzieci wycinają figury narysowane przez nauczyciela (koła, kwadraty, prostokąty, trójkąty) w trzech różnych wielkościach.

Środki dydaktyczne: figury narysowane przez nauczyciela na papierze, nożyczki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”.

Dzielny strażak – słuchanie fragmentu opowiadania J. Bednarek „O odważnej bordowej skarpetce – znowu prawej – która uratowała chomika”, rozmowa o pracy strażaka.

UWAGA! W miarę możliwości należy zorganizować spotkanie ze strażakiem/strażaczką. Nauczyciel wprowadza dzieci w tekst literacki – pyta, czy wiedzą, co dzieje się z zagubionymi skarpetkami. Być może niektóre z nich uciekają, żeby przeżywać przygody. O tym właśnie jest seria książek Justyny Bednarek o skarpetkach. Następnie czyta fragment.

O odważnej bordowej skarpetce – znowu prawej – która uratowała chomika (...)

– Ej, tutaj jestem! – wołała mała skarpetka, licząc na choćby krztynkę zainteresowania.

Ale nikt, rzecz jasna, jej nie widział. Prawie wszystko na świecie wydaje się ważniejsze od pojedynczej bordowej skarpetki i to też nie jest do końca sprawiedliwe.

Skarpetka właśnie miała przejść na drugą stronę ulicy – przyszło jej na myśl, że może tam ludzie będą uważniejsi – jednak w ostatniej chwili zatrzymała się na brzegu krawężnika, bo zza zakrętu wypadł wóz strażacki, rycząc ze wszystkich głośników: pali się, pali, nie wchodzić w drogę, spieszymy się do pożaru!

Ludzie na moment zamarli, a potem ruszyli biegiem za wozem, żeby w razie potrzeby pomóc. Skarpetka biegła razem ze wszystkimi, choć na końcu – bo miała najkrótsze nóżki. Dopiero gdy tłum się zatrzymał, przecisnęła się do przodu, by niczego nie przegapić.

A tam palił się stary dom. Ogień dochodził już do pierwszego piętra i było tak gorąco i tak groźnie, że cały tłum, jak na komendę, jęknął ze zgrozy. Tymczasem strażacy rozłożyli drabinę, na którą szybkoitko wspiął się bardzo odważny wąsaty strażak o imieniu Stanisław. Zniknął w kłębach dymu, ale już po chwili wyłonił się, niosąc na rękach przestraszoną dziewczynkę z warkoczycami. Stanisław przekazał dziecko innemu strażakowi, który natychmiast zniósł je po drabinie na dół, posadził w samochodzie strażackim i dał czekoladę oraz pluszowego pieska.

A Stanisław znów skoczył w ogień, by wynieść jeszcze brata dziewczynki, jej rodziców, babcię oraz psa Fafika.

– Tam w klatce został mój chomik, Euzebiusz! – zawołała dziewczynka, gdy lekko osmolony Stanisław wreszcie stanął na ziemi.

Strażak zawahał się – wracać w ogień czy nie? Wśród kłębow dymu trudno cokolwiek zobaczyć, zwłaszcza jeśli chodzi o istotę tak małą jak chomik. Wtedy jednak wydarzyło się coś naprawdę niesamowitego.

Dzielna bordowa skarpetka, która nie mogła spokojnie patrzeć na rozpacz dziewczynki, wspięła się po drabinie – ludzie zauważyli ją dopiero, gdy dotarła do okna na pierwszym piętrze. Zaczęli krzyczeć:

– Patrzcie, co ona robi!

– Jaka odważna!

– To prawdziwa bohaterka!

A skarpetka pchnęła okno i wskoczyła w kłęby dymu.

W środku płonącego domu było ciemno, choć oko wykol. Kto tam wszedł, mógł mieć kłopot, żeby wrócić. Od czegoż jednak spryt i pomysłowość! Skarpetka zahaczyła jedną ze swoich nitek o wystający z okiennej ramy gwóźdź i zaczęła się pruć – cały czas biegnąc przed siebie, na pomoc chomikowi. Miała tylko nadzieję, że wystarczy jej przędzy, żeby dotrzeć do celu...

Tymczasem wsały Stanisław przemógł się i ruszył śladem skarpety. Gdy znalazł się w budynku, pierwsze co zobaczył, to bordowa gładka nić wskazująca kierunek – jedyny wyraźny akcent wśród szarego dymu. Strażak schwycił nitkę i zaczął iść jej śladem. Bez trudu dotarł do klatki chomika, przy której nitka akurat się skończyła. Ratownik wyciągnął ledwo żywe zwierzątko z klatki i schował do kieszeni kombinezonu.

A potem, wracając, związał nitkę w kłębek. Dzięki niej i on sam, i chomik bezpiecznie dotarli do okna, nie gubiąc się po drodze.

Dziewczynka była przeszczęśliwa, a tłum zaczął wiwatować na cześć Stanisława. Strażak próbował powiedzieć, że uznanie należy się nie tylko jemu, ale nie udało mu się przekrzywić ludzi.

Za swoje nadzwyczajne bohaterstwo otrzymał on medal oraz talon na balon, którym poleciał z żoną na podniebną wycieczkę. I wszyscy mu trochę zazdrościli. Ale dzielny ratownik nie był radosny. Gdyby ktoś go zapytał i gdyby akurat miał ochotę odpowiedzieć, wyznałby nawet, że ma złamane serce. Wszystko z powodu bordowej skarpetki, która wykazała się prawdziwym bohaterstwem, a nawet o niej nie wspomnieli podczas wręczania odznaczeń. Ech...

Wreszcie żona Stanisława nie wytrzymała.

– A czemu ty tak wdychasz i wdychasz, co?

Wtedy strażak opowiedział jej o małej bordowej skarpetce, a żona przytuliła go mocno i powiedziała:

– No już, nie mazgaj się. Takie jest życie. Nie do końca sprawiedliwe. Wiem, co zrobimy.

A potem wzięła druty numer 2,5 i z bordowej skarpetkowej przędzy, którą Stanisław wyniósł z pożaru, wydzierała niewielką, ładną makatkę. Powiesili ją na ścianie i przypięli do niej złoty medal strażaka. Na eleganckim tle prezentował się naprawdę godnie. A gdy czasem Stanisław patrzył w tamtą stronę, wydawało mu się, że dostrzeża na makatce delikatny skarpetkowy uśmiech.

Justyna Bednarek

Źródło: J. Bednarek „O odważnej bordowej skarpetce – znowu prawej – która uratowała chomika” [w:] Tejże „Nowe przygody skarpetek (jeszcze bardziej niesamowite)”, Poradnia K, Warszawa 2017, s. 71-83.

Przykładowe pytania do tekstu:

- Co się paliło? Kogo uratował strażak Stanisław?
- Kto niespodziewanie pomógł strażakom?
- Kogo uratowała bordowa skarpetka?
- W jaki sposób skarpetka uratowała chomika?
- Jakimi cechami się wykazała?
- Co to znaczy wykazać się prawdziwym bohaterstwem?
- Wymyśl nagrodę dla bohaterskiej skarpetki.

Następnie dzieci opisują sylwetkę strażaka oraz wygląd wozu strażackiego. Nauczyciel może naprowadzać dzieci pytaniami, np.

- *Jakiego koloru ubranie ma strażak?*
- *Do czego służy kask na jego głowie?*
- *Jak wygląda strażacki samochód?*
- *Jaki wydaje dźwięk, gdy wyjeżdża na akcję?*

Dzieci opowiadają, do jakich zadań wzywa się strażaków, np. pożar, gniazdo szerszeni. Dzielią się wiedzą i własnymi doświadczeniami.

Środki dydaktyczne: ilustracje: strażacy, wóz strażacki, sprzęt, zdjęcia z akcji ratowniczych itp.

Jaki jest strażak? – burza mózgów.

Dzieci wymieniają przymiotniki określające charakter strażaka, np. dzielny, odważny, silny, sprawny, wysportowany, zwinny, szybki. Odpowiadają na pytanie, dlaczego musi posiadać te wszystkie cechy. Szukają wyrazów przeciwstawnych do wymienionych, np. odważny – tchórzliwy, silny – słaby; szybki – wolny.

Jestem jak strażak – zabawy sprawnościowe.

- **Sprawnny strażak** – wybrane dzieci proponują ćwiczenia, reszta dokładnie naśladuje ruchy.
- **Zwijamy węża** – nawijają na kredkę kawałek włóczki.
- **W palącym się domu** – czołgają się do wyznaczonej linii mety, kto szybciej.
- **Zakładanie kombinezonu** – przeciągają szarfę od głowy po stopy.

Środki dydaktyczne: kredki, kawałki włóczki, szarfy

Halo, tu strażak? – utrwalenie znajomości numerów alarmowych.

Nauczyciel przypomina wszystkie numery alarmowe szczególnie 112. Dzieci odtwarzają te numery palcem w powietrzu, a wybrany numer formują z cienkich wateczków plasteliny i nakleją na tekturkę. W celu utrwalenia numerów oraz znajomości adresów nauczyciel proponuje symulację rozmów telefonicznych związanych z wezwaniem służb do konkretnych przypadków, np. gniazda szerszeni, wypadku na drodze, kradzieży.

Środki dydaktyczne: plastelina, tekturki

Karty aktywności – straż pożarna, płatanina, układanie historyjek do ilustracji, pojazdy uprzywielejewane, dorysowanie brakujących elementów, kolorowanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 12–13, kredki

 Jedzie straż – ćwiczenia ortofoniczne.

odgłos

Dzieci słuchają odgłosów syreny strażackiej i pędzącego na ratunek samochodu, a następnie naśladują odgłosy jadącego wozu strażackiego, powtarzając za nauczycielem: e – u, e – u, e – u; brum – brum, brum – brum, brum – brum; ti – tit, ti – tit, ti – tit.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 45 „Straż pożarna”

Wóz strażacki – układanie obrazka z figur geometrycznych.

Dzieci bawią się przygotowanymi podczas zajęć porannych kolorowymi figurami geometrycznymi. Układają na tablicy trzy wozy strażackie różnej wielkości według podanego przez nauczyciela wzoru. Porównują wielkości, operują pojęciami „mały”, „większy”, „największy”.

Środki dydaktyczne: sylwety figur geometrycznych przygotowane wcześniej

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 219).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Książeczka – zajęcia plastyczno-techniczne.

Dzieci wykonują dowolną techniką ilustracje do historyjek symulowanych podczas zajęć „Halo, tu strażak?” i tworzą z nich książeczkę obrazkową.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku, kredki, kolorowy papier, nożyczki, klej

Słuchanie książek związanych z tematem dnia, np. „Jak Wojtek został strażakiem” Cz. Janczarskiego.

Wspólne czytanie oraz oglądanie książek, opowiadanie o tym, co dzieje się na ilustracjach.

Środki dydaktyczne: dowolne opowiadanie związane tematycznie

Zabawy z piłką, np. „Piłka parzy”, „Piłka w tunelu”, „Pomidor” i przypomnienie zasad bezpiecznego zachowania się podczas zabaw na dworze.

Środki dydaktyczne: piłka

Temat 2.5. Bezpieczne miasteczko drogowe		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ludzie do ludzi – zabawa integracyjna Echo – zabawa rytmiczna z rymówką Ćwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”	– potrafi współdziałać w parach, w zespole III.9 – rozwija poczucie rytmu IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Nasze bezpieczeństwo – quiz podsumowujący temat tygodnia Uwaga, pogotowie! – zabawa bieżna Wyprawka – projekt plastyczny „Bezpieczne miasteczko” Zajęcia muzyczne – „Wrześniowe zabawy”, utrwalenie piosenki	– prawidłowo reaguje na sytuacje zagrażające własnemu bezpieczeństwu III.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – twórczo realizuje się w pracach plastycznych IV.8 – zagospodarowuje przestrzeń, nadając znaczenie umieszczonym w niej przedmiotom IV.11 – rozwija poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – reaguje na zmiany dynamiki, tempa i wysokości dźwięku IV.7
III.	Znam swój adres – zabawa dydaktyczna Spacer do parku – opowieść ruchowa W ogrodzie: Zabawy w piaskownicy i na urządzeniach terenowych	– zna swój adres zamieszkania III.3 – doskonali aparat mowy podczas ćwiczeń ortofonicznych IV.2 – bezpiecznie bawi się na powietrzu III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Ludzie do ludzi – zabawa integracyjna.

Podczas trwania muzyki dzieci w parach poruszają się po dywanie. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i wykonują polecenie nauczyciela, dotykając się częściami ciała, np. ręka do ręki, kolano do kolana, czoło do czoła. Na hasło: *Ludzie do ludzi* dzieci w parach zamieniają się.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 32 „Le basque”

Echo – zabawa rytmiczna z rymówką.

Nauczyciel mówi rytmicznie słowa rymowanki: *Wrześniu, wrześniu, przełoń chmury, by świeciło słońce z góry* ze zmienną artykulacją i dynamiką: cicho, głośno, wolno, szybko, wysokim głosem,

niskim głosem. Dzieci za każdym razem dokładnie powtarzają rymowaną za nauczycielem na zasadzie echa.

Cwiczenia poranne – zestaw „Przedszkolne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

odgłos

Nasze bezpieczeństwo – quiz podsumowujący temat tygodnia.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy, np. według rodzajów znaków drogowych: ostrzegawcze, nakazu, zakazu, informacyjne. Dzieci mają przyklejone odpowiednie znaki na ubraniach. Nauczyciel zadaje każdej grupie jedno pytanie lub zadanie.

Za dobrą odpowiedź zespół dostaje jedną małą ilustrację odpowiedniego dla swojej grupy znaku drogowego. Przykładowe pytania/zadania:

- Jak nazywa się osoba kierująca ruchem, gdy nie działa sygnalizacja świetlna?
- Wymieńcie trzy pojazdy uprzywilejowane.
- Wymieńcie dwa rodzaje znaków drogowych.
- Jak nazywa się urządzenie stojące na skrzyżowaniu, które zmienia kolorowe światła?
- Czyj to odgłos? (rozpoznawanie odgłosów: karetka pogotowia, ruchu ulicznego, jadącego pociągu, syreny strażackiej)
- Jakie to znaki drogowe? (rozpoznawanie rodzajów znaków na ilustracjach: znaki ostrzegawcze, nakazu, informacyjne, znaki zakazu)
- Kto pomoże, gdy...? (pali się dom; człowiek zaśnie na ulicy; złodziej ukradnie rower; jesteśmy chorzy)
- Jak należy się zachować przy przechodzeniu przez ulicę?
- Czego nie wolno robić dzieciom na jezdni i w jej pobliżu?
- Którą stronę jeżdżą samochody po ulicy?
- Co ma wspólnego zebra z miejscem dla pieszych?
- Dopasujcie numer telefonu do pojazdu.

Dzieci liczą zdobyte w grupach punkty. Nauczyciel podsumowuje konkurs i rozdaje nagrody – kolorowanki o tematyce bezpieczeństwa dla każdego dziecka bądź dyplomy „Bezpiecznego przedszkolaka” przygotowane przez nauczyciela.

Środki dydaktyczne: ilustracje małych znaków drogowych, CD3 Utwory nr 43 „Karetka pogotowia”, nr 44 „Policja”, nr 45 „Straż pożarna” i nr 46 „Ruch uliczny”, zdjęcia pojazdów uprzywilejowanych bądź modele samochodów, tabliczki z numerami alarmowymi, kolorowanki lub dyplomy

utwór

Uwaga, pogotowie! – zabawa bieżna.

Dzieci w parach „karetki” trzymają na chustce albo ręczniku lalkę lub misia. Podczas trwania muzyki poruszają się po sali, naśladując karetkę i uważając, by „pacjent” nie spadł na podłogę.

Środki dydaktyczne: chustki lub ręczniki, lalki, misie, CD3 Utwory nr 24 „Trepak”

Wyprawka – projekt plastyczny „Bezpieczne miasteczko”.

Zadaniem dzieci jest wypchnięcie elementów makiet i złożenie ich oraz umieszczenie na plan-szy, a następnie dokomponowanie z plasteliny lub modeliny pozostałych elementów według własnych pomysłów. Miasteczko ruchu drogowego można postawić w sali i wykorzystywać do różnych zabaw, np. w ruch uliczny czy dobudowywanie elementów z pudełek po lekarstwach.

Środki dydaktyczne: W „Bezpieczne miasteczko” plastelina, modelina

Zajęcia muzyczne – „Wrześniowe zabawy” (opis na s. 51).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Znam swój adres – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel odczytuje adres, a dziecko, które go rozpoznaje, podnosi rękę.

Spacer do parku – opowieść ruchowa.

Dzieci ilustrują ruchem opowiadanie nauczyciela. Powtarzają słowa dźwiękonaśladowcze.

W parku

Pewnego jesiennego dnia przedszkolaki wybrały się ze swoją panią do parku. Niestety, musiały przejść przez ruchliwe skrzyżowanie. Zatrzymały się przed przejściem dla pieszych... Ojej, co się działo na ulicy. Pędziły samochody (brum, brum, brum), co pewien czas naciskając na klaksony (tiiiii tit, tiiiiii tit), przejechała karetka pogotowia (ijo, ijo, ijo), z piskiem opon zahamowała taksówka (iiiiiiiiiiiiii). Nareszcie zapaliło się zielone światło i dzieci pomaszerowały na drugą stronę (tup, tup, tup).

Po chwili przedszkolaki dotarły do parku, gdzie przywitał ich śpiew ptaków (ćwir, ćwir, ku ku, ku ku, trrrrrr, trrrrrr). Jak tu było pięknie i kolorowo. Liście pod ich nogami szeleściły przyjemnie (szur, szur, szur). Drzewa szumiały na wietrze (szuuu, szuuu). Kolorowe liście odrywały się od gałęzi i tańczyły poruszane podmuchami wiatru. Dzieci łapały listki, śmiejąc się wesoło (ha, ha, ha, hi, hi, hi).

Dzieci chodziły po parku, wysoko unosząc kolana, i zbierały kolorowe liście do przedszkola. Pora wracać. Niestety, znów trzeba przejść przez hałaśliwe skrzyżowanie. Oj, jak tu głośno... Pędzą samochody (brum, brum, brum), co pewien czas trąbiąc (tiiiii tit, tiiiiii tit) i gwałtownie hamując (iiiiiiiiii). Na zielone światło nie trzeba jednak długo czekać. Dzieci przechodzą na drugą stronę (tup, tup, tup). Jak dobrze, że jesteśmy znów w przedszkolu (uff, uff, uff).

Iwona Pietrucha

W OGRODZIE

Zabawy w piaskownicy i na urządzeniach terenowych z przypomnieniem zasad bezpieczeństwa.

Zajęcia muzyczne 2. Wrześniowe zabawy

Echo – zabawa rytmiczna z rymówką.

Nauczyciel mówi rytmicznie słowa rymowanki: *Wrześniu, wrześniu, przeçois chmury, by świeciło słońce z góry* ze zmienną artykulacją i dynamiką: cicho, głośno, wolno, szybko, wysokim głosem, niskim głosem. Dzieci za każdym razem dokładnie powtarzają rymówkę za nauczycielem na zasadzie echa.

piosenka

Wrześniu, wrześniu – utrwalenie piosenki.

Dzieci siedzą na podłodze przed nauczycielem i przy akompaniamencie nagrania śpiewają piosenkę „Wrześniu, wrześniu”. Podczas refrenu na słowa: *Wrześniu, wrześniu, przeçois chmury* oraz na słowa: *by świeciło coraz jaśniej* – klaszczą rytmicznie.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Wrześniu, wrześniu”

piosenka

Zabawa ruchowa przy piosence „Wrześniu, wrześniu”.

Dzieci z pomocą nauczyciela rozkładają na podłodze chustę animacyjną. Wszyscy ustawiają się dookoła chusty, zachowując równe odstęp. Nauczyciel prezentuje piosenkę. Dzieci stoją w miejscu. Podczas pierwszej zwrotki trzymają chustę za uchwyty lub brzegi, śpiewają piosenkę i delikatnie poruszają chustą.

Podczas drugiej zwrotki podnoszą chustę, chowają pod nią głowy (chusta – parasol) i do końca zwrotki stoją w miejscu. Podczas refrenów dzieci chodzą w kole w prawą stronę, trzymając naciągniętą chustę.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Wrześniu, wrześniu”, chusta animacyjna

3. Wspólne zabawy

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- wdrażanie do używania chwytu pisarskiego podczas rysowania
- wdrażanie do bezpiecznego posługiwania się nożyczkami – cięcie po liniach prostych
- wdrażanie do aktywnego uczestnictwa w zabawach ruchowych, konstrukcyjnych, naśladowczych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- wdrażanie do szukania wsparcia w sytuacjach trudnych
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć własnych i innych ludzi

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie umiejętności budowania relacji rówieśniczych w swobodnej zabawie (zmiana osób w parze, zmiana ról w grupie)
- wdrażanie do przestrzegania ustalonych zasad podczas zabawy

OBSZAR POZNAWCZY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ze śpiewem, tanecznymi i rytmicznymi
- rozwijanie naturalnej kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- wdrażanie do wypowiadania się na określony temat
- wdrażanie do uważnego słuchania
- kształtowanie umiejętności określania kierunków (prawa, lewa) oraz położenia (obok, przed, za, między, nad, pod)
- kształtowanie umiejętności klasyfikowania przedmiotów spełniających podany warunek (wielkość, kolor, kształt), tworzenie zbiorów o takiej samej liczbie elementów, ustawianie elementów rosnąco i malejąco (od najmniejszego do największego)
- kształtowanie umiejętności szacowania „na oko” (więcej, mniej, tyle samo), przeliczanie kolekcji, dokładanie, zabieranie elementów kolekcji, wskazywanie, gdzie jest więcej, gdzie jest mniej
- kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem polskim (poprawne wymawianie głosek), rozróżnianie głosek w nagłosie i wygłosie

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- pink, purple, black, white, circle, square

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie kolorów i kształtów, śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”

Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe: dzieci maszerują po dywanie w dowolnym kierunku między woreczkami leżącymi na podłodze. Na sygnał nauczyciela pochylają się i dotykają woreczka.

Ćwiczenie rzutu i chwytu: dzieci stoją w rozsypcie w lekkim rozkroku, trzymając woreczki.

Na sygnał nauczyciela podrzucają je i łapią.

Ćwiczenie równowagi: dzieci kładą woreczki na głowie i poruszają się w ustalonym kierunku.

Ćwiczenie ogólnorozwojowe: dzieci siedzą na dywanie wsparte na dłońach i przenoszą woreczki z jednej strony na drugą, łapiąc je stopami.

Ćwiczenie uspokajające: dzieci leżą na plecach, na klatce piersiowej kładą woreczki i oddychają głęboko, aby te unosiły się.

Środki dydaktyczne: woreczki

UWAGA! W tym tygodniu prosimy dzieci o przynoszenie swoich ulubionych zabawek i książek.

Temat 3.1. Nasze ulubione zabawy		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Zabawy kołowe ze śpiewem Kładka – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi Ulubione zabawy – swobodne wypowiedzi dzieci Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”	– aktywnie uczestniczy w zabawach ze śpiewem IV.7 – bierze udział w zabawach ruchowych I.5 – wypowiada się na określony temat IV.5 – poprawnie wykonuje ćwiczenia poranne I.5
II.	Kolorowe obrazki – słuchanie tekstu i rozmowa dotycząca treści Kolory – zabawa orientacyjno-porządkowa Umiem rysować misia – ćwiczenia sprawności manualnej Karty aktywności – obrazki Ali i Olka, oglądanie obrazków, tworzenie własnych rysunków; znikające misie, rysowanie brakujących elementów Zajęcia muzyczne – „Zabawy, zabawki”, nauka piosenki	– uważnie słucha tekstu IV.6 – rozpoznaje kolory IV.2 – rysuje z zachowaniem chwytu pisarskiego I.7 – doskonali spostrzeganie I.9 – tworzy własny rysunek według wskazanych kryteriów IV.8 – kształtuje poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – zna instrumenty perkusyjne, ich brzmienie i sposób gry na nich IV.7 – jest wrażliwe na budowę piosenki, zmiany dynamiki, charakter muzyki IV.7
III.	Masażyki – zabawa relaksacyjna Granie w gry typu memory	– współdziała w zespole rówieśników III.1 – przestrzega ustalonych zasad podczas gry zespołowej III.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Słuchanie bajek, zorganizowanie wystawy ilustracji • W ogrodzie: Złap piłkę – zabawa piłką. Gdzie jest miś? – zabawa tropiącą	– uważnie słucha tekstu IV.6 – wykonuje ilustracje do bajki IV.1 – uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5 – określa kierunki i położenie przedmiotu IV.14

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zabawy kołowe ze śpiewem.

Dzieci siedzą w kole i same proponują, w którą ulubioną zabawę kołową będą się bawić. Jeśli wyniknie taka potrzeba, nauczyciel odpowiada, np. zabawa w Szewca, „Mam chusteczkę haftowaną”, „Stary niedźwiedź”, „Kamyczek”, „Cichy kotek”, „Jeź”.

Kładka – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi.

Na dywanie są rozłożone skakanki. Dzieci maszerują. Na sygnał nauczyciela: **Kładka** – idą stopa za stopą po skakance, utrzymując równowagę.

Środki dydaktyczne: skakanki

Ulubione zabawy – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat ulubionych zabaw oraz sposobów spędzania czasu w domu i w przedszkolu.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kolorowe obrazki – słuchanie tekstu i rozmowa dotycząca treści.

Dzieci słuchają opowiadania nauczyciela.

Kolorowe obrazki

Całkiem niedaleko jest przedszkole bardzo podobne do naszego. Każdego dnia przychodzą tam dzieci, które mają tyle lat, ile wy. W tej grupie wspólnie się bawią, uczą, jedzą i odpoczywają. Wszyscy sobie pomagają, słuchają swojej Pani i, co ważne, potrafią słuchać siebie nawzajem.

Pewnego dnia jeden z chłopców wpadł na pomysł:

– Proszę pani – powiedział – dziś jest taki szary i ponury dzień. Na podwórku mokro i zimno. W naszej grupie też jakoś ciszej i smutniej. Zrobmy kolorową wystawę.

Pani trochę się zdziwiła, z czego Krzys chce zrobić wystawę.

– Każdy z nas narysuje obrazek. Użyjemy różnych kredek i od razu zrobi się kolorowo – powiedział chłopiec.

Pani wiedziała, że w grupie wszystkie dzieci bardzo lubią rysować, a kiedy Krzys zaczął opowiadać o kolorowej wystawie, nikogo nie trzeba było zachęcać.

Wszystkie przedszkolaki zasiadły do tworzenia obrazów i po chwili w sali powstała kolorowa wystawa.

Dzieci rysowały kwiaty, zabawki, owoce i warzywa, a nawet siebie, swoje koleżanki i kolegów. Krzys narysował wesołego, kolorowego misia.

Agata Szczuplakiewicz

Nauczyciel rozpoczyna rozmowę inspirowaną tekstem. Może zadać pytania:

- *Jaki pomysł miał Krzyś?*
- *Dlaczego Krzyś chciał zrobić wystawę?*
- *Co rysowały dzieci?*
- *Co narysował Krzyś?*
- *Co Krzyś lubił robić najbardziej?*
- *Jak myślicie, co lubiły robić inne dzieci w tym przedszkolu?*
- *A wy co byście narysowali na przedszkolną wystawę?*

Na zakończenie rozmowy nauczyciel podkreśla, że Krzyś miał bardzo dobry pomysł, i zachęca dzieci do organizacji własnej wystawy.

utwór

Kolory – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel przypina w widocznym miejscu w sali kolorowe kartki A4. Dzieci poruszają się swobodnie podczas trwania muzyki. Na przerwę w muzyce nauczyciel podaje kolor, np. czerwony, a dzieci podchodzą do właściwej kartki. Po kilku próbach nauczyciel jako hasło podaje nazwę przedmiotu występującego w danym kolorze (ogórek, śnieg, słońce, truskawka).

Środki dydaktyczne: kartki A4 (czerwona, żółta, niebieska, zielona, biała), CD3 Utwory nr 2 „Barocco”

Umiem rysować misia – ćwiczenia sprawności manualnej.

Nauczyciel trzyma misia – zabawkę i prosi, żeby dzieci go opisały. Na białej dużej kartce nauczyciel rozpoczyna rysowanie misia, np. od brzucha. Następnie dzieci po kolei podchodzą i dorysowują oraz nazywają kolejne części ciała: głowę, łapy, uszy, nos, oczy.

Środki dydaktyczne: miś – zabawka, duży biały karton, flamastry

Karty aktywności – obrazki Ali i Olka, oglądanie obrazków, tworzenie własnych rysunków; znikające misie, rysowanie brakujących elementów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 14–15, kredki

Zajęcia muzyczne – „Zabawy, zabawki” (opis na s. 68).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Masażyki – zabawa relaksacyjna.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno siada za drugim, później nastąpi zmiana. Na wstępie nauczyciel podpowiada, jaką zabawkę trzeba „narysować” na plecach koleżanki lub kolegi. W dalszej części zabawy dzieci same wymyślają, co „narysują”, a nauczyciel odgaduje. Trzeba zaznaczyć, że masażyk należy wykonywać bardzo delikatnie. Każdy rysunek „zmasują”, głaszcząc plecy koleżanki lub kolegi.

Granie w gry typu memory.

Nauczyciel zachęca dzieci do gry w memory. Dzieli grupę na małe zespoły. Przed rozpoczęciem gry dzieci przypominają jej zasady.

Środki dydaktyczne: gry typu memory

Słuchanie bajek.

Nauczyciel czyta wybraną bajkę albo fragment książki, np. o misiui lub o innych zabawkach, który wspólnie omawia z dziećmi. Dzieci rysują ilustracje do wybranej bajki i wspólnie organizują wystawę.

Środki dydaktyczne: wybrana bajka lub fragment książki, np. A.A. Milne „Kubuś Puchatek”, M. Bond „Miś zwany Paddington”, Janosh „Ach, jak cudowna jest Panama”, Cz. Janczarski „Miś Uzatek”, K. Minasowicz „Mój przyjaciel niedźwiedź”, A. Suchowierska „Mat i świat”, kartki, kredki

Złap piłkę – zabawa piłką.

Dzieci ustawiają się w kole. Jedno dziecko jest w środku, rzuca piłkę do wybranej koleżanki lub kolegi, wypowiadając właściwe imię. Kiedy dziecko ustyśszy swoje imię, musi złapać piłkę. Następnie osoba z piłką wchodzi do środka koła i kontynuuje zabawę.

Środki dydaktyczne: piłka

Gdzie jest miś? – zabawa tropiąca.

Nauczyciel chowa pluszowego misia tak, żeby dzieci go nie widziały. Podaje wskazówki dotyczące miejsca ukrycia zabawki. Dzieci słuchają wskazówek i próbują wytropić misia. Po odnalezieniu zabawki jedno z dzieci chowa ją ponownie tak, żeby pozostałe nie widziały. Dzieci słuchają wskazówek słownych osoby, która schowała zabawkę.

Środki dydaktyczne: miś

Temat 3.2. Nasze ulubione zabawki

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Swobodne zabawy w kącikach zainteresowań Jaka to zabawka? – zabawa sensoryczna Kto lubi bawić się...? – zabawa orientacyjno-porządkowa Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”	– zgodnie bawi się w grupie III.1 – eksperymentuje dotykiem IV.13 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – poprawnie wykonuje ćwiczenia poranne I.5
II.	Ulubiona zabawka – swobodne wypowiedzi dzieci o ulubionych zabawkach połączone z ich prezentacją Zabawy zabawkami – ćwiczenia w klasyfikowaniu „P” jak pociąg – ćwiczenia analizy i syntezy głoskowej i sylabowej Ciepło – zimno – zabawa orientacyjno-porządkowa Karty aktywności – emocje związane z zabawą – praca z obrazkiem, dobieranie emotek do obrazka; zabawki, cechy wielkościowe Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– wypowiada się na określony temat IV.5 – klasyfikuje przedmioty IV.12 – uczestniczy w zabawie naśladowczej I.5 – rozwiązuje zagadki słowne IV.5 – dzieli wyrazy na sylaby, nazywa głoski w nagłosie IV.2 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje II.1 – określa kierunki i ustala położenie przedmiotów w przestrzeni IV.14 – określa cechy wielkościowe przedmiotów IV. 12 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Sklep z zabawkami – zabawa tematyczna • Plastelinowe zabawy – lepienie z plasteliny • Słuchanie książek • W ogrodzie: Zabawy swobodne z przyborami	– współdziela z dziećmi w zabawie III.5 – wyraża ekspresję twórczą podczas lepienia z plasteliny IV.11 – uważnie słucha czytanego tekstu IV.6 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Swobodne zabawy w kąciakach zainteresowań.

Dzieci organizują sobie zabawę, używając dostępnych w sali zabawek.

Środki dydaktyczne: zabawki z sali

Jaka to zabawka? – zabawa sensoryczna.

Nauczyciel przygotowuje duży worek z zabawkami, którymi wcześniej dzieci bawiły się w sali.

Chętne dziecko zamyka oczy, losuje zabawkę i rozpoznaje ją na podstawie dotyku oraz nazywa.

Środki dydaktyczne: duży worek, zabawki z sali

Kto lubi bawić się...? – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali zgodnie z rytmem wystukiwanym przez nauczyciela na bębnieku

(marsz albo bieg). Na przerwę w grze nauczyciel mówi: *Kto lubi bawić się klockami, ten macha*

do mnie; Kto lubi bawić się lalkami, ten podskakuje; Kto lubi bawić się autami, ten łapie się za głowę;

Kto lubi bawić się w berka, ten robi przysiady, a dzieci wykonują odpowiednie czynności.

Środki dydaktyczne: bębenek

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Ulubiona zabawka – swobodne wypowiedzi dzieci o ulubionych zabawkach połączone z ich prezentacją.

Prezentację rozpoczyna nauczyciel, opowiadając o swojej ulubionej zabawce z dzieciństwa.

Dzieci mówią o swoich ulubionych zabawkach i określają ich cechy (duża, mała, miękka, ciężka, kolorowa) oraz wyjaśniają, dlaczego ta zabawka jest ich ulubioną.

Środki dydaktyczne: zabawki przyniesione przez dzieci

Zabawy zabawkami – ćwiczenia w klasyfikowaniu.

• **Znajdź odpowiednią zabawkę:** dzieci wskazują zabawki z sali według podanego przez nauczyciela kryterium, np. *Znajdź zabawkę, która ma coś czerwonego; Znajdź zabawkę większą od...*

(np. klocka), *mnijszą od...* (np. lalki).

• **Porządkujemy zabawki:** nauczyciel rozkłada na dywan zabawki, np. maskotki, układanki, kredki, piłki. Daje dzieciom szarfy i prosi o rozłożenie ich na dywanie. Prosi, żeby dzieci pomogły uporządkować zabawki i umieścić je w szarfach, uzasadniając swój wybór. Na koniec dzieci porządkują zabawki. Układają je we właściwych miejscach na szafkach według wskazówek, utrwalając określenia: za, obok, przed, między.

Środki dydaktyczne: szarfy, zabawki, np. maskotki, układanki, kredki, piłki

Co to za zabawka? – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel pokazuje zabawkę, np. piłkę, lalkę, samochód, a dzieci naśladowują, jak się ona porusza.

Dzieci skaczą jak piłki, tańczą jak lalki, jeżdżą jak samochody.

Środki dydaktyczne: piłka, miś, lalka

O jakiej zabawce myślę? – rozwiązywanie zagadek.

Zagadki słowne dotyczące zabawek może układać nauczyciel, ale też dzieci. Przykładowa zagadka: *Jest miękka, kolorowa, można się do niej przytulać, ubierać, karmić, wozić w wózku (lalka szmaciana)*. Możliwe są również zagadki ruchowe, np. podskakiwanie może oznaczać piłkę lub pajaca.

„P” jak pociąg – ćwiczenia analizy i syntezy głoskowej i sylabowej.

Dzieci ustawiają się „w pociąg” prowadzony przez nauczyciela. Pociąg zatrzymuje się w różnych miejscach sali – „na stacjach”. Nauczyciel podaje głoskę, a wskazane dziecko wybiera przedmiot, którego nazwa rozpoczyna się tą głoską. Dzieli nazwę przedmiotu na sylaby i ponownie wyodrębnia głoskę w nagłosie. Z każdej „stacji” dzieci zabierają wskazany przedmiot i „jadą” dalej szukać przedmiotu do pary, którego nazwa rozpoczyna się tą samą głoską. Następnie nauczyciel podaje kolejną głoskę i zabawa toczy się jak poprzednio. Na koniec dzieci przeliczają zebrane przedmioty i pary, tworzą zbiory przedmiotów, których nazwy rozpoczynają się tą samą głoską. Następnie „pociąg” rusza w drogę powrotną, a dzieci odkładają wszystkie przedmioty na miejsce.

UWAGA! Nauczyciel może wcześniej porozkładać w sali przedmioty, których nazwy mają prostą budowę fonetyczną, aby ułatwić dzieciom zadanie.

Środki dydaktyczne: zabawki z sali

Karty aktywności – emocje związane z zabawą, praca z obrazkiem, dobieranie emotek do obrazka; zabawki, cechy wielkościowe.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 16 i 17, kredki

Ciepło-zimno – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Jedno dziecko opuszcza salę, w tym czasie grupa chowa zabawkę. Zadaniem dziecka jest odnalezienie zabawki dzięki wskazówkom innych dzieci – ciepło oznacza, że idzie w dobrym kierunku, a zimno, że kieruje się w złą stronę.

Środki dydaktyczne: dowolna zabawka

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 215).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Sklep z zabawkami – zabawa tematyczna.

Dzieci organizują sklep, układają zabawki według własnego pomysłu. Podejmują rolę sprzedawców, rodziców i dzieci. Naśladują zachowania w sklepie. Zmieniają się swoimi rolami.

Środki dydaktyczne: akcesoria do zorganizowania sklepu, np. regał, kasa, pieniądze, towar

Plastelinowe zabawki – lepienie z plasteliny.

Nauczyciel organizuje warsztat – przygotowuje plastelinę i deseczki. Wprowadza dzieci w temat, pokazując, jak ulepić ślimaka – najpierw wałkuje węża, następnie zwija go. Dzieci naśladują czynności nauczyciela i lepią rodzinę ślimaków.

Środki dydaktyczne: deseczki i plastelina

Słuchanie książek.

Dzieci wyszukują w kącie czytelniczym książki o zabawkach, a nauczyciel czyta wybrane teksty.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci wykonują pracę plastyczną inspirowaną wysłuchanym tekstem, np. lepienie z plasteliny bohaterów bajki i wspólnie organizują wystawę.

Środki dydaktyczne: dowolne książki o zabawkach

Zabawy swobodne z przyborami.

Środki dydaktyczne: piłki, skakanki, gumy do skakania, itp.

Temat 3.3. Zabawy na podwórku

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ulubione zabawki – zabawa plastyczna, rysowanie na określony temat Echo – zabawa rytmiczna Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”	– używa chwytu pisarskiego podczas rysowania I.7 – uczestniczy w zabawie rytmicznej IV.7 – poprawnie wykonuje ćwiczenia poranne I.5
II.	Bezpieczne i niebezpieczne zabawy – pogadanka na temat zabaw i bezpieczeństwa Skakanka – rozwiązywanie zagadki i zabawy naśladowcze z wykorzystaniem skakanki Czyja dłuższa? – ćwiczenia w porównywaniu długości Karty aktywności – prawda czy fałsz, ćwiczenie słuchania ze zrozumieniem, skakanki – porównywanie długości; zabawki, określenia położenia przedmiotów względem siebie Kłódka – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi Zajęcia muzyczne – „Zabawy, zabawki”, utrwalenie piosenki	– zna zasady bezpiecznej zabawy III.5 – rozwiązuje zagadki słowne IV.5 – bierze udział w zabawach ruchowych, naśladowczych I.5 – dokonuje pomiaru długości IV.13 – czyta obrazy, wyodrębnia elementy ilustracji IV.9 – porównuje długości IV.13 – rysuje z zastosowaniem chwytu pisarskiego I.7 – określa kierunki i ustala położenie przedmiotów w przestrzeni IV.14 – bierze udział w zabawach ruchowych I.5 – kształtuje poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – zna instrumenty perkusyjne, ich brzmienie i sposób gry na nich IV.7 – jest wrażliwe na budowę piosenki, zmiany dynamiki, charakter muzyki IV.7
III.	Wywiad – zabawa dramatyczna Słuchanie książek W ogrodzie: Zaprzęgi – zabawa bieżna w parach. Czarowanie – zabawa twórcza. Rysowanie kolorową kredą na asfalcie	– posługuje się językiem polskim w mowie zrozumiałej dla dzieci IV.2 – uważnie słucha czytanego tekstu IV.6 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wyraża ekspresję twórczą IV.11 – rysuje kredą po asfalcie I.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Ulubione zabawki – zabawa plastyczna, rysowanie na określony temat.

Dzieci otrzymują kartki i rysują zabawki – te, które mają, albo takie, które chciałby mieć.

Z powstałych rysunków nauczyciel tworzy album grupowy.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki

Echo – zabawa rytmiczna.

Wszyscy siedzą w kole. Nauczyciel wyklaskuje dowolny rytm, a dziecko siedzące obok niego powtarza. Następnie to ono podaje rytm, który jest powtarzany przez kolejną osobę. Zabawa trwa, aż każde dziecko zaproponuje rytm. Ostatni rytm jest powtarzany przez nauczyciela.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Bezpieczne i niebezpieczne zabawy – pogadanka na temat zabaw i bezpieczeństwa.

Nauczyciel pokazuje dwie plansze – jedna przedstawia dzieci bawiące się na podwórku, druga pokazuje dzieci w czasie zabaw w sali. Następnie dzieli dzieci na dwa zespoły. Zespół pierwszy podaje przykłady właściwych zachowań podczas zabaw w sali. Zespół drugi podaje przykłady prawidłowych zachowań na podwórku.

UWAGA! Jeśli w grupie pojawiają się zachowania niepożądane, warto powołać się na grupowy kontrakt/umowę i przypomnieć, dlaczego są one niewłaściwe. Tego typu rozmowy, odwołujące się do umowy, nauczyciel może powtarzać cyklicznie.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające bawiące się dzieci

Skakanka – rozwiązanie zagadki i zabawy naśladowczej z wykorzystaniem skakanki.

Nauczyciel zadaje dzieciom zagadkę.

Można przez nią skakać, w zaprzęgi się bawić.

Choć to tylko linka, może radość sprawić. (skakanka)

Agata Szczuplakiewicz

Dzieci odgadują. Po rozwiązaniu zagadki nauczyciel pokazuje skakankę, a dzieci opowiadają i demonstrują, do jakich zabaw można ją wykorzystać (np. do skakania, jako lejce, przeszkoda do przeskakiwania, smycz dla psa, mikrofon, stetoskop, do układania wzorów). Każde dziecko otrzymuje skakankę i na hasło nauczyciela demonstruje wskazane użycie, np. *Skaczemy* – dzieci skaczą; *Spacerujemy z psem* – naśladują wyprowadzanie psa na spacer; *Jesteśmy lekarzami* – naśladują osłuchiwanie pacjenta; *Układamy wzory* – układają dowolne lub określone wzory, np. koto, kwiatek.

Środki dydaktyczne: skakanki

Czyja dłuższa? – ćwiczenia w porównywaniu długości.

Dzieci dobierają się w pary i porównują długość swoich skakanek. Mogą mierzyć kilka razy, zmieniając osobę z pary. Nauczyciel zachęca do używania określeń: *dłuższa*, *krótsza*, *najdłuższa*, *najkrótsza*.

Środki dydaktyczne: skakanki różnej długości

Karty aktywności – prawda czy fałsz, ćwiczenie słuchania ze zrozumieniem, skakanki – porównywanie długości; zabawki, określenia położenia przedmiotów względem siebie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 18–19, kredki

Kładka – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi.

Na dywanie są rozłożone skakanki. Dzieci maszerują. Na sygnał nauczyciela: *Kładka* idą stopa za stopą po skakance, utrzymując równowagę.

Środki dydaktyczne: skakanki

Zajęcia muzyczne – „Zabawy, zabawki” (opis na s. 68).

Wywiad – zabawa dramatowa.

Nauczyciel dobiera dzieci w pary i proponuje, żeby przeprowadziły ze sobą wywiady. Temat wywiadu może dotyczyć ulubionych zabaw, zabawek, zainteresowań. Prowadzący pokazuje, jak wygląda prawdziwy wywiad, zadając pytania wybranemu dziecku. Mikrofonem jest skakanka. Następnie dzieci bawią się w parach: jedno jest dziennikarzem i zadaje pytania, drugie odpowiada. Potem następuje zmiana ról.

Środki dydaktyczne: skakanki

Słuchanie książek.

Nauczyciel odtwarza wybrany audiobook/słuchowisko lub czyta książkę. Następnie zadaje dzieciom pytania na temat treści, wdrażając je do uważnego słuchania ze zrozumieniem.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci przygotowują inscenizację wybranej bajki/książki lub jej fragmentu.

Środki dydaktyczne: dowolne słuchowisko lub książka

W OGRODZIE

Zaprzęgi – zabawa bieżna w parach.

Dzieci dobierają się w pary. Stają jedno za drugim. Dziecko stojące z przodu ma założone „lejce” ze skakanki – wchodzi w rolę konia. Rozpoczynają bieg „zaprzęgów konnych”. Na hasło nauczyciela następuje zamiana ról.

Środki dydaktyczne: skakanki

Czarowanie – zabawa twórcza.

Nauczyciel dzieli dzieci na czteroosobowe zespoły. Każdy zespół ma skakankę, z której „wyczarowuje” np. trójkąt, księżyc, koło, węża. Na koniec dzieci w zespołach układają ze skakanki jakiś przedmiot. Stanowi to zagadkę dla innych zespołów.

Środki dydaktyczne: skakanki

Rysowanie kolorową kredą na asfalcie.

Dzieci rysują na asfalcie kolorową kredą według własnego pomysłu. Nauczyciel powinien zabrać ze sobą nasączone chusteczki do wycierania rąk.

Środki dydaktyczne: kreda, mokre chusteczki

Temat 3.4. Zabawy w domu

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Kiedy słońce jasno świeci... – zabawy rytmiczne z rymowanką Powitanie – zabawa integracyjna Domy – zabawa konstrukcyjna Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”	- eksperymentuje rytmem IV.7 - rozwija umiejętność reakcji na przerwę w muzyce IV.7 - tworzy konstrukcje z klocków I.6 - poprawnie wykonuje ćwiczenia poranne I.5
II.	Dom – rozmowa kierowana na podstawie wiersza T. Plebańskiego Co gdzie jest? – zabawa dydaktyczna	- wypowiada się na określony temat IV.5 - zna nazwy pomieszczeń w domu i ich przeznaczenie IV.2

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Co robię i mogę robić w domu? – swobodne wypowiedzi dzieci Gdzie się to robi? – zabawa dydaktyczna Zabawy taneczne, np. „Dwóm tańczyć się zachciało”, „Nie chcę cię” Kolorowa piłka – rozwiązywanie zagadki oraz praca plastyczna farbami Kolory – zabawa orientacyjno-porządkowa Moja piłka jest... – zabawa słowna Segregowanie klocków – ćwiczenia w klasyfikowaniu Karty aktywności – pajac, kolorowanie według kodu; klocki, klasyfikacja według kształtu i koloru	– zna nazwy pomieszczeń w domu i ich przeznaczenie IV.2 – zna nazwy pomieszczeń w domu i ich przeznaczenie IV.2 – uczestniczy w zabawach tanecznych IV.7 – tworzy prace plastyczne IV.1 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – mówi płynnie, wyraźnie IV.2 – klasyfikuje klocki IV.12 – koloruje według kodu z zastosowaniem chwytu pisarskiego IV.12, I.7 – doskonali spostrzeganie I.9 – rozpoznaje, nazywa i klasyfikuje podstawowe kolory i kształty IV.12
III.	Domino – granie w domino w małych zespołach Zagadki o zabawach – układanie i rozwiązywanie zagadek słownych Słuchanie książek W ogrodzie: Spacer po ogrodzie lub okolicy	– respektuje zasady gry w domino III.5 – układa i rozwiązuje zagadki IV.5 – uważnie słucha czytanego tekstu IV.6 – obserwuje zmiany w przyrodzie IV.18

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Kiedy słońce jasno świeci... – zabawy rytmiczne z rymówką.

Dzieci wraz z nauczycielem tworzą koło wiązane i recytują rymówkę w pulsie ćwierćnutowym, wykonując wskazane czynności:

Kiedy słońce jasno świeci, do przedszkola idą dzieci, (idą po okręgu)

by się bawić zabawkami ze swoimi kolegami. (idą do środka koła, a następnie do tyłu)

Następnie dzieci powtarzają fragmenty tekstu. Mogą też bawić się w dyrygenta. Wówczas nauczyciel pokazuje, w jaki sposób trzeba zmieniać dynamikę recytacji rymowanki, kiedy dźwięki są blisko siebie, dzieci mówią cicho, a kiedy dźwięki oddalają się od siebie (w poziomie), dzieci mówią coraz głośniej.

Na koniec chętne dzieci mogą samodzielnie wymyślać melodię do słów rymowanki.

utwór

Powitanie – zabawa integracyjna.

Dzieci spacerują po sali podczas muzyki. Na przerwę w muzyce nauczyciel wymienia część ciała, którą należy przywitać się z osobami stojącymi w pobliżu, np. *Witamy się łokciami/nosami/plecami.*

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 17 „Spacer po lesie”

Domy – zabawa konstrukcyjna.

Zabawa powinna być poprzedzona rozmową na temat różnych rodzajów domów. Dzieci opowiadają o swoich domach, wskazując wieżowce, bloki, domy jednorodzinne. Każde dziecko wybiera klocki, z których zbuduje dom. Powstałe budowle zostają wyeksponowane jako wystawa.

Środki dydaktyczne: klocki plastikowe, kolorowe, lego, drewniane

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Dom – rozmowa kierowana na podstawie wiersza T. Plebańskiego.

Dzieci słuchają wiersza recytowanego przez nauczyciela.

Dom

Dom się zaczyna już w przedpokoju.

Oj, a przedpokój nie ma spokoju!

O, właśnie Ania kapcie zakłada,

a Janek mokry parasol składa.

I już do kuchni biegną, bo z niej

woń się unosi taka, że hej!

Ania już czuje zapach rosołu,

a Jaś porywa jabłko ze stołu.

Mama w łazience stoi nad wanną.

Umyła głowę i woła: – Anno!

Podaj mi ręcznik, bardzo cię proszę.

– Dobrze, mamusiu. Zaraz przynoszę.

Tata w pokoju z czymś się mocuje.

Mruczy do siebie: – Nie, nie pasuje.

– Co skręcasz, tato? – pyta się Ania.

– Łóżko dla ciebie. Nowe, do spania.

Tomasz Plebański

Nauczyciel rozpoczyna rozmowę na temat wiersza. Przykładowe pytania:

– Jakie pomieszczenia były w domu przedstawionym w wierszu?

– Dlaczego lubimy kuchnię?

– Co dzieło się w łazience?

– Jakie pomieszczenia są w waszych domach i co w nich robicie?

Dzieci wypowiadają się na temat wiersza oraz opowiadają o swoich domach.

Co gdzie jest? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przypina w różnych miejscach sali ilustracje pomieszczeń: kuchni, pokoju, łazienki, przedpokoju i sypialni oraz napisy do globalnego czytania. Kolejno podaje przykłady przedmiotów (patelnia, pasta do zębów, kanapa, szafa, lodówka, mydło, stół, wieszak, łóżko, wanna, piekarnik), a dzieci ustawiają się przy obrazku tego miejsca, gdzie dany przedmiot powinien się znaleźć.

Środki dydaktyczne: ilustracje i napisy do czytania globalnego: „kuchnia”, „łazienka”, „pokój”, „przedpokój”, „sypialnia”

Co robię i mogę robić w domu? – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci opowiadają, jak spędzają w domu wolny czas z rodziną. Następnie nauczyciel dzieli je na trzy zespoły. Każdy zespół otrzymuje obrazek konkretnego miejsca (kuchnia, pokój,

podwórko/ogródek). Dzieci wspólnie ustalają propozycje rodzinnych zabaw i zajęć możliwych w zaproponowanych przez nauczyciela miejscach oraz opowiadają o nich.

Środki dydaktyczne: ilustracje: kuchnia, pokój, podwórko/ogródek

Gdzie się to robi? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel ponownie wykorzystuje przypięte wcześniej ilustracje pomieszczeń. Dzieci tym razem mają za zadanie skojarzyć nazwę czynności z odpowiednim miejscem. Nauczyciel podaje nazwę czynności, np. *Stańcie tam, gdzie powinno się: piec ciasteczka/prać ubrania/układać puzzle/myc zęby/przygotowywać sałatkę/rysować/spać/zdejmować buty*. Dzieci ustawiają się przy właściwym obrazku.

Środki dydaktyczne: ilustracje i napisy do czytania globalnego: „kuchnia”, „łazienka”, „pokój”, „przedpokój”, „sypialnia”

Zabawy taneczne, np. „Dwóm tańczyć się zachciało”, „Nie chcę cię”.

Dzieci tańczą w parach, zmieniając osobę do pary.

Kolorowa piłka – rozwiązanie zagadki oraz praca plastyczna z wykorzystaniem farb.

Nauczyciel czyta zagadkę.

*Lubi się toczyć i lubi skakać.
Można ją kopać, można ją łapać.
Bez niej jest nudno, zwłaszcza na dworze.
Bez niej się „zbić” udać nie może. (piłka)*

Tomasz Plebański

Dzieci rozwiązują zagadkę. Nauczyciel pokazuje różne piłki (nożna, koszykowa, siatkowa, plażowa, do tenisa) lub przypina do tablicy ich ilustracje. Dzieci próbują wskazać zastosowania pokazanych piłek. Następnie odrysowują koło na kartonie, wykorzystując do tego dostępne plastikowe koła lub papierowe talerze. Wycinają szablon piłki i ozdabiają go według własnego pomysłu. Po skończonej pracy sprzątaj i układają prace do wyschnięcia lub zawieszają je na sznurku.

Środki dydaktyczne: różne piłki lub ich ilustracje, plastikowe kółka lub papierowe talerze, kartony, nożyczki, farby, pędzle, kubki na wodę

 Kolory – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel przypina w widocznym miejscu w sali kolorowe kartki A4. Dzieci poruszają się swobodnie podczas trwania muzyki. Na przerwę w muzyce nauczyciel podaje kolor, np. czerwony, a dzieci podchodzą do właściwej kartki. Po kilku próbach nauczyciel jako hasło podaje nazwę przedmiotu występującego w danym kolorze (ogórek, śnieg, słońce, truskawka).

Środki dydaktyczne: kartki A4 (czerwona, żółta, niebieska, zielona, biała), CD3 Utwory nr 2 „Barocco”

Moja piłka jest... – zabawa słowna.

Nauczyciel mówi początek zdania, a dzieci kończą je, opowiadając, jak ozdobiły swoją piłkę podczas wcześniejszych zajęć. Pozostałe dzieci wskazują piłkę, o której jest mowa.

Środki dydaktyczne: wcześniej wykonane prace

Segregowanie klocków – ćwiczenia w klasyfikowaniu.

Nauczyciel ustawia na dywanie dwa oznakowane etykietami pudełka, np. na jednym czerwona i żółta, na drugim – niebieska i zielona. Na podłodze leżą rozsypane klocki w tych kolorach. Dzieci poruszają się po sali, omijając klocki. Na sygnał nauczyciela każde dziecko wybiera jeden klocek i wkłada go do odpowiedniego pudełka. Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie klocki

zostaną zebrane. Nauczyciel może ją modyfikować, np. dzieci porządkują klocki według kształtu, wielkości lub materiału, z którego zostały wykonane.

Środki dydaktyczne: dwa pudełka, etykiety (np. niebieska i zielona, żółta i czerwona), klocki w kolorach etykiet, kredki

Karty aktywności – pajac, kolorowanie według kodu; klocki, klasyfikacja według kształtu i koloru.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 20, 21, kredki

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Domino – granie w domino w małych zespołach.

Nauczyciel omawia zasady gry. Dzieci dobierają się w dwuosobowe zespoły i rozpoczynają grę. Można dokonać zmiany, żeby każda z grup miała możliwość ułożyć różne układanki.

Środki dydaktyczne: różne domina

Zagadki o zabawach – układanie i rozwiązywanie zagadek słownych.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel podaje przykładową zagadkę: *Jaka to zabawa, do której używamy lustra, grzebienia, szczotki i ozdób do włosów?* (fryzjer). Chętne dzieci układają kolejne zagadki o zabawach tematycznych. Nauczyciel może przygotować akcesoria lub ilustracje ułatwiające to zadanie, np. stetoskop, torbę na zakupy, lizak policyjny.

Słuchanie książek.

Nauczyciel czyta wybraną książkę (lub jej fragment). Następnie omawia ją z dziećmi. Do głośnego czytania można zaangażować innych pracowników przedszkola lub rodziców.

Środki dydaktyczne: dowolne książki

W OGRODZIE

Spacer po ogrodzie lub okolicy.

Dzieci obserwują zmiany zachodzące w przyrodzie w związku ze zmianą pór roku. Spacerują parami, obserwują przyrodę z użyciem lupy. Zwracają szczególną uwagę na zmianę kolorów.

Środki dydaktyczne: lupy

Temat 3.5. Tajemnice przedszkolnych kącików

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Dzień dobry – zabawa integracyjna • Zabawki – zabawa naśladowcza przy muzyce • W naszej grupie – zagadki pantomiczne • Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”	– uczestniczy w zabawach integracyjnych III.5 – bierze udział w zabawie rytmicznej IV.7 – przedstawia czynność ruchem, gestem IV.1 – poprawnie wykonuje ćwiczenia poranne I.5
II	• Kącki w naszej sali – omówienie poszczególnych kącików w sali	– odczytuje krótkie wyrazy IV.4

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Co to za zabawka? – zabawa ruchowo-naśladowcza Jakich kącików nie mamy w sali? – dyskusja na temat utworzenia nowych kącików Kto rozweseli misia? – zabawa w kręgu Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wypowiada się na określony temat IV.2 – rozróżnia emocje przyjemne i nieprzyjemne, II.6 – wdraża własne strategie radzenia sobie z emocjami II.7 – aktywnie uczestniczy w zajęciach gimnastycznych I.8
III.	Tańczymy Labada – zabawa taneczna do popularnej piosenki Grzechotki – wykonanie instrumentu do kącika muzycznego W ogrodzie: Zabawy rytmiczne i swobodne z wykorzystaniem grzechotek	– porusza się przy muzyce IV.7 – tworzy grzechotkę, wykorzystując różne materiały I.6 – odtwarza rytmy IV.7 – przestrzega ustalonych zasad podczas zabawy III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Dzień dobry – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą na dywanie. Jedno z nich wstaje i odwraca się do pozostałych tyłem. Wskazane przez nauczyciela dziecko z grupy mówi głośno: *Dzień dobry*. Zadaniem dziecka stojącego tyłem jest rozpoznanie po głosie, kto się z nim przywitał.

Zabawki – zabawa naśladowcza przy muzyce.

utwór

Nauczyciel trzykrotnie zatrzymuje odtwarzanie nagrania utworu. Podczas pierwszej przerwy dzieci się zatrzymują. Za drugim razem skaczą jak pajace, a podczas trzeciej przerwy poruszają się jak tańczące laleczki lub chodzą na czworakach jak misie.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 2 „Barocco”

W naszej grupie – zagadki pantomimiczne.

Dzieci kolejno prezentują ruchem wybraną codzienną czynność wykonywaną w przedszkolu (np. rysowanie, mycie rąk, mycie zębów, jedzenie, układanie klocków). Pozostałe dzieci z grupy odgadują, jaka czynność została przedstawiona.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na dobry początek dnia”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kąciki w naszej sali – omówienie poszczególnych kącików w sali.

- Nauczyciel omawia poszczególne kąciki, a dzieci wybierają najciekawszy. Ustawiają się przy kąciku, w którym najbardziej lubią się bawić, i wyjaśniają swój wybór. Nauczyciel zadaje zagadki o zabawkach, np.

Mają piękne szklane oczy.
Noszą grzywkę lub warkoczyk.
Śpią w sukienkach, nie w piżamach.
I czasami mówią „mama.” (lalki)

Narysować nimi możesz
drzewo, słońce, tęczę, morze.
A kto dobrze je zastruga,
temu się rysunek uda. (kredki)

Możesz z nich zbudować wszystko,
wieżę, domek lub lotnisko.
A gdy cię to wszystko znudzi,
to, to możesz wziąć i zburzyć! (klocki)

W ich pudełkach kryją się
plansze, pionki, kostki dwie.
A kto ich zasady zna,
mnóstwo frajdy przy nich ma. (gry)

Tomasz Plebański

Stoją równo na regale.
Lecz dopiero jest wspaniale,
gdy się sięgnie do regału,
żeby czytać je pomału. (książki)

- Nauczyciel wprowadza napisy do czytania globalnego: „lalki”, „klocki”, „auta”, „książki”, „gry”, „układanki”, „kredki”. Z pomocą dzieci umieszcza napisy we właściwych miejscach w sali. Następnie prosi dzieci o zakrycie oczu i zmienia miejsca napisów. Zadaniem dzieci jest wskazywanie, które napisy zmieniły miejsce, i poprawne ich umieszczanie.

Środki dydaktyczne: napisy do czytania globalnego „lalki”, „klocki”, „auta”, „książki”, „gry”, „układanki”, „kredki”

Co to za zabawka? – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel pokazuje zabawkę, np. piłkę, lalkę, samochód, a dzieci naśladową, jak się ona porusza. Dzieci skaczą jak piłki, tańczą jak lalki, jeżdżą jak samochody.

Środki dydaktyczne: piłka, miś, lalka

Jakich kącików nie mamy w sali? – dyskusja na temat utworzenia nowych kącików.

Dzieci wymyślają różne kąciki i od razu wskazują, jakie akcesoria mogłyby się w nich znaleźć. Mogą zorganizować proponowane kąciki, przynosząc z domu potrzebne rekwizyty w kolejnych dniach. Następnie bawią się swobodnie w kącikach zainteresowań. Wcześniej nauczyciel przypomina zasady – mówi o bezpieczeństwie, zasadach współpracy i zgodnej zabawy oraz o porządku.

Kto rozweseli misia – zabawy w kręgu.

Wylicznanka o misiu

Smutny misiu w kącie siedzi.

Dziś nie bawią się z nim dzieci.

Raz, dwa, trzy, misia rozweselisz ty.

Anna Stalmach-Tkacz

Dziecko, na które „wypadło”, rozwesela misia, np. uśmiecha się do niego, prosi go, by się uśmiechnął, śpiewa mu, tuli.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci mogą nadać misiowi imię, mogą mu przedstawić najlepszego kolegę/ najlepszą koleżankę, pokazać ulubione zabawki, miejsca w przedszkolu, opowiadać, co je martwi, a co cieszy itp.

Środki dydaktyczne: miś

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 117).

Tańczymy Labada – zabawa taneczna do popularnej piosenki.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel rozpoczyna zabawę śpiewem i określa sposób trzymania się: za ręce, za kolana, za głowy, za ramiona.

Grzechotki – wykonanie instrumentu do kącika muzycznego.

Dzieci wykonują grzechotkę według instrukcji i pokazu nauczyciela. Do czystego i suchego plastikowego opakowania po pitnym jogurcie wsympują za pomocą lejki kaszę lub groch i zakręcają je.

Środki dydaktyczne: opakowania po pitnych jogurtach dla każdego dziecka, lejki, kasza, groch

W OGRODZIE

Zabawy rytmiczne z wykorzystaniem grzechotek.

Dzieci zabierają ze sobą na spacer wykonane grzechotki. Powtarzają rytm za nauczycielem, tworzą własne rytmy, bawią się w dyrygenta (wszyscy stoją w półkolu, a osoba, która jest dyrygentem, wskazuje, które dzieci i jak grają za pomocą gestykulacji). Po zakończeniu koncertu bawią się dowolnie.

Środki dydaktyczne: wcześniej wykonane grzechotki

Zabawy swobodne.

Zajęcia muzyczne 3. Zabawy, zabawki

Kiedy słońce jasno świeci... – zabawy rytmiczne z rymówką.

– Zabawa integracyjna: dzieci wraz z nauczycielem tworzą koło związane i recytują rymówkę w pulsie ćwierćnotowym, wykonując wskazane czynności:

Kiedy słońce jasno świeci, do przedszkola idą dzieci, (idą po okręgu),

by się bawić zabawkami ze swoimi kolegami. (idą do środka koła, a następnie do tyłu),

– Rytmizowanie tekstu – echo rytmiczne: dzieci powtarzają po nauczycielu fragmenty tekstu,

– Wypowiadanie tekstu ze zmienną dynamiką – zabawa w dyrygenta: nauczyciel pokazuje za pomocą układu rąk, w jaki sposób trzeba zmieniać dynamikę recytacji rymowanki. Kiedy dłoń nie są blisko siebie, dzieci mówią bardzo cicho, a kiedy dłoń oddalają się od siebie (w poziomie), dzieci mówią coraz głośniej,

– Improwizowanie melodii: chętne dzieci mogą samodzielnie wymyślać melodię do słów rymowanki.

utwór

Zabawki – zabawa rytmiczno-naśladowcza przy muzyce.

Nauczyciel trzykrotnie zatrzymuje odtwarzanie nagrania utworu. Podczas pierwszej przerwy dzieci się zatrzymują. Za drugim razem skaczą jak pajace, a podczas trzeciej przerwy dziewczynki poruszają się jak tańczące laleczki, a chłopcy chodzą na czworakach jak misie.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 2 „Barocco”

piosenka

Noc w przedszkolu – słuchanie i nauka piosenki.

Zwrotki piosenki są utrzymane w metrum 3/4, a refren – w metrum 4/4. Różnią się tempem, charakterem i nastrojem. Po wysłuchaniu piosenki i rozmowie o jej treści nauczyciel odtwarza nagranie jeszcze raz i prosi, żeby dzieci poruszały się zgodnie z charakterem muzyki. Po zabawie wspólnie z dziećmi ustala różnice między melodią zwrotki (powinny paść określenia typu: smutna, spokojna, wolna, kołysząca się, do spania) a melodią refrenu (wesoła, skoczna, do maszerowania, do podskakiwania).

Nauczyciel podsumowuje sugestie dzieci i zapoznaje dzieci z terminami: zwrotka, refren. Następnie uczy piosenki na zasadzie echa.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 3 „Noc w przedszkolu”

piosenka

Gramy do piosenki – zabawa z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych przy piosence.

Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel prezentuje instrumenty perkusyjne, na których dzieci będą grały, demonstruje sposoby grania i przydziela instrumenty.

Podczas zwrotek dzieci grają na trójkątach na każde „raz” w takcie. W trakcie refrenu dzieci na bębenkach, klawesach, pudełkach akustycznych i marakasach grają równo w pulsie ćwierćnotowym (na „raz”, „dwa”, „trzy” i „cztery” w takcie).

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 3 „Noc w przedszkolu”, trójkąty, bębni, klawesy, pudełka akustyczne, marakasy

piosenka

Noc i dzień – zabawa naprężająco-rozluźniająca przy piosence.

Dzieci stoją w rozsypcie. Podczas zwrotek stopniowo rozluźniają poszczególne partie mięśni i powoli kładą się na podłodze. Podczas refrenów maszerują (jak żołnierze) krokiem defiladowym w różnych kierunkach.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 3 „Noc w przedszkolu”

$\text{♩} = 120$

Dm A/3 A/1 Dm Dm

1. Kie - dy na - nie - bie gwiazd - ki mru - ga - ją, księ - żyć przez
Wszę - dzie ci - chu - tko, nikt się nie śmie - je i nikt nie

6 G m7 A4 3 Gm A7

o - kno ze - - rka, sa - le są pu - ste,
tań - czy w ko - - le, gdy noc za - pa - da

11 Dm E7/H 1.

świa - tła zga - szo - ne, nikt się nie ba - wi w ber - ka.
i nie ma dzie - ci,

16 E dim 2. A7 Dm

to smu - tne jest przed - szko - le.

20 $\text{♩} = 140$ C7 F G7

Lecz... Kie - dy ra - no zło - te słoń - ce księ - ży -

23 C7 F Gm7 C7 A7 Dm7

co - wi nos za - świe - ci, ro - ze - śmia - ne i we - so - le

27 G7 C7 F

do przed - szko - la i - dą dzie - ci. Ach, jak mi - ło i przy -

30 G7 C7 F Gm7 C7

je - mnie znów się ba - wić z ko - le - ga - mi! Przy - wi - taj - my

34 A7 Dm G7 C7 F

się z przed - szko - lem i na - szy - mi za - baw - ka - mi.

1. Kiedy na niebie gwiazdki mrugają,
księżyc przez okno zerka,
sale są puste, światła zgaszone,
nikt się nie bawi w berka.
Wszędzie cichutko, nikt się nie śmieje
i nikt nie tańczy w kole.
Gdy noc zapada i nie ma dzieci,
to smutne jest przedszkole.
Lecz...

Ref. Kiedy rano złote słońce księżycowi w nos zaświeci,
roześmiane i wesołe do przedszkola idą dzieci.
Ach, jak miło i przyjemnie znów się bawić z kolegami!
Przywitajmy się z przedszkolem i naszymi zabawkami!

2. Kiedy na niebie gwiazdki mrugają,
księżyc przez okno zerka,
sale są puste, światła zgaszone,
nikt się nie bawi w berka.
Kudłate misie, pies bez ogonka,
pajac i dwie laleczki
śnią, że za chwilę przyjdzie ktoś miły
i zdejmie je z półeczki.
Bo...

Ref. Kiedy rano złote słońce...

piosenka

akomp.

KRĄG TEMATYCZNY

4. Jesteśmy różni

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- wdrażanie do używania chwytu pisarskiego podczas rysowania i kolorowania
- wdrażanie do bezpiecznego posługiwania się nożyczkami – cięcie po łukach
- wdrażanie do aktywnego uczestnictwa w zabawach ruchowych, konstrukcyjnych, naśladowczych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć własnych i innych ludzi
- wdrażanie do radzenia sobie w sytuacji prezentacji umiejętności, wiedzy na forum grupy

OBSZAR SPOŁECZNY

- budowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej
- kształtowanie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych wobec koleżanek, kolegów i dorosłych
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych
- wdrażanie do respektowania norm społecznych zawartych w kontrakcie grupowym (czekanie na swoją kolej, ustępowanie, pomaganie słabszym/potrzebującym)

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- wdrażanie do rozumienia świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikacji werbalnej i niewerbalnej
- kształtowanie umiejętności odróżniania elementów fikcyjnych od rzeczywistych
- kształtowanie umiejętności zadawania pytań i odpowiadania na nie
- doskonalenie analizy słuchowej na poziomie sylaby
- kształtowanie umiejętności posługiwania się językiem polskim (poprawne wymawianie głosek, rozróżnianie głosek w nagłosie i wygłosie)
- poznanie obrazu graficznego głoski „o” – litery „O”, „o”
- poznanie obrazu graficznego liczby „1”

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- pink, purple, black, white, circle, square

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie kolorów i kształtów, śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”

Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe: nauczyciel uderza rytmicznie w tamburyn, w zależności od wystukiwanego rytmu dzieci biegają lub maszerują. Na przerwę w grze dzieci zatrzymują się.

Ćwiczenie tułowia, skłony: dzieci stoją w rozсыpcie w lekkim rozkroku, ręce uniesione nad głowę, dłonie złączone. Na wyraźny sygnał nauczyciela wykonują skłon tułowia w przód, dotykając

palców stopy prawej, następnie wyprost i skłon do stopy lewej. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.
Ćwiczenie ze skokami: nauczyciel rozkłada na podłodze kawałki gazet, dzieci spacerują między nimi. Na sygnał nauczyciela dzieci przeskakują przez gazetę.

Ćwiczenie z czworakowaniem: połowa grupy stoi w rozkroku, a pozostałe dzieci przechodzą między ich nogami. Po chwili następuje zmiana.

Ćwiczenie uspokajające: dzieci wciągają powietrze nosem i wypuszczają ustami.

Środki dydaktyczne: tamburyn, kawałki gazet

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne lustra i lusterka. Nauczyciel prosi dzieci o przyniesienie ilustracji swoich idoli/bohaterów/ulubionych postaci oraz przedmiotów związanych z nimi.

Temat 4.1. Co mamy wspólnego, a czym się różnimy?		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Sylaby – ćwiczenia analizy i syntezy sylabowej Dwóm tańczyć się zachciało – zabawa taneczna do popularnej melodii Organizowanie kącików przez dzieci Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”	– dzieli wyrazy na sylaby IV.2 – tańczy w parze IV.7 – dzieli się zabawkami przyniesionymi z domu III.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Każdy z nas jest inny – pogadanka połączona ze słuchaniem opowiadania H. Bechlerowej Koty – zabawa ruchowa z czworakowaniem Jestem... – swobodne wypowiedzi dzieci na swój temat Karty aktywności – wyszukiwanie różnic na obrazku, uzupełnianie obrazka zgodnie z instrukcją Rysuję portret – rysowanie portretu koleżanki lub kolegi Zajęcia muzyczne – „Czy klaskanie to jest granie?”, nauka piosenki	– uważnie słucha opowiadania IV.6 – odpowiada na pytania IV.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – opowiada o sobie i innych IV.2 – wskazuje różnice na ilustracjach IV.9 – uważnie słucha i nadaje znaczenie swoim doświadczeniom IV.6 – uzupełnia obrazek według wskazanych kryteriów IV.9 – rysuje portret I.7 – eksperymentuje dźwiękiem IV.7 – śpiewa piosenkę IV.7 – uczestniczy w zabawie muzycznej IV.7
III.	Zgadnij, o kim mówię – zabawa dydaktyczna Słuchanie książek W ogrodzie: Zabawy z kolorową chustą	– opisuje wybrany portret IV.2 – słucha, jak dorosły czyta tekst literacki III.8 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Sylaby – ćwiczenia analizy i syntezy sylabowej.

Dzieci stoją w kole. Wybrana osoba mówi wyraz, który wspólnie dzielą na sylaby. Przeliczają liczbę sylab i wykonują zaproponowaną przez nauczyciela czynność tyle razy, ile jest sylab w danym wyrazie, np. lal-ka – dwa razy podskakują.

Dwóm tańczyć się zachciało – zabawa taneczna do popularnej melodii.

Dzieci dobierają się w pary i doskonają poruszanie się cwałem. Podejmują próby śpiewu.

Na umówiony sygnał nauczyciela następuje zmiana osób w parach.

Organizowanie kącików przez dzieci.

Nauczyciel organizuje przestrzeń w sali, gdzie dzieci tworzą z przyniesionych rekwizytów nowe kąciki zabaw.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Każdy z nas jest inny – pogadanka potączona ze słuchaniem opowiadania H. Bechlerowej.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel prosi, żeby przyjrzały się sobie nawzajem i zaobserwowały, co je różni, a w czym są do siebie podobne. Powinny zwrócić uwagę na ubiór, wygląd, budowę czy wiek. Następnie rozmawiają o tym, co zaobserwowały. Trzeba tak poprowadzić rozmowę, by od pytania: *Czy dzieci są takie same?* przejść do swobodnych wypowiedzi dzieci na temat: *Czy wszyscy ludzie są jednakowi?* Po rozmowie dzieci słuchają opowiadania.

O kotku, który szukał czarnego mleka

Był raz biały kotek, który miał przyjaciela – czarnego kotka.

Biały kotek koniecznie chciał być taki sam, jak jego przyjaciel.

– Po co ci to? – pytał ten czarny. – Mnie wcale nie przeszkadza, że ty jesteś inny niż ja.

– A ja bym wolał być taki sam – mówił biały. – I będę taki, zobaczysz!

Kogo tylko spotkał, pytał, co robić, żeby być czarnym.

Sowa, która po nocy lata, poradziła mu:

– Jeżeli przez trzy dni i trzy czarne noce będziesz siedział w czarnej piwnicy, staniesz się czarny. Możesz mi wierzyć, stara jestem i mądra.

Siedział biały kotek w ciemnej piwnicy, światła nie widział.

Wyszedł i przejrzał się w lusterku. Jak był biały, tak został, tylko schudł trochę, bo nic nie jadł przez trzy dni w tej czarnej piwnicy.

Wrona, która siadywała na kominie, dała inną radę.

– Czy próbowałeś wyskoczyć kominem? – pytała kotka.

– Nie.

– Spróbuj. Zobaczysz, nikt cię nie pozna, tak się odmienisz.

Zakradł się kotek do komina i po chwili kominem wyskoczył na dach.

– Czarniejszego kota, jak żyję, nie widziałam! – zachwyciła się wrona.

I kotek nie mógł się nacieszyć.

Ale radość trwała tylko jeden dzień.

Drugiego dnia wiał straszny wicher. Jak dmuchnął, zwiął czarne sadze z kotka.

Biały kotek nie był teraz ani czarny, ani biały, tylko brudny.

Mył się pół dnia. A przez drugie pół martwił się na nowo.

– Źle mi radziła sowa, źle radziła wrona. Pójdę do żaby.

Ale żaba była zielona i знаła się tylko na zielonym kolorze. Na ten kolor kotek nie miał ochoty.

- Zapytam sroki. Ona jest trochę czarna, trochę biała. Może dobrze poradzi...
- Sroka kiwała głową, udawała bardzo mądrą. Wreszcie powiedziała:
- Musisz pić czarne mleko.
- Skąd ja wezmę czarnego mleka? - pyta kotek.
- Od czarnej krowy. Od takiej, która nie ma ani jednej białej plamki.

Wziął kotek dzbanuszek i poszedł szukać czarnej krowy. Wcale to nie było łatwe. Każda miała jakąś plamkę białą. Nareszcie znalazł zupełnie czarną krowę. Stała w lesie, jadła czarne jagody i patrzyła wokoło czarnymi oczami.

- No, ta na pewno da mi czarnego mleka! - ucieszył się kotek i prosi: - Czarna krowo, daj mi czarnego mleka!

Krowa mruknęła coś pod czarnym nosem i dała kotkowi... białego mleka.

Kotek o mało się nie rozpłakał.

„To pewnie dlatego, że jest dzień. W dzień nawet czarne mleko wydaje się białe...” - pomyślał kotek.

Przyszedł do krowy w nocy. Krowa chętnie dała kotkowi mleka. Wypił pół dzbanka.

Rano przejrzał się w lusterku. Był biały. I reszta mleka w dzbanku też była... biała. Wrócił biały kotek do swojego czarnego przyjaciela.

- Nie znalazłem czarnego mleka. Nie będę szukał więcej!

Został z czarnym kotkiem.

I zaraz wypili obaj z dzbanka białe mleko.

Helena Bechlerowa

Źródło: H. Bechlerowa „O kotku, który szukał czarnego mleka”, Nasza Księgarnia, Warszawa 1959.

Nauczyciel podsumowuje zajęcia krótką rozmową na temat opowiadania oraz odmienności i inności. Zachęca dzieci, zadając pomocnicze pytania:

- Dlaczego kot biały chciał być czarny?
- Kto doradzał kotkowi, jak być czarnym?
- Czy łatwo jest zmienić swój wygląd?
- Czy wszyscy mogą być tacy sami?
- Jak byłoby na świecie, gdybyśmy wszyscy byli jednakowi?

Koty - zabawa ruchowa z czworakowaniem.

Dzieci naśladują koty. Pokazują, jak kot się myje, skrada, goni mysz, spaceruje po dachu, śpi.

Zmieniają pozycję w zależności od propozycji nauczyciela.

Jestem... - swobodne wypowiedzi dzieci na swój temat.

Dzieci opowiadają o sobie. Nauczyciel zwraca uwagę, żeby nie skupiały się tylko na wyglądzie, lecz także na samopoczuciu, zdolnościach, zaletach, wadach, wskazaniu tego, co lubią i czego nie lubią.

Karty aktywności - wyszukiwanie różnic na obrazku, uzupełnianie obrazka zgodnie z instrukcją.

Nauczyciel proponuje sprawdzenie poprawności wykonania zadania w parach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 22, kredki

Rysuję portret - rysowanie portretu koleżanki lub kolegi.

Nauczyciel prezentuje różne portrety, a dzieci odpowiadają na pytanie: Co to jest portret?.

Następnie dobierają się w pary i wykonują portret koleżanki lub kolegi. Na koniec urządzamy wystawę portretów.

Środki dydaktyczne: różne portrety, kartki, kredki, flamastry

Zajęcia muzyczne - „Czy klaskanie to jest granie?” (opis zajęć na s. 86).

Zgadnij, o kim mówię – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą przed wystawą z portretami. Nauczyciel opisuje wybrany portret, a grupa odgaduje, o kim jest mowa. Później zabawę prowadzi dzieci.

Środki dydaktyczne: wcześniej wykonane portrety

Słuchanie książek.

W ramach relaksacji nauczyciel czyta wybraną przez dzieci książkę lub fragment. Rozmowa.

Środki dydaktyczne: dowolniebrane książki dla dzieci

W OGRODZIE

Zabawy z kolorową chustą.

• **Wiatr, wiaterek:** dzieci stoją w kole i trzymają chustę, poruszają nią w zależności od sygnałów nauczyciela: *Wiatr wiosenny* – delikatnie; *Wichura* – mocno, *Huragan* – bardzo mocno.

• **Kto zmieni miejsce:** nauczyciel wyznacza osoby, które przejdą pod chustą na drugą stronę, na przykład wszyscy w zielonych bluzkach, wszyscy z długimi włosami.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna

Temat 4.2. Każdy jest ważny - i ja też!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Odgadnij mój nastrój – zabawa dramowa • Kolory emocji – zabawa orientacyjno-porządkowa • Odryswowywanie i wycinanie kolorowych kół • Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”	– przedstawia emocje II.4, IV.1 – nazywa uczucia II.1 – odrysowuje i wycina koło I.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Co mnie cieszy, co mnie smuci? – burza mózgów • Kolorowa gąsienica – zabawa integracyjna • Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne • Radość – smutek – zabawa orientacyjno-porządkowa • „O” jak oko – zabawy z literami „O”, „o”, ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej, rozpoznawanie litery	– wypowiada się na określony temat IV.2 – ma poczucie własnej wartości III.1 – uzupełnia rysunek według wskazanych kryteriów IV.8, IV.9 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – poprawnie wypowiada i rozróżnia głoski w prostych fonetycznie wyrazach IV.2 – rozpoznaje litery o, O IV.4 – rysuje po śladzie I.7

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	- Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VII - Karty aktywności – zabawy z literami „o”, „O”	- prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8 - rozpoznaje i nazywa litery „o”, „O” wielką i małą IV.4
III.	- Wyprawka – zabawy dramatyczne - Dokończ zdanie – zabawa słowna - Opowiadanie bajek przez dzieci - W ogrodzie: Zabawy piłkami	- rozpoznaje, nazywa, przedstawia emocje II.1, II.4 - odgrywa scenki teatralne IV.1 - wypowiada się na określony temat IV.2 - opowiada bajkę IV.2, IV.6 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Odgadnij mój nastrój – zabawa dramatyczna.

Wybrane dziecko ma za zadanie pokazać określone uczucie za pomocą mimiki. Nauczyciel wskazuje, jakie uczucie ma przedstawić (złość, smutek, ból, radość, gniew, zadowolenie). Pozostałe dzieci nazywają pokazywane emocje.

Kolory emocji – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe kartki. Dzieci maszerują między nimi. Na hasło prowadzącego, którym jest nazwa konkretnego uczucia, dzieci zatrzymują się przy kartce, która według nich najbardziej pasuje do wymienionego uczucia, np. Miłość – kartka czerwona. Nauczyciel może poprosić dzieci o wyjaśnienia dotyczące ich skojarzeń.

Środki dydaktyczne: kartki w różnych kolorach

Odrysowywanie i wycinanie kolorowych kół – przygotowanie materiałów na zajęcia główne.

Dzieci powinny same wybierać ulubione kolory kartek.

Środki dydaktyczne: kartki w różnych kolorach, talerzyki/szablony w kształcie kół o średnicy ok. 10 cm, nożyczki, ołówki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Co mnie cieszy, co mnie smuci? – burza mózgów.

Nauczyciel odrysowuje na szarym papierze dwa dziecięce kontury. Jedna postać jest wesoła – uśmiecha się, druga ma smutną minę. Oba arkusze przypina do tablicy. Dzieci podają powody/sytuacje, kiedy się cieszą i kiedy bywają smutne. Nauczyciel zapisuje odpowiedzi.

Środki dydaktyczne: dwa arkusze szarego papieru, czarny flamaster

Kolorowa gaśienica – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rozkłada na dywanie kolorowe koła. Każde dziecko wybiera jedno koło i rysuje na nim oczy i buźkę. Dzieci podchodzą kolejno i łączą koła, tworząc kolorową gaśienicę. Po skończeniu pracy wszyscy podziwiają wspólne dzieło. Następnie nauczyciel zabiera jedno koło i wyjaśnia, że gdyby tej części nie było, to dzieło nie byłoby kompletne i tak piękne. To dowód na to, że każda osoba w grupie jest potrzebna i ważna.

Środki dydaktyczne: kolorowe koła o średnicy ok. 10 cm

Karty aktywności – przedszkolak, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 23, kredki

Radość-smutek – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci stoją w rozsypcie. Nauczyciel ma dwie kartki – czarną i żółtą. Kiedy podnosi czarną kartkę, dzieci zmieniają się w smutne, chodzą po sali ze spuszczoną głową. Gdy w górze jest kartka żółta, dzieci podskakują wesoło z uśmiechem na twarzy.

Środki dydaktyczne: kartki żółta i czarna

„O” jak oko – zabawy z literami „O”, „o”, ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej, rozpoznawanie litery.

• **Rymowanka** – nauczyciel wraz z dziećmi powtarza kilka razy rymowankę, robiąc przy tym „wielkie oczy” i głośno mówiąc „O!”:

Wielkie oczy

*Kiedy coś cię dziwi albo ktoś zaskoczy,
to otwierasz buzię, robisz wielkie oczy. O!*

Agata Szczuplakiewicz

• **Wielkie oczy** – krótka rozmowa na temat: Co ostatnio Cię zdziwiło albo zaskoczyło tak, że zrobiłaś/zrobiłeś wielkie oczy? Nauczyciel może zacząć i jako pierwszy opowiadać historię.

• **Szukamy „O”, „o”** – dzieci wraz z nauczycielem wyszukują w sali przedmioty, których nazwy zaczynają się na „o” (np. okno, obrazek, ogórek, obręcz, okulary, obrus – nauczyciel wcześniej może przygotować kilka takich przedmiotów).

• **Okrągłe jak „o”**: nauczyciel prezentuje drukowany wzór liter „O”, „o”, a następnie dzieci szukają okrągłych przedmiotów w sali (np. koło, w którym siedzimy, piłka, obręcz, talerz). Dzieci mogą też wymieniać przedmioty, które są podobne do poznanej litery, a nauczyciel rysuje je na arkuszu szarego papieru.

• **Robimy „O”** – odwzorowywanie litery za pomocą różnych materiałów, np. sznurka lub skakanki lub układanie z kasztanów.

• **Wielkie i małe „o”** – zabawa ruchowa: dzieci maszerują po sali. Na hasło: *Wielkie „O”* tworzą duże koło, na hasło: *Małe „o”* dobierają się w małe grupy lub pary i robią małe kółeczka.

• **Kto słyszy „o”?** – zabawa słuchowa: dzieci siedzą przed nauczycielem, który wypowiada różne wyrazy (większość z głoską „o”). Kiedy dzieci usłyszą, że w wyrazie jest „o”, wstają i mówią głośno „o”. Kiedy w wyrazie nie słychać „o”, dzieci siedzą cicho z palcem na buzi.

Środki dydaktyczne: wzór liter „O”, „o” na dużym kartonie lub z alfabetu obrazkowego, szary papier, czarny flamaster, sznurki, skakanki lub kasztany

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 213).

Karty aktywności – zabawy z literami „o”, „O”.

Dzieci słuchają wierszyka o literze „o”, nazywają obrazki, rysują po śladzie, kolorują i oznaczają literę „o” w podpisach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 66 – Zabawy z literami, kredki, ołówki

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Wyprawka – zabawy dramatowe.

Dzieci dobierają się w pary. Każda para losuje „Kartę z minkami” z Wyprawki lub karteczkę z zapisaną nazwą uczucia (napisy mogą się powtarzać, odczytuje je nauczyciel). Dzieci wymyślają fabułę, sytuację, kiedy można doświadczyć takiego uczucia, i prezentują scenkę grupie.

Środki dydaktyczne: W „Karty z minkami” albo karteczki z nazwami uczuć (np. radość, smutek, gniew, zachwyt, zdziwienie)

Dokończ zdanie – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kole. Każde dziecko kończy zdanie: *Jestem (wstawiają swoje imię) i umiem...* (wskazują, co najlepiej potrafią robić).

Opowiadanie bajek przez dzieci – nauczyciel zachęca dzieci do opowiadania ciekawych historii lub znanych bajek. Dzieci mogą też kontynuować rozpoczęte opowiadanie koleżanki lub kolegi.

W OGRODZIE

Zabawy piłkami.

Dzieci dobierają się w pary i ćwiczą rzuty i chwyt, potem w większych grupach bawią się piłkami według uznania, zgodnie z omówionymi wcześniej zasadami.

Środki dydaktyczne: piłki

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci w ogródku przedszkolnym wyszukują przedmioty z głoską „o” w nazwie oraz przedmioty przypominające kształtem literę „o”. Mogą również kreślić litery „o” kredą na chodniku lub patykiem na ziemi.

Temat 4.3. Jak być dobrym dla innych?

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ciałograło – zabawa słuchowa Kącik z grami – zabawy i gry stolikowe, domino Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”	- eksperymentuje dźwiękiem IV.7 - uczestniczy w zabawach i grach stolikowych III.5 - zna zasady gry w domino IV.11 - aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Co czują inni? – zabawa słownikowa, nazywanie uczuć i odczytywanie emocji Kostka uczuć – zabawa słowna Cień – zabawa naśladowcza Co robić, a czego nie robić? – promyczkowe uszeregowanie Koty – zabawa ruchowa z czworakowaniem Karty aktywności – ulubione zabawy i zajęcia, praca z obrazkiem; domino z emocjami, rysowanie emotikonów Zajęcia muzyczne – „Czy klaskanie to jest granie?”, utrwalenie piosenki	- rozdziela uczucia przyjemne i nieprzyjemne II.6 - nazywa podstawowe uczucia II.1 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - wypowiada się na określony temat IV.2 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - opowiada o zabawach i zajęciach w przedszkolu IV.5 - nazywa podstawowe emocje II.1 - nazywa symbole, wyjaśnia ich znaczenie IV.9 - uzupełnia rysunek wg kodu IV.8, IV.9 - śpiewa piosenkę IV.7 - uczestniczy w zabawie muzycznej IV.7
III.	Ciałoecho – zabawa rytmiczna Plac zabaw – zabawa integracyjna W ogrodzie: Wyprowadźcie liście i kasztany	- wystukuje prosty rytm IV.7 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Kąciak z gramii – zabawy i gry stolikowe.

Nauczyciel zachęca do oglądania i wyboru gier. Dzieci grają w parach, w zespołach. Te, które znają zasady gry, uczą grać koleżanki i kolegów. Warto wykorzystać „Karty emocji” do gry w Piotrusia lub memory.

Środki dydaktyczne: gry, w tym domino, W „Karty emocji”

Ciało grało – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel zadaje pytanie, jakie dźwięki, oprócz typowych gestodźwięków, takich jak klaskanie i tupanie, można wykonać bez instrumentów i innych przedmiotów. Dzieci odpowiadają swobodnie.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Co czują inni? – zabawa słownikowa, nazywanie uczuć i odczytywanie emocji.

Nauczyciel wypowiada zdania dotyczące sytuacji, w których ludzie mają różne uczucia, a dzieci określają, jak się czuli, i nazywają uczucia. Przykładowe zdania:

Wczoraj Kasię bardzo bolał ząb. (ból)

Kiedy Wojtek został sam w domu, nagle zgąsło światło. (strach)

Karol strzelił wczoraj dwa gole podczas meczu. (radość)

Małgosia nie mogła iść na urodziny koleżanki, ponieważ się rozchorowała. (smutek)

Chłopiec pogniótł Rafałowi obrazek przeznaczony dla jego mamy. (złość)

Pani nauczycielka niespodziewanie zabrała dzieci do sali zabaw. (zdziwienie, radość)

Mama kupiła Zosi wymarzone puzzle. (zadowolenie, radość)

Ciocia niespodziewanie zabrała Karola na wycieczkę rowerową. (zaskoczenie)

Na dobranoc mama powiedziała Basi, że bardzo ją kocha. (miłość)

Środki dydaktyczne: W „Karty emocji”

Kostka uczuć – zabawa słowna.

Nauczyciel okleja pudełko w kształcie sześcianu różnymi emotikonami, tworząc kostkę uczuć. Każde dziecko rzuca kostką i odpowiada na pytania, np. *Jakie to uczucie? Kiedy tak się czuje twoja mama? Kiedy ty się tak czujesz?*

Środki dydaktyczne: pudełko w kształcie sześcianu oklejone emotikonami

Cień – zabawa naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba ustawia się za drugą. Poruszają się po sali w taki sposób, że druga osoba naśladuje sposób poruszania się pierwszej.

Co robić, a czego nie robić? – promyczkowe uszeregowanie.

Nauczyciel przypina do tablicy dwa koła. Na jednym rysuje uśmiechniętą buźkę, na drugim – smutną. Dzieci proponują, jak sprawić, żeby osoba smutna stała się radosna i szczęśliwa oraz czego nie robić, żeby kogoś nie skrzywdzić. Propozycje dzieci nauczyciel zapisuje na paskach papieru (promykach), które wspólnie dopinają do właściwego koła.

Środki dydaktyczne: dwa papierowe koła o średnicy ok. 20 cm, paski papieru, flamaster

Koty – zabawa ruchowa z czworakowaniem.

Dzieci naśladują sposób poruszania się kotów. Nauczyciel zachęca, żeby pokazać, jak kot się myje, jak się skrada, goni mysz, spaceruje po dachu. Dzieci naśladują też kota, kiedy śpi. Zmieniają swoje pozycje w zależności od propozycji nauczyciela.

Karty aktywności – ulubione zabawy i zajęcia – praca z obrazkiem; domino z emocjami

– rysowanie emotikonów.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Dzieci, które poradzą sobie z zadaniem szybciej, mogą zagrać w domino.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 24, 25, kredki, domino

Zajęcia muzyczne – „Czy klaskanie to jest granie?” (opis na s. 86).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Ciałoecho – zabawa rytmiczna.

Jest to zabawa w echo przy użyciu gestodźwięków i innych odgłosów, które dzieci poznały podczas zabawy „Ciałograło”. Dzieci siedzą w kręgu i po kolei wykonują krótki rytm gestodźwiękami, który powtarza cała grupa. W tej zabawie należy zwracać uwagę, by prezentowane przez dzieci rytmy były krótkie i proste.

Plac zabaw – zabawa integracyjna z chustą animacyjną.

Dzieci trzymają chustę, na środku której leży dowolna maskotka, np. miś. Proponują dla niej różne zabawy: huśtają na hamaku, kręcą na karuzeli, odbijają od trampoliny.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, maskotka

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Prezent dla kogoś ważnego – zabawa plastyczna.

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat: *Kto jest dla mnie ważny?* Może to być ktoś z rodziny, koleżanka, kolegi itp.). Proponuje dzieciom wykonanie obrazu dla ważnej dla nich osoby wybraną techniką według swojego pomysłu.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku technicznego, kredki – pastele, ołówkowe, farby, pędzle, kolorowy papier, nożyczki, klej

W OGRODZIE

Wyprawa po liście i kasztany.

Dzieci szukają kasztanów i liści na wyznaczonym terenie. Oglądają najładniejsze liście i przeliczają, kto zebrał najwięcej kasztanów, a kto liści.

Środki dydaktyczne: jednorazowe torebki na kasztany

Temat 4.4. Bez złości i też można też!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Wyczarowane z patyczków – zabawa konstrukcyjna • Wszyscy są – zabawa integracyjna • Ile to jest? – zabawa matematyczna • Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”	– tworzy obrazy z patyczków IV.11 – uczestniczy w zabawie integracyjnej I.5 – używa zwrotów grzecznościowych III.4 – przelicza klocki IV.15 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Jak poradzić sobie ze złością? – burza mózgów	– prezentuje swoje pomysły IV.2

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Małe, mniejsze, najmniejsze – zabawa matematyczna, cechy wielkościowe, porównywanie Wielkoludy i krasnoludki – zabawa orientacyjno-porządkowa Zabawy z liczbą 1 – kształcenie pojęcia liczby 1 Karty aktywności – ćwiczenie spostrzegawczości; tworzenie ciągów rosnących i malejących; zabawy z liczbami, cyfra 1, ćwiczenie grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw VI	- koloruje obrazek IV.8 - rysuje brakujące elementy na karcie pracy I.7 - uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - rozpoznaje cyfrę 1 IV.15 - rozpoznaje cyfrę 1 IV.15 - sprawnie rysuje po zaznaczonym śladzie IV.8 - doskonali spostrzeganie I.9 - określa i porównuje cechy wielkościowe elementów na obrazku IV.11, IV.12 - uzupełnia rysunek według wskazanych kryteriów IV.8, IV.9 - prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Kiedy przepiękna mnie radość, a kiedy złość? – swobodne wypowiedzi dzieci Jak wygląda złość? – zabawa plastyczna Wyrzucić złość – zabawa relaksacyjna W ogrodzie: Zabawy z wykorzystaniem skakanek i piłek	- wypowiada się na określony temat IV.2 - rysuje swoje wyobrażenie złości IV.1 - uczestniczy w zabawach ruchowych i relaksacyjnych I.5 - tworzy zasady zabawy i je respektuje III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Wyczarowane z patyczków – zabawa konstrukcyjna.

Dzieci bawią się kolorowymi patyczkami. Najpierw układają pod dyktando nauczyciela: drzewo, płot, drabinę. Potem każde dziecko układa obrazki według swojego pomysłu.

Środki dydaktyczne: kolorowe patyczki

Wszyscy są – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole i wspólnie śpiewają popularną piosenkę wraz z pokazywaniem:

*Wszyscy są, witam was, (pokazują grupę, zataczając ręką koło, kłaniają się)
zaczynamy, już czas.*

Jestem ja, jesteś ty, (pokazują na siebie, a potem na koleżankę lub kolegę)

raz, dwa, trzy. (trzy razy klaszczą)

Dzieci najpierw śpiewają piosenkę, potem szepczą i nucą.

Ille to jest? – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą w kole. Na środku stoi pudełko z kolorowymi klockami. Dzieci zabierają lub odkładają do niego tyle klocków, ile wynika z treści zadania. Nauczyciel podaje różne przykłady typu: *Mama miała 2 jabłka i dokupiła jeszcze 2. Ile ma teraz? Przyszedł syn i zjadł 1 jabłko. Ile zostało? Tata zjadł 2 jabłka. Ile jest teraz jabłek? Dziadek przyniósł 3 jabłka. Ile jest jabłek? lub W domu były 4 klocki, ale jeden się zgubił. Ile zostało?*

Środki dydaktyczne: pudełko z klockami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Jak poradzić sobie ze złością? – burza mózgów.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat: *Co robię, kiedy czuję złość?* Dzieci podają różne przykłady: krzyczę, kopię, płaczę, drę kartkę, liczę, uderzam w poduszkę... Wspólnie z nauczycielem oceniają, które z podanych przykładów są właściwe, a które nie, i dlaczego. Pomysł na akceptowalne sposoby radzenia sobie ze złością nauczyciel zapisuje słownie w formie rad i za pomocą symboli na dużym kartonie:

- zatrzymaj się i policz (znak stop),
- uderz w poduszkę (poduszka),
- umyj twarz chłodną wodą (kropla),
- porozmawiaj z kimś, powiedz, co czujesz (usta),
- podskocz kilka razy (piłka),
- zanuć ulubioną melodię (nuta).

Środki dydaktyczne: szary papier, czarny flamaster

Małe, mniejsze, najmniejsze – zabawa matematyczna, cechy wielkościowe – porównywanie.

Dzieci siedzą w kole. Zabawa polega na odnalezieniu i nazwaniu par tych samych przedmiotów, ale o różnej wielkości, np. piłka – piłeczka, lalka – laleczka, miś – misiaczek. Następnie szukamy trzeciego: mniejszego lub większego. Układamy elementy rosnąco i malejąco, za każdym razem porównując i określając wielkość przedmiotów względem siebie, np. najmniejszy piesek, większy pies, największe psisko. Zachęcamy dzieci do tworzenia zdrobnień i zgrubień.

Środki dydaktyczne: zabawki, przedmioty, obrazki w trzech wielkościach

Wielkoludy i krasnoludki – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Kiedy nauczyciel gra głośno i wolno – dzieci są wielkoludami, stawiają duże kroki i głośno tupią, kiedy nauczyciel gra cicho – są krasnoludkami – kucają, chodzą cichutko i szybciotko.

Środki dydaktyczne: bębenek

Zabawy z liczbą 1 – kształcenie pojęcia liczby 1.

Nauczyciel wykorzystuje pary przedmiotów z poprzedniego zajęcia, gromadzi również inne przedmioty, np. parę butów, parę skarpet, komplet kredek, kostkę, nożyczki, lalkę (występujące w parze i komplecie, a także pojedynczo). Dzieci tym razem wybierają pojedyncze przedmioty i układają przy każdym pojedynczym elemencie cyfrę 1, nazywając ją.

- **Jeden nos, jedno czoło** – dzieci wskazują pojedyncze części ciała – nos, usta, brzuch, szyja.
- **Jedyneczka** – każde dziecko wodzi po śladzie cyfry 1, następnie układa ją z kolorowej tasiemki i lepi z plasteliny.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia wspomagające

Dla dzieci o mniejszej sprawności graficznej warto przygotować duże szablony z cyfrą 1.

Środki dydaktyczne: przedmioty występujące w parach i kompletach oraz pojedynczo (np. para butów, para skarpet, komplet kredek), kostka, nożyczki, kolorowe tasiemki, plastelina, kredki
Karty aktywności – ćwiczenie spostrzegawczości; tworzenie ciągów rosnących i malejących; zabawy z liczbami, cyfra 1, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 26–27, 73 – Zabawy z liczbami, kredki, ołówki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 219).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kiedy przepełnia mnie radość, a kiedy złość? – swobodne wypowiedzi dzieci.

Dzieci wypowiadają się na temat sytuacji, które miały miejsce w grupie i wywołały przyjemne i nieprzyjemne emocje. Następnie przed lustrem robią miny – kiedy przepełnia mnie radość/smutek/złość, wyglądam tak...

Środki dydaktyczne: lustro lub lusterka

Jak wygląda złość? – zabawa plastyczna.

Dzieci rysują na białych kartkach swoje wyobrażenie złości.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki

Wyrzuc złość – zabawa relaksacyjna.

Każde dziecko trzyma swój rysunek obrazujący złość. Na dany przez nauczyciela sygnał dzieci zginiatają swoje obrazki – niszcząc złość – i wrzucają je do ustawionego w rogu sali pojemnika. Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie kartki będą w pojemniku. Można wyznaczyć odległość od pojemnika i ustalić kolejność wrzucania.

Środki dydaktyczne: rysunki dzieci, pojemnik

W OGRODZIE

Zabawy dowolne ze skakankami i piłkami.

Temat 4.5. Festiwal sukcesów przedszkolaków

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Kto mówi? – ćwiczenie słuchu i spostrzegawczości Lustro – zabawa naśladowcza Rozmowy na temat przynoszonych przez dzieci zdjęć idoli/bohaterów/ulubionych postaci Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”	– rozpoznaje koleżanki i kolegów po głosie IV.7 – naśladuje ruchy innych I.5 – dzieli się wiedzą, pasją IV.2, IV.6 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Nasi ulubieńcy – rozmowa Rodzic – dziecko – zabawa ruchowa w parach	– ma poczucie własnej wartości III.1 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Szansa na sukces – prezentacja umiejętności	– prezentuje swoje zainteresowania IV.1, IV.6 – ogląda pokazy koleżanek i kolegów II.8
III.	„O” jak orkiestra – zabawy muzyczne z wykorzystaniem instrumentów Słuchanie książek W ogrodzie: „Ciuciubabka”, „Uciekaj, myszko, do dziury” – tradycyjne zabawy ruchowe; zabawy dowolne w małych zespołach	– gra na instrumentach IV.7 – wypowiada się na temat wysłuchanego tekstu literackiego IV.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Kto mówi? – ćwiczenie słuchu i spostrzegawczości.

Dzieci siedzą w grupie, jedna osoba staje tyłem do pozostałych. Wskazane dziecko z grupy głośno wymawia imię osoby stojącej, a ta musi rozpoznać ją po głosie. Następnie odgaduje dziecko, które wołało. Zabawa trwa, aż wszystkie dzieci będą miały możliwość rozpoznania koleżanek i kolegów po głosie.

Lustro – zabawa naśladowcza.

Dzieci w parach stoją naprzeciwko siebie. Jedna osoba wykonuje ruch lub minę, a druga ją naśladuje.

Rozmowy na temat przynoszonych przez dzieci zdjęć/ilustracji idoli/bohaterów/ulubionych postaci.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Poranne wygibasy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Nasi ulubieńcy – rozmowa.

Nauczyciel przypina do tablicy zdjęcie ulubionej postaci. Opowiada o niej. Następnie zachęca dzieci, żeby zaprezentowały swoich idoli/ulubione postaci. Przypina ilustracje tych postaci. Oglądamy przedmioty z nimi związane. Zachęcamy dzieci do zadawania pytań, do dzielenia się swoją wiedzą.

Środki dydaktyczne: zdjęcia/ilustracje znanych osób/postaci, przedmioty z nimi związane

Rodzic – dziecko – zabawa ruchowa w parach.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jako dorosły stoi, drugie – przykuca. Tak poruszają się po sali do momentu zasygnalizowanej przez nauczyciela zmiany ról.

Szansa na sukces – prezentacja umiejętności.

Dzieci określają, w jakich dziedzinach będą się prezentować i zapisują to za pomocą symbolu na kartce, np. nuta – taniec, śpiew, klocek – tworzenie budowli, kredka – rysowanie, piłka – sport. Nauczyciel daje dzieciom czas na przygotowanie. Wcześniej informuje, że można przygotować prezentację w parach, w zespołach. Dzieci wspólnie oglądają pokazy i nagradzają je brawami.

Środki dydaktyczne: kartki, flamastry, przedmioty potrzebne do prezentacji

„O” jak orkiestra – zabawy muzyczne z wykorzystaniem instrumentów.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy. Każda otrzymuje inne instrumenty: kołatki, klawesy, bębenki, trójkąty. Chętne dziecko odgrywa rolę dyrygenta, wystukuje rytm i wskazuje, która grupa instrumentów go odtworzy.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, np. kołatki, klawesy, bębenki, trójkąty

Śłuchanie książek.

Nauczyciel czyta wybraną książkę lub jej fragment. Następnie omawia ją wspólnie z dziećmi.

Środki dydaktyczne: wybrana literatura dla dzieci

W OGRODZIE

Ciuciubabka; Uciekaj, myszko, do dziury – tradycyjne zabawy ruchowe.

Zabawy dowolne w małych zespołach.

Zajęcia muzyczne 4. Czy klaskanie to jest granie?

Ciałograło – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel zadaje pytanie, jakie dźwięki, oprócz typowych gestodźwięków, takich jak klaskanie i tupanie, można wykonać bez instrumentów i innych przedmiotów. Dzieci odpowiadają swobodnie. Powinny wskazać np. klepanie w podłogę, w kolana, w brzuch, lekkie uderzenie pięścią w wypięiony powiętrzem policzek, cmokanie, klaskanie, pstrykanie palcami. Nauczyciel może też zademonstrować, jak interesujące efekty dźwiękowe można uzyskać przy jednoczesnym wykonaniu gestodźwięku i wypowiedzianiu samogłosek, np. lekkim uderzaniu pięścią w klatkę piersiową czy szybkim poruszaniu językiem podczas wypowiedziania dowolnej samogłoski, syczenia, prychania. Następnie nauczyciel prosi, by dzieci odwróciły się do niego plecami, i wydobywa dźwięk za pomocą dowolnie wybranego gestodźwięku. Dzieci odgadują, w jaki sposób powstał dźwięk.

W naszym pokoju pełno muzyki – zabawa przy piosence.

Dzieci uczą się pierwszej zwrotki piosenki, powtarzając kilkakrotnie za nauczycielem:

*W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.*

piosenka

Nasze ręce klaszczą tak: (w siódmym takcie dzieci wykonują trzy rytmiczne klaśnięcia, głośno licząc do siedmiu) to jest muzyka, która cieszy nas.

Następnie wykonują całą piosenkę (bez głośnego liczenia). Przy kolejnych powtórzeniach zmieniają odpowiednio słowa w trzecim wersie: *nasze nogi tupią tak, nasze wargi cmokają tak, nasze palce pstrykają tak, nasze języki klaskają tak, nasze dłonie klepią tak, nasze brzuchy dudnią tak.*

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 7 „W naszym pokoju pełno muzyki”

Ciałoecho – zabawa rytmiczno-wyciszająca.

Jest to zabawa w echo przy użyciu gestodźwięków i innych odgłosów, które dzieci poznały podczas zabawy „Ciałograło”. Dzieci siedzą w kręgu i po kolei wykonują krótki rytm gestodźwiękami, który powtarza cała grupa. W tej zabawie należy zwracać uwagę, by prezentowane przez dzieci rytmy były krótkie i proste.

$\text{♩} = 115$

The musical score is written for a single melodic line in G major, 4/4 time, with a tempo of 115 beats per minute. It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes. Chords are indicated above the staff: F, C/G, C, F, Bb, F, F, C, F, C, F. The score includes a repeat sign at the beginning and a first ending bracket at the end of the third staff.

1. W na - szym po - ko - ju peł - no mu - zy - ki jest, są in - stru -
men - ty, o któ - rych ma - ło - wiesz. ____ Na - sze rę - ce kla - szczą tak...
7 To jest mu - zy - ka, któ - ra cie - szy nas. 1. 2. 3. 4.
10 5. 2. W na - szym po -
nas. To jest mu - zy - ka, któ - ra cie - szy nas.

1. W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.
Nasze ręce klaszczą tak: x x x
To jest muzyka, która cieszy nas.
2. W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.
Nasze nogi tupią tak: x x x
To jest muzyka, która cieszy nas.
3. W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.
Nasze wargi cmokają tak: x x x
To jest muzyka, która cieszy nas.
4. W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.
Nasze języki kłaskają tak: x x x
To jest muzyka, która cieszy nas.
5. W naszym pokoju pełno muzyki jest,
są instrumenty, o których mało wiesz.
Nasza podłoga dudni tak: x x x
To jest muzyka, która cieszy nas.

x x x – klaskanie, tupanie,
cmokanie, kłaskanie, dudnienie

piosenka

akomp.

A jeśli mnie nie polubią?

Czy wiecie, jak to jest być surykatką?

Mieszkasz w Południowej Afryce, gdzie jest gorąco i sucho. Masz dużą rodzinę i swoje stado, dzięki któremu czujesz się bezpiecznie. Starsze surykatki uczą cię polować. Całymi dniami uczysz się i bawisz, a wieczorem idziesz spać w swojej norce – wykopanej w twardej, pustynnej ziemi albo ukrytej pod korzeniami drzewa.

Muszę Wam powiedzieć, że być surykatką jest naprawdę fajnie.

Chcecie spróbować? Pobieście sobie trochę z kolegami i koleżankami, przystając do jakis czasu: nogi razem, proste plecy, łapki na wysokości brzucha, wyciągamy szyję i rozglądamy się na boki.

Wiecie już co nieco o surykatkach. To teraz powiem wam, jak to jest być mną, małą Anele. Mam dwóch starszych braci, mamę i tatę. Od niedawna mieszkamy w nowej, ładnej norce za skalą w kształcie gruszki. Wcześniej mieszkaliśmy pod korzeniami starego drzewa. Było ciasno, a w deszczowe dni kapło nam na głowę. Ucieszyłam się, kiedy tata znalazł dla nas nowy dom. Ale potem okazało się, że po przeprowadzce pójde do zupełnie nowego przedszkola.

– Dlaczego nie mogę chodzić do mojego przedszkola? – zapytałam, a mama zaczęła wyjaśniać, że to byłoby za daleko, tak codziennie tam chodzić. Mama i tata muszą być blisko naszej nowej norki, pilnować jej i przynosić do niej jedzenie.

– Nowe przedszkole jest ładne – tak twierdziła mama – i są tam miłe panie nauczycielki.

– Ale ja tam nikogo nie znam! – powiedziałam, a tata zaczął mnie przekonywać, że jeszcze nie znam, ale to się niedługo zmieni.

– Poznasz nowych kolegów i koleżanki. Może nauczą cię nowych zabaw? A może ty nauczysz ich czegoś, co im się spodoba?

Tego dnia, kiedy po raz pierwszy miałam iść do nowego przedszkola, mama wcześniej obudziła mnie na śniadanie. Zjadłyśmy jajka, wyczyściłyśmy pyszczki, mama wyjrzała z norki, żeby sprawdzić, czy nigdzie nie czai się orzeł ani szakal, a potem ruszyłyśmy do przedszkola. Minęłyśmy naszą skalę w kształcie gruszki, a potem trzy duże kamienie i akację. I wtedy... Wtedy poczułam, że się boję.

– Mamo – powiedziałam cicho. – A może ja dziś nie pójde? Tylko jutro?

– Dlaczego, córeczko? – mama zatrzymała się i odwróciła w moją stronę.

– Nie wiem, po prostu nie chcę – burknęłam.

Mama rozejrzała się czujnie dookoła (bo, my surykatki, wciąż się rozglądamy), a potem zaproponowała, żebyśmy usiadły w cieniu gałęzi akacji. I tak zrobiliśmy.

Lęk przed odrzuceniem przez grupę

- Wiesz, Anele, ja myślę, że możesz się trochę bać – powiedziała mama zupełnie spokojnie. – To normalne. Idziesz w nowe miejsce i jeszcze nikogo tam nie znasz.
- No właśnie – pokiwałam głową. – A jak oni mnie nie polubią?
- Hm... – powiedziała mama, drapiąc się pod brodą. – Czemu mieliby cię nie polubić?
- Nie wiem – westchnęłam. Teraz to już chciało mi się płakać.
- Każda mała surykatka, która robi coś pierwszy raz, może się bać – powiedziała mama. – Ale strach nie jest niczym strasznym.
- Spojrzałam na mamę, bo dziwnie zabrzmiało to, co powiedziała.
- Strach nie jest straszny? – upewniłam się.
- Tak. Strach jest potrzebny. Pomaga nam uważać w trudnych sytuacjach. Gdybyśmy się niczego nie bali, ciągle pakowalibyśmy się w kłopoty – mama stanęła słupka i rozejrzała się dookoła. – Widzisz, choćby teraz. Wiem, że powinnam często sprawdzać, czy gdzieś nie czai się szakal albo orzeł. To strach mi o tym przypomina. Jestem mu za to wdzięczna.
- Nigdy tak o tym nie myślałam – powiedziałam. – No, ale w przedszkolu nie ma szakali. Są inne dzieci i ja chcę, żeby mnie polubiły. Nie chcę się bać.
- Dlatego możesz powiedzieć do swojego strachu: „Dziękuję, że jesteś, ale teraz cię nie potrzebuję”.
- I on sobie pójdzie?
- Pewnie na początku będzie jeszcze sprawdzać, czy może się na coś przydać. Może ci towarzyszyć, kiedy podeszdziesz do swojej pani nauczycielki i do grupy kolegów i koleżanek. Ale potem pani miło się z tobą przywita. Zaproponuje, żebyś powiedziała, jak się nazywasz. Inne dzieci też wymienią swoje imiona. Uśmiechniecie się do siebie. I zaczniecie się bawić.
- A strach?
- Zorientuje się, że teraz nie ma tu nic do roboty – powiedziała mama, a ja pomyślałam, że sprawdzę, czy ma rację.

Joanna Szulc

Proponuję pytania do rozmowy:

- *Dlaczego Anele nie chciała iść do nowego przedszkola?*
- *Czego zaczęła się bać?*
- *W czym może pomagać strach?*
- *Co można sobie powiedzieć, kiedy czujemy strach, a wcale tego nie chcemy?*

KRĄG TEMATYCZNY

5. Jesienne kreacje

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach rytmicznych, ruchowych i muzycznych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych
- wdrażanie do utrzymania prawidłowej postawy ciała
- poprawa koordynacji ruchowej

OBSZAR EMOCJONALNY

- wspieranie w bezpiecznym wychodzeniu poza strefę własnego komfortu
- wzmacnianie w poczuciu sprawczości dziecka
- doskonalenie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć własnych i innych ludzi
- wdrażanie do wyrażania emocji i uczuć w społecznie akceptowany sposób

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych wobec koleżanek, kolegów i dorosłych
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych
- wdrażanie do respektowania norm społecznych zawartych w kontrakcie grupowym

OBSZAR POZNAWCZY

- wdrażanie do wyjaśniania świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu
- doskonalenie analizy słuchowej na poziomie sylaby
- rozróżnianie głoski „a” w nagłosie i wygłosie
- poznanie obrazu graficznego głoski „a” – litery „A”, „a”
- rozwijanie umiejętności klasyfikowania przedmiotów spełniających podany warunek
- rozwijanie umiejętności sprawnego przeliczania i porównywania kolekcji
- poznanie obrazu graficznego liczby „2”
- wdrażanie do posługiwania się pojęciami dotyczącymi cech charakterystycznych dla pór roku
- rozwijanie naturalnej kreatywności dziecka w różnych formach aktywności

Kompetencje kluczowe

1., 3., 4., 5., 6., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- pink, purple, black, white, circle, square

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie kolorów i kształtów, śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”

Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe: dzieci stoją w kole i naśladują ruchy nauczyciela.

Ćwiczenie tułowia: dzieci tupią, podskakują, obracają się w jedną stronę, na kłanienie nauczyciela obracają się w drugą stronę, w ćwiczeniu można wykorzystać bębenek – dzieci poruszają się zgodnie z rytmem wygrywanym przez nauczyciela lub wybrane dziecko.

Ćwiczenie równowagi: dzieci stają to na jednej nodze, to na drugiej, i starają się przez moment utrzymać równowagę.

Ćwiczenie wyciszające: dzieci siedzą w kole z zamkniętymi oczami, wdechy nosem, wydechy ustami. Trzymają ręce na brzuchu – obserwują co się dzieje podczas wdechu i wydechu.

Środki dydaktyczne: bębenek

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne: laptop, aparat fotograficzny, lornetki, lusterka kieszonekowe, skarpetki, rękawiczki, szkła powiększające oraz książka Justyny Bednarek „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek (czterech prawych i sześciu lewych)” i książki o zwierzętach, o krasnalach, skrzatach. Warto poprosić o pomoc rodziców.

Temat 5.1. Czy to jeź, czy inny zwierz		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Witam Was – wspólna rymowanka na powitanie Przywitalny – pomachajmy – zabawa integracyjna Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”	– uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz nauczycielem III.1, III.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Może zobaczymy – słuchanie wiersza Heleny Bechlerowej Jesienni tropiciele – spacer do lasu lub parku Jesiennie obserwacje – rozmowa o wycieczce, oglądanie książek o zwierzętach, atlasów zwierząt Karty aktywności – zwierzęta i pokarmy, płatanina	– uważnie słucha wiersza IV.2 – obserwuje otaczającą przyrodę IV.2, IV.14, IV.18 – rozpoznaje i nazywa niektóre zwierzęta leśne IV.18 – samodzielnie szuka informacji IV.19 – posługuje się pojęciami dotyczącymi życia zwierząt i roślin IV.18 – uzupełnia ilustracje według wskazanych kryteriów IV.9 – doskonali sprawność manualną I.7
III.	Obrazy i dźwięki – zabawa relaksacyjna Jesień w przedszkolnym ogrodzie – zabawy plastyczne, rysowanie kredkami, tworzenie kompozycji z wykorzystaniem elementów przyrody Krąg na pożeganie – rozmowa	– wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz nauczycielem III.1, III.8 – aktywnie uczestniczy w zabawach plastycznych II.8, IV.8 – odpowiada na pytania nauczyciela IV.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • W ogrodzie: Cicho, cichuteńko – zabawa tropiącą. Nasze tropy – zabawa w piaskownicy, porównywanie śladów, terminy: <i>większe, mniejsze, inne, takie same</i>, eksperymenty z suchym i mokrym piaskiem	– wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz aktywnie uczestniczy w zabawie III.1., III.8, IV.13 – obserwuje otaczającą przyrodę IV.2, IV.14, IV.18 – klasyfikuje ślady pod kątem wielkości, kształtu, podobieństwa i różnic IV.11, IV.12

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Witam Was – wspólne powitanie.

Wszyscy siadają w kręgu. Rymowanka z pokazywaniem, może być w rytm dowolnej, znanej dzieciom melodii:

Wszyscy są, (pokazujemy na wszystkich)

witam Was. (machamy do siebie)

Zaczynamy, już czas.

Jestem ja, (pokazujemy na siebie)

jestes Ty, (pokazujemy na innych)

raz, dwa, trzy. (trzy razy klaszczemy)

Przywitałmy – pomachajmy – zabawa integracyjna.

Rymowanka na powitanie, np. do melodii „Panie Janie”.

Witaj Jasiu, witaj Jasiu.

Jak się masz? Jak się masz?

Wszyscy Cię witamy,

do Ciebie machamy.

Bądź wśród nas, bądź wśród nas.

(powtórzenie kolejno dla każdego dziecka)

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Może zobaczymy – słuchanie wiersza Heleny Bechlerowej.

Nauczyciel wprowadza w temat zajęć: *Co można zaobserwować w parku lub w lesie jesienią?*

Kto mieszka w lesie? Czy łatwo zauważyć mieszkańców lasu? Prowadzący czyta wiersz.

Może zobaczymy

Idźmy leśną ścieżką

cicho, cichuteńko,

może zobaczymy

sarniątko z sarenką.

A może zaśpiewa

między gałązkami

jakiś mały ptaszek,

którego nie znamy.

Może zobaczymy

wiewióreczkę małą,

jak wesoło skacze

z gałęzi na gałąź.

I będzie nas witał

wesołą piosenką,

tylko idźmy lasem

cicho, cichuteńko.

Helena Bechlerowa

I niech nikt po lesie

nie gwizdże, nie woła –

może usłyszymy

pukanie dzięcioła.

Źródło: H. Bechlerowa „Może zobaczymy” [w:] „Antologia literatury dla najmłodszych”, wybór A. Ożyńska-Zborowska, KAW, Warszawa 2002, s. 267.

Jesienni tropiciele – spacer do lasu lub parku.

Prowadzący proponuje zabawę w jesiennych tropicieli. Dzieci przy użyciu lornetek szukają oznak jesieni. Wypatrują też zwierząt, ich śladów. W trakcie spaceru dzieci zbierają liście, patyczki, korę, żołądździe, kasztany itp. Nauczyciel robi zdjęcia dokumentujące obserwacje dzieci.

Środki dydaktyczne: lornetki, aparat fotograficzny, materiał przyrodniczy – „jesienne zbiory”

Jesienne obserwacje – rozmowa o wycieczce.

Dzieci opowiadają o swoich obserwacjach. Oglądają „jesienne zbiory”. Przeglądają książki o zwierzętach, np. atlasy, i szukają zwierząt, które spotkały lub mogłyby spotkać na wycieczce.

Środki dydaktyczne: „jesienne zbiory”, książki o zwierzętach, atlasy itp.

Karty aktywności – zwierzęta i pokarmy, płatanina.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 28–29, ołówki

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Obrazy i dźwięki – zabawa relaksacyjna.

Dzieci siedzą w kręgu z zamkniętymi oczami, nauczyciel cicho mówi, co sobie mają wyobrazić.

Jeż w parku

Zamknijcie oczy i zatrzymajcie się na chwilę. Siedzicie spokojnie, oddychacie głęboko. Jesteście spokojni, uważni i nieruchomi. Wasze ręce odpoczywają, wasze plecy są proste i rozluźnione. Wyobraźcie sobie teraz, że jesteście w parku, i jesteście jeżami siedzącymi pod drzewem. Siedzicie spokojnie i uważnie obserwujecie otoczenie. Siedząc spokojnie i uważnie, możecie zauważyć dużo rzeczy. Widzicie obrazy: drzewa poruszone wiatrem, pomiędzy drzewami przebiegają różne zwierzęta..., słyszycie dźwięki przyrody: szum wiatru, szelest liści... Powoli otwieracie oczy i oddychacie głęboko.

Karolina Wojno

Jesień w przedszkolnym ogrodzie – zabawy plastyczne.

Rysunek kredkami.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Wariant poszerzający kreatywność oraz sprawność manualną dziecka – tworzenie kompozycji jesiennej z wykorzystaniem materiału przyrodniczego, np. liści, kory, jarzębiny.

Środki dydaktyczne: kartki A4, kredki, klej, taśma klejąca, kora, liście, patyki itp.

Krąg na pożegnanie – rozmowa.

Nauczyciel omawia z dziećmi dzień, pyta co im się podobało, co było ciekawe. Dzieci wymieniają zapamiętane nazwy zwierząt oraz ich pożywienie.

Rymowanka na pożegnanie w rytmie gamy Do-re-mi...

Do widzenia, do widzenia. (podnosimy ręce w rytm gamy do góry)

Do miłego zobaczenia. (w rytm gamy opuszczamy i uderzamy dłońmi w kolana lub w podłogę)

W OGRODZIE

Cicho, cichuteńko – zabawa tropiąca.

Dzieci szukają jesieni w ogrodzie. Nauczyciel przypomina wiersz „Może zobaczmy”. Chętne dzieci dołączają do recytacji.

Nasze tropy – zabawa w piaskownicy.

Odciskanie przez dzieci śladów swoich rąk i nóg w mokrym piasku. Porównywanie ich ze sobą. Które są większe, które mniejsze, czy są takie same, czy inne.

Swobodne zabawy – eksperymenty z piaskiem suchym i mokrym.

Temat 5.2. Jesienna przygoda

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	My jesteśmy krasnoludki – zabawa integracyjna Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”	– uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Kto to jest krasnoludek? – burza mózgów Karty aktywności – historyjka obrazkowa rozmowa o emocjach, sytuacjach trudnych Domki skrzatów – zabawa orientacyjno-porządkowa Abecadło z pieca spadło – słuchanie wiersza J. Tuwima „A” jak aparat – poznanie liter „a”, „A”, analiza i synteza słuchowa Karty aktywności – zabawy z literami „a”, „A”, rymowanka, ćwiczenia grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– jest kreatywne, używa wyobraźni IV.2, IV.3 – rozróżnia byty fikcyjne od realistycznych IV.3 – tworzy opowieść na podstawie ilustracji II.1, II.6, IV.5, IV.9 – rozróżnia emocje i uczucia przyjemne i nieprzyjemne II.6 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – słucha wiersza IV.2 – poprawnie wypowiada i rozróżnia głoski w prostych fonetycznie wyrazach IV.2 – rozpoznaje i nazywa litery „a”, „A” wielką i małą IV.4 – wykonuje ćwiczenia graficzne, wodzi kredką po śladzie I.7, IV.8 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	Przeprawa przez rzekę – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi Jesienny kącik przyrodniczy – segregacja materiału zebranego na wycieczce, wyklejanka Fotograficzna pamiątka ze spaceru – folder ze zdjęciami, rozmowa o sytuacjach miłych oraz trudnych podczas wyprawy	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – klasyfikuje przedmioty pod względem wyglądu, nazwy, koloru IV.12 – uczestniczy w zabawie plastycznej IV.1 – współpracuje z nauczycielem i grupą, tworząc folder graficzny III.5, III.8, III.9, IV.19 – rozróżnia emocje i uczucia przyjemne i nieprzyjemne II.6

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • W ogrodzie: Gdzie mieszkają krasnale – zabawa ruchowa z czworakowaniem. • Budujemy domki dla krasnali – konstrukcje z zebranych w ogrodzie przedmiotów	– aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – wykonuje konstrukcje przestrzenne według własnej inwencji z wykorzystaniem różnorodnych materiałów I.6, IV.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

My jesteśmy krasnoludki – zabawa integracyjna.

Krasnoludki

My jesteśmy krasnoludki, hopsa sa, hopsasa. (wszyscy podskakują)

Pod grzybkami nasze budki, hopsasa, hopsasa. (z kciuka i dłoni robimy grzybka)

Jemy mrówki, żabie łapki, oj tak tak, oj tak tak! (naśladowanie jedzenia)

A na głowach krasne czapki, to nasz znak, to nasz znak. (z rąk układamy kapelusze)

Gdy ktoś zbłądzi, to trąbimy: tru tu tu, tru tu tu! (naśladowanie trąbki)

Gdy ktoś senny, to uspimy: lu lu lu lu lu. (naśladowanie snu)

Gdy ktoś skrzywdzi krasnoludka, ojoj, ojoj! (grożenie palcem)

To zapłać niezabudka, ajajaj, ajajaj! (naśladowanie płaczu)

Źródło: „Krasnoludki” [w:] W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 104.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kto to jest krasnoludek? – burza mózgów.

Swobodne wypowiedzi dzieci. Oglądanie książek z obrazkami, w których są przedstawione wizerunki krasnali.

Środki dydaktyczne: książki o krasnalach np. M. Szymanowicz „Krasnoludki. Fakty, mity, głupoty”, W. Widtak „Sekretne życie Krasnali w Wielkich Kapeluszach”

Karty aktywności – historyjka obrazkowa, rozmowa.

Dzieci opowiadają historyjkę obrazkową, wymyślają zakończenie. Nauczyciel zwraca uwagę na kreatywne wykorzystanie materiałów przez skrzaty: liść – parasol, dach domu, kora – ściany i drzwi domu. Dzieci kończą zdania:

Jeśli nie mam parasola, a zacznie padać deszcz, to...

Jeśli chcę przedostać się na drugą stronę rzeki, a w pobliżu nie ma mostu, to...

Nauczyciel rozmawia z dziećmi o trudnych sytuacjach oraz o emocjach im towarzyszących.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 30

Domki skrzatów – zabawa orientacyjno-porządkowa.

W dowolnych miejscach rozłożone szarfy „domki”. Swobodny bieg między nimi. Na sygnał – uderzenie w tamburyn – dzieci wskakują do „domków”.

Środki dydaktyczne: szarfy, tamburyn

Abecadło

*Abecadło z pieca spadło,
O ziemię się hukło,
Rozsypało się po kątach,
Straszenie się potłukło;
I – zgubiło kropczekę,
H – złamało kładeczkę,
B – zbiło sobie brzuszki,
A – zwichnęło nóżki,*

*O – jak balon pękło,
aż się P przełękło,
T – daszek zgubiło,
L – do U wskoczyło,
S – się wyprostowało,
R – prawą nogę złamało,
W – stanęło do góry dnem
i udaje, że jest M.*

Julian Tuwim

Źródło: „Julian i Irena Tuwim dzieciom”, Wydawnictwo Nasza Księgarnia, Warszawa 2012, s. 167.

Dzieci wraz z nauczycielem wyjaśniają znaczenie terminów: abecadło, alfabet. Oglądają litery, rozpoznają, nazywają itp. Wymieniają problemy liter z wiersza. Wymyślają dla liter rady, np.

A – zwichnęło nóżki – powinno zadzwonić do lekarza.

Środki dydaktyczne: kartoniki z literami lub alfabet obrazkowy

„A” jak aparat – zabawy z literami „a”, „A”.

Nauczyciel pokazuje aparat fotograficzny z dnia poprzedniego oraz kartę z literami „a”, „A” i pyta dzieci, z czym kojarzy się jej kształt, co w sali jest na literę a. Zabawa w wymyślanie słów, których nazwy zaczynają się głoską „a”.

Karty aktywności – zabawy z literami „a”, „A”, rymowanka, nazywanie obrazków, wyszukiwanie i zaznaczanie liter w podpisach, rysowanie obrazków po śladzie i kolorowanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 67 – Zabawy z literami

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 215).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Przeprawa przez rzekę – zabawa ruchowa z ćwiczeniem równowagi.

Nauczyciel rozciąga długą skakankę – „mostek”. Dzieci jedno za drugim, krok za krokiem przechodzą po „mostku”, stawiając stopę za stopą, starając się nie „zamoczyć nóg”.

Środki dydaktyczne: skakanka

Jesienny kącik przyrodniczy – klasyfikacja jakościowa.

Dzieci segregują skarby zebrane poprzedniego dnia na wycieczce. Osobno korę, liście dębu, kasztana, klonu, kasztany, żółędzie, patyczki. Dzieci wypowiadają się na temat: do czego możemy wykorzystać nasze jesiennie zbiory.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Jesienna mozaika – wyklejanka.

Na dużym kartonie nauczyciel odrysowuje kształt, np. parasol, chętne dzieci wyklejają go kolorowymi liśćmi.

Środki dydaktyczne: materiał przyrodniczy, karton, klej

Fotograficzna pamiętka ze spaceru – tworzenie folderu zdjęć.

Wraz z nauczycielem dzieci tworzą na laptopie folder ze zdjęciami z wycieczki. Dzieci wybierają zdjęcia, przypominają sobie miłe sytuacje z wycieczki. Nauczyciel zachęca dzieci do wypowiedzi związanych ze wspomnieniami: przyjemnymi i nieprzyjemnymi.

Środki dydaktyczne: folder ze zdjęciami, laptop

Gdzie mieszkają krasnale – zabawa tropiąca.

Dzieci szukają w ogrodzie miejsc, gdzie mogłyby mieszkać krasnale. Skradają się cicho jak myszki, kucają, chodzą na czworaka jak koty. Zbierają kasztany, liście, patyki, piórka, kamyczki. Powtarzamy wiersz z dnia poprzedniego „Może zobaczymy”. Chętne dzieci recytują.

Budujemy domki dla krasnali – budowanie domków dla krasnoludków z wykorzystaniem zebranych patyków, liści, kamyczków.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

- Wymyślanie imion dla krasnoludków na wypowiedzianą przez nauczyciela głoskę.
- Układanie kształtów liter z kamyczków, patyków itp.

Środki dydaktyczne: kamyki, piórka, liście, patyki

Temat 5.3. Kolory Pani Jesieni

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Jeż, kłujący zwierz oraz Lisek – zabawy integracyjne • Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób, to co ja”	– uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7 – słucha i powtarza IV.2, IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	• Pory roku – zabawa z rymowaną, rozmowa o porach roku • Jesienne stemple – kompozycja plastyczna z wykorzystaniem liści i farb • Zajęcia muzyczne – „Kto chodzi dziś po lesie?”, nauka piosenki • Karty aktywności – barwy jesieni, kolorowanka, porządkowanie obrazków	– zna nazwy pór roku, ich kolejność, zmiany zachodzące w przyrodzie IV.9, IV.16, IV.18 – uczestniczy w zabawie plastycznej, wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz dorosłym III.1, III.8, IV.1 – eksperymentuje rytmem, dźwiękami, głosem i ruchem IV.7 – uczestniczy w zabawach muzycznych I.5 – koloruje obrazek konturowy I.7 – porządkuje obrazki, objaśnia ich kolejność IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi zmian zachodzących w przyrodzie IV.18 – uzupełnia ilustracje według wskazanych kryteriów IV.9
III.	• Kto trafi do celu – zabawa z celowaniem • Zgadnij, co to – zagadki sensoryczne	– uczestniczy w zabawach doskonalących koordynację wzrokowo-ruchową I.5, I.7 – uczestniczy w zabawie, ćwiczy wyobraźnię IV.3, IV.7

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III.	• W ogrodzie: Spacer w koronach drzew i w chmurach – obserwacje z wykorzystaniem lusterek. Jesienne wykopki – zabawa w piaskownicy	– obserwuje otaczającą przyrodę IV.2, IV.14, IV.18 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz aktywnie uczestniczy w zabawach grupowych III.1, III.8, IV.18

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jeż kłujący zwierz – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole, nauczyciel wybija rytm na bębenku.

Idzie, idzie jeż (idziemy małymi krokami)
ten kłujący zwierz. (kłujemy się paluszkami)
Nóżkami tup, tup (tupimy)
i pod listek siup. (zwijamy się w kulkę w siadzie kłębnym)
Jeżu, jeżu nasz, skąd igielki masz? 2X
– Same mi urosły!

Źródło: tekst i muzyka tradycyjne

Środki dydaktyczne: bębenek

Lisek – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole. Jedno z nich wchodzi do środka koła z chustką w ręce. Dzieci trzymają się za ręce i chodzą w koło, lisek porusza się w drugą stronę. Wszyscy recytują rymowaną na koniec lisek daje chustkę komuś z koła. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Chodzi lisek koło drogi,
cichuteńko stawia nogi.
Chodzi, chodzi, medytuje,
komu chustę podaruje?

Źródło: tekst i muzyka tradycyjne

Środki dydaktyczne: chustka

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Pory roku – zabawa z rymowaną, rozmowa o porach roku.

Dzieci słuchają rymowanki, pokazując na palcach:

Cztery pory roku mamy, (dzieci pokazują cztery palce)
Cztery pory roku znamy: (dzieci pokazują cztery palce)
WIOSNA, LATO, JESIEŃ, ZIMA... (dzieci pokazują po kolei cztery palce)
od nowa się zaczyna...

W kolejnych powtórzeniach dzieci recytują rymowaną razem z nauczycielem.

Nauczyciel pyta dzieci:

– *Jakie pory roku występują w Polsce?*

- Czym się charakteryzują?
- Jaką porę roku mamy teraz?
- Jaka była przed nią?
- Jaka będzie po niej?

Wspólnie oglądamy ilustracje przedstawiające pory roku.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające pory roku, np. ze starych kalendarzy

Jesienne stemple – kompozycja plastyczna z wykorzystaniem liści i farb.

Dzieci kładą liście na kartce i zamalowują je, po ostrożnym podniesieniu liści pozostają białe kształty. Dzieci odciskają pomalowane liście jak stempel na drugiej kartce.

Środki dydaktyczne: farby, pędzle, liście, blok techniczny

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Gdy kompozycje schną, chętne dzieci szukają odpowiedzi na pytanie: jak nazywa się drzewo, z którego spadły moje liście (książki, plansze, internet). Nazywanie kształtów liści – liść klonu, liść dębu itp.

Środki dydaktyczne: książki, plansze, internet

Zajęcia muzyczne – „Kto chodzi dziś po lesie?” (opis zajęć na s. 104).

Karty aktywności – barwy jesieni, kolorowanka, porządkowanie obrazków.

Środki dydaktyczne: kredki, KA1 s. 31, 32

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kto trafi do celu – zabawa z celowaniem.

Dzieci wrzucają kasztany do wiaderka. Przy kolejnych próbach nauczyciel odsuwa wiaderka coraz dalej.

Środki dydaktyczne: kasztany, wiaderka

Zgadnij co to – zagadki sensoryczne.

Nauczyciel chowa przedmiot do woreczka, np. kasztan. Dzieci po kolei podchodzą, wkładają rękę do środka. Nie zdradzają innym, co poczuł.

Kiedy już każde z dzieci dotknie przedmiotu, nauczyciel pyta: czy to było małe, czy duże, twarde czy miękkie, ciepłe czy zimne itp. Na koniec pyta, co to było. Dzieci odpowiadają. Sprawdzamy. W ten sam sposób dzieci odgadują i nazywają kolejne przedmioty schowane przez nauczyciela.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia wspierające

Dzieci, które mają trudność z włożeniem ręki do woreczka, mogą obserwować zabawę, a na koniec wziąć w dłoń przedmiot z woreczka i sprawdzić, jaki jest w dotyku.

Środki dydaktyczne: woreczek z materiału, nieprześwitujący, przedmioty o zróżnicowanych kształtach, wielkości, fakturze, np. kasztan, kora, kamyk, liść

W OGRODZIE

Spacer w koronach drzew i w chmurach – zabawa z lusterkami.

Dzieci chodzą powoli po ogrodzie, w rękach trzymają lusterko skierowane taflą ku górze i patrzą w lusterko, jak odbijają się w nim chmury, korony drzew.

Środki dydaktyczne: lusterka

Jesienne wykopki – zabawa w piaskownicy.

Nauczyciel chowa w piaskownicy i w ogrodzie „jesienne skarby”. Dzieci szukają. Następnie segregują je do osobnych wiaderek, pod względem, np. koloru, kształtu, wielkości.

Środki dydaktyczne: „jesienne skarby”, łopatkę, wiaderka

Temat 5.4. Pary nie do wiary

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jawor, jaworowi ludzie – zabawa ruchowa ze śpiewem Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”	– uczestniczy w zabawach ruchowych i muzycznych I.5, I.9, IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Pary – zabawy matematyczne, dobieranie par, porównywanie wielkości i liczebności, tworzenie zbiorów dwuelementowych, poznanie cyfry 2 Karty aktywności – przeliczanie, porównywanie liczebności, pojęcia: <i>para, o jeden więcej, mniej</i>, zabawy z liczbą 2, ćwiczenia grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– posługuje się terminami: <i>para, tyle samo, więcej, mniej, większy, mniejszy, taki sam</i> IV.12, IV.15 – porównuje cechy wielkościowe IV.12 – porównuje liczebność zbiorów IV.15 – aktywnie uczestniczy w zabawie I.7 – rozpoznaje cyfrę 2 IV.9, IV.15 – sprawnie rysuje po zaznaczonym śladzie IV.8 – sprawnie koloruje I.7, IV.8 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	Znajdź swoją parę – zabawa ruchowa w parach Czytanie na dywanie – słuchanie opowiadania J. Bednarek z książki „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek (czterech prawych i sześciu lewych)” W ogrodzie: Zbiory – twory – klasyfikacja jakościowa i ilościowa. Hop do koła – zabawa orientacyjno-porządkowa	– uczestniczy w zabawach ruchowych i muzycznych I.5, I.6 – słucha czytanej książki i rozpoznaje fikcję literacką III.8, IV.3 – tworzy zbiory ze względu na wybraną cechę IV.11 – posługuje się pojęciem para w zabawie IV.15 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jaworowi ludzie – zabawa ruchowa ze śpiewem.

Dwoje dzieci stoi w parze, twarzami do siebie. Trzymają się za ręce i tworzą z nich most, pod którym przechodzą pary dzieci. Przy słowach „a jednego zatrzymamy” most opada i łapie jedną parę, która staje się mostem.

*Jawor, jawor
Jawor, jawor,
jaworowi ludzie,
co wy tu robicie?*

*Budujemy mosty
dla pana starosty.
Tysiąc koni przepuszczamy,
a jednego zatrzymamy.*

Źródło: „Jawor, jawor” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 99.

Nauczyciel pokazuje dzieciom zdjęcie jaworu i wyjaśnia, kim jest „starosta”.

Środki dydaktyczne: zdjęcie jaworu

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Pary – zabawy matematyczne.

- **Co to jest para?** Swobodne wypowiedzi dzieci. Dzieci pokazują: Co mamy w parze (np. nogi, oczy, uszy, ręce, policzki, ramiona, dziurki w nosie).

- **Znajdź mi parę** – dobieranie par.

Nauczyciel rozdziela po jednej skarpetce, rękawiczce, kapciu, z tej samej pary, w różnych kolorach i wzorach między dwa kosze. Dzieci łączą je w pary. Jedna skarpetka, rękawica lub kapeć może nie mieć pary.

- **Mniejszy – większy, mniej – więcej** – porównywanie wielkości i liczebności. Nauczyciel rozkłada różne przedmioty i prosi: *Położ obok małego misia, misia większego. Poukładaj liście od najmniejszego do największego. Połóż obok klocków o jeden klocek więcej, o jeden klocek mniej. Ile masz klocków?*

- **Ile to dwa i czy dwa to para** – poznanie cyfry 2, tworzenie zbiorów dwuelementowych. Nauczyciel kładzie po dwa kasztany, żółędzie, misie i pyta – ile to jest? Pokazuje też dzieciom cyfrę 2. Dzieci obok cyfry 2 kładą dwa dowolne elementy wybrane w sali, np. dwa klocki, dwie lalki. Nauczyciel wydaje polecenia: *znajdź w sali przedmioty, które mają parę, znajdź dwa takie same klocki itp.*

Środki dydaktyczne: rękawice, skarpety, kapcie, dwa kosze, zabawki, „jesienne skarby”

Karty aktywności – przeliczanie, porównywanie liczebności, pojęcia: *para, o jeden więcej, mniej*; zabawy z liczbą 2, ćwiczenia grafomotoryczne

Środki dydaktyczne: KA1 s. 33, 34, s. 74 – Zabawy z liczbami

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 217).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Znajdź swoją parę – zabawa ruchowa w parach.

Nauczyciel wybija rytm na bębenku, kiedy dźwięk milknie, dzieci dobierają się w pary i wykonują w parach zadanie wymyślone przez nauczyciela np. pary podskakują, pary kucają.

Środki dydaktyczne: bębenek

Czytanie na dywanie – słuchanie opowiadania.

Dzieci siadają lub kładą się wygodnie. Nauczyciel czyta książkę J. Bednarek „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek”, wspólnie oglądają ilustracje. Kolejne przygody skarpetek czytamy w następnych dniach.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Zaprojektuj skarpetkę. Dzieci rysują skarpetki, wymyślają i opowiadają ich historie.

Środki dydaktyczne: książka Justyny Bednarek „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek (czterech prawych i sześciu lewych)”, kredki, kartki

W OGRODZIE

Zbiory-twory – klasyfikacja jakościowa i ilościowa.

Nauczyciel rozkłada w różnych częściach ogrodu obręcze lub koła z kolorowych szarf (lub rysuje koła kredą na chodniku lub patykiem na ziemi). Dzieci mają za zadanie poukładać w nich po dwa przedmioty o takiej samej cesze, np. 2 patyki tej samej długości, 2 kamienie tego samego koloru, 2 liście z tego samego drzewa, 2 foremki o takim samym kształcie. Później wszyscy przeliczają, po ile mają par, kto ma więcej par, kto ma mniej, a kto tyle samo.

Środki dydaktyczne: szarfy, obręcze lub kreda, patyk, patyki, kamienie, liście, foremki, topatki

Hop do koła – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po ogrodzie i na dźwięk bębna dobierają się w pary i wskazują w parach do kót (lub kót narysowanych kredą na chodniku lub patykiem na ziemi), po kilku powtórzeniach nauczyciel zabiera po 1 kote, następnie po 2 koła (lub ściera narysowane koła).

Środki dydaktyczne: szarfy, obręcze lub kreda, patyk

Temat 5.5. Dary jesieni		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Raz, dwa, trzy! – zabawa integracyjna z chustami Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”	– uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz dorosłym III.1, III.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Kasztany – słuchanie wiersza W. Broniewskiego Ludziki nie tylko z kasztanów – tworzenie figurek z materiału przyrodniczego Karty aktywności – ćwiczenia na spostrzeganie, grafomotoryka Zajęcia muzyczne – „Kto chodzi dziś po lesie?”, utrwalenie piosenki	– słucha wiersza IV.2 – myśli kreatywnie i sprawnie konstruuje IV.6, IV.11 – przelicza elementy zbiorów IV.15 – stosuje chwyt pisarski podczas kreślenia I.7 – doskonali spostrzeganie I.9 – rozpoznaje i nazywa "dary jesieni" IV.18 – czyta obrazy, doskonali myślenie przyczynowo-skutkowe IV.9 – eksperymentuje rytmem, dźwiękami, głosem i ruchem IV.7 – rozwija poczucie rytmu i pulsu IV.7 – śpiewa piosenkę IV.7
III.	Dary jesieni – zabawa z lupami Jesienne korony – zabawa plastyczna W ogrodzie: Jesienny berek – zabawa bieżna. Zabawy swobodne w piaskownicy	– zauważa detale, szuka informacji I.7, IV.13, IV.19 – uczestniczy w zabawie twórczej I.6 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz dorosłym III.1, III.8 – ćwiczy koncentrację oraz orientację przestrzenną I.8, II.7, IV.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Raz, dwa, trzy! – zabawa integracyjna z chustami.

Dzieci wskazane przez nauczyciela po kolei chowają się pod chustami. Nauczyciel w sposób teatralny dziwi się, że dziecko zniknęło: *Ojej... Jaś zniknął! Czy ktoś z Was widział Jasia? Dziecko odkrywa się. Nauczyciel cieszy się i, podrzucając chustę wysoko, woła: Hura! Jaś się znalazł, podrzucmy razem chusty wysoko.*

Zabawę można modyfikować i chować różne części ciała. Wtedy w zabawie bierze udział cała grupa, chowając części ciała wymienione przez nauczyciela lub na pytanie nauczyciela *Co teraz chowamy?*, zaproponowane przez dzieci. Następnie nauczyciel woła *Ojej! Gdzie nasze.....? Wszyscy odkrywają, wołają Tutaj! Hura!* i podrzucają chusty.

Raz, dwa, trzy.

Raz, dwa, trzy.

Teraz chowasz nam się TY!

Środki dydaktyczne: chusty

Ćwiczenia poranne – zestaw „Rób to, co ja”.

Raz, dwa, trzy.

Raz, dwa, trzy.

Teraz znikają nam... nóżki!

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kasztany – słuchanie wiersza W. Broniewskiego.

Zbieramy kasztany

*Zbieramy kasztany,
robimy w nich dziurki,
a wtedy je można
nawlekać na sznurki.*

*Tak robi się lejce,
naszyjnik z koralu.
Kasztany, kasztany
będziemy zbierali.*

Władysław Broniewski

Źródło: W. Broniewski „Zbieramy kasztany” [w:] „Kto wymyślił choinki? Antologia wierszy dla dzieci”, Krajowa Agencja Wydawnicza, Warszawa 1986, s. 6 (lub inne wydanie).

Ludziki nie tylko z kasztanów – tworzenie

figurek z materiału przyrodniczego.

Dzieci wraz z nauczycielem tworzą figurki z kasztanów, żołądźi, liści, jarzębiny, szyszek.

Następnie ustawiają je w wyznaczonym miejscu, tworząc jesienną galerię.

Środki dydaktyczne: kasztany, żołądźie, jarzębina, liście, wykałaczki

Karty aktywności – ćwiczenia na spostrzeganie, grafomotoryka.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 35, ołówki

Zajęcia muzyczne – „Kto chodzi dziś po lesie?” (opis na s. 104)

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Dary jesieni – zabawa z lupami.

Dzieci oglądają pod lupą liście, kasztany itp. Opowiadają o swoich spostrzeżeniach.

Środki dydaktyczne: lupy, materiał przyrodniczy, np. liście

Jesienne korony – tworzenie koron z liści.

Nauczyciel przygotowuje z papieru paski do zrobienia opasek na głowę. Za pomocą taśmy dwustronnej dzieci przyczepiają do opaski liście. Chętne dzieci mogą wracać do domu w koronach oraz zabrać swoje figurki.

Środki dydaktyczne: liście, nożyczki, blok techniczny, taśma dwustronna, zszywacz biurowy

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Czytanie na dywanie – słuchanie książki.

Chętne dzieci siadają lub kładą się wygodnie. Nauczyciel czyta kolejne opowiadania z książki J. Bednarek „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek”.

Środki dydaktyczne: książka Justyny Bednarek „Niesamowite przygody dziesięciu skarpetek (czterech prawych i sześciu lewych)”

W OGRODZIE

Jesienny berek – zabawa bieżna.

Dziecko (wybrane np. w drodze wyliczanki) otrzymuje liść i stara się dotknąć nim uciekające osoby. Gdy uda mu się kogoś dotknąć, złapany staje się berkiem.

Środki dydaktyczne: liść

Zabawy swobodne w piaskownicy.

Środki dydaktyczne: zestawy do zabawy w piaskownicy

Zajęcia muzyczne 5. Kto chodzi dziś po lesie?

utwór

Talerzykowe rytmy – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom po jednym tekturowym talerzyku. Dzieci poruszają się zgodnie z rytmem muzyki po całej sali. Na przerwę zatrzymują się w miejscu, uważnie słuchają i zapamiętują rytm zagrany przez nauczyciela na talerzyku do słów:

I-dzie je-sień, ci-cho w le-sie. Na hasło nauczyciela: *Już!* wszystkie dzieci powtarzają słowa i wystukują rytm, który zagrał nauczyciel.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 19–21 „Muzyka do marszu”, „Muzyka do biegu”, „Muzyka do podskoków”, talerzyki tekturowe

piosenka

Pani Jesień – nauka piosenki i zabawa rytmiczna przy piosence.

Dzieci siadają po turecku w kręgu i kładą przed sobą talerzyki. Nauczyciel prezentuje piosenkę, omawia z dziećmi jej treść, nastrój i budowę (trzy zwrotki), a następnie uczy piosenki, śpiewając kolejne wersy a capella. Dzieci powtarzają po nauczycielu.

Następnie podczas wspólnego śpiewania dzieci grają na talerzykach wybrane rytmy do piosenki:

Pierwsza zwrotka:

Kto chodzi dziś po lesie?

La, la, la, la, la, la. (dzieci grają rytm ósemkowy na talerzykach)

To piękna Pani Jesień:

kapelusz z liści ma. (grają w rytmie piosenki)

Listeczków kolorowych, (grają w pulsie ćwierćnutowym do końca zwrotki)
żółcistych i brązowych,
czerwonych koralików
kapelusz ma bez liku.

Druga zwrotka:
Kto chodzi dziś po lesie?
La, la, la, la, la, la. (grają rytm ósemkowy na talerzykach)
To piękna Pani Jesień:
w koszyku dary ma. (grają rytmicznie)

Żołędzi i kasztanów, (grają w pulsie ćwierćnutowym do końca zwrotki)
jabłuszek pięć rumianych
i grzybków – borowików
w koszyku ma bez liku.

Trzecia zwrotka:
Kto chodzi dziś po lesie?
La, la, la, la, la, la. (grają rytm ósemkowy na talerzykach)
To piękna Pani Jesień:
piosenki dla nas ma. (grają rytmicznie)

Deszczowe, nastrojowe, (grają w pulsie ćwierćnutowym do końca zwrotki)
wesołe, przebojowe.
W jesiennym notesiku
piosenek ma bez liku.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Pani Jesień”, tekturowe talerzyki

piosenka

Kapelusz Pani Jesieni – zabawa ruchowa przy piosence.

Dzieci tworzą koło wiązane. Nauczyciel wybiera jedno dziecko do roli Pani Jesieni i wręcza mu słomkowy kapelusz ozdobiony kolorowymi liśćmi i jarzębiną. „Jesień” zakłada kapelusz i podczas pierwszych czterech wersów spaceruje w środku koła. W tym czasie dzieci chodzą w kole wiązanim i śpiewają piosenkę. W drugiej części zwrotki dzieci zatrzymują się i śpiewają, jednocześnie klaszcząc w pulsie ćwierćnutowym. Wtedy „Jesień” wybiera osobę z kręgu, a następnie podskakuje z nią w kółeczku. Pod koniec zwrotki przekazuje wybranej osobie kapelusz i zabawa trwa dalej według tych samych zasad.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Pani Jesień”, słomkowy kapelusz ozdobiony liśćmi i jarzębiną

piosenka

Przekaż dalej – zabawa rytmiczna przy piosence.

Dzieci siedzą w kręgu po turecku. Każde dziecko ma woreczek przed sobą i kładzie na nim prawą rękę. Następnie dzieci w rytmie muzyki przekazują sobie w kręgu woreczki – kładą swój woreczek przed osobą siedzącą po prawej stronie. Aby zadanie było łatwiejsze, dzieci podczas przekazywania woreczka mogą wypowiadać słowa: *Od siebie* (przekazywanie woreczka, położenie go przed osobą siedzącą z prawej strony) i: *Do siebie* (powrót ręki i chwyt woreczka położonego przez osobę z lewej strony).

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Pani Jesień”, woreczki

utwór

Jesienne kapelusze – zabawa plastyczna przy muzyce.

Dzieci, słuchając muzyki, wykonują jesienne kapelusze z tekturowych talerzyków. Ozdabiają je liśćmi i jarzębiną (przylepiają klejem lub taśmą klejącą). Aby kapelusz nie spadał z głowy, nauczyciel przyklepia do niego cienką gumkę kapeluszną.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur „Deszczowe”, talerzyki tekturowe, kolorowe liście, jarzębina, klej, taśma klejąca, gumki kapeluszone

$\text{♩} = 82$

1. Kto cho - dzi dziś po le - sie? La, la, la, la, la, la. To
3 pię - kna Pa - ni Je - sień, ka - pe - lusz z li - ści ma. Li -
5 stecz - ków ko - lo - ro - wych, zło - ci - stych i brą - zo - wych, czer -
7 wo - nych ko - ra - li - ków ka - pe - lusz ma bez li - ku.

1. Kto chodzi dziś po lesie?
La, la, la, la, la, la.
To piękna Pani Jesień:
kapelusz z liści ma.

Listeczków kolorowych,
złocistych i brązowych,
czerwonych koralików
kapelusz ma bez liku.

2. Kto chodzi dziś po lesie?
La, la, la, la, la, la.
To piękna Pani Jesień:
w koszyku dary ma.

Żołędzi i kasztanów,
jabłuszek pięć rumianych
i grzybków – borowików
w koszyku ma bez liku.

3. Kto chodzi dziś po lesie?
La, la, la, la, la, la.
To piękna Pani Jesień:
piosenki dla nas ma.

Deszczowe, nastrojowe,
wesole, przebojowe.
W jesiennym notesiku
piosenek ma bez liku.

piosenka

akomp.

KRĄG TEMATYCZNY

6. Jesienne skarby

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ruchowych i ćwiczeniach porannych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych
- wdrażanie do utrzymania prawidłowej pozycji ciała
- wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas posiłków
- wdrażanie do stosowania chwytu pisarskiego
- wdrażanie do sprawnego i bezpiecznego posługiwania się nożyczkami
- rozwijanie samodzielności w zakresie czynności higienicznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- doskonalenie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć
- wdrażanie do respektowania cudzych emocji

OBSZAR SPOŁECZNY

- rozwijanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych

OBSZAR POZNAWCZY

- rozbudzanie zainteresowania zmianami zachodzącymi w przyrodzie
- wdrażanie do posługiwania się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych
- rozwijanie kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- doskonalenie syntezy i analizy słuchowej na poziomie sylaby
- doskonalenie umiejętności posługiwania się językiem polskim
- poznanie obrazu graficznego głoski „e” – liter „E”, „e”
- rozpoznawanie liter „e”, „E” wśród innych liter
- rozróżnianie głoski „e” w nagłosie i wygłosie
- poznanie obrazu graficznego liczby „3”
- rozwijanie spostrzegania wzrokowego

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 6., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- pencil, crayon, book, bag, chair, table

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie przedmiotów z najbliższego otoczenia (przybory, zabawki, wyposażenie szkolne), śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”

Ćwiczenie równowagi: dzieci dopierają się w pary i przytrzymują sobie wzajemnie prawe nogi i starają się przez moment utrzymać równowagę, stojąc tylko na lewych nogach, mogą spróbować w parze podskakiwać. Kiedy nauczyciel gra na tamburynie, dzieci zmieniają nogi: przytrzymują sobie nawzajem lewe i próbują utrzymać równowagę na prawych.

Zabawa bieżna: nauczyciel wyznacza dziecko, które będzie berkiem-czarodziejem. Dziecko, które zostaje złapane staje w rozkroku – jeśli inne dziecko przebiegnie między jego nogami – może ruszać się ponownie.

Zabawa orientacyjno-porządkowa: nauczyciel gra na tamburynie zmieniając tempo i rytmicznie wypowiadając zdania:

Ja się skradam, skradam, skradam i nagle robię bęc.

Ja chodzę, chodzę, chodzę i nagle robię bęc.

Ja biegnę, biegnę, biegnę i nagle robię bęc. ltp.

Dzieci słuchając rytmu, poruszają się odpowiednio, na końcu każdego zdania przewracają się.

Ćwiczenie równowagi: dzieci poruszają się tiptopkami po krawędziach dywanu, uważając, żeby z niego nie spaść.

Środki dydaktyczne: tamburyn

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne: portrety królowej Bony i króla Zygmunta Starego, mapa Włoch, albumy lub kolorowe wydruki martwych natur, album z obrazami Arcimboldo lub kolorowe wydruki jego obrazów, gazetki z supermarketów ze zdjęciami produktów spożywczych lub kolorowe magazyny, opakowania po produktach spożywczych. Przed zainicjowaniem zabaw z żywnością nauczyciel powinien sprawdzić informacje o alergiach, nietolerancjach i preferencjach żywieniowych dzieci w grupie oraz zapytać o opinie rodziców na temat zabaw z wykorzystaniem żywności.

• Warto zasugerować, aby tego dnia podano na obiad bulion warzywny lub polski rosół.

Temat 6.1. Skarbiec warzywny królowej Bony

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Spotkanie w kręgu – rozmowa • Pudełko niespodzianka – zagadki sensoryczne • Zagadki owocowo-warzywne – zagadki słowne • Kolorowe zbiory – klasyfikacja według kolorów • Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”	– odpowiada na pytania IV.5 – rozpoznaje i nazywa wybrane owoce i warzywa po dotyku IV.2, IV.18 – dzieli wyrazy na sylaby IV.2 – rozwiązuje zagadki o owocach i warzywach IV.5, IV.18 – klasyfikuje owoce i warzywa według koloru IV.12 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
	• Włoszczyzna – słuchanie wiersza/inscenizacji C.P. Tarkowskiego, poznanie pochodzenia terminu „włoszczyzna”, słuchanie opowieści o królowej Bonie i królu Zygmuncie Starym	– odpowiada na pytania IV.5 – posługuje się wybranymi terminami związanymi z budową warzyw IV.18

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Wiemy coraz więcej o warzywach – rozmowa, oglądanie warzyw Ogrodnicy – zabawa naśladowcza To jest pyszne – degustacja owoców i warzyw Karty aktywności – owoce i warzywa, słuchanie ze zrozumieniem, kosz z owocami, ćwiczenie grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– uważnie słucha wiersza/inscenizacji IV.6 – aktywnie uczestniczy w zabawie inspirowanej wierszem IV.6 – orientuje się, kim byli królowa Bona i król Zygmunt Stary IV.10, IV.19 – uczestniczy w zabawach naśladowczych I.5 – rozpoznaje i nazywa smaki owoców i warzyw IV.18 – określa swoje preferencje żywieniowe, wypowiada się na ich temat IV.2 – nakrywa do stołu i sprząta po posiłku I.3 – używa zwrotów grzecznościowych podczas wspólnego posiłku III.5 – uzupełnia obrazek na podstawie wysłuchanego zdania IV.6 – rysuje kredką po śladzie, koloruje obrazek I.7, IV.8 – bezpiecznie i poprawnie wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.5
III.	Taczki – zabawa ruchowa w parach Jaki to kształt? – zabawy plastyczne: stemple z warzyw, wycinanka z liści kapusty, praca w małych zespołach Co nam z tego wyrośnie? – założenie upraw w kąciku przyrody W ogrodzie: Przeciąganie liny – zabawa ruchowa z siłowaniem	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – wykonuje kompozycje ze stempli warzywnych IV.8 – wycina nożyczkami kształty z liści kapusty I.7 – rozpoznaje i nazywa kształty, nadaje im znaczenie IV.11, IV.12 – zakłada uprawę roślin, pielęgnuje i obserwuje I.6, IV.18 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Spotkanie w kręgu – rozmowa.

Nauczyciel pyta dzieci, jakie znają i lubią owoce i warzywa. Odpowiadają chętni.

Pudełko niespodzianka – zagadki sensoryczne.

W kartonowym pudełku nauczyciel ukrywa jeden owoc lub warzywo, dzieci po kolei wkładają rękę do pudełka. Kiedy wszystkie chętnie dzieci wykonają zadanie, na trzy cztery wymieniają nazwę owocu lub warzywa. Następnie nauczyciel wychodzi na moment, aby ukryć kolejną zagadkę. Na zakończenie nauczyciel wymienia wszystkie nazwy warzyw, a dzieci klaszczą w dłonie, dzieląc kolejne nazwy na sylaby.

Środki dydaktyczne: pudełko z dziurą na rękę, dowolne owoce i warzywa, np. jabłko, gruszkę, śliwkę, pietruszkę, marchewkę, por

Zagadki owocowo-warzywne – zagadki słowne.

Wszystkie zgromadzone owoce i warzywa leżą na środku kręgu. Nauczyciel zadaje zagadkę – opisuje kształt, kolor i smak owocu lub warzywa, o którym „myśli”. Dziecko, które pierwsze zgadnie, zadaje kolejną zagadkę.

Środki dydaktyczne: dowolne owoce i warzywa

Kolorowe zbiory – klasyfikacja według kolorów.

Nauczyciel rozkłada kartki w kolorach owoców i warzyw, przy nich tace lub kosze. Dzieci grupują owoce i warzywa zgodnie z ich kolorami. Nauczyciel może dopytać dzieci, jakie znają jeszcze owoce lub warzywa w tych kolorach.

Środki dydaktyczne: kartki w kolorach owoców i warzyw, tace lub kosze, dowolne owoce i warzywa

Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Włoszczyzna – słuchanie wiersza/inscenizacji.

Dzieci siedzą w kole i słuchają wiersza.

Włoszczyzna

NARRATOR

*Kiedys latem, po deszczyku,
Rozmawiano w warzywniku:*

PIETRUSZKA (poprawia włosy,
przeglądając się w lusterku)

*Ależ pięknie tu wyrosłam –
Jestem szczupłą, lecz wyniosłą.*

*Z natki zdrową mam czuprynę,
Z czego w kuchni każdej słynę.*

*Wśród kucharzy chodzą słuchy –
Nie ma zupy bez pietruchy!*

MARCHEW (prezentuje się publiczności
z dumą)

*Ja też w kuchniach jestem znana
I ze zdrowia aż rumiana.*

*Choć niesmaczna moja natka,
Korzeń marchwi jest w sałatkach.*

*Jeść marchewkę na surowo –
Jest dla wszystkich bardzo zdrowo.*

*Mnie – z pietruszką też pospołu –
Obierają do rosółu.*

POR (skromnie, jakby nie chciał nikogo
urazić)

*Jeśli mowa o rosole,
Wtrąć tu się pozwolę.*

*Bo bez pora świeżutkiego,
Rosół byłby do niczego!*

KAPUSTA (pouczająco)

*Gospodyni jest też troską
Mieć kapustę zawsze włoską.*

*Kiedy rosół jest zbyt tłusty –
Dodać dobrze jest kapusty.*

*Niezbyt smaczne tłuste dania,
A kapusta tłuszczuk wchłania.*

*No i smak na lepszy zmieniam –
Będzie raj dla podniebienia!*

SELER (pewnym głosem)

*Może dodam ja coś teraz:
Piękny zapach jest z selera.*

*Kiedy w garnku się gotuje,
Aromatem rozkoszuje...*

WSZYSTKIE WARZYWA RAZEM

*Włochy jarzyn są ojczyzną,
Zatem zwą nas też włoszczyzną.*

*Sprowadziła nas tu Bona,
Króla Polski włoska żona.*

NARRATOR

*Zygmunt Stary i dworzanie
Mieli odtąd nowe danie.*

*Tak trafiły też rosółu,
Na gościnne polskie stoły.*

Cezary Piotr Tarkowski

Źródło: C.P. Tarkowski „Włoszczyzna” [w:] Tęgoż „Inscenizacje na cały rok”, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2006, s. 27–31.

- **To ciekawe** – słuchanie opowieści nauczyciela.

Nauczyciel pokazuje dzieciom włoszczyznę i wyjaśnia pochodzenie słowa „włoszczyzna”.

Opowiada o tym, kim była królowa Bona i jej mąż, król Polski, Zygmunt Stary. Warto pokazać portrety króla i królowej oraz mapę Włoch i spytać, np. jakie owoce, warzywa, potrawy kojarzą się z tym krajem.

Informacja dla nauczyciela: Królowa Bona pochodziła z bogatego mediolańskiego rodu z północnych Włoch. Była bardzo wykształconą kobietą. Została drugą żoną polskiego króla Zygmunta Starego z rodu Jagiellonów. Bona sprowadziła do Polski nieznaną tu, a popularną we Włoszech, warzywa: pomidory, kalafior, karczochy, szparagi, brokuły, sałatę, a także marchew, pietruszkę, seler, por, kapustę włoską. Te ostatnie do dziś nazywane są włoszczyzną. Włoszczyzna to zestaw warzyw będących głównymi składnikami rosółu – zupy uważanej za jeden z kulinarnych symboli Polski.

- **Liczymy warzywa** – zabawa słuchowa.

Nauczyciel rozdaje chętnym dzieciom warzywa z włoszczyzny i czyta wiersz ponownie. Kiedy dzieci usłyszą nazwę trzymanego warzywa, podnoszą je wysoko. Pozostałe dzieci liczą, ile warzyw wystąpiło w wierszu.

Środki dydaktyczne: włoszczyzna, portrety królowej Bony i króla Zygmunta Starego, mapa Włoch

Wiemy coraz więcej o warzywach – rozmowa, oglądanie warzyw.

Nauczyciel rozkłada warzywa z włoszczyzny i opowiada o tym, że wiele warzyw to korzenie i bulwy, niektóre mają jadalne liście, a inne nawet kwiaty. Nauczyciel zadaje pytania i omawiają wspólnie kolejne warzywa:

- *W jaki sposób rosną warzywa z wiersza?*
- *Które ich części są jadalne?*
- *Czy można je zjeść na surowo czy tylko po ugotowaniu?*
- *Dlaczego warto jeść warzywa?*
- *Co należy zrobić przed ich zjedzeniem?*

Środki dydaktyczne: włoszczyzna

Ogrodnicy – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel prezentuje ruchy związane z pracami ogrodnika: kopanie łopatą, sianie nasionek, podlewanie, zbieranie zbiorów. Dzieci zgadują, o jaką pracę chodzi i naśladują ruchy nauczyciela. Następnie nauczyciel wypowiada nazwy czynności i prosi, aby dzieci wykonywały je najpierw powoli, a potem szybko.

To jest pyszne – degustacja owoców i warzyw.

Dzieci wraz z nauczycielem myją, kroją owoce i warzywa, serwują. Wspólnie próbują i wskazują owoce i warzywa, które im najbardziej smakują oraz te, które im nie smakują. Pamiętamy również o zwrotach grzecznościowych związanych z posiłkami: *proszę, dziękuję*.

Środki dydaktyczne: owoce i warzywa, deski do krojenia, obieraczki, noże do smarowania

Karty aktywności – owoce i warzywa, słuchanie ze zrozumieniem, kosz z owocami – ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 36–37, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 213).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Taczki – zabawa ruchowa w parach.

Dzieci dobierają się w pary: dziecko-taczka i dziecko-ogrodnik. Dziecko-taczka kładzie się na brzuchu na podłodze, dziecko-ogrodnik podnosi je za nogi i prowadzi.

Jaki to kształt? – zabawy plastyczne, praca w małych zespołach.

Dzieci wybierają technikę plastyczną.

- **Pieczątki z warzyw:** z ziemniaków, marchewek, pietruszek, selerów.
- **Wycinanie nożyczkami kształtów z liści kapusty,** malowanie ich i odciskanie.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci mogą wykonać obie prace.

Środki dydaktyczne: warzywa, kartki, noże, talerzyki z farbą, nożyczki, pędzle

Co nam z tego wyrośnie? – założenie upraw w kąciku przyrody.

Do doniczek z ziemią dzieci wkładają cebulę na szczypior i przycięte korzenie pietruszki na natkę.

Środki dydaktyczne: doniczki z ziemią, cebula, pietruszka

W OGRODZIE

Przeciąganie liny – zabawa ruchowa z siłowaniem.

Przeciwnie końce liny będą trzymać dzieci-ogrodnicy i dzieci-rzepki. Zabawę można poprzedzić odczytaniem wiersza „Rzepka” i prezentacją rzepy. Na zakończenie myjemy ręce, obieramy, kroimy rzepę i chrupimy.

Środki dydaktyczne: Julian Tuwim „Rzepka” (wydanie dowolne), lina, rzepa, noże

Temat 6.2. Mądre zakupy

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Jesteś w sadzie – zabawa relaksacyjna	– uważnie słucha IV.6 – szanuje emocje innych II.2 – ćwiczy opanowanie i umiejętność odprężania się II.3 – kształtuje poczucie własnej wartości i szacunku do innych III.1
	• Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Mądre zakupy – rozmowa o oszczędnych i prozdrowotnych zakupach	– określa, które produkty spożywcze są wartościowe IV.2 – rozpoznaje niektóre symbole na opakowaniach produktów spożywczych IV.4, IV.9
	• Sprzedawca i klient – zabawa w role	– ćwiczy używanie zwrotów grzecznościowych III.3
	• Wycieczka do warzywniaka po jabłka i sok jabłkowy	– zna zasady bezpieczeństwa podczas wycieczki, umie używać adekwatnych do sytuacji zwrotów grzecznościowych III.3 – uważnie słucha IV.6

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Kłaśnij, gdy usłyszysz „e” – zabawa rozwijająca słuch fonematyczny, poznanie liter „e”, „E” Karty aktywności – praca z obrazkiem: targ owocowo-warzywny, ćwiczenie spostrzegania, zabawy z literami „e”, „E”, wyszukiwanie liter w podpisach	– rozpoznaje i nazywa litery „e”, „E” IV.4 – nazywa warzywa i owoce IV.9 – rysuje kredką po śladzie, koloruje obrazek I.7, IV.8 – rozpoznaje i nazywa litery „e”, „E” IV.4 – doskonali spostrzeganie I.9
III.	Pszczółka do kwiatka – zabawa równoważna Na targowisku – zabawa tematyczna W ogrodzie: Piłka to jabłko – zabawa zręcznościowa	– aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przyjmuje i respektuje zasady zabawy III.5 – rozpoznaje model monet i banknotów IV.17 – uczestniczy w zabawach ruchowych z piłką I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jesteś w sadzie – zabawa relaksacyjna.

Dzieci kładą się i zamykają oczy, nauczyciel czyta spokojnym głosem treść relaksacji.

W sadzie

Kiedy twoje oczy są zamknięte, możesz wyobrazić sobie, że leżysz na trawie, na ciepłym kocu w słoneczny, jesienny dzień. Twoje ręce, nogi odpoczywają. Oddychaj spokojnie i cicho. Czujesz się bezpiecznie i lekko. Nie ruszasz się, żeby lepiej wsłuchać się w szum liści na drzewach. Niektóre z nich już spadają. Jesteś w sadzie. Leżysz pod drzewem pełnym pięknych rumianych jablek. To drzewo nazywa się jabłoń. Czujesz jak owiewa cię ciepły wiaterek. Oddychasz spokojnie. Jesteś szczęśliwy. Jesteś szczęśliwa. Pasujesz do tego pięknego sadu. Jesteś piękny. Jesteś piękna. Jesteś dobry. Jesteś dobra. Uśmiechnij się delikatnie do siebie. Uśmiechnij się do pierwszej osoby, którą zobaczysz, kiedy otworzysz oczy. Otwórz powoli oczy. Nie wstawaj jeszcze. Dziękuję ci, piękny sadzie. Komu podarowałeś/podarowałaś swój uśmiech?

Joanna Kasztelaniec

Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Mądre zakupy – rozmowa.

Nauczyciel zadaje pytania:

- Co to znaczy zrobić mądre zakupy?
- Czy warto kupować dużo jedzenia?
- Dlaczego marnowanie żywności jest nieekologiczne?
- W jaki sposób możemy oszczędzać jedzenie?

– W jaki sposób można pomóc rodzicom podczas zakupów?

– Gdzie kupimy owoce i warzywa?

Wspólnie oglądamy opakowania po produktach, zwracamy uwagę na napisy, symbole. Posługujemy się terminem etykieta.

Nauczyciel zapowiada zaplanowaną wycieczkę, wspólnie przypominamy zasady bezpieczeństwa i kultury.

Środki dydaktyczne: opakowania po produktach spożywczych

Sprzedawca i klient – zabawa w role.

Nauczyciel wybiera dwójkę dzieci, przydziela im role sprzedawcy i klienta. Przypomina o używaniu zwrotów grzecznościowych. Dzieci inscenizują sytuację zakupów. Następnie scenkę może stworzyć kolejna para dzieci.

Wycieczka do warzywniaka po jabłka i sok jabłkowy.

Rozmowa ze sprzedawcą m.in. o ekologicznych produktach, o konieczności zapoznania się z informacjami na etykietach. Po powrocie z warzywniaka dzieci mogą wspólnie z nauczycielem nalać sok do kubków oraz umyć zakupione owoce i przygotować je do zjedzenia. Nauczyciel może je pokroić na kawałki i poczęstować dzieci. Albo ustalić, że będą one do zjedzenia, a sok do wypicia na deser po obiedzie. Część jabłek i soku zostawiamy do wykorzystania w zabawach popołudniowych.

Kłaśnij, gdy usłyszysz „e” – zabawa rozwijająca słuch fonemacyjny, zabawa z literami „e”, „E”.

Nauczyciel wymienia wyrazy z literą „e” i bez, np. ekologia, aparat, ekran, emu, oko, etykieta. Dzieci klaszczą w dłonie, kiedy usłyszą w wypowiedzianych wyrazach głoskę „e”. Dzielimy wyrazy na sylaby. Wyjaśniamy znaczenie wyrazów. Nauczyciel prezentuje małą i wielką literę, pyta co przypominają ich kształty.

Karty aktywności – praca z obrazkiem – targ owocowo-warzywny, ćwiczenie spostrzegania, zabawy z literami „e”, „E”, wyszukiwanie i zaznaczanie liter w podpisach, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 38–39, 68 – Zabawy z literami

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Pszczółka do kwiatka – zabawa równoważna.

Nauczyciel rozkłada na podłodze długą linię w kształcie małej pisanej litery „e”. Może wzmocnić ją taśmą klejącą. Na końcu litery nakleja obrazek z kwiatkiem. Na początku nakleja czerwoną kropkę, która będzie oznaczała start. Na hasło: *pszczołki latają* dzieci biegają po sali. Na hasło: *pszczołka* + imię dziecka wymienione dziecko idzie na oznaczony start i tiptopkami (stopa za stopą) pokonuje drogę do kwiatka.

Na kwiatku można postawić opisany kubeczek dziecka z sokiem jabłkowym i słomką, aby pszczołka mogła napić się nektaru. W zabawie można wykorzystać sok kupiony na wycieczce do warzywniaka.

Środki dydaktyczne: lina, taśma klejąca, ilustracja kwiatka, czerwona kropka z papieru

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Litery „e”, „E” – odwzorowanie kształtu liter. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z literami „e” i „E”. Dzieci odtwarzają kształt liter za pomocą zapalek, patyczków do uszu i kawałków kolorowych włóczek oraz drukików kreatywnych.

Środki dydaktyczne: kartki z wydrukami liter „e” i „E”, zapalki, patyczki do uszu, włóczki, drukiki kreatywne

Na targowisku – zabawa tematyczna.

Nauczyciel prezentuje dzieciom modele monet i banknotów. Dzieci projektują szyldy swoich stoisk na targu oraz rysują i wycinają owoce i warzywa oraz pieniądze na przyciętych w format banknotów karteczkach. Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: dzieci-klientów i dzieci-sprzedawców. Potem może nastąpić zmiana. Nauczyciel przypomina o zwrotach grzecznościowych w czasie zakupów: *dzień dobry, poproszę, proszę bardzo, dziękuję*. Dzieci-klienci ustawiają się w kolejkach do przygotowanych na stolikach stoisk. Zabawę należy powtórzyć, tak aby każdy chętny mógł znaleźć się w obu rolach.

Środki dydaktyczne: modele monet i banknotów, papier, kredki, nożyczki, taśma klejąca

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Jeśli dostępna jest waga z szalami, dzieci bawią się w ważenie owoców i warzyw: co cięższe, co lżejsze. Dzieci mogą pobawić się w ważenie kupionych na wycieczce owoców.

Środki dydaktyczne: waga z szalami, warzywa i owoce

W OGRODZIE

Piłka to jabłko – zabawa zręcznościowa.

Dzieci stoją w rzędzie i podają sobie piłki-jabłka z ręki do ręki, następnie za plecami. Potem ustawiają się w rzędzie jedno za drugim i podają kolejnej osobie piłki nad głową, pod nogami, z prawej, z lewej strony itp.

Środki dydaktyczne: piłki

Temat 6.3. Owocowo-warzywne kompozycje

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Kto tak jak ja, Statki z bananami – zabawy integracyjne	– kształtuje poczucie własnej wartości i przynależności do grupy III.1, III.2 – obdarza uwagę inne dzieci III.8 – słucha i śpiewa piosenki IV.7 – aktywnie uczestniczy w zabawie inspirowanej piosenką IV.7
	Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Martwa natura – oglądanie albumów ze sztuką malarską	– dpowiada na pytania IV.5 – rozpoznaje i nazywa wybrane owoce i warzywa IV.2, IV.9 – ogląda książki z zainteresowaniem IV.19
	Owocowo-warzywne obrazy – kolaż	– wycina nożyczkami kształty warzyw i owoców I.7 – tworzy własną impresję plastyczną IV.1 – obdarza uwagę nauczyciela III.8

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Oklaski – zabawa naśladowcza Wyprawka – owoce i warzywa – liczniki – zabawy matematyczne, klasyfikacja jakościowa i ilościowa, rytmy, porównywanie liczebności Zajęcia muzyczne – „Co jesień niesie?“, zabawy wokalne i taneczne	- oaktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - wycina, rysuje I.7, IV.8 - układa owoce według rytmu IV.12 - rozpoznaje prawą i lewą stronę IV.14 - rozpoznaje, nazywa owoce i warzywa IV.18 - klasyfikuje, przelicza elementy IV.11, IV.12 - bawi się w sklep III.5 - wykonuje improwizacje wokalne IV.7 - dostrzega budowę utworu IV.7 - uczestniczy w zabawach ruchowych przy muzyce I.5
III.	Dyrygent – zabawa naśladowcza Stwory warzywne – zabawa konstrukcyjna W ogrodzie: Ciuciubabka – berek. Koszyczki – rysowanie kredą	- obdarza uwagę nauczyciela III.8 - aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - wykonuje kompozycję przestrzenną z warzyw IV.11 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - rysuje kredą IV.8

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Kto tak jak ja – zabawa integracyjna.

Dzieci stają w kole a nauczyciel w jego środku, zadając pytania: *Kto, tak jak ja, lubi banany (jabłka, gruszek)?* Dzieci, które je lubią, robią skok do przodu w kierunku nauczyciela. Nauczyciel może wskazać osobę, która go zastąpi lub spytać, kto ma na to ochotę.

Statki z bananami – zabawa integracyjna.

Nauczyciel kładzie przed dziećmi stojącymi w kole dużą poduszkę i rytmicznie, powoli, wypowiada tekst z pokazywaniem. Przy kolejnych powtórzeniach dzieci wypowiadają tekst razem z nauczycielem. Gdy dzieci opanują słowa, zmieniamy tempo i kierunek podawania.

Płyną statki z bananami w stronę dał. (dzieci pokazują raz jedną raz drugą ręką ruch fali)
Łap i tu daj, daj, (nauczyciel podnosi poduszkę i rozpoczyna podawanie jej po kolei w kręgu)
łap i tu daj.
A każdy ładowacz śpiewa tak: (poduszka zostaje w rękach jednego z dzieci, które trzyma ją i wypowiada rytmicznie słowa)

Łap i tu daj, daj,

łap i tu daj.

Podaj, podaj mi.

Podaj mi proszę bananów kosze. (i rozpoczyna się podawanie)

Źródło: słowa tradycyjne

Środki dydaktyczne: poduszka

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Martwa natura – oglądanie albumów ze sztuką malarską.

Dzieci razem z nauczycielem oglądają albumy lub wydruki z obrazami przedstawiającymi martwą naturę. Swobodne wypowiedzi, rozpoznawanie owoców i warzyw, nazywanie ich. Wspólnie z nauczycielem dzieci mogą „odtworzać” obrazy, układając kompozycje z prawdziwych owoców i warzyw według wzoru na obrazie.

Środki dydaktyczne: albumy lub wydruki z obrazami przedstawiającymi martwą naturę

Owocowo-warzywne obrazy – kolaż.

Nauczyciel pokazuje prace Giuseppe Arcimboldo. Zachęca dzieci do wypowiedzi na temat fantastycznych postaci z warzyw, owoców i kwiatów.

Informacja dla nauczyciela: Giuseppe Arcimboldo urodził się w roku 1527, w Mediolanie we Włoszech. Był malarzem, który tworzył na dworach królewskich. Tworzył w oryginalny i nietypowy sposób, portrety, na które składały się elementy martwej natury, ułożone w obrazy twarzy. Namalował m.in. cykl obrazów inspirowanych porami roku. Inspiruje do dziś wielu artystów. Dzieci wycinają z kolorowego papieru lub/i z gazetek supermarketów zdjęcia owoców i warzywami i nakleja je, tworząc z nich obrazy własnego pomysłu. Mogą dorysować lub domalować dowolne elementy.

Środki dydaktyczne: album z obrazami Arcimboldo lub kolorowe wydruki jego obrazów, gazetki z supermarketów ze zdjęciami produktów spożywczych lub kolorowe magazyny, nożyczki, kleje, kartki, papier kolorowy, kredki, farby

Oklaski – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel prezentuje po kolei rodzaje okłasków, a dzieci naśladują, np. klaskanie w dłonie 3 razy: swobodnie z rękami zgiętymi w łokciach, z wyprostowanymi rękami nad głową, z rękami za plecami, kucając.

Wyprawka – owoce i warzywa – liczmany – zabawy matematyczne.

- **Wycinanka** – dzieci wycinają z Wyprawki po liniach okienka z owocami i warzywami.
- **Rytmy** – dzieci układają obrazki według wskazanego przez nauczyciela rytmu: np. jabłko, jabłko, gruszka, śliwka, morela, morela, orzech. Następnie mogą w podobny sposób bawić się w parach lub w zespołach.
- **Układanki** – dzieci dostają kartkę podzieloną na pół, ich zadaniem będzie ułożyć obrazki zgodnie z poleceniem, np. 1 owoc/warzywo po lewej, a 2 po prawej, po lewej stronie więcej niż po prawej, tyle samo owoców/warzyw po obu stronach, o jeden więcej po prawej.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

- **Rysowanki** – dzieci wybierają obrazki i odwzorowują je, rysując na kartkach. Zachęcamy dzieci do rysowania na kartonikach innych znanych im owoców i warzyw, w ten sposób tworzymy coraz więcej liczmanów.
- **Owocowo-warzywne zadania** – chętne dzieci mogą przeliczać owoce i warzywa w rozszerzonym zakresie, tworzyć zadania tekstowe i rozwiązywać je nawzajem w parach lub w małych zespołach.
- **Zabawa w sklep** – liczmany można wykorzystać również w zabawie w sklep.

Środki dydaktyczne: W „Owoce i warzywa”, nożyczki, kartki, kredki

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Dyrygent – zabawa naśladowcza.

Dzieci stają w luźnym kręgu tak, aby każdy miał wokół siebie trochę miejsca. Chętna osoba wchodzi do środka kręgu, mówi: *Róbcie wszyscy to co ja* i pokazuje wymyślone przez siebie figury, podskoki czy skłony. Pozostałe dzieci starają się je naśladować. Po chwili rolę dyrygenta mogą odegrać kolejne chętne dzieci.

Stwory warzywne – zabawa konstrukcyjna.

Dzieci dostają deski do krojenia, noże do smarowania i wykałaczki i tworzą z warzyw fantazyjne postaci. Nauczyciel pomaga dzieciom kroić twardsze warzywa ostrym nożem. Ich kawałki dzieci mocują do siebie wykałaczkami. Na oczy dla postaci można wykorzystać goździki.

Środki dydaktyczne: warzywa, noże, wykałaczki, goździki

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Zabawy teatralne z chętnymi dziećmi.

Wykonane stwory mogą być wykorzystane do zabawy w teatr albo dialogów w parach.

Na wstępie nauczyciel pyta, jakie zwroty grzecznościowe znają dzieci, i zapowiada, że ich stwory są bardzo kulturalne i życzliwe i używają wielu miłych słów.

Środki dydaktyczne: wykonane wcześniej postacie z warzyw

W OGRODZIE

Ciuciubabka – berek.

Nauczyciel wybiera z chętnych dziecko, które będzie ciuciubabką i zawiązuje mu oczy chustką.

Dzieci stoją w kręgu wokół niego. Dialog z ciuciubabką:

– *Ciuciubabko, na czym stoisz?*

– *Na beczce.*

– *Co tam masz?*

– *Kapustę i kwas.*

– *To łap nas!* – krzyczą dzieci i uciekają przed ciuciubabką.

Środki dydaktyczne: chustka

Koszyczki – rysowanie kredą.

Nauczyciel rysuje kredą kilka koszyków. Rozdając kredę, prosi dzieci, aby wypełniły je owocami i warzywami. Może podzielić dzieci na zespoły: tylko czerwone owoce lub warzywa, tylko zielone, albo owocami i warzywami.

Środki dydaktyczne: kreda

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Malarz ziemniak – działanie twórczo-integracyjne.

Płaską dużą plastikową kuwetę lub kartonowe pudło nauczyciel wyściela szarym papierem pakowym. Na dno pudła nalewa farby w różnych kolorach, najlepiej po dwa kolory podstawowe. Dzieci dobierają się w czwórki i podnoszą tak przygotowany pojemnik. Nauczyciel kładzie w pojemniku po jednym ziemniaku, a dzieci tak poruszają wspólnie pudełkiem, aby ziemniak, tocząc się, jak najlepiej rozmieszał dwa kolory farb.

Środki dydaktyczne: plastikowa kuweta lub kartonowe pudło, duży arkusz szarego papieru, farby plakatowe z butelkach: żółta, czerwona, niebieska, ziemniak

Temat 6.4. Nasiona i ziarna

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Trzy ziarenka – zabawa matematyczna, ćwiczenie uważności • Minki na fasolkach – rozmowa o emocjach • Polka fasolka – zabawa ruchowa ze śpiewem • Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”	– przelicza elementy podczas zabawy IV.15 – rozpoznaje podstawowe emocje II.1 – uważnie słucha piosenki IV.6 – aktywnie uczestniczy w zabawie inspirowanej piosenką IV.6 – śpiewa piosenkę IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Wesoła gąsienica – przeliczanie do 3, poznanie cyfry 3 • Raz, dwa, trzy – gra • Trójka z ziaren – wyklejanka • Jedynki, dwójki, trójki – zabawa orientacyjno-porządkowa • Karty aktywności – przeliczanie w dostępnym dzieciom zakresie, porównywanie, odwzorowywane liczebności, pojęcia <i>tyle, ile, tyle samo, mniej, więcej</i>, spostrzeganie, zabawy z liczbami 3 • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– koloruje według wskazań kostki – przelicza elementy IV.15 – obdarza uwagę nauczyciela III.8 – liczy obiekty IV.15 – rozpoznaje cyfrę 3 IV.9, IV.15 – wykleja kształt cyfry 3 IV.8 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – przelicza elementy zbiorów IV.15 – porównuje, odwzorowuje liczebność IV.15 – doskonali spostrzeganie I.9 – uzupełnia rysunek według wskazanych kryteriów IV.8, IV.9 – bezpiecznie i poprawnie wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.5
III.	• Jabłuszka – zabawa plastyczna • Jabłonki – zabawa ruchowa z piłeczkami • W ogrodzie: Trzy koła – zabawa orientacyjno-porządkowa. Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy – tradycyjna zabawa bieżna	– wykonuje pracę plastyczną z użyciem włóczek IV.1 – obdarza uwagę nauczyciela III.8 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Trzy ziarenka – zabawa matematyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom siedzącym w kręgu po trzy nasionka fasoli. Dzieci ćwiczą na nich liczenie do trzech. Nauczyciel rozdaje karteczki. Dzieci kładą je przed sobą. Kiedy nauczyciel pokazuje jeden palec – dzieci kładą na karteczkach jedno ziarenko i tak do trzech.

Środki dydaktyczne: nasiona fasoli, karteczki

Minki na fasolkach – rozmowa o emocjach.

Nauczyciel rysuje permanentnym cienkopisem na fasolkach różne miny. Dzieci losują fasolki i zastanawiają się, jaka to emocja, w jakich sytuacjach można się tak poczuć. Dzieci zadają innym dzieciom za pomocą mimiki i gestów zagadki o emocjach.

Środki dydaktyczne: nasiona fasoli, cienkopis

Polka fasolka – zabawa ruchowa ze śpiewem.

Nauczyciel uczy dzieci słów piosenki i ruchów do niej. Następnie śpiewają wspólnie piosenkę z pokazywaniem.

Polka fasolka

Co tam sadi pan Jeremi?

Sadzi w polu fasolę.

Po ziarenku bęc, do ziemi,

jaki taki plon zbiorę!

Do re mi, fasola, fasola, si do,

do re mi, fasola, fasola, sol fa.

Stanisław Karaszewski

Źródło: sl. Stanisław Karaszewski, muz. Krystyna Kwiatkowska, wykonanie oryginalne: Radiowe Nutki, płyta „Radio dzieciom” (LP, 1987)

Dzieci chodzą swobodnie po sali, a przy słowie „fasolę” klaszczą trzy razy. Przy ostatnich dwóch wersach dzieci zatrzymują się w rozsypcie w lekkim rozkroku, ręce na biodrach, stopy „przyklejone” do podłogi, wykonują skręty tułowia raz w lewo, raz w prawo.

Środki dydaktyczne: piosenka „Polka fasolka”

Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Wesoła gąsienica – przeliczanie do 3, poznanie cyfry 3.

Nauczyciel kładzie przed dziećmi 3 duże koła, dzieci głośno liczą. Obok kładziemy cyfrę 3.

Nauczyciel dzieli dzieci na drużyny, każda drużyna otrzymuje rysunek „gąsienicy” składającej się z połączonych kółek, gdzie pierwsze kółko to głowa, a ostatnie to ogon. Dzieci w swoich drużynach rzucają po kolei kostką do gry, kto wyrzuci trójkę, koloruje 3 połączone kółka, zaczynając od ogona. Która drużyna pierwsza pokoloruje gąsienicę, wygrywa pierwszą rundę. Powtarzamy zabawę, tym razem dzieci zaczynają kolorować od głowy. W kolejnych powtórzeniach gąsienica powinna mieć coraz więcej kół.

Środki dydaktyczne: 3 duże koła, kartonik z cyfrą 3, rysunki gąsienicy z kół

Raz, dwa, trzy – gra.

Nauczyciel chowa dłoń za plecami i prosi, aby dzieci zrobili to samo na „raz, dwa, trzy” pokazując jeden, dwa lub trzy palce. Kto pokazał tyle samo palców co nauczyciel, gra dalej. (wersja zabawy w papier, kamień, nożyce).

Środki dydaktyczne: kartki, kredki, kostka do gry

Trójka z ziaren – wyklejanka.

Nauczyciel rozdaje kartki z wydrukowaną albo napisaną na każdej cyfrą 3. Dzieci malują po śladzie pędzlem zamoczonym w kleju typu wikol i wyklejają kształt cyfry nasionkami dyni, słonecznika itp.

Środki dydaktyczne: kartki z cyfrą 3, pojemniczki na klej, pędzelki, ziarenka dyni, słonecznika itp.

Jedyńki, dwójki, trójki – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy. Dzieci stoją w rzędzie i odliczają po kolei do trzech. Nauczyciel prosi, aby dzieci zapamiętały, jaką są cyfrą. Nauczyciel wybija rytm na tamburynie, dzieci swobodnie chodzą po sali. Nauczyciel przestaje grać, dzieci zatrzymują się i słuchają, do kogo jest polecenie i wykonują je: *Jedyńki skaczą. Dwójki stoją na palcach i podnoszą ręce wysoko.*

Jedyńki, dwójki siadają a trójki robią obroty rąk do przodu. Trójki siadają, jedynki i dwójki robią skłony do przodu itp.

Środki dydaktyczne: tamburyn

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

• **Cyfra 3** – rysowanie palcem w kaszy.

Nauczyciel wysypuje w płaskim pojemniku kaszkę mannę. Obok pojemnika kładzie kartkę z narysowaną cyfrą 3. Dzieci odwzorowują kształt cyfry palcem na kaszce.

Środki dydaktyczne: płaski pojemnik, kasza manna, kartka

• **Kwiatek, pszczołka, jabłko** – ćwiczenie graficzne.

Nauczyciel rozdaje kartki podzielone na 3 części. W każdej części jest narysowana przez niego cyfra 3. Dzieci mają za zadanie przerobić pierwszą 3 na kwiatek, dorysowując płatki, drugą 3 na pszczołkę – 3 to jej skrzydełka, trzecią 3 na jabłuszko z ogonkiem leżące bokiem.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki

Karty aktywności – przeliczanie w dostępnym dzieciom zakresie, porównywanie, odwzorowywanie liczebności, pojęcia *tylko, ile, tyle samo, mniej, więcej*, spozostreganie, zabawy z liczbami 3.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 40–41, s. 75 – Zabawy z liczbami

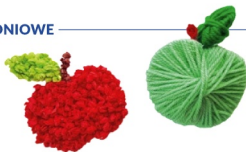
Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 219).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jabłuszka – zabawa plastyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartoniki przycięte w kształt jabłek (i/lub innych owoców) i prosi o owinięcie ich wełną zieloną lub czerwoną.

Szablony owoców znajdują się na s. 220–221.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Kartoniki w kształcie różnych owoców można też wykleić plasteliną lub kulkami z bibuły.

Środki dydaktyczne: kartoniki, zielona i czerwona wełna lub plastelina

Jabłonki – zabawa ruchowa z piłeczkami.

Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę w jabłonki. Dzieci stoją nieruchomo, w uniesionych rękach trzymają piłeczki. Nauczyciel opowiada, że zrywa się wiatr. Dzieci kołyszą rękami.

Na hasło: *wichura*, wyrzucają piłeczki i biegają, zbierając je, aby wrócić z nimi na miejsce.

Środki dydaktyczne: piłeczki lub woreczki

W OGRODZIE

Trzy koła – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rysuje na chodniku linię start i trzy duże koła i wpisuje w każde z nich inną cyfrę: 1, 2 i 3. Zachęca do uważnego słuchania instrukcji. Przykładowe instrukcje: *na jedynkę biegnie ten,*

kto ma dziś czerwoną czapkę; na dwójkę biegnie ten, kto jadł dziś jabłko; na trójkę biegnie ten, kto nosi okulary.

Środki dydaktyczne: kreda

Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy – tradycyjna zabawa bieżna.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Pizza – zabawa matematyczna.

Nauczyciel prosi o narysowanie na chodniku kółek, to będą pizze. Prosi o podzielenie ich na 3 części i narysowanie w nich po 3 dodatki np. oliwki, pomidorki, salami.

Środki dydaktyczne: kreda

Temat 6.5. Mali kucharze

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Książki kulinarne – oglądanie książek • Witaminki – rozmowa inspirowana tekstem popularnej piosenki • Ćwiczenia poranne – zestaw „Lubię ruch”	– uważnie ogląda zdjęcia i ilustracje IV.19 – w skupieniu słucha piosenki IV.7 – rozpoznaje i wymienia owoce i warzywa wymienione w tekście piosenki IV.2, IV.18 – odpowiada na pytania IV.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	• Zdrowe odżywianie – rozmowa i mapa myśli • Kuchnia pełna witamin – zabawy kulinarne, przygotowanie potraw z warzyw i owoców, np. surówki, szaszłyki • Zajęcia muzyczne – „Co jesień niesie?”, zabawy wokalne i taneczne	– współtworzy rysunkową mapę myśli, wyodrębnia i nazywa zdrowe i niezdrowe produkty spożywcze IV.9 – współdziała z dziećmi i dorosłymi w przygotowaniu i serwowaniu potraw I.3, III.5 – wykonuje improwizacje wokalne IV.7 – dostrzega budowę utworu IV.7 – uczestniczy w zabawach ruchowych przy muzyce I.5, IV.7
III.	• Obrazkowe przepisy – tworzenie instrukcji rysunkowych • Zaproszenie do wspólnego śpiewania – zabawy ruchowe ze śpiewem • W ogrodzie: Gorący ziemniak – zabawa ruchowa z piłką. Ziemniak na tyłce – zabawa koordynacyjna	– tworzy rysunkowy przepis kulinarny IV.1 – nazywa czynności, nadaje im znaczenie IV.6 – uczestniczy w zabawie ruchowej ze śpiewem I.5, IV.7 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – respektuje zasady zabawy, czeka na swoją kolej III.5 – doskonalą koordynację wzrokowo-ruchową I.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Książki kulinarne – oglądanie książek kulinarnych.

Nauczyciel ogląda wspólnie z dziećmi książki kulinarne ze zdjęciami potraw. Dzieci mogą wylosować przepis z książki, wkładając między strony palec. Zastanawiają się wspólnie, z czego ta potrawa jest zrobiona czy sądzą, że by im smakowała.

Środki dydaktyczne: książki kulinarne ze zdjęciami, z instrukcjami obrazkowymi

Witaminki – rozmowa inspirowana tekstem piosenki.

Słuchanie piosenki Fasolek „Witaminki” (słowa Andrzej M. Grabowski, muzyka Krzysztof Marzec). Rozmowa o korzyściach z jedzenia owoców i warzyw. Pytania pomocnicze:

- Co to są witaminy?
- Dlaczego powinniśmy je jeść?
- W czym jest dużo witamin?

Środki dydaktyczne: piosenka Fasolek „Witaminki”

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Cytryna – degustacja.

Degustacja plasterków cytryny, próby zjedzenia jej z uśmiechem.

Środki dydaktyczne: cytryny, nóż, talerzyk

Ćwiczenia poranne – „Lubię ruch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Zdrowe odżywianie – rozmowa, tworzenie mapy myśli.

Nauczyciel zadaje pytania:

- Dlaczego zdrowe odżywianie jest ważne?
- Co nazywamy jedzeniem śmieciowym albo fast-foodem?

Dzieci wspólnie z nauczycielem rysują mapę myśli pt. „Uczymy się dbać o swoje zdrowie”.

Nauczyciel może podzielić duży arkusz papieru na pół i zapisywać pomysły dzieci na to, co nam szkodzi, a co jest dla nas korzystne i/lub pozwalać dzieciom rysować na ten temat rysunki.

Środki dydaktyczne: duży arkusz papieru, kredki, flamastry

Kuchnia pełna witamin – zabawy kulinarne.

Jeśli mamy takie możliwości przygotowujemy fartuchy, czapki kucharskie.

Dzieci wraz z nauczycielem przygotowują zdrowe i proste potrawy z warzyw i owoców.

Przykładowe przepisy:

Surówka z marchwi

Nauczyciel opowiada, w jaki sposób zrobić surówkę. Opisuje, co jest do tego potrzebne. Należy umyć jedną marchewkę i jedno jabłko, obrać obieraczką. Następnie zetrzeć je na tarce. Dodać łyżeczkę miodu. Wymieszać. Nauczyciel wyznacza zadania i asystuje przy samodzielnych próbach.

Szaszłyki owocowe

Dzieci kroją i nadziewają na patyczki owoce.

Na zakończenie wspólnie zjadamy nasze zdrowe potrawy. Pamiętamy o higienie i kulturze spożywania posiłków. Dzielimy się wrażeniami z całego tygodnia: co najbardziej się podobało, co smakowało, a co nie.

Środki dydaktyczne: obieraczki, tarki i miseczki, marchewki, jabłka, miód, długie patyczki szaszłykowe, deseczki i noże do smarowania oraz owoce, które się łatwo kroją i nadziewają, np. banany, arbuz.

Zajęcia muzyczne – „Co jesień niesie?” (opis na s. 124).

Obrazkowe przepisy – tworzenie instrukcji rysunkowych.

Zadaniem dzieci jest stworzenie obrazkowych przepisów. Dzieci odtwarzają czynności, które wcześniej wykonywały, opowiadają i rysują.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętnym dzieciom warto zaproponować tworzenie kolejnych rysunkowych przepisów, z których można stworzyć rysunkową książkę kucharską.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki

Zaproszenie do wspólnego śpiewania – zabawy ruchowe ze śpiewem.

Zabawy ruchowe, płąsy przy popularnych piosenkach związanych z tematem kręgu, np. „Wita-minki”, „Polka fasolka”.

W OGRODZIE

Gorący ziemniak – zabawa ruchowa z piłką.

Dzieci stają w kręgu i rzucają do siebie piłkę – „gorącego ziemniaka”. Nie wolno trzymać „gorącego ziemniaka” zbyt długo, należy szybko odrzucić go komuś innemu.

Środki dydaktyczne: piłka

Ziemniak na łyżce – zabawa koordynacyjna.

Dzieci ustawiają się w rzędzie. Każde dziecko trzyma stołową łyżkę. Nauczyciel kładzie niedużego ziemniaka na łyżce pierwszej osoby z rzędu. Dzieci po kolei przekazują sobie niedużego ziemniaka. Dziecko, które wykona to zadanie, biegnie na koniec kolejki i czeka aż znów do niego dotrze ziemniak. Jeśli ziemniak upadnie, podnosi go osoba, której upadł, wraca na swoje miejsce w rzędzie i kładzie z powrotem na łyżce, aby przekazać go dalej.

Środki dydaktyczne: łyżki stołowe, ziemniak

Zajęcia muzyczne 6. Co jesień niesie?

utwór

Zbieramy owoce – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze obręcze. Każde dziecko otrzymuje jeden woreczek. Przy akompaniamencie muzyki dzieci poruszają się między obręczami.

Na przerwę w muzyce zatrzymują się i słuchają, ile razy nauczyciel uderzy w bę-

benek. Następnie wspólnie wkładają do obręczy tyle woreczków, ile było uderzeń. Może się zdarzyć, że nie wszystkie dzieci włożą woreczki do obręczy lub nie wszystkie obręcze zostaną wypełnione. Nie należy się tym przejmować. W tej zabawie ważne jest, aby w obręczy znajdowała się prawidłowa liczba woreczków.

Środki dydaktyczne: woreczki, CD3 Utwory nr 19–21 „Muzyka do marszu”, „Muzyka do biegu” i „Muzyka do podskoków”

Owocowe melodie – zabawa wokalna.

Dzieci siedzą w kręgu. Każde z nich po kolei śpiewa nazwę owocu lub warzywa na wymyśloną przez siebie melodię.

utwór

Taniec z liściem – zabawa ruchowa przy muzyce.

Utwór składa się z trzykrotnie powtórnego schematu: wstęp, część A – wolna, z refleksyjnie brzmiącą melodią i część B – szybka, z tanecznym motywem rytmicznym. Dzieci słuchają utworu i wraz z nauczycielem ustalają jego budowę. Następnie otrzymują po jednym liście (liście mogą mieć sznurki przyłączone do ogonków) i,

słuchając muzyki, wykonują następujące działania:

- podczas brzmienia wstępu utworu dzieci stoją w miejscu i kołysz liściem na boki,
- na czas trwania części A improwizują ruch do muzyki,
- podczas części B cztery razy wykonują schemat: trzy naprzemienne tupnięcia (prawa, lewa, prawa) i szybki obrót wokół własnej osi, za każdym razem zmieniając kierunek obrotu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 3 „Magocs”, liście na sznurkach

KRĄG TEMATYCZNY

7. Dbamy o zdrowie

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ruchowych i ćwiczeniach porannych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych
- wdrażanie do utrzymania prawidłowej postawy ciała
- wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas posiłków
- wdrażanie do używania chwytu pisarskiego
- wdrażanie do sprawnego i bezpiecznego posługiwania się nożyczkami
- rozwijanie samodzielności w zakresie czynności higienicznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- doskonalenie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć
- kształtowanie umiejętności rozróżniania emocji i uczuć przyjemnych i nieprzyjemnych
- kształtowanie umiejętności radzenia sobie z emocjami nieprzyjemnymi

OBSZAR SPOŁECZNY

- wdrażanie do respektowania praw i obowiązków swoich i innych
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych
- doskonalenie umiejętności porozumiewania się za pomocą komunikacji werbalnej i niewerbalnej
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych w zabawie

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie umiejętności wypowiadania się w sposób zrozumiały
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego
- rozwijanie naturalnej kreatywności
- rozwijanie spostrzegania wzrokowego
- rozwijanie poczucia rytmu muzycznego
- rozwijanie sprawności manualnej
- kształtowanie umiejętności określania kierunków (prawa, lewa) oraz położenia (obok, przed, za, między, nad, pod)
- doskonalenie syntezy i analizy wzrokowo-słuchowej
- poznanie obrazu graficznego głoski „i” – liter „i”, „i”
- poznanie obrazu graficznego liczby „4”

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 6., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- pencil, crayon, book, bag, chair, table

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie przedmiotów z najbliższego otoczenia (przybory, zabawki, wyposażenie sali), śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”

Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy – zabawa bieżna.

Dzieci ustawiają się na wyznaczonej linii, Baba Jaga stoi naprzeciwko nich. Baba Jaga odwraca się do dzieci plecami, licząc głośno: **RAZ! DWA! TRZY!** – dzieci jak najszybciej biegną w jej kierunku. Baba Jaga odwraca się, wołając *Baba Jaga patrzy!*, a dzieci zatrzymują się, nieruchomiejąc. To, które się ruszy, wraca na start. Zabawa trwa do momentu, aż ktoś dobiegnie i dotknie Baby Jagi. Wtedy następuje zamiana ról.

Idzie drogą stonoga – zabawa integracyjna.

Dzieci ustawiają się na szeroko rozstawionych nogach jedno za drugim, trzymają osobę z przodu za biodra. Maszerują, kołysząc się na boki i recytując. Kiedy podłoga dudni, mocno tupią nogami. Na słowo: *bęc!* wszyscy podskakują. Kolejno odliczając nogi, wystawiają raz jedną, raz drugą nogę. Zabawę można rozwijać na różne sposoby: np. idzie, biegnie, pełza, skrada się i wtedy ruch dzieci dostosowujemy do rodzaju aktywności.

Idzie drogą stonoga, stonoga, stonoga,

dudni pod nią podłoga, podłoga, bęc!

Pierwsza noga, druga noga, trzecia noga,

czwarta noga, piąta noga, szósta noga, siódma noga, bęc!

Sygnalizacja drogowa – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel jest sygnalizatorem świetlnym i trzyma w rękach trzy papierowe koła: zielone, pomarańczowe i czerwone. Dzieci zamieniają się w samochody. Nauczyciel podnosi koło – światło pomarańczowe! Samochody stoją w miejscu, ale przebiegają nogami, rozgrzewają silniki. Nauczyciel podnosi koło – światło zielone! Samochody swobodnie biegają po sali/ogrodzie, uważając, żeby się nie zderzyć. Nauczyciel podnosi koło – światło czerwone! Samochody nieruchomieją. Nauczyciel coraz szybciej zmienia światła.

Środki dydaktyczne: trzy koła np. z papieru: zielone, pomarańczowe i czerwone

UWAGA! Przed zainicjowaniem zabaw z żywnością nauczyciel powinien sprawdzić informacje o alergiach, nietolerancjach i preferencjach żywieniowych dzieci w grupie oraz zapytać rodziców o opinię na temat zabaw z wykorzystaniem żywności.

Nauczyciel przygotowuje spotkanie z osobą związaną zawodowo ze zdrowiem, np. pediatrą, stomatologą, higienistą lub dietetyczką. Nauczyciel przygotowuje medale i dyplomy dla dzieci na zakończenie tygodnia – olimpiada.

W tym tygodniu będą potrzebne: kolorowanki i ilustracje związane ze zdrowiem, zdrowym odżywianiem, prozdrowotnym trybem życia (np. książki, kolorowe gazety, reklamówki, broszury), krzesiwo, sznurek pakowy lub bawełniany, zestaw do baniek mydlnych, płyn do baniek, słomki, mydło, tarki, duża ilość różnych owoców i warzyw (w zależności od zgłoszonych alergii), kilka dyń oraz ubrania i przedmioty charakterystyczne dla pór roku (lub ich ilustracje).

Jeśli nie ma tych przedmiotów w zasobach placówki, można poprosić rodziców o wsparcie i zaopatrzenie w nie dzieci.

Temat 7.1. Na zdrowie RUCH

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Praczk – zabawa integracyjna Laurka dla gościa – zabawa plastyczna, dowolna technika Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”	– aktywnie uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5, III.5 – aktywnie uczestniczy w zabawach plastycznych IV.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Zdrowe – niezdrowe – burza mózgów, wskazywanie, co jest zdrowe, a co niezdrowe, klasyfikacja obrazków Zapytajmy eksperta – spotkanie ze specjalistą związanym zawodowo ze zdrowiem, np. pediatrą, stomatologą, higienistą lub dietetyką Karty aktywności – zdrowe i niezdrowe zachowania, praca z obrazkiem Co jest zdrowe? – kolaż	– wskazuje, co jest zdrowe, a co nie IV.2 – nazywa i klasyfikuje obrazki IV.5, IV.9 – zachowuje się z szacunkiem III.1, III.4 – słucha uważnie oraz zadaje pytania III.8, IV.2 – ocenia przedstawione na ilustracjach zachowania IV.2, IV.5 – myśli przyczynowo-skutkowo IV.6 – uczestniczy w zabawie plastycznej IV.8
III.	Quiz o zdrowiu – zabawa dydaktyczna Ruch – zabawa ruchowa ze śpiewem W ogrodzie: Skoki – kroki – zabawa z ćwiczeniem skoku. Zabawy swobodne	– słucha uważnie i odpowiada na pytania III.8, IV.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych ze śpiewem I.5, IV.7 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – inicjuje zabawy, działa w grupie I.6, II.8, III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Praczk – tradycyjna zabawa integracyjna.

Zabawę można modyfikować, podając różne zawody, np. lekarz, malarz, kucharz, dodając aktywności kojarzące się z nimi i akcentując je odpowiednimi ruchami. Nauczyciel wyjaśnia, kim jest praczka (lub inny zawód). Warto zachęcać dzieci do podawania nazw znanych im zawodów.

Praczk

Tu lewą rączkę mam, tu prawą rączkę mam,

jak praczk pracują, pokażę ja wam.

Tak piorą, tak piorą przez cały, długi dzień. (x2)

Wieszają, wieszają przez cały, długi dzień. (x2)

Prasują, prasują przez cały, długi dzień. (x2)

Składają, składają przez cały, długi dzień. (x2)

Źródło: „Praczk” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 76.

Laurka dla gościa – zabawa plastyczna, technika dowolna.

Dzieci wykonują laurkę według własnego pomysłu, wybraną przez siebie techniką. Nauczyciel zachęca dzieci do wypowiedzi, do zgadywania, przewidywania, kto nas dziś odwiedzi, jak go przywitamy, o co zapytamy, jeśli przyjdzie, np. kucharz, a co jeśli będzie to lekarz – buduje nastrój oczekiwania.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki, flamastry, kolorowy papier, klej, nożyczki, farby, pędzle itp.

Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Zdrowe – niezdrowe – burza mózgów.

Swobodne wypowiedzi dzieci, co jest zdrowe, a co niezdrowe. Nauczyciel stawia dwa kosze. Kosz zdrowia ma symbol uśmiechniętej buzi, kosz niezdrowych nawyków – smutnej. Przed dziećmi nauczyciel rozkłada obrazki (mogą być również książki z ilustracjami, gazety), np. różnych aktywności sportowych, zdrowych i niezdrowych zachowań, zdrowych i niezdrowych produktów, potraw. Dzieci przeglądają ilustracje, nazywają przedmioty, sytuacje itp., dzielą się swoją wiedzą na ich temat i decydują, czy obrazek trafia do kosza zdrowia czy do kosza niezdrowych nawyków. Na zakończenie nauczyciel ponownie zachęca dzieci do spekulacji, kto będzie naszym gościem.

Środki dydaktyczne: dwa kosze: jeden z symbolem uśmiechniętej buzi, drugi smutnej, obrazki (mogą być również książki z ilustracjami, gazety) zdrowych i niezdrowych zachowań, produktów, potraw itp.

Zapytajmy eksperta – spotkanie ze specjalistą (np. pediatrą, stomatologą, higienistą lub dietetyczką).

Dzieci słuchają opowiadania o zawodzie gościa, odpowiadają na pytania i są zachęcane do zadawania pytań. Warto wcześniej ustalić z gościem, aby przyszedł ubrany w strój służbowy, w miarę możliwości przyniósł rekwizyty związane z jego zawodem, broszury, ilustracje itp. oraz ustalić zakres tematyki. Na zakończenie zaproszony ekspert ogląda kosze: „zdrowy” i „niezdrowy”, ocenia i komentuje wybory dzieci. Powinien jak najwięcej chwalić, że już tak dużo wiedzą.

Karty aktywności – zdrowe i niezdrowe zachowania, praca z obrazkiem.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 42, kredki

Co jest zdrowe? – kolaż.

Nauczyciel na arkuszach papieru pakowego rysuje kontury elementów związanych ze zdrowiem, np. piłkę, narty, jabłko. Warto poprosić dzieci o podpowiedzi: Co jeszcze „zdrowego” mogą narysować? Dzieci wycinają lub wydzierają z gazet kolorowe zdjęcia związane ze zdrowiem, zdrowym odżywianiem, zdrowym trybem życia i wyklejają narysowany obrazek.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci mogą samodzielnie narysować kontur i wykleić go obrazkami.

Środki dydaktyczne: klej, kolorowe gazety o tematyce zdrowotnej, nożyczki, papier pakowy, kartki, kolorowanki o tematyce zdrowotnej, sportowej

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Quiz o zdrowiu – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania związane z tematem dnia, dzieci odpowiadają. Pytania dostosowujemy do tematyki poruszonej na spotkaniu z gościem.

Ruch – zabawa ruchowa ze śpiewem.

Dzieci w trakcie śpiewania ulubionych piosenek przedstawiają ruchem ich treść lub wymyślają układy taneczne.

Skoki – kroki – zabawa z ćwiczeniem skoku.

Nauczyciel tworzy tor przeszkód – labirynt ze skakanek i piątek, np. linie i koła ze skakanek, oraz rozkłada piłki na trasie. Dzieci ruszają na spacer po labiryncie, np. idą po linie stopa za stopą tak, by nie spaść, wskazują i wyskakują z koła, przeskakują lub robią duże kroki nad piłkami tak, aby ich nie poruszyć. Kto dotrze do mety, biegnie na start i zaczyna od początku.

Środki dydaktyczne: piłki, skakanki

Zabawy swobodne.

Temat 7.2. Żadna pogoda nie jest zła

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Pada deszcz – zabawa ruchowa ze śpiewem, przedstawianie emocji Piłkowy rollercoaster – zabawa ruchowa z piłką Krawiec Niteczka – słuchanie opowiadania K. Makuszyńskiego Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”	– uczestniczy w zabawach ruchowych i tanecznych I.5, IV.1, IV.7 – wyraża emocje za pomocą mimiki II.4 – aktywnie współpracuje w zabawie grupowej I.5, I.8, III.5, IV.14 – słucha opowiadania IV.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Na jaką porę roku – zabawa dydaktyczna, dobieranie elementów do pór roku Ciepło – zimno – zabawa orientacyjno-porządkowa Iskierka – teatrzyk cieni „I” jak igła – ćwiczenie słuchu fonematycznego, poznanie liter „I”, „i” Ścieg igiełki – zabawa bieżna Karty aktywności – dobieranie ubrań do pogody, zabawy z literami „i”, „I”	– rozpoznaje i nazywa symbole związane z porami roku IV.18 – rozpoznaje i nazywa zjawiska atmosferyczne charakterystyczne dla wskazanej pory roku IV.18 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – ogląda teatrzyk cieni IV.6 – poprawnie wypowiada i rozróżnia głoski w prostych fonetycznie wyrazach IV.2 – rozpoznaje i nazywa litery „i”, „I” IV.4 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – rozpoznaje i nazywa litery „i”, „I” IV.4 – wykonuje ćwiczenia graficzne, wodzi kredką po śladzie I.7, IV.8 – rozpoznaje i nazywa ubrania IV.2 – uzupełnia rysunek według wskazanych kryteriów IV.8, IV.9 – posługuje się pojęciami związanymi z dostosowaniem się ludzi do zmian w pogodzie IV.18

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
• Nitką malowane – eksperymenty plastyczne • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– aktywnie uczestniczy w zabawach plastycznych II.8, IV.8 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III. • Balonik z chustą – zabawa integracyjna z chustą Klanzy • Pogodowe emocje – burza mózgów, przyporządkowanie emocji pogodzie • W ogrodzie: Bańki mydlane – zabawa oddechu. Słońce – deszcz – zabawa orientacyjno-porządkowa. Zabawy swobodne	– uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5, III.5 – klasyfikuje przedmioty zgodnie z ich przeznaczeniem IV.12 – rozróżnia emocje i uczucia przyjemne i nieprzyjemne II.6 – prawidłowo oddycha, ćwiczy aparat mowy I.9 – precyzyjnie i uważnie używa przedmiotów codziennego użytku I.7 – aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – inicjuje zabawy, działa w grupie I.6, II.8, III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Pada deszczyk – zabawa ruchowa ze śpiewem.

Dzieci uczą się piosenki i przedstawiają emocje: smutek, kiedy pada deszcz, radość, kiedy idą do przedszkola, chowają się pod parasolem (np. układają ręce, jakby trzymały parasol).

Pada deszczyk

*Pada, pada, deszczyk pada,
deszczu już za wiele,
deszczu już za wiele.*

*Pójdę do przedszkola,
bo mi tam weselej. } x2*

*Pożycz, pożycz mi, babuniu,
swego parasola,
swego parasola.*

*Chociaż deszczyk pada,
pójdę do przedszkola. } x2*

Ludwik Wiszniewski

Źródło: Sl. Ludwik Wiszniewski, muz. Maria Kaczurbina [w:] „Piosenki dziecięce na elektroniczne instrumenty klawiszowe” cz. 1, Myślenice 1994, s. 9.

Piłkowy rollercoaster – zabawa ruchowa z piłką.

Dzieci siedzą jedno za drugim. Pierwsze dziecko podaje górą piłkę następnemu i tak aż do końca. Nauczyciel uderza w bębenek, nadając tempo podawania, z każdą rundą coraz szybciej.

Środki dydaktyczne: bębenek, piłka

Krawiec Niteczka – słuchanie opowiadania K. Makuszyńskiego.

Rano i po południu nauczyciel czyta dzieciom baśń Kornela Makuszyńskiego „O tym, jak krawiec pan Niteczka został królem” lub odtwarza spektakl.

Środki dydaktyczne: spektakl lub baśń K. Makuszyńskiego „O tym, jak krawiec pan Niteczka został królem” (wydanie dowolne)

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Na jaką pogodę – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rozkłada ubrania, przedmioty (lub ilustracje) kojarzące się z różnymi porami roku, np. okulary słoneczne, kapelusz, parasol, czapkę, rękawiczki, wiaderko i topatkę, parasol, narty, łyżwy, płaszcz, sweter, kostium kąpielowy, kurtkę zimową. Układa 4 zdjęcia pór roku, podpisane. Dzieci nazywają i wskazują rzeczy pasujące do pory roku i dzielą je na zbiory: wiosenny, letni, jesienny i zimowy. Niektóre przedmioty mogą być częścią wspólną zbiorów. Zachęcamy dzieci do uzasadniania swoich wyborów.

Środki dydaktyczne: ubrania i przedmioty (lub zdjęcia) charakterystyczne dla pór roku, podpisane zdjęcia pór roku

Ciepło – zimno – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel chowa w sali słoneczko (np. wycięte z tektury). Dzieci chodzą po sali, szukając go. Nauczyciel podpowiada, czy idą w dobrą, czy złą stronę, mówiąc: *ciepło, ciepłej, gorąco lub zimno, zimniej, mróz.*

Środki dydaktyczne: słoneczko wycięte z tektury

Iskierka – teatrzyk cieni.

Nauczyciel przygotowuje dla dzieci teatrzyk cieni do tradycyjnej kotysanki.

Iskiereczka

Z popielnika na Wojtusia

Iskiereczka mruga.

Chodź, opowiem ci bajeczkę,

Bajka będzie długa.

Była sobie raz królowna,

Pokochała grajka.

Król wyprawił im wesele

I skończona bajka...

Była sobie Baba-Jaga,

Miała chatkę z masła,

A w tej chatce same dziwy,

Psst, iskierka zgasła.

Z popielnika na Wojtusia

Iskiereczka mruga,

Chodź, opowiem ci bajeczkę,

Bajka będzie długa.

Już ci Wojtuś nie uwierzy,

Iskiereczko mała.

Chwilę błyszczysz, potem gaśniesz,

Oto bajka cała.

Janina Porazińska

Źródło: J. Porazińska „Iskiereczka” [w:] „Złota księga pieśni polskich: pieśni, gawędy, opowieści” oprac.

Z. Adrjański, Bellona, Warszawa 1994.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, co to jest popielnik, piec kaflowy, kim jest grajek. Pokazuje krzesiwo i jak powstaje iskra.

Środki dydaktyczne: wycięte figurki (piec kaflowy, iskra, królowna, grajek, król, Baba Jaga, chatka, chłopiec), krzesiwo

„I” jak igła – ćwiczenie analizy słuchowej, poznanie liter „I”, „i”.

Nauczyciel mówi: *i jak igła, i jak...?* Dzieci wymieniają słowa na „I”. Warto w sali umieścić kilka podpowiedzi: przedmiotów, zabawek lub ilustracji, np. igielnik, imbryk, indyk, irysy, iskra, instrumenty muzyczne. Prezentujemy dzieciom litery „I”, „i”, pytamy dzieci: *Do czego są podobne kształty liter: „I”, „i”?*

Środki dydaktyczne: litery „I”, „i”, przedmioty, zabawki lub ilustracje, których nazwy rozpoczynają się na i, np. igielnik, imbryk, indyk, irysy, iskra, instrumenty muzyczne

Ścieg igielki – zabawa bieżna.

Dzieci ustawiają się gęsiego, trzymając się za ramiona. Pierwsze dziecko jest „igłą”, pozostałe – „nicią”. „Igła” krąży po sali, „szyjąc” wzór, „nitka” biegnie za nią tak, aby nie pęknąć. Kiedy „nić” się przerwie, następuje zmiana „igły”.

Karty aktywności – dobieranie ubrań do pogody, zabawy z literami „i”, „l”.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 43, 69 – Zabawy z literami

Nitką malowane – eksperymenty plastyczne.

Nauczyciel przygotowuje dużo pociętych kawałków sznurka oraz kilka tacek z farbami. Dzieci dostają po kilka kawałków sznurka, maczają je w różnych kolorach farb i układają na kartkach. Kiedy wszystkie sznurki leżą na kartce, dziecko pociąga wszystkie zdecydowanym ruchem i obserwuje wzór, jaki powstanie.

Środki dydaktyczne: tacki, farby, sznurek, kartki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 215).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Balonik z chustą – zabawa ruchowa z chustą Klanzy.

Dzieci, trzymając rękami chustę, tworzą koło. Wszyscy razem zbliżają się jak najbardziej do siebie i, recytując wierszyk, zaczynają cofać się, cały czas trzymając chustę. Przy słowach *przebrał miarę no i trach!* chusta się napręża i wszyscy się przewracają.

Balonik

Baloniku mój malutki,

rośnij duży, okrągłutki.

Balon rośnię, że aż strach,

przebrał miarę, no i... trach!

Źródło: „Balonik” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 110.

Środki dydaktyczne: chusta

Pogodowe emocje – burza mózgów, przyporządkowanie emocji pogodzie.

Burza mózgów, z czym się kojarzą zjawiska atmosferyczne, np. słońce – szczęście, radość, deszcz – smutek, burza – złość, strach, wiatr – zdenerwowanie.

Środki dydaktyczne: W „Karty z minkami”, symbole pogody

W OGRODZIE

Bańki mydlane – zabawa oddechowa.

Dzieci dmuchają bańki mydlane przez słomki lub przez gotowe zestawy do baniek.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Zabawa badawcza – samodzielne przygotowanie płynu do baniek mydlanych. Dzieci same trą mydło na tarce do miseczek, dolewają wody, mieszają i puszczają bańki przez słomkę.

Środki dydaktyczne: gotowe zestawy do baniek, tarka, mydło, miseczki, kubeczki z wodą, słomki

Słońce – deszcz – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Gdy nauczyciel woła *Święci słońce!*, dzieci spacerują. Nauczyciel woła *Pada deszcz!*, dzieci biegają, szukając miejsca do ukrycia się lub kucając z rękoma uniesionymi jak parasol.

Zabawy swobodne.

Temat 7.3. Witaminy na zdrowie

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Stoi Różyczka – zabawa integracyjna • Jak się dzisiaj czuję – rozmowa o uczuciach, o samopoczuciu • Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”	– aktywnie uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5, III.5 – rozróżnia emocje, nazywa je II.1, II.4, II.6 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	• Dla każdego coś zdrowego – słuchanie wiersza T. Plebańskiego • Piramida zdrowia – oglądanie ilustracji, rozmowa o tym, co zdrowe i niezdrowe • Witaminki – słuchanie piosenki, rozmowa o tym, co to są witaminy, poznanie polskiego badacza i odkrywcy – Kazimierza Funka • Na zdrowie – wspólne przygotowanie soku z wykorzystaniem sokowirówki • Karty aktywności – zdrowa i niezdrowa żywność, płatanina, ćwiczenia grafomotoryczne • Zajęcia muzyczne – „Jesienna polka”, zabawa taneczna	– uważnie słucha i odpowiada na pytania III.8, IV.2 – klasyfikuje obrazy IV.9 – odpowiada na pytania IV.2 – uważnie słucha III.8 – posługuje się terminami: <i>badacz, odkrywca, witamina</i> IV.2, IV.18, IV.20 – orientuje się, kim był Kazimierz Funk IV.19, IV.20 – sprawnie posługuje się sztuciami i sprząta po sobie I.3, I.7 – współpracuje z rówieśnikami III.2, III.5 – klasyfikuje przedmioty zgodnie z ich przeznaczeniem IV.12 – wykonuje ćwiczenia graficzne, wodzi kredką po śladzie IV.8 – rozpoznaje i nazywa żywność, klasyfikuje ją na zdrową i niezdrową IV.2, IV.12, IV.18 – czyta obrazy, doskonali myślenie przyczynowo-skutkowe IV.9 – dostrzega budowę utworu IV.7 – rozwija wyobraźnię czasowo-przestrzennie-ruchową IV.7
III.	• Co czuję, gdy mi coś smakuje – rozmowa o preferencjach żywieniowych, burza mózgów • Smakołyki – zabawy plastyczne • W ogrodzie: Pociąg zdrowia – zabawa ruchowa ze śpiewem. Zabawy swobodne	– mówi o sobie, o swoich przyjemnościach II.6, IV.2 – myśli przyczynowo-skutkowo, jest kreatywny, używa wyobraźni IV.2, IV.3 – aktywnie uczestniczy w zabawach plastycznych II.8, IV.8 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz aktywnie uczestniczy w zabawach grupowych III.1, III.8, IV.18

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Stoi Różyczka – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole. Jedno zostaje Różyczką i wchodzi do środka. W rytm melodii intonowanej przez nauczyciela, dzieci, trzymając się za ręce, okrążają Różyczkę.

Stoi Różyczka w czerwonym wieńcu,

My się kłaniamy jako księżęciu. (dzieci stają i kłaniają się Różyczce)

Ty, Różyczko, dobrze wiesz,

dobrze wiesz, dobrze wiesz,

Kogo kochasz, tego bierz,

Tego bierz!

Po tych słowach Różyczka wybiera z koła jedną osobę i zakręciwszy się z nią w kółko, wraca na jej miejsce, a zabawa jest kontynuowana z nową Różyczką.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom termin – księżęcie (książę).

Jak się dzisiaj czuję – rozmowa o uczuciach, o samopoczuciu.

Nauczyciel przygotowuje kolorowe kartki, rysuje na nich buźki emocji, np. żółta – radość, szara – smutek, czerwona – złość. Nauczyciel rozkłada kartki przed dziećmi i mówi o swoim samopoczuciu, np. kładzie rękę na żółtej kartce i mówi: *Dzisiaj jestem radosny/radosna, bo przygotowałem/przygotowałam dla was dużo ciekawych zabaw.* Następnie zachęca dzieci do opowiedzenia, pokazania innym swojego samopoczucia. Jeżeli ktoś z dzieci nie chce, nauczyciel wzmacnia je słowami: *Nie chcesz nam powiedzieć, szanuję Twoje uczucia.*

Środki dydaktyczne: kolorowe kartki, marker

Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Dla każdego coś zdrowego – słuchanie wiersza.

Dzieci słuchają wiersza i na jego podstawie odpowiadają na pytania nauczyciela, co jest zdrowe a co niezdrowe.

Dla każdego coś zdrowego

A to co za piramida?

Czy mi się do czegoś przyda?

Ona powie ci, co jeść!

A ma pięter równo sześć.

Ale najpierw ruch! Podstawa!

Bo to bardzo ważna sprawa.

A z napoi? Czysta woda!

Na słodzone zdrowia szkoda!

Jedz owoce, jedz warzywa.

Moc witamin w nich się skrywa!

Jest moc zdrowia w tych kolorach!

Wiśnia, marchew, por, rukola.

I pokochaj chleb razowy.

Bo jest smaczny, bo jest zdrowy!

Zaprzyjaźnij się z nabiałem.

I jedz sery: żółte, białe.

Jedz orzechy, jedz fasolę,

często ryby gość na stole.

No i jeszcze śmieję się zdrowo.

Śmiech to zdrowie! Daję słowo!

Tomasz Plebański

Piramida zdrowia – oglądanie ilustracji, rozmowa.

Nauczyciel prezentuje dzieciom Piramidę Zdrowego Żywienia i Aktywności Fizycznej i zwraca uwagę na podział piramidy. Wyjaśnia zasadę stopniowania: od produktów używanych najczęściej i znajdujących się na dole piramidy, do tych, które koniecznie powinny być stosowane najrzadziej i umieszczone są na szczycie. Dzieci nazywają poszczególne elementy na ilustracji.

Środki dydaktyczne: ilustracja przedstawiająca piramidę zdrowego żywienia

Witaminki – słuchanie piosenki, rozmowa o witaminach.

Nauczyciel, jeśli ma taką możliwość, odtwarza piosenkę Fasolek „Witaminki”. Następnie rozpoczyna rozmowę o tym, czym są witaminy i dlaczego są ważne.

UWAGA! Warto zapoznać dzieci z postacią Kazimierza Funka (1884–1967), polskiego biochemika, twórcy nauki o witaminach. Dzięki jego badaniom i odkryciom można zapobiec wielu chorobom i skuteczniej leczyć.

Środki dydaktyczne: zdjęcie Kazimierza Funka

Na zdrowie – przygotowanie soku z użyciem sokowirówki.

Nauczyciel pokazuje dzieciom sokowirówkę i wyjaśnia zasadę jej działania. Dzieci oglądają przygotowane owoce i warzywa, następnie tną je na małe kawałki i wrzucają do misek. Nauczyciel przygotowuje sok i rozlewa dzieciom do spróbowania.

Środki dydaktyczne: miski, noże, deseczki, sokowirówka, kubeczki, owoce, warzywa.

Karty aktywności – zdrowa i niezdrowa żywność, płatanina, ćwiczenia grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 44–45

Zajęcia muzyczne – „Jesienna polka” (opis zajęć na s. 144).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Co czuję, gdy mi coś smakuje – rozmowa o preferencjach żywieniowych, burza mózgów.

Pytania, które warto zadać dzieciom:

- Co lubicie jeść najbardziej?
- Czego nie lubicie jeść?
- Jakie uczucia towarzyszą wam, kiedy jecie coś pysznego, a jakie, kiedy coś, za czym nie przepadacie?
- Dlaczego niektóre osoby nie mogą jeść niektórych produktów?
- Co to jest alergia?

Smakołyki – zabawy plastyczne.

Dzieci rysują swój ulubiony smakołyk.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające i wspomagające

• **Lepimy smakołyki** – dla chętnych. Dzieci mogą ulepić smakołyk z plasteliny lub wylepić nią samodzielnie narysowane kształty/kontury.

• **Kolorowanki** – dla dzieci, które mają trudność z samodzielnym rysunkiem, nauczyciel przygotowuje kolorowanki ze smakołykami do wyboru, dzieci mogą pokolorować kontury lub wypełnić je plasteliną.

• **Co lubimy jeść** – nauczyciel z chętnymi dziećmi tworzą planszę: Co lubimy jeść w naszej grupie. Warto policzyć z dziećmi: ile osób w grupie lubi jabłka, ile lubi szpinak, ile lubi pomidory itp.

Środki dydaktyczne: kredki, plastelina, kartki, kolorowanki ze smakołykami.

Pociąg zdrowia – zabawa ruchowa ze śpiewem.

Dzieci trzymają się za ramiona i poruszają w rytm piosenki intonowanej przez nauczyciela.

*Jedzie pociąg z daleka,
ani chwili nie czeka,
Konduktorze łaskawy,
zabierz nas do Warszawy!*

Źródło: „Jedzie pociąg z daleka” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 108.

Po każdej zwrotce nauczyciel wydaje dźwięk lokomotywy i woła: **UWAGA! Stacja kucające jabłuszka** – dzieci robią przysiady. Znowu naśladuje lokomotywę i woła: **Ruszamy dalej!** Kolejna zwrotka i kolejna stacja (biegające marchewki lub skaczące śliwki). Kilka powtórzeń, zachęcających dzieci do różnej aktywności fizycznej.

Zabawy swobodne.

Temat 7.4. Żyj zdrowo i kolorowo		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Trzymaj się prosto – ćwiczenie korekcyjne z woreczkami Rzeźbiarze – zabawa integracyjna Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”	– utrzymuje prawidłową postawę ciała I.8 – bierze udział w zabawach grupowych III.1, III.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Kolorowy potwór – słuchanie wiersza D. Gellner Zielone jak... – zabawa dydaktyczna Co należy jeść, żeby zdrowe zęby mieć – ćwiczenie słuchu fonemowego, rozpoznawanie nazw zdrowych produktów Kto się zajmuje naszymi zębami? – rozmowa o emocjach towarzyszących wizytom u dentysty Cztery łapy – rozmowa inspirowana piosenką Czwórkowe zbiory – tworzenie zbiorów 4-elementowych, praca w zespołach Narysuj cztery – ćwiczenia grafomotoryczne, cyfra 4, odwzorowywanie liczby 4	– słucha wiersza IV.2 – klasyfikuje przedmioty pod względem wyglądu, nazwy, koloru IV.9, IV.12 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – uważnie słucha IV.6 – zna nazwy zdrowych produktów IV.2 – rozróżnia emocje i uczucia przyjemne i nieprzyjemne II.6 – uczestniczy w rozmowie inspirowanej tekstem piosenki IV.2, IV.5 – uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7 – klasyfikuje, tworzy zbiory IV.15 – posługuje się liczebnikami głównymi IV.15 – rozpoznaje cyfrę 4 IV.9, IV.15 – wykonuje ćwiczenia graficzne IV.8

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Karty aktywności – ukryte warzywa, ćwiczenie spostrzegania, historyjka obrazkowa, zabawy z liczbą 4 Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– sprawnie rysuje po zaznaczonym śladzie IV.8 – przelicza elementy zbioru IV.15 – myśli przyczynowo-skutkowo IV.2, IV.5 – doskonali spostrzeganie I.9 – uzupełnia i opowiada historyjkę obrazkową IV.5 – wymienia nazwy przyborów higienicznych IV.2 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	Jaki kształt, jaki kolor – zabawa w skojarzenia, układanie i rozwiązywanie zagadek Węzowe czwórki – lepienie z plasteliny W ogrodzie: Kto tak jak ja – zabawa integracyjna. Zabawy swobodne	– klasyfikuje przedmioty IV.12 – uczestniczy w zabawie plastycznej, wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz dorosłym III.1, III.8, IV.1 – wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz aktywnie uczestniczy w zabawach grupowych III.1, III.8, IV.18

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Trzymaj się prosto – ćwiczenie korekcyjne z woreczkami gimnastycznymi.

Dzieci idą z woreczkami na głowie po linii ze skakanek w taki sposób, aby woreczki nie spadły.

Środki dydaktyczne: woreczki gimnastyczne, skakanka

Rzeźbiarze – zabawa integracyjna.

Dzieci siadają w kole i stają się rzeźbiarzami. Jedno z dzieci staje się gliną i staje na środku. „Rzeźbiarze” podchodzą po kolei i „rzeźbią” – formując „glinę”. Pozostałe dzieci mówią, co przypomina im kształt rzeźby. Co jakiś czas nauczyciel wybiera kolejne dziecko do roli „gliny”.

Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kolorowy potwór – słuchanie wiersza Doroty Gellner.

Kolorowy potwór

Idzie potwór kolorowy. Ma kapustę zamiast głowy! Zamiast nóg ma cztery pory, zamiast uszu – kalafior!

A to jest potwora grzywa. W niej owoce i warzywa: jabłka, gruszki, pomidory – różne smaki i kolory. Groch, fasola i buraki – różne barwy, różne smaki!

Do wyboru! Do koloru! Pęki kopru! I szczypioru!

*Tu rzodkiewka, tam marchewka oraz grabki i konewka.
Idzie potwór, głośno sapie... Kto go spotka, niech go złapie!*

Dorota Gellner

Źródło: D. Gellner „Kolorowy potwór” [w:] Tejze, „Duszki, stworki i potworki”, Wydawnictwo Wilga, Warszawa 2008, s. 12.

Zielone jak... – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje kosz z warzywami lub/i zdjęciami warzyw i rozpoczyna zabawę. Mówi: *Zielone jak...?* Jeśli żadne z dzieci nie dopowie, nauczyciel pokazuje zdjęcie np. ogórka, dzieci dopowiadają. *Fioletowe jak...?* (np. bakłażan). *Duża jak...?* (np. dynia). *Mały jak...?* (np. groszek). Liczbę warzyw oraz określenia nauczyciel dostosowuje do możliwości dzieci.

Kolory i cechy wielkościowe mogą się powtarzać przy różnych warzywach.

Środki dydaktyczne: kosz z warzywami lub/i zdjęciami warzyw

Myj zęby – słuchanie piosenki Fasolek do wiersza Ewy Chotomskiej „Myj zęby”.

Dzieci tańczą, uczą się tekstu i naśladują ruchy mycia zębów.

Środki dydaktyczne: piosenka Fasolek „Myj zęby” (z dostępnych źródeł)

Co należy jeść, żeby zdrowe zęby mieć – ćwiczenie słuchu fonemowego, rozpoznawanie nazw zdrowych produktów.

Nauczyciel w szybkim tempie wymienia wiele wyrazów, a wśród nich nazwy zdrowych produktów, np. dom, lew, ziemniak, lalka, klocek, pomidor. Dzieci, po usłyszeniu nazwy zdrowego produktu, klaszczą.

Kto zajmuje się naszymi zębami? – rozmowa.

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat doświadczeń związanych z wizytami u stomatologa. Nauczyciel zachęca do wypowiedzi o emocjach, jakie towarzyszą dzieciom podczas wizyty u lekarza, dentysty, jak sobie z nimi radzą.

Cztery łapy – rozmowa inspirowana piosenką (z dostępnych źródeł).

Nauczyciel odtwarza piosenkę „Łapy, łapy, cztery łapy” (piosenka z programu „Piątek z Pankracym”, sł. M. Zimiński, muz. S. Marciniak). Rozmowa, co jeszcze ma 4 łapy, 4 nogi, 4 rogi, albo czego jest 4 itp.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „Łapy, łapy, cztery łapy”

Czwórkowe zbiory – tworzenie zbiorów 4-elementowych, praca w zespołach.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy. Każda z grup ma za zadanie zgromadzić z przedmiotów znajdujących się w sali kilka zbiorów składających się z 4 takich samych przedmiotów, np. 4 czerwone klocki, 4 duże piłki, 4 małe misie, 4 zielone samochodziki. Nauczyciel wyznacza czas na to zadanie. Na jego znak wszyscy przestają tworzyć zbiory. Następnie każda z grup mówi, ile ma zbiorów i z jakich elementów się składają. Nauczyciel pokazuje dzieciom kartę z cyfrą 4. Dzieci układają przy swoich zbiorach kartoniki z cyfrą 4.

Środki dydaktyczne: kartoniki z cyfrą 4, zabawki

Narysuj cztery – ćwiczenia grafomotoryczne, odwzorowywanie liczby 4.

Nauczyciel pokazuje dzieciom kartę z graficznym zapisem cyfry 4. Każde z dzieci dostaje tackę z piaskiem i palcem rysuje cyfrę 4, następnie lekko poruszają tacą i rysują polecenia nauczyciela, np. 4 kropki, 4 kreski, 4 słoneczka. Następnie to samo ćwiczenie wykonujemy, rysując ołówkiem, kredką na kartkach.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Narysuj, co ma 4..., np. pies ma 4 łapy, stół ma 4 nogi. Narysuj to, czego jest 4, np. pory roku.

Środki dydaktyczne: tacki z piaskiem, kartki, ołówki, kredki

Karty aktywności – ukryte warzywa, ćwiczenie spostrzegania, historyjka obrazkowa, zabawy z liczbą 4.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 46–47, 76 – Zabawy z liczbami

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 219).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jaki kształt, jaki kolor – układanie i rozwiązywanie zagadek.

Nauczyciel zadaje zagadki związane z warzywami i owocami, np. *Jest zielony, okrągły i mały.*

Jakie to warzywo? Następnie po kolei każde z dzieci zadaje zagadkę i wyznacza osobę, która ma odpowiedzieć. Warto postawić kosz z warzywami i owocami lub/i powiesić zdjęcia na tablicy.

Środki dydaktyczne: warzywa i owoce lub/i zdjęcia warzyw i owoców

Wężowe czwórki – lepienie z plasteliny.

Dzieci wążką plastelinę w węża i wylepiają cyfrę 4 na kartkach.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętni mogą ulepić z plasteliny model cyfry 4 w wersji 3D.

Środki dydaktyczne: plastelina, kartki

W OGRODZIE

Kto tak jak ja – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w rzędzie, nauczyciel naprzeciwko nich, ale w sporej odległości. Nauczyciel zadaje pytania np.: *Kto, tak jak ja, lubi pływać?* Te dzieci, które odpowiedzą tak, robią krok do przodu.

Dziecko, które pierwsze dojdzie do nauczyciela zadaje pytania i zabawa trwa dalej.

Zabawy swobodne.

Temat 7.5. Zdrowie na medal

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Karuzela i Miś śpioch – zabawy integracyjne z chustą Klanzy	– aktywnie uczestniczy w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych I.5, IV.7
	Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5, I.8
II.	Tropikalny zając – zabawa integracyjna	– uczestniczy w zabawach integracyjnych I.5
	Zjadacz dyń – zabawa ruchowa z wierszem D. Wawitów	– aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – odpowiada na pytania, jest kreatywny, używa wyobraźni IV.2, IV.5, IV.20
	Zdrowy zakątek – grupowanie okazów zgromadzonych w kąci przyrody według różnych kryteriów	– klasyfikuje przedmioty IV.12

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Dyniostwory – zabawa kreatywna, konstruowanie kompozycji przestrzennych Zajęcia muzyczne – „Jesienna polka”, zabawa taneczna	- wykonuje konstrukcje przestrzenne według własnej inwencji, z wykorzystaniem różnorodnych materiałów I.6, IV.11 - dostrzega budowę utworu IV.7 - rozwija wyobraźnię czasowo-przestrzennie-ruchową IV.7
III.	Projekt „Zdrowy przedszkolak” – konkurs wiedzy o zdrowiu, odpowiadanie na pytania, tworzenie planszy o zdrowiu – podsumowanie Podskocz, tupnij, kłanij – zabawa orientacyjno-porządkowa W ogrodzie: Olimpiada przedszkolaka – zawody sportowe. Zabawy swobodne	- odpowiada na pytania IV.2 - myśli przyczynowo-skutkowo, jest kreatywny, używa wyobraźni IV.2, IV.3 - uczestniczy w zabawie plastycznej IV.1, IV.8 - wchodzi w interakcję z grupą rówieśników oraz dorosłym III.1, III.8 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - aktywnie uczestniczy w zabawach i grach ruchowych I.5, I.8 - współdziała i współzawodniczy z dziećmi III.2, III.5, III.9 - panuje nad emocjami w sytuacjach rywalizacji II.8

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Karuzela – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kręgu, trzymając chustę, w rytm melodii intonowanej przez nauczyciela kręcą się z chustą wokoło. Na *Hej, hopsa sa!* podskakują, a na: *Jak ona szybko mknie* – biegają.

*Chłopcy, dziewczęta, dalej spieszmy się,
karuzela czeka, wzywa nas z daleka.
Starsi już poszli, a młodszy jeszcze nie.
Hej, hopsasa,
jak ona szybko mknie!
Hej, dalej, dalej,
do zabawy spieszmy się. X2*

Źródło: „Karuzela” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 119.

Środki dydaktyczne: chusta

Miś śpioch – zabawa integracyjna.

Dzieci trzymają chustę, na środku leży miś. W rytm melodii kołysanki „Aaa, kotki dwa” kołyszą lekko chustą, bujając misia. A na koniec energicznie potrząsają chustą, podrzucają misia, budząc go.

Aaa, li, li, li,
Mały misio smacznie śpi.
Aaa, li, li, li,
Mały misio smacznie śpi.
A my misia obudzimy,
I DO GÓRY POD-RZU-CI-MY!

Środki dydaktyczne: chusta, miś

Ćwiczenia poranne – zestaw „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Tropikalny zajac – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kręgu i w rytm wyliczanki, toczą do siebie nawzajem dynię.

*Przez tropiki, przez pustynię,
toczył zajac wielką dynię.
Toczył, toczył dynię w dół,
pękła dynia mu na pół!
Pestki z niej się wysypały,
więc je zbierał przez dzień cały.
Raz, dwa, trzy! Raz, dwa, trzy!
Teraz dynię toczysz ty!*

Źródło: tradycyjna wyliczanka, autor nieznany

Środki dydaktyczne: dynia

Zjadacz dyni – zabawa ruchowa do wiersza Danuty Wawiłow.

W rytm wiersza dzieci pokazują wymieniane czynności.

Dzwoni dzwonek:

<i>Dzyń, dzyń, dzyń!</i>	(dzieci naśladują dzwonienie, nauczyciel dzwoni dzwonkiem)
<i>Idzie do nas</i>	
<i>Zjadacz Dyni!</i>	(dzieci pokazują palcami, jak idzie)
<i>Pochowajcie</i>	
<i>wszystkie dynie:</i>	(wszyscy zakrywają oczy)
<i>trzy na dachu,</i>	(pokazują 3 palce i kładą dłoń na czubku głowy)
<i>pięć w kominie,</i>	(pokazują 5 palców i pokazują gest chowania czegoś do środka)
<i>jedną w buzi,</i>	(pokazują 1 palec i pokazują na usta)
<i>w kapciu dwie,</i>	(chwyatają za 2 stopy)
<i>bo je Zjadacz</i>	
<i>zje!</i>	(łaskoczą się)

Danuta Wawiłow

Źródło: D. Wawiłow „Dzwoni dzwonek”, [w:] tejże, „Wiersze dla niegrzecznych dzieci”, Egmont Polska, Warszawa 2013, s. 16.

• **Drugi wariant zabawy** – berek.

Jedno z dzieci jest Zjadaczem dyni. Wszyscy ustawiają się w odległości od zjadacza i recytują wierszyk, na słowa: *Bo je Zjadacz zje*, Zjadacz zaczyna łapać dzieci. Ten, kto zostanie złapany, zostaje Zjadaczem dyni i zabawa zaczyna się od początku.

Środki dydaktyczne: dzwonek

Zdrowy zakątek – grupowanie okazów zgromadzonych w kąciку przyrody według różnych kryteriów. Dzieci tworzą dwa zbiory: zbiór owoców i zbiór warzyw. Rozkładają je do 2 koszy, wymieniają ich cechy, tworzą wypowiedzi. Zachęcamy dzieci do tworzenia zbiorów według wymyślonych przez nie kryteriów, np. czerwone i grube, małe i okrągłe.

Środki dydaktyczne: 2 kosze, owoce, warzywa

Dyniostwory – zabawa kreatywna, konstruowanie kompozycji przestrzennych.

Dzieci tworzą kompozycje z dyni oraz z warzyw, owoców i innych materiałów naturalnych, zgromadzonych w kąciку przyrody, oraz plastycznych. Zachęcamy dzieci do samodzielnych prób łączenia elementów, za pomocą np. sznurka, igły z nitką, wykałaczek, patyczków do szaszłyków.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Zabawy kreatywne z materiałem naturalnym można kontynuować z chętnymi dziećmi w kolejnych dniach, zostawiając dzieciom swobodę pomysłów.

Środki dydaktyczne: materiały naturalne: dynie, warzywa, owoce, materiały plastyczne: kolorowy papier, krepina, igła z nitką, sznurek, wykałaczki, patyki do szaszłyków itp.

Zajęcia muzyczne – „Jesienna polka” (opis na s. 144).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Projekt „Zdrowy przedszkolak” – burza mózgów, tworzenie planszy o zdrowiu – podsumowanie.

- Nauczyciel przygotowuje karty z pytaniami, nawiązującymi do działań z całego tygodnia.

Przykłady:

- Czym jest zdrowie?
- Kim był zaproszony gość?
- Co to jest witamina?
- Co robić, żeby być zdrowym?

Chętne dzieci losują pytania. Nauczyciel czyta, dzieci odpowiadają.

- Nauczyciel dzieli dzieci na kilka zespołów. Każda grupa dostaje duży arkusz papieru pakowego z narysowaną sylwetką przedszkolaka. Zadaniem dzieci jest wypełnienie sylwetki wszystkim, co kojarzy się ze zdrowiem, zdrowym odżywianiem.

Środki dydaktyczne: papier pakowy, farby, kredki, pędzle, klej, krepina

Podskocz, tupnij, kłaśnij – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po ogrodzie. Kiedy nauczyciel krzykni: *kucnij!*, kucają, *podskocz!*, podskakują, *kłaśnij!*, klaszczą. Nauczyciel wypowiada polecenia z różną częstotliwością, czasem bardzo szybko, jedno po drugim.

W OGRODZIE

Olimpiada przedszkolaka – zawody sportowe.

Nauczyciel dzieli dzieci na drużyny. Przygotowuje kilka aktywności, drużyny wymyślają sobie nazwy i emblematy, drużyny współzawodniczą. Na koniec wszyscy dostają medale i dyplomy. Przykładowe konkurencje: przeciąganie liny, rzut woreczkiem do kosza, przejście po równoważni, slalom między piłkami/drzewami.

Warto przygotować nagrody i wyróżnić zawodników wzorowo się zachowujących – nagroda fair play (uczciwa gra).

Środki dydaktyczne: sprzęt dostępny w przedszkolu, w zależności od konkurencji, np. lina, woreczki gimnastyczne, kosze, skakanki, piłki

Zabawy swobodne.

Zajęcia muzyczne 7. Jesienna polka

Polka na zdrowie – aktywne słuchanie muzyki.

Utwór ma budowę: A (a a1 b) B A1(a a1 b b1) i jest poprzedzony krótkim wstępem. Dzieci siedzą przed nauczycielem i naśladują ruchy jego rąk. Najpierw słuchają wstępu. Następnie postępują według opisu:

– część A

Temat a – dzieci „rysują” kropki palcami wskazującymi w powietrzu, na wysokości twarzy, w pulsie ćwierćnotowym. Powtórzenie tematu a1 – jw.

Temat b – kręcą rękami „młynki”.

– część B – klaszczą cztery razy rytm: dwie ósemki, ćwierćnuta, a następnie ten sam rytm klepią cztery razy o uda. Ten schemat powtarza się.

– część A1

Temat a – dzieci „rysują” kropki palcami wskazującymi w powietrzu, na wysokości twarzy, w pulsie ćwierćnotowym. Powtórzenie tematu a1 – jw.

Temat b – dzieci kręcą „młynki”.

Powtórzenie tematu b1 – dzieci kręcą „młynki” ze zmianą kierunku, a na ostatnim dźwięku jeden raz klepią o uda.

Nauczyciel omawia z dziećmi nastrój i budowę utworu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 14 „Polka”

Jesienna polka – zabawa taneczna (układ ruchowy).

Nauczyciel proponuje zabawę taneczną i wykonanie układu ruchowego do poznanej muzyki według opisu:

Wstęp – dzieci dobierają się w pary i ustawiają się para za parą w kręgu, podają sobie obie ręce i rozkładają je na boki (tworzą „łódeczki”), a następnie podczas:

– części A

Temat a – dzieci cwałują w prawą stronę w rytmie.

Powtórzenie tematu a1 – zmiana kierunku ruchu.

Temat b – dzieci w parach podskakują w koło z nogi na nogę.

– części B

Dzieci zatrzymują się, odwracają przodem do siebie i kładą ręce na biodrach.

W rytmie: dwie ósemki, ćwierćnuta – trzema krokami odchodzą od siebie, a następnie klaszczą w tym samym rytmie. Potem trzema krokami podchodzą do siebie i w tym samym rytmie klepią w dłonie partnerki lub partnera. Taki schemat ruchowy powtarza się cztery razy.

– część A1

Temat a a1 – dzieci cwałują w prawą stronę w rytmie polki.

Temat b b1 – dzieci tworzą małe kółka i podskakują z nogi na nogę, zmieniając kierunek.

Na ostatnim dźwięku puszcza ręce i wyskakują z rękami w górę z okrzykiem: *Hej!*

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 14 „Polka”

piosenka

Pani Jesień – utrwalenie piosenki, powtórzenie zabawy ruchowej przy piosence.

Do przeprowadzenia zabawy będzie potrzebny słomkowy kapelusz ozdobiony kolorowymi liśćmi i jarzębiną. Dzieci tworzą koło związane. Nauczyciel wybiera jedno dziecko do roli Jesieni i wręcza mu jesienny kapelusz. „Jesień” zakłada kapelusz na głowę i podczas pierwszych czterech wersów spaceruje w środku koła. W tym czasie dzieci chodzą w kole wiązanym i śpiewają piosenkę. W drugiej części zwrotki dzieci zatrzymują się i śpiewają, jednocześnie klaszcząc w pulsie ćwierćnotowym. W tym czasie „Jesień”

wybiera osobę z kręgu, a następnie podskakuje z nią w kółeczku. Pod koniec zwrotki przekazuje wybranej osobie kapelusz i zabawa trwa dalej według tych samych zasad.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Pani Jesień”, słomkowy kapelusz ozdobiony liśćmi i jarzębiną

utwór

Spadające liście – zabawa wyciszająca.

Dzieci leżą na podłodze w wygodnej pozycji, słuchają muzyki relaksacyjnej i wyobrażają sobie spadające z drzew liście.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur „Deszczowe”

KRĄG TEMATYCZNY

8. Rytm pór roku

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ruchowych i ćwiczeniach porannych
- wdrażanie do poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych i utrzymania prawidłowej pozycji ciała
- rozwijanie sprawności manualnej
- wdrażanie do stosowania chwytu pisarskiego
- rozwijanie samodzielności w zakresie czynności higienicznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- doskonalenie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć
- wdrażanie do respektowania cudzych emocji
- kształtowanie umiejętności radzenia sobie z emocjami nieprzyjemnymi
- kształtowanie umiejętności podejmowania wysiłku intelektualnego w sytuacji napięcia emocjonalnego

OBSZAR SPOŁECZNY

- wdrażanie do respektowania praw i obowiązków swoich i innych
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych
- kształtowanie umiejętności przestrzegania zasad w grach towarzyskich

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie umiejętności wypowiadania się na określony temat
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego
- rozwijanie kreatywności
- rozwijanie poczucia rytmu muzycznego
- kształtowanie umiejętności dostrzegania symetrii w otoczeniu
- kształtowanie umiejętności konstruowania gier typu ściganka i opowiadanie
- rozwijanie umiejętności dostrzegania rytmu i stałego następstwa dni i nocy, pór roku
- doskonalenie syntezy i analizy wzrokowo-słuchowej
- poznanie obrazu graficznego głoski „m” – litery „M”, „m”
- poznanie obrazu graficznego liczby „5”

Kompetencje kluczowe

1., 3., 4., 5., 6., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- pencil, crayon, book, bag, chair, table

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie przedmiotów z najbliższego otoczenia (przybory, zabawki, wyposażenie sali), śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Dzień czy noc?”

Kto zasnął? – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie wędrują po sali np. w rytm muzyki wybranej przez nauczyciela. Kiedy muzyka milknie, wszystkie zwijają się w kłębuszki na dywanie, zamykają oczy – zasypiają. Nauczyciel przykrywa wybrane dziecko kocykiem/chustą animacyjną i budzi pozostałe dzieci, wołając np. *już rano – czas się obudzić*. Zadaniem obudzonych dzieci jest ustalenie, kto ciągle jeszcze śpi.

Dzień – noc – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci, ustawione jak najdalej od nauczyciela, mają za zadanie dotrzeć do niego. Poruszają się, gdy nauczyciel mówi *dzień*, zatrzymują się, kiedy mówi *noc*. Kto się pomyli, wraca na linię startu.

utwór

Ja i przestrzeń dookoła mnie – kształtowanie świadomości własnego ciała, kierunków od osi ciała.

Dzieci stoją w rozsypane, skierowane twarzą w tę samą stronę – oznaczamy strony ciała, według uznania, np. zakładając frotkę na prawą rękę – i nauczyciel prezentuje umowy – *góra/dół/lewa ręka/prawa ręka* – *Co mamy na górze naszego ciała? Na dole?*

Podnosimy prawą rękę (nauczyciel podpowiada zgodnie z oznaczeniem), podnosimy lewą rękę/ prawą rękę kładziemy na .../lewą rękę kładziemy na.../podnosimy prawą nogę.../lewą nogę.../ustawiamy się tak, żeby po prawej stronie mieć okna... / żeby po lewej stronie mieć wejście do sali... itp.

Środki dydaktyczne: dowolna muzyka, np. CD3 Utwory nr 23 „Taniec pastuszków”, kocyk/chusta animacyjna, frotki

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne globusy, lampy, latarki, kalendarze, domino, kostki do gry oraz lusterka – dla każdego dziecka. Jeśli nie ma tych przedmiotów w zasobach placówki, warto poprosić rodziców o wsparcie i zaopatrzenie w nie dzieci.

Temat 8.1. To chyba przez księżyc

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Dzień – noc – dostrzeganie i kontynuowanie rytmów 2-, 3-elementowych, przekładanie konstruowanych rytmów na inne reprezentacje • Wyprawka – „Rytm dnia i nocy” – konstruowanie zabawki • Ćwiczenia poranne – zestaw „Dzień czy noc?”	– układa rytmy IV.12 – wyraża swoje rozumienie świata za pomocą komunikatów werbalnych i niewerbalnych IV.1, IV.2 – rozwija sprawność manualną I.9 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5
II.	• Czy księżyc zawsze wygląda tak samo? – słuchanie i omawianie tekstu W. Widłaka „Księżyc”, rozmowa kierowana • Czy Słońce śpi? – rozmowa kierowana, zabawa badawcza, praca w małych zespołach	– opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – odpowiada na pytania IV.5 – odróżnia elementy fikcji od rzeczywistości IV.3 – podejmuje samodzielną aktywność poznawczą – obserwacja doświadczenia IV.20

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Dzień i noc – rytmy – zabawa naśladowcza Karty aktywności – dzień i noc, dobieranie obrazków z czynnościami charakterystycznymi dla danej pory doby Zajęcia muzyczne – „Zabawy z wiatrem i deszczem”, nauka piosenki	– posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych IV.18 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – układa i opowiada historyjkę obrazkową, ustala kolejność zdarzeń IV.5 – jest wrażliwe na budowę utworu i barwę dźwięku IV.7 – wyraża emocje podczas działań muzyczno-ruchowych IV.7 – ilustruje wiersz dźwiękiem za pomocą instrumentów IV.7
III.	Rób tak jak ja – zabawa naśladowcza Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, oglądanie kalendarzy, nazwy dni tygodnia, nazywanie czynności i planowanie aktywności, czytanie i rysowanie symboli oznaczających zajęcia/czynności W ogrodzie: Gdzie jest ... – dyktando ruchowe. Rytmiczne kompozycje – układanie rytmów z materiału naturalnego, zabawa z lusterkiem	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – posługuje się nazwami dni tygodnia IV.16 – określa kierunki i ustala położenie w stosunku do własnej osoby IV.14 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – przelicza elementy zbiorów IV.15 – podejmuje samodzielną aktywność poznawczą – zagospodarowuje przestrzeń swoimi pomysłami konstrukcyjnymi IV.19

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Dzień – noc – dostrzeganie i kontynuowanie rytmów dwu-, trzejelementowych.

- Nauczyciel rozdaje dzieciom kartoniki z symbolami księżyca i słońca, mówiąc jednocześnie: *dzień* – wręcza słońce oraz *noc* – wręcza księżyc. Gestem sugeruje, żeby dzieci włączyły się w recytację rytmu.

Nauczyciel pyta: *Czy to się kiedyś skończy? Jak możemy pokazać, że po dniu zawsze będzie noc, po nocy dzień, spróbujcie to pokazać.* Zachęca dzieci do prób, do stworzenia wspólnej odpowiedzi – dąży do tego, aby dzieci stworzyły koło, w którym naprzemiennie stoją dzień i noc. Jeśli liczba dzieci jest nieparzysta, nauczyciel dołącza do grupy.

- Przekładanie rytmu – nauczyciel pyta: *W jaki inny sposób można pokazać dzień i noc – bez obrazków?* Nauczyciel zachęca dzieci do poddawania pomysłów, np. dzień – stoję, noc – kucam. Trafne pomysły realizujemy, mniej trafne korygujemy i także realizujemy.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Konstruowanie rytmów – chętne dzieci, siedząc w kole, samodzielnie tworzą rytmny z kolorowych klocków/kartoników/kształtów, np. żółty (koło) – dzień, niebieski (kwadrat) – noc – najlepiej po kole, w sposób podkreślający, że to niekończący się rytm.
Lub śniadanie – klaszczę, obiad – tupię, kolacja – podskok.

Środki dydaktyczne: kartoniki z symbolami księżyca i słońca, kolorowe klocki/kartoniki/kształty
Wyprawka – konstruowanie zabawki.

Przygotowanie pomocy do zajęć zgodnie z instrukcją. Zabawka przyda się w kolejnych dniach.

Środki dydaktyczne: W „Rytm dnia i nocy”, pinezka, korek

Ćwiczenia poranne – zestaw „Dzień czy noc?”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Czy księżyc zawsze wygląda tak samo? – słuchanie i omawianie tekstu czytanego przez nauczyciela, rozmowa kierowana, rozwijanie myślenia krytycznego.

Księżyc

Pies Pypecь czuł niepokój. Właściwie nie miał żadnego szczególnego powodu. Wszystko wyglądało jak najlepiej. Za oknem było białe i mroźnie, ale w domu – jak zwykle kolorowo i ciepło. Siedzieli sobie z kaczką Katastrofą na fotelu i oglądali grubą książkę z bajkami. Trochę droczyli się przy tym z muchą Bzyk-Bzyk, która ciągle chciała, żeby szybciej przerzucali kartki. Ale nie za bardzo, więc to nie mógł być żaden powód do niepokoju. A jednak... Pypecь wiercił się na poduszce. Co mogło się dziać?

Katastrofa w końcu przewróciła stronę. Na następnym obrazku patrzył na nich z koguta wąsaty pan w długim płaszczu i wysokich butach.

– Pan Twardowski! – powiedziała Katastrofa. – Na księżycu!

– Bzyk-bzyk! – zabzyczała mucha Bzyk-Bzyk i usiadła obok namalowanego Pana Twardowskiego.

Była to chyba najszybsza podróż na księżyc, jaką Pypecь mógł sobie wyobrazić. Pokiwał głową. To tylko bajka. Pan Twardowski poleciał na księżyc na kogucie.

Po pierwsze, koguty są małe. Po drugie, nie latają. Po trzecie, nawet gdyby latały, to nie doleciałyby do księżyca, bo to za daleko. No, ale gdyby w bajkach działały się tylko takie rzeczy, które są możliwe naprawdę, to co by to były za bajki!

Katastrofa przewróciła kartkę.

– Bzyk-bzyk – zabzyczała Bzyk-Bzyk i odleciała na chwilę od książki. Chyba się trochę wystraszyła wilka, który rozmawiał z Czerwonym Kapturkiem.

Krążyła chwilę po pokoju, a potem usiadła na szybie. Pypecь spojrzał na nią, zsunął się z fotela i poczłapał w stronę okna. Sam nie wiedział dlaczego. Wdrapał się na parapet, spojrzał i... zamarł. Z ciemnogrzanatowego nieba patrzył na niego błyszczący i okrągły księżyc. Świecił jak latarnia, a od jego blasku śnieg przed domem migotał mnóstwem białych iskerek.

Pypecь poczuł coś dziwnego. Nagle zapragnął być jak Pan Twardowski albo Piotruś Pan, albo nawet Bzyk-Bzyk. Unieść się w górę i polecieć – gdzieś daleko, ponad roziskrzonymi zaśnierzonymi ulicami, domami, lasami i polami – prosto w ten białosrebrny talerz, świecący na niego z góry. Chciał o tym przynajmniej

komuś powiedzieć, ale nie wiedział jak. Brakowało słów. Po prostu czuł to wszystko gdzieś w środku. Musiał to jakoś z siebie wypuścić. Zadarł nos w stronę dalekiego księżycza za szybą i...

– Auuuuuuuuu! – rozległo się nagle w całym domu.

– Co, co, co, co to? – podskoczyła na fotelu Katastrofa, aż jej książka wypadła.

Pokręciła głową ze zdumienia. – Pypeć, przestań! Ale mnie wystraszyłeś! Myślałam, że to ten wilk ożył. Co ci się stało?

Drzwi się otworzyły i do pokoju wpadł Pan Kuleczka.

– Co się stało? – zapytał prawie tak samo jak Katastrofa.

Zza zastony wyleciała Bzyk-Bzyk i teraz wszyscy wpatrywali się pytająco w Pypcia, który dalej siedział na parapecie. Tyle że spuścił oczy i chyba się nawet zaczerwienił.

– No... – zaczął. – Sam nie wiem. To chyba przez ten księżyc.

Pan Kuleczka odetchnął, pokiwał głową i się uśmiechnął.

– Aaaa – powiedział ze zrozumieniem. – Wszystko jasne. To się nazywa zew krwi.

– Jaki znowu ziew krwi! – rozłościła się Katastrofa. – Pypeć wcale nie ziewał!

I na szczęście nie było żadnej krwi.

Pan Kuleczka próbował coś tłumaczyć, ale w końcu pokręcił głową, wziął Katastrofę, Pypcia i Bzyk-Bzyk na ręce i zgasił światło. Najpierw zrobiło się ciemno, ale już po chwili cały pokój zalało białe światło.

– To wszystko przez księżyc – powiedział Pan Kuleczka. – Widzicie, jak jasno świeci?

Wszystko wygląda inaczej niż zwykle, a na ścianie tańczą dziwne cienie.

Złożył ręce i na ścianie rzeczywiście pojawił się jakiś tajemniczy stwór – kogut, a może wilk?

Przy księżycowym świetle bawili się w teatrzyk cieni aż do kolacji. Każdy starał się pokazać najstraszniejszego potwora. Wygrała Bzyk-Bzyk, która pokazała Strrrrasnie Dziąką Muchę.

A kiedy wieczorem Pypeć leżał już pod kołdrą, zerknął jeszcze raz przez okno.

Księżyc był już zupełnie gdzie indziej, ale dalej świecił tajemniczo, choć może trochę weselej. Więc Pypeć się uśmiechnął i bardzo, bardzo cicho zaziewał mu na dobranoc:

– Auuuuuuu...

Wojciech Widłak

Źródło: W. Widłak, „Księżyc” [w:] Tenże, „Pan Kuleczka”, Media Rodzina, Poznań 2002, s. 40-43.

Pytania do tekstu:

- Jaką książkę oglądali Pypeć, Katastrofa i Bzyk-Bzyk?
- O kim rozmyślał Pypeć?
- Czy ktoś zna tę historię? (Może się zdarzyć, że dzieci nie będą posiadały wiedzy o Panu Twardowskim – warto wtedy krótko wspomnieć tę legendę).
- Jak czuli się Katastrofa, Pypeć i Bzyk-Bzyk podczas oglądania książki?
- Dlaczego Pypeć spojrzął w okno?
- Co tam zobaczył?
- Co zrobił?
- Dlaczego Pypeć zaczął wyc? (Przy tym pytaniu można zatrzymać się dłużej i poza podawaniem odpowiedzi bohaterów tekstu, zachęcać dzieci do wskazywania ich własnych propozycji, im więcej tym lepiej).

- „Co to jest zew krwi?” - kto miał rację - Katastrofa czy Pan Kuleczka?
- Czy księżyc zawsze wygląda tak samo?

Nauczyciel odwołuje się do wiedzy i doświadczeń dzieci, po ich wysłuchaniu dokonuje podsumowania: *Pypeć patrzył na okrągły księżyc - na pełnię, ale około miesiąca później księżyc będzie wyglądał jak rogalik - powiemy, że jest wtedy nów księżyca.*

Czy Słońce śpi? - rozmowa kierowana, zabawa badawcza; praca w małych zespołach.

Nauczyciel rozpoczyna rozmowę z dziećmi: *Umówmy się, że lampa to Słońce, a globus to Ziemia. Nauczyciel wskazuje na globusie Polskę - To Polska, tutaj mieszkamy - i tę część globusa oświetla lampą. Kiedy świeci Słońce - my już jesteśmy w przedszkolu, nasi rodzice w pracy - jest dzień.*

Nauczyciel pyta: *Jak myślicie, jaka pora jest tam, gdzie nie ma teraz Słońca? Tam gdzie nie pada światło?* Nauczyciel tak kieruje rozmową, aby pojawiły się odpowiedzi: *Tam jest noc, dzieci, które tam mieszkają i ich rodzice pewnie śpią.*

Nauczyciel prosi, aby dzieci wymieniali czynności wykonywane w określonej porze dnia, np. *rano: budzę się, myję się, jem śniadanie, a ty?*

- **Zabawa badacza** - nauczyciel dzieli dzieci na zespoły. Każdy zespół pracuje przy swoim stanowisku - wyznaczonym miejscu, mając do dyspozycji lampę (latarkę) i globus. Nauczyciel prosi, aby jedno z dzieci powoli kręciło globusem, pozostałe mają za zadanie obserwować, która część globusa jest oświetlona, a która ciemna. Dzieci zmieniają się rolami - pracujemy, aż każde z nich będzie w obu rolach.

Środki dydaktyczne: globusy, lampy/latarki

Dzień i noc - rytmy - zabawa naśladowcza.

Ranek - południe - wieczór - noc: dzieci obserwują trzykrotne powtórzenie rytmu ruchowego przez nauczyciela - nauczyciel wykonywane gesty łączy z porą doby - np. ranek - klaszcze, południe - uderza o uda, wieczór - tupie, noc - podskakuje. Po trzykrotnym powtórzeniu rytmu przez nauczyciela, dzieci dołączają do sekwencji.

INDYWIDUALIZACJA - zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci proponują swoją wersję sekwencji pozostałym uczestnikom zabawy.

Karty aktywności - dobieranie obrazków z czynnościami charakterystycznymi dla danej pory doby.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 48-49

Zajęcia muzyczne - „Zabawy z wiatrem i deszczem” (opis na s. 167).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Rób tak - zabawa naśladowcza.

Dzieci i nauczyciel stoją w kole. Nauczyciel, mówiąc: *Rób tak*, prezentuje określony ruch, np. wędruje w miejscu, podnosząc wysoko kolana. Dzieci naśladują ruch do momentu kolejnej komendy *Rób tak!* Nauczyciel zmienia ruch, np. skaczemy w miejscu obunóż. Kolejne zmiany ruchu poprzedzone są komendą.

INDYWIDUALIZACJA - zajęcia rozszerzające

Warto po kilku powtórzeniach zaproponować, aby wskazane/chętne dziecko przejął rolę prowadzącego i proponowało aktywność.

Karty aktywności - tydzień Marysi i mój - nazwy dni tygodnia, nazywanie czynności i planowanie aktywności, czytanie i rysowanie symboli oznaczających zajęcia/czynności.

Dzieci oglądają przyniesione kalendarze, dzielą się spostrzeżeniami dotyczącymi ich zawartości. Nauczyciel zadaje pytania o cechy wspólne kalendarzy: *W czym kalendarzu są nazwy miesięcy? Ile ich jest? W czym kalendarzu są nazwy dni?* itd.

Następnie razem z dziećmi omawiamy kolejne dni z życia Marysi – bohaterki ćwiczenia. Nauczyciel nazywa dni – ale formułując komunikaty/pytania dodaje: *Poniedziałek – to w kalendarzu Marysi dzień zielony. Czwartek – w kalendarzu Marysi dzień pomarańczowy itp.* Używamy terminów: *dziś, wczoraj, jutro*. W kolejnych dniach wypełniamy tabele, pracując w małych zespołach.

Środki dydaktyczne: kalendarze, KA1 s. 50, kredki

W OGRODZIE

Gdzie jest ... – dyktando ruchowe.

Dzieci stoją w rozсыpce, skierowane w jedną stronę, mają oznaczoną, wszystkie tę samą, stronę. Nauczyciel dyktuje, ile kroków i w którą stronę dzieci mają się przemieścić, aby ostatecznie dotrzeć do wybranego przez nauczyciela celu, np. 5 kroków do przodu, dwa w lewo, 1 do przodu, 3 w prawo.

Rytmiczne kompozycje – układanie rytmów/mozaik z materiału naturalnego – zabawa z lusterkiem.

Każde z dzieci ma do dyspozycji lusterko – optymalne ma kształt prostokąta i nie posiada ramki – dzieci układają wzory/sekwencje według własnych pomysłów z materiału naturalnego zebranego w ogrodzie. Przykładają lusterko z różnych stron pracy, sprawdzają, co widzą w lusterku.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci odtwarzają widok z lusterka z zebranych materiałów.

Środki dydaktyczne: lusterka, materiał naturalny zebrany w ogrodzie

Temat 8.2. Pewnego dnia...

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Masuję, gdzie kłuję? – zabawa sensoryczna, ćwiczenie orientacji w schemacie ciała Mój plan na dziś – rozmowa Ćwiczenia poranne – zestaw „Dzień czy noc?”	– obdarza uwagę inne dzieci oraz dorosłych III.8 – komunikuje się, wykorzystując komunikaty pozawerbalne III.9 – wyraża swoje oczekiwania społeczne, respektuje oczekiwania wyrażone wobec niego III.9 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5
II.	Malinowy motyl – ćwiczenia analizy słuchowej	– rozróżnia głoski na początku wyrazu w dobranych pod względem fonetycznym słowach IV.2 – wykonuje własne eksperymenty językowe, tworzy żarty językowe, podaje słowa rozpoczynające się głoską „m” IV.6

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Do czego to podobne! – poznanie liter „m”, „M” • Maszyna do pisania – zabawa w parach, zapamiętywanie kształtu liter „m”, „M” • Karty aktywności – ćwiczenie spostrzegawczości, zabawy z literami „m”, „M”, rymowanka, nazywanie obrazków, wyszukiwanie i zaznaczanie liter w podpisach, rysowanie obrazków po śladzie i kolorowanie • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– rozpoznaje litery, którymi jest zainteresowane podczas zabawy IV.4 – obdarza uwagę inne dzieci oraz dorosłych III.8 – wyraża swoje oczekiwania społeczne, respektuje oczekiwania wyrażone wobec niego III.9 – prawidłowo trzyma kredkę – rozpoznaje litery „M”, „m” IV.4 – doskonali spostrzeganie I.9 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	• Lustro – zabawa naśladowcza w parach • Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, kontynuacja; praca w małych zespołach • W ogrodzie: Detektyw – dyktando ruchowe	– komunikuje się, wykorzystując komunikaty pozawerbalne III.9 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – posługuje się przyborami stosując chwyt pisarski I.7 – określa kierunki i ustala położenie w stosunku do własnej osoby IV.14 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Masuję, gdzie kłuję? – zabawa sensoryczna, ćwiczenie orientacji w schemacie ciała.

Dzieci mają oznaczoną, np. poprzez założenie odbłasku czy frotki, ustaloną z grupą stronę – lewą bądź prawą. Dzieci pracują w parach – jedna osoba siedzi za drugą, głaszcząc ją po plecach, wypowiadając jednocześnie rymowankę: *Masuję, masuję, gdzie Cię ukłuje?* Na zakończenie rymowanki delikatnie kłuje palcem wskazującym górę pleców (blisko szyi) bądź dół pleców (blisko pasa). Zadaniem osoby ukłutej jest określenie, która część jej pleców została ukłuta: góra czy dół. zmiana ról.

Środki dydaktyczne: odbłaski lub frotki

Mój plan na dziś – rozmowa.

Nauczyciel opowiada o swoim dniu – co już dzisiaj zrobił, co jeszcze będzie robił. Używa pojęć: *rano, południe, popołudnie, wieczór, noc*. Dzieci w parach, w oparciu o pomoc „Rytm dnia i nocy”, rozmawiają o tym, co już się wydarzyło dzisiaj w ich życiu, co będą robiły później. Starają się używać pojęć: *rano, południe, popołudnie, wieczór, noc*.

Środki dydaktyczne: zabawka z Wyprawki „Rytm dnia i nocy”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Malinowy motyl – ćwiczenia analizy słuchowej.

Wskazywanie słów rozpoczynających się głoską „m”, ćwiczenia prowadzące do zapamiętania kształtu liter „m”, „M”. Dzieci siedzą w kole, przed nimi rozłożone kartoniki z obrazkami obiektów, których nazwy rozpoczynają się głoską „m”, ale także innymi głoskami. Kartoniki układamy ilustracją do dołu – kolejne dzieci odkrywają kartoniki. Punkt zdobywa osoba/drużyna (do decyzji nauczyciela – czy dzieci pracują indywidualnie, czy w małych zespołach), jeśli prawidłowo wskaże pierwszą głoskę i jest to obrazek z obiektem, którego nazwa rozpoczyna się głoską „m”.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

• **Zadanie wyzwanie** – poszukiwanie odpowiedzi na pytanie *Jaki jest motyl?* Dziecko wypowiada frazę *Motyl jest...* Należy wstawić słowo określające motyla, ale rozpoczynające się głoską „m”, np. *Motyl jest malinowy, motyl jest mały, motyl jest makabryczny, motyl jest małomówny, motyl jest myślący*. UWAGA! mogą pojawiać się słowa właśnie stworzone przez dzieci. Należy zachęcać do tworzenia słów, także neologizmów!

• **Czytanie globalne** – pracujemy z ilustracjami obiektów, których nazwy rozpoczynają się głoską „m” i są podpisane.

Środki dydaktyczne: kartoniki z obrazkami obiektów, których nazwy rozpoczynają się głoską „m” oraz innymi głoskami

Do czego to podobne! – poznanie liter „m”, „M”.

Nauczyciel prezentuje kształt liter „M”, „m” i pyta: *Do czego twoim zdaniem jest podobne „M”?*

Do czego twoim zdaniem jest podobne „m”?

Następnie dzieci odtwarzają kształt liter „M”, „m”, układając je z fasolek na tacach.

Środki dydaktyczne: fasola, tacki

Maszyna do pisania – zabawa w parach.

Dzieci siedzą w parach, jedno za drugim. Ważne, aby miały po obu stronach bezpieczne do upadania miejsce. Dziecko z przodu jest maszyną do pisania, dziecko z tyłu – pisarzem. Pisarz wkłada kartkę w maszynę – delikatnie kręci uszami swojego partnera. Kiedy papier jest wkręcony – wygładza kartkę – gładzi delikatnie plecy partnera z góry na dół, następnie pisze palcem wskazującym „M”. Kartka się skończyła! Pisarz przesuwając wałek maszyny – trzymając za ramiona, delikatnie przewraca maszynę/partnera na bok lewy. Następnie powtarzamy sekwencję dla „m” – przewrót w drugą stronę.

Karty aktywności – ćwiczenie spostrzegawczości, zabawy z literami „m”, „M”, rymowanka, nazywanie obrazków, wyszukiwanie i zaznaczanie liter w podpisach, rysowanie palcem nad kształtem rysunków – stojąc przy stole, rysowanie palcem obrazków po śladzie i kolorowanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 51, 70 – Zabawy z literami, kredki, ołówki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 213).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Lustro – zabawa naśladowcza w parach.

Dzieci stoją twarzami do siebie, jedno wykonuje gesty – zadaniem drugiego, czyli lustra, jest jak najbardziej precyzyjne odtworzenie tych gestów. Na sygnał nauczyciela następuje zmiana ról.

Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, nazwy dni tygodnia, nazywanie czynności i planowanie aktywności, czytanie i rysowanie symboli oznaczających zajęcia/czynności – kontynuacja.

Praca w małych zespołach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 50, kredki

Detektyw – dyktando ruchowe.

Zadaniem dzieci jest odnalezienie przedmiotów ukrytych wcześniej przez nauczyciela. Dzieci w rozsypane, twarzą skierowane w tę samą stronę, z oznaczoną wybraną, tą samą stroną ciała (np. frotka na rękę) – wędrują zgodnie z instrukcją, np. 2 kroki do przodu, 3 w lewo, 4 do przodu, 1 w prawo.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Program „Droga do piaskownicy” – dyktando ruchowe.

Zadanie polega na doprowadzeniu robota – w tej roli chętne dziecko – wybraną trasą, np. od ławki do piaskownicy. Zabawa jest podobna do zabawy „detektyw”. Ma nieco wyższy poziom trudności. Ustalamy hasła, np. krok – zawsze oznacza krok do przodu; *obróć w lewo/ w prawo* – oznacza obrót o 90 stopni w odpowiednim kierunku.

Pojawiają się również hasła rozpoczęcia kodu: *Start* i jego zakończenia *Stop*. Dziecko odgrywa rolę robota. Sprzęty i drzewa w ogrodzie przedszkolnym to przeszkody do ominięcia. Dorosły, a w kolejnych powtórzeniach chętne dzieci z grupy, tworzą instrukcje poruszania się robota. Przykładowe hasła: *Start* – robot ustawia się na umówionym miejscu, na początku ścieżki ruchu, np. przy ławce. *Krok 3, Obrót w prawo, Krok 7, Obrót w lewo, Krok 10, Stop*.

Środki dydaktyczne: frotki

Temat 8.3. Tęsknoty drzew

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Pory roku – rozmowa kierowana, cechy charakterystyczne pór roku Karty aktywności – jesień – zima – wiosna – lato, dostrzeganie rytmu pór roku, ćwiczenia grafomotoryczne Ćwiczenia poranne – zestaw „Dzień czy noc?”	– wyraża swoje rozumienie świata za pomocą komunikatów werbalnych i niewerbalnych IV.1, IV.2 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – posługuje się kredkami z zastosowaniem odpowiednich chwytów I.7 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5
II.	Za czym tęsknią drzewa – rozmowa inspirowana wierszem M. Strzałkowskiej „Drzewa”	– obdarza uwagę inne dzieci i osoby dorosłe I.8 – wyraża swoje rozumienie świata za pomocą komunikatów werbalnych i niewerbalnych IV.1, IV.2 – recytuje wiersz IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Kolory jesieni – zabawa plastyczna inspirowana wierszem, rysowanie, kolorowanie, wycinanie • Zajęcia muzyczne – „Zabawy z wiatrem i deszczem”, utrwalenie piosenki	– posługuje się kredkami, nożyczkami stosując odpowiednie chwyt I.7 – wykonuje eksperymenty graficzne, tworzy proste znaki, nadaje im znaczenie IV.8 – przelicza elementy zbiorów, używa liczebników głównych, eksperymentuje z tworzeniem kolejnych liczb IV.15 – jest wrażliwe na budowę utworu i barwę dźwięku IV.7 – wyraża emocje podczas działań muzyczno-ruchowych IV.7 – ilustruje wiersz dźwiękiem za pomocą instrumentów IV.7
III.	• Drzewa – zabawa ruchowa z wierszem, nauka wiersza na pamięć • Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, kontynuacja, praca w małych zespołach • W ogrodzie: Lustreczko, powiedz przecie, co ciekawe jest na świecie! – zabawa badawcza z lusterkami i liśćmi. Kora – zabawa sensoryczna, kolorowanie/odbijanie faktury kory	– recytuje wiersz IV.5 – wykonuje eksperymenty językowe, nadaje znaczenie czynnościom, nazywa je IV.6 – eksperymentuje rytmem, głosem, dźwiękiem i ruchem IV.7 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – rozpoznaje i nazywa emocje, szanuje emocje swoje i innych II.1, II.2 – podejmuje samodzielną aktywność badawczą IV.19 – posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych IV.18 – wyraża swoje rozumienie świata za pomocą impresji plastycznych oraz materiału naturalnego IV.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Pory roku – rozmowa kierowana.

Pytania nauczyciela:

- Jaką mamy teraz porę roku?
- Jakie jeszcze znacie pory roku?
- Jaki jest porządek pór roku?
- Po czym poznajemy lato/jesień/zimę/wiosnę?

Kierujemy dziecięcą uwagę na plansze pomocnicze/zdjęcia/ilustracje/obrazy. Warto wykorzystać ilustracje z kalendarzy.

Środki dydaktyczne: plansze/zdjęcia/ilustracje/obrazy przedstawiające pory roku

Karty aktywności – jesień – zima – wiosna – lato, dostrzeganie rytmu pór roku.

Dzieci analizują ilustrację, podają skojarzenia z poszczególnymi porami roku, przyporządkowują symbole, wykonują ćwiczenia grafomotoryczne: rysowanie palcem nad kształtem rysunków, stojąc przy stole; rysowanie palcem po śladzie kształtów, stojąc; rysowanie palcem po śladzie, siedząc; rysowanie kredką, kolorowanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 52, kredki

Gimnastyka poranna – zestaw „Dzień czy noc?”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Za czym tęsknią drzewa – rozmowa inspirowana wierszem M. Strzałkowskiej „Drzewa”.

Pytania do tekstu, które warto zadać przed przeczytaniem dzieciom tekstu:

- Co to jest tęsknota?
- Co to znaczy tęsknić?
- Kto tęskni?
- Dlaczego tęskni?
- Zdarzyło ci się tęsknić?
- Za czym/za kim?
- Czy przyjemnie jest tęsknić?
- Czy tęsknota jest przyjemna?

Drzewa

Zatęskniły w lesie drzewa za jesienią...

– Chcemy całe błyszczeć złotem i czerwienią...

*W piękne szaty się przyodziewać jak królowe,
niech kłaniają nam się chmury granatowe...*

*A gdy senne już będziemy i zmęczone,
niechaj jesień nas otuli mgły welonem...*

*A gdy wiatr ostatni liść nam strąci z głowy,
pomalutku zapadniemy w sen zimowy...*

Małgorzata Strzałkowska

Źródło: M. Strzałkowska „Drzewa” [w:] Tejże, „Zielony, żółty, rudy, brązowy”, Media Rodzina, Poznań 2003, s. 26.

Pytania do tekstu, które warto zadać po przeczytaniu dzieciom tekstu:

- O kim opowiada ten wiersz/czyją historię opowiada?
- Co czują drzewa? Za czym tęsknią?
- Kiedy tęsknią?
- Kiedy mówią o swojej tęsknocie?
- Na jaką porę roku czekają?
- Czy jesień cały czas będzie miała te wszystkie piękne kolory?
- Jakie kolory ma początek jesieni, jakie koniec?

Kolory jesieni – zabawa plastyczna inspirowana wierszem.

Białe kartki A4 są przymocowane taśmą malarską do stolików, dzieci stoją przy stolikach. Nauczyciel odczytuje ponownie tekst wiersza, zadaniem dzieci jest wybranie kredek w kolorach występujących w tekście i/lub kojarzących się z tekstem. Nauczyciel po raz kolejny, powoli czyta wiersz, dzieci,

śluchając, rysują koła. Kiedy nauczyciel przerywa czytanie/recytację, dzieci zamieniają się miejscami, np. o jedno miejsce zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Nauczyciel kontynuuje czytanie/recytację, dzieci rysują koła – kontynuujemy pracę w ten sposób, dopóki kartki nie zostaną pokryte kołami.

- **Ile mam kół** – dzieci wracają na swoje początkowe miejsce i liczą koła – ile mam kół w kolorze czerwonym, ile w zielonym, ile w granatowym, ile w złotym itd. Nauczyciel wymienia wszystkie kolory, które znalazły się na dziecięcych pracach.

utwór

- **Kolorowanie kół ze zmianą kolorów** – dzieci kolorują koła, przy czym wypełnienie ma inny kolor niż kontur, np.: jeśli kontur koła jest zielony – dziecko powinno go pokolorować na kolor inny niż zielony – może być czerwony, żółty, pomarańczowy. Dbamy jedynie, aby dzieci używały tylko kolorów występujących w tekście wiersza – tę część pracy warto wykonywać przy muzyce, np. CD3 Utwory nr 32 „Le basque”.
- **Wycinanie kół i ich porządkowanie wg kolorów** – decyzję o przyporządkowaniu do zbioru podejmują dzieci, warto prosić o uzasadnienie. Koła będą potrzebne w następnych dniach.

UWAGA! w zadaniu nie chodzi o rysowanie, a następnie wycinanie idealnych kół – chodzi o to, aby rysowane i wycinane elementy przypominały owal, żeby dziecko „zamknęło kształt”; dla ostatecznego efektu pracy istotne są zmiany kolorów kredek przy kolorowaniu i radość z pięknego efektu. Koła wykorzystamy na jutrzejszych zajęciach.

Środki dydaktyczne: kredki w kolorach występujących w tekście, kartki, taśma malarska, CD3 Utwory nr 32 „Le basque”, nożyczki

Zajęcia muzyczne – „Zabawy z wiatrem i deszczem” (opis na s. 167).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Drzewa – zabawa ruchowa z wierszem.

Nauka wiersza M. Strzałkowskiej na pamięć. Nauczyciel czyta/recytuje wiersz, prosi dzieci o zilustrowanie ruchem danego fragmentu według własnych pomysłów, skojarzeń. Nauczyciel w porozumieniu z dziećmi – korzystając z ich pomysłów bądź narzucając swoje, powtarza wiersz, ilustrując kolejne fragmenty ruchem, zaprasza dzieci do powtarzania gestów i tekstu razem z nim – w ten sposób wspólnie tworzymy ruchową ilustrację wiersza. Dzieci chętnie będą powtarzały wielokrotnie razem z nauczycielem, pokazywały gestami treść – przy kolejnych powtórzeniach warto wprowadzać modyfikację, np. mówić ciszej, głośniejsze, być lasem wesołym, smutnym, poważnym, złym, dobrym.

Karty aktywności – tydzień Marysi i mój – nazwy dni tygodnia, nazywanie czynności i planowanie aktywności, czytanie i rysowanie symboli oznaczających zajęcia/czynności – kontynuacja; praca w małych zespołach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 50, kredki

W OGRODZIE

Lustereczko, powiedz przecie, co ciekawe jest na świecie! – zabawa badawcza z lusterkami i liśćmi znajdowanymi na trawie, ziemi. Dzieci sprawdzają, czy można ułożyć lusterko na liściu tak, aby było w nim widać cały liść (czyli poszukują symetrii).

Środki dydaktyczne: lusterka, liście

Kora – zabawa sensoryczna, kolorowanie/odbijanie faktury kory.

Głaszczemy pień drzewa prawą dłonią, lewą dłonią, przytulamy się do drzewa, słuchamy prawym i lewym uchem, czy drzewo mówi. Kładziemy kartkę na pień drzewa, długą krawędzią kredki kolorujemy papier – powinien powstać wzór kory. Powstałe „odbitki” wykorzystamy na zajęciach następnego dnia.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki pastelowe

Temat 8.4. Co się kryje w lustrze?

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Zatęskniły drzewa – ćwiczenia utrwalające znajomość tekstu wiersza • Królowe – cięcie papieru nożyczkami, konstruowanie sylwet drzew z przygotowanych wcześniej odbitek kory i kolorowych kół • Gimnastyka poranna – zestaw „Dzień czy noc?”	– recytuje wiersz IV.5 – nadaje znaczenie czynnościom, uważnie słucha, nadaje znaczenie swoim doświadczeniom IV.6 – rozpoznaje i nazywa emocje, szanuje emocje swoje i innych II.1, II.2 – rozcina papier nożyczkami I.7 – zagospodarowuje przestrzeń, nadając znaczenie umieszczonym w niej przedmiotom, określa ich położenie IV.11 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – wykonuje ćwiczenia kształtujące nawyk utrzymania prawidłowej postawy ciała I.8
II.	• Ile mamy – liczenie w szerokim zakresie, tworzenie zbiorów, przeliczanie elementów zbiorów • Kto najdłużej potrafi stać na prawej nodze? – zabawy ruchowe ze współzawodnictwem, przeliczanie w czasie zabawy • O ile więcej – tworzenie zbiorów, poczynawszy od jednoelementowego, po pięcioelementowy; zapamiętywanie kształtu cyfr od 1 do 5 • Lustreczko, powiedz przecie – obserwacja zjawiska symetrii, przeliczanie elementów ułożonych i odbitych, poszukiwanie osi symetrii	– przelicza elementy zbiorów IV.15 – posługuje się liczebnikami głównymi IV.15 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – wykonuje ćwiczenia kształtujące nawyk utrzymania prawidłowej postawy ciała I.8 – rozpoznaje cyfry od 1 do 5, IV.15, IV.9 – eksperymentuje z tworzeniem kolejnych liczb IV.15 – podejmuje samodzielną aktywność poznawczą IV.19 – przelicza elementy zbiorów IV.15 – posługuje się liczebnikami głównymi IV.15 – dostrzega zjawisko symetrii IV.12
III.	• Karty aktywności – ćwiczenia grafomotoryczne, zabawy z liczbami, cyfra 5 • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– rozpoznaje cyfrę 5 IV.9, IV.15 – eksperymentuje z tworzeniem kolejnych liczb IV.15 – rysuje symetryczne kształty po śladzie I.7, IV.8 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Ptaki do gniazd – zabawa orientacyjno-porządkowa • Ptaki dziwaki – zabawa plastyczna, rozwijanie myślenia twórczego i kreatywności, wykorzystanie wcześniej przygotowanych elementów • Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, kontynuacja; praca w małych zespołach • W ogrodzie: Wężowe skoki – wyścig rzędów. Sekrety – mozaiki symetryczne z materiału naturalnego	– uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – panuje nad nieprzyjemną emocją II.8 – wyraża swoje rozumienie świata za pomocą impresji plastycznych IV.1 – odróżnia byty realistyczne od fikcyjnych IV.3 – wyraża ekspresję twórczą podczas czynności konstrukcyjnych IV.1 – posługuje się nazwami dni tygodnia IV.16 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – podejmuje aktywność ruchową I.8, I.9 – wykonuje własne eksperymenty graficzne, tworzy znaki, kompozycje, nadaje im znaczenie IV.8 – podejmuje samodzielną aktywność poznawczą IV.19

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zaśpiewały drzewa – recytacja wiersza z pokazywaniem.

Ćwiczenia utrwalające znajomość tekstu wiersza M. Strzałkowskiej „Drzewa” – kilkakrotne powtórzenie wiersza z wykorzystaniem gestów wprowadzonych podczas zapamiętywania tekstu, przy kolejnych powtórzeniach nauczyciel wypowiada coraz mniejszą część tekstu – wspiera dzieci jedynie gestami.

Królowe – konstruowanie sylwet drzew z przygotowanych odbitek kory i kolorowych kół.

Przygotowane w poprzednich dniach odbitki faktury kory drzew dzieci rozcinają na mniejsze kawałki, odcinając je zgodnie z wypowiedzianym rytmem, np. *ciap – ciap – ciap – ciap...*

Z powstałych elementów tworzą kompozycje: pień i gałęzie drzewa. Na drzewie, pod drzewem, obok drzewa, nad nim – bo przecież liście może porwać wiatr – umieszczają kolorowe koła symbolizujące liście. Dzieci pracują indywidualnie na kartkach A4 lub w małych zespołach – na arkuszach papieru pakowego. Drzewa przydadzą się po południu.

Środki dydaktyczne: „odbitki” kory i kolorowe koła (przygotowane wcześniej), nożyczki, kartki A4 lub arkusze papieru pakowego

Gimnastyka poranna – zestaw „Dzień czy noc?”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Ile mamy – liczenie w szerokim zakresie, przeliczanie elementów zbiorów.

- **Jadą rachmistrzowie** – przemierzamy się po sali w pociągu, zatrzymujemy się na „stacjach” i sprawdzamy, ile czego mamy. Dzieci przeliczają wskazywane przez nauczyciela obiekty: *Ile mamy stolików? Okien? Szaf? Krzesel? Tablic? Lalek? Samochodzików? Pudełek z grami? Książek?*

Liczymy chórem, głos nauczyciela może dominować – chodzi o to, aby dzieci wsłuchiwały się w rytm liczenia i go odtwarzały.

- **Ile głów ma człowiek?** Dzieci stoją w kole, nauczyciel pyta: *Ile głów ma człowiek? Ile głów mamy razem?* Przeliczamy bez względu na odpowiedzi. Nauczyciel rozpoczyna liczenie, mówiąc liczebnik kładzie dłoń na swojej głowie, dziecko wypowiadające liczebnik, także kładzie dłoń na swojej głowie. *Ile rąk ma człowiek? Ile rąk mamy razem?* Podając kolejny liczebnik, dziecko wyciąga rękę przed siebie – przeliczamy bez względu na odpowiedzi. *Ile mam palców u jednej dłoni?* – przeliczamy. Warto, aby nauczyciel, licząc swoje palce, każdy liczony palec kładł na nosie/brodzie/policzku – dzieci automatycznie będą go naśladować – chodzi o wytworzenie poczucia, który z elementów (tutaj palców) został policzony, o swego rodzaju zakotwiczenie liczenia. *Ile mam palców u drugiej ręki?* – postępujemy analogicznie. *Ile mamy palców u jednej stopy? Ile u drugiej?*

Środki dydaktyczne: liczniki, np. obiekty znajdujące się w sali

Kto najdłużej potrafi stać na prawej nodze? – zabawy ruchowe ze współzawodnictwem.

Stoimy na prawej nodze i liczymy, wymieniamy liczebniki. Kto podeprze się drugą nogą, siada, ale dalej liczy, aż do wytonienia mistrza stania na prawej nodze. *Kto najdłużej potrafi stać na lewej nodze?* Liczymy, wymieniamy liczebniki, kto podeprze się drugą nogą, siada, ale dalej liczy. *Ile razy potrafimy podskoczyć na obu nogach?* Podskakujemy i liczymy, aż do utraty sił. Liczbę i stopień trudności kolejnych zadań dostosowujemy do możliwości dzieci.

O ile więcej – tworzenie zbiorów, począwszy od jednoelementowego po pięcioelementowy.

UWAGA! Podczas tego zadania warto pracować z grupą dzieci siedzących w kole. Przed nauczycielem jest dokładnie taki sam zestaw pomocy jak przed dziećmi (warto zadbać, aby kartoniki z liczbami były duże, dobrze widoczne dla dzieci). *Weź jedną fasolkę. Pamiętasz, jak wygląda liczba 1? Połóż obok fasoli kartonik z liczbą 1.* Nauczyciel czeka chwilę, obserwuje samodzielną aktywność dziecka. Następnie zachęca dzieci do samokontroli, prezentując swój zbiór oraz odpowiedni kartonik. Następnie tworzą kolejne zbiory.

Weź 1 fasolkę, dołóż do niej jeszcze jedną fasolkę. Ile teraz masz fasolek? Policz. 2. Pamiętasz, jak wygląda liczba 2? Dobierz kartonik z taką liczbą, ile masz fasolek. Spójrz – nauczyciel pokazuje 2. Weź 2 fasolki, dołóż do nich jeszcze jedną fasolkę. Ile masz teraz fasolek? Policz. 3. Pamiętasz, jak wygląda liczba 3? Dobierz kartonik z taką liczbą, ile masz fasolek. Spójrz – nauczyciel pokazuje 3. Analogicznie postępujemy z liczbą 4 i 5.

Środki dydaktyczne: fasola, kartoniki z cyframi 1–5

Lustereczko, powiedz przecie – obserwacja zjawiska symetrii.

Postaw lustro obok zbioru z 1 fasolką, sprawdź, co widzisz w lusterku. Postaw lustro obok zbioru z 2 fasolkami, sprawdź, co widzisz w lusterku itd. Dzieci będą chętnie sprawdzały, należy je zachęcać do werbalizowania obserwacji.

Środki dydaktyczne: fasola, lustro

Karty aktywności – ćwiczenia grafomotoryczne, zabawy z liczbami, cyfra 5.

Zabawę rozpoczynamy od sprawdzenia przez dzieci w lusterku, jak poszczególne elementy będą wyglądały jako całość. Następnie dzieci, stojąc, obrysowują kształty palcem, nie dotykając kartki. Następnie palcem po śladzie, a na końcu rysują kształty po śladzie.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętnym dzieciom proponujemy ułożenie domina.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 53, 77 – Zabawy z liczbami, kredki, domino dla chętnych

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 217).

utwór

Ptaki do gniazd – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na podłodze rozłożone są szarfy/obrace gimnastyczne – w liczbie równej liczbie dzieci. Przy muzyce dzieci swobodnie biegają po sali, naśladując rękoma ruchy skrzydeł ptaka. Kiedy muzyka milknie, dzieci wskazują do gniazd – szarf/obręczy.

W kolejnych powtórzeniach zabieramy część szarf/obręczy tak, aby do każdego z gniazd musiały trafić po dwa ptaki, po trzy ptaki, może gdzieś zmieszczą się nawet cztery ptaki. Środki dydaktyczne: dowolna muzyka, np CD3 Utwory nr 23 „Taniec pastuszków” szarfy/obręczy

Ptaki dziwaki – zabawa plastyczna, rozwijanie myślenia twórczego i kreatywności.

Dzieci odrysowują dłonie na białym papierze – swoją lub kolegi/koleżanki. Dzieci samodzielnie decydują, czy palce odrysowanej dłoni mają być połączone, czy rozchylone. Kolorują flamastrami tak, aby zrobić z dłoni ptaka – zaznaczają oczy, dorysowują dziób, dodatkowe elementy, np. głowę, skrzydła, nogi. Gotowe ptaki mocujemy na drzewach przygotowanych rano.

Środki dydaktyczne: kartki, flamastry, kredki, sylwety drzew (wykonane na zajęciach porannych)

Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, nazwy dni tygodnia, nazywanie czynności i planowanie aktywności, czytanie i rysowanie symboli oznaczających zajęcia/czynności – kontynuacja, praca w małych zespołach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 50, kredki

W OGRODZIE

Wężowe skoki – wyścig rzędów.

Na piasku/chodniku konstruujemy (rysujemy lub układamy z lin/skakanek) chodniczek z płytkami o takiej wielkości, aby dzieci mogły bezpiecznie skakać pomiędzy poszczególnymi jego elementami (jedna kratka nie może mieć wymiarów mniejszych niż 30 cm). Grupę dzielimy na równoliczne drużyny, dbamy o równowagę sił w drużynach. Kolejni członkowie przeskakują obunóż cały

chodniczek i wracają wzdłuż niego do swojej drużyny. Następna osoba rozpoczyna skoki, kiedy wracająca „przybije jej piątkę”. Wygrywa drużyna, której wszyscy członkowie szybciej pokonają całą trasę.

Środki dydaktyczne: liny/skakanki

Sekrety – tworzenie mozaiki symetrycznej z materiału naturalnego.

Dzieci zbierają potrzebne elementy do ułożenia kompozycji – patyczki, kamyki, kasztany, żółędzie, listki – starając się wybierać po dwa identyczne/podobne elementy; każde dziecko rysuje linię i wzdłuż niej, po jej jednej stronie układa kompozycję. Następnie przykłada lusterko do linii wzdłuż, której tworzyło kompozycję, sprawdza, jak kompozycja powinna wyglądać po drugiej stronie linii, jak należy ułożyć elementy po drugiej stronie linii, aby powstało „lustrzane odbicie”.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Warto zaproponować chętnym dzieciom stworzenie pracy, która będzie miała dwie osie symetrii jednocześnie.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia wspierające

Będą dzieci, którym warto na początku ograniczyć liczbę wykorzystywanych przez nie elementów i sukcesywnie ją rozszerzać po osiągnięciu sukcesu w pracy na 1–2 elementach.

Środki dydaktyczne: materiał naturalny, kreda

Temat 8.5. Mistrzowie gry

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Masuję, co narysuję? – zabawa sensoryczna w parach Gimnastyka poranna – zestaw „Dzień czy noc?”	– obdarza uwagę inne dzieci oraz dorosłych III.8 – komunikuje się, wykorzystując komunikaty pozawerbalne III.9 – wyraża swoje oczekiwania społeczne, respektuje oczekiwania wyrażone wobec niego III.9 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5
II.	Tydzień – zabawa naśladowcza Co się zdarzyło w przedszkolu – konstruowanie i rozgrywanie gry typu opowiadanie	– odtwarza sekwencje ruchów IV.1, IV.12 – posługuje się nazwami dni tygodnia IV.16 – podejmuje wysiłek intelektualny w sytuacji napięcia II.3 – wyraża swoje rozumienie świata za pomocą komunikatów werbalnych i niewerbalnych IV.1, IV.2 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. Zamieniają się miejscami... – zabawa integracyjna Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, podsumowanie W ogrodzie: Berek – zabawa bieżna. Cienie – obserwacja zjawiska (jeśli pogoda warunki pogodowe są dogodne)	– odczuwa i wyjaśnia przynależność do grupy przedszkolnej III.2 – opowiada o zdarzeniach, objaśnia kolejność zdarzeń IV.5 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – podejmuje samodzielną aktywność poznawczą, dąży do sprawdzenia stawianych hipotez IV.19

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Masuję, co narysuję? – zabawa sensoryczna w parach.

Dzieci w parach siedzą jedno za drugim. Siedzące z tyłu głaszcze partnerkę/partnera po plecach, wypowiadając: *Masuję, masuję, co narysuję?*. Na zakończenie rysuje delikatnie palcem wskazującym dowolny obrazek, np. gwiazdę, serce, słońce, chmurę, ślimaka, dom. Zadaniem osoby masowanej jest odtworzenie obrazka na kartce. Zmiana ról.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki

Gimnastyka poranna – zestaw „Dzień czy noc?”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Tydzień – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel prezentuje sekwencję ruchów, łączy ruchy z nazwami dni tygodnia. Po trzykrotnym powtórzeniu sekwencji, dołączają dzieci. Przykładowa sekwencja:

Poniedziałek – obie ręce podnosimy do góry.

Wtorek – obie dłonie dotykają ramion.

Środa – obie ręce wyprostowane przed sobą.

Czwartek – obie dłonie na biodrach.

Piątek – ręce opuszczone wzdłuż ciała.

Sobota – kucamy.

Niedziela – wyskok do góry.

Co się zdarzyło w przedszkolu? – konstruowanie i rozgrywanie gry typu opowiadanie.

UWAGA! Na arkuszu papieru pakowego nauczyciel przed zajęciami przygotowuje planszę do gry: rysuje kręty chodniczek (płytki ok. 20x20 cm). Dopisuje na planszy wyrazy **START** i **META**.

• **Plansza** – nauczyciel prezentuje planszę i zaprasza dzieci do przeliczenia płytek chodniczka.

Dzieci liczą wskazywane przez nauczyciela elementy. Nauczyciel liczy również, głośno, zatrzymując się przy pełnych dziesiątkach. *Ile jest płytek chodniczka? Nauczyciel podkreśla ostatnią liczbę. A jeśli będziemy liczyć od mety do startu – ile będzie płytek? Mniej? Więcej? Tyle samo?* Będą padały bardzo różne odpowiedzi zależne od kompetencji dzieci. Bez względu na to, czy padnie odpowiedź prawidłowa, przeliczamy płytki chodniczka od końca do początku. Warto podjąć rozmowę o tym, dlaczego tak jest. Uwaga! Nie próbujemy dzieci przekonywać do prawidłowej odpowiedzi.

• **Premie i pułapki** – wspólne uzupełnianie planszy o premie i pułapki. Dzieci wspólnie z nauczycielem tworzą w ten sposób grę opowiadanie o zdarzeniach z tego tygodnia.

Przyjemne wydarzenia to premie, które powodują dodatkowe przesunięcie pionka do przodu, dodatkowy ruch, wejście na krótszą dróżkę, wydarzenia niezbyt przyjemne (np. odwołanie ulubionych zajęć karate) – to pułapki, które powodują cofanie się, zatrzymanie kolejki, możliwość ruchu dopiero po wyrzuceniu określonej liczby oczek. Ważne, aby to dzieci podawały jak najwięcej pomysłów i sposobów ich oznaczenia na płytkach chodniczka. Można skorzystać z zapisków/rysunków w tabeli w KA1 s. 50. Kiedy grupa uzna, że wszystkie premie i pułapki zostały zanotowane, nauczyciel z pomocą dzieci powtarza całą historię od początku.

- **Gramy** – dzielimy grupę na drużyny i rozpoczynamy rozgrywkę. Rzuca pierwsza osoba z pierwszej drużyny, przelicza/odczytuje liczbę kropek, przesuwając pionek.

W tym momencie rolą nauczyciela jest modelowanie zachowań – radości z zabawy, czarowania kostki, chęć wygranej, wolę dotarcia do końca, niepoddawania się pomimo trudności. Nauczyciel przypomina o konieczności dotarcia na metę wszystkich drużyn, o konieczności wyczekania na pozostałych graczy przez członków drużyny wygranej (może być trudno!). Na zakończenie gratulujemy wygranym, ostatnim gratulujemy wytrwałości w dążeniu do celu, umawiamy się na rewanż, dziękujemy sobie drużynowo.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Dzieci z całą pewnością będą chciały układać własne gry – należy im to umożliwić i zachęcać do tej aktywności. Konstruowanie gier należy rozłożyć na dni, tygodnie – warto zorganizować kącik mistrzyń i mistrzów gier.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia wspierające

Dla grupy dzieci, które nie potrafią jeszcze zauważyć, że liczba płytek chodniczka bez względu czy przeliczana od początku do końca, czy od końca do początku, jest taka sama, organizujemy jak najwięcej sytuacji przeliczania elementów przy obserwowaniu zmian wprowadzanych w ułożeniu tychże elementów. Bierzymy np. 11 fasolek i układamy je w linii – dziecko przelicza. Podaje, ile ich jest lub dorosły podpowiada ostatni liczebnik. Przekładamy fasolki w koło – dziecko cały czas obserwuje nasze działania. Nauczyciel pyta, ile jest teraz – nic nie tłumaczy! Pozwalamy dziecku zbierać doświadczenia. Dla każdego dziecka liczba niezbędnych ćwiczeń, powtórzeń będzie inna.

Środki dydaktyczne: papier pakowy, flamastry/pastele olejne, kostki do gry, pionki do gry

III. ZAJĘCIA POPOŁUJNIOWE

Zamieniają się miejscami – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą na krzesłach ustawionych w koło. Nauczyciel daje zadania, np. zamieniają się miejscami te osoby, które w tym tygodniu jeździły na rowerze/jadły lody/były na spacerze/konstruowały budowlę z klocków. Po pierwszym haśle nauczyciel zajmuje jedno z miejsc (dlatego warto podać warunek, który samemu się spełnia). Teraz warunek podaje dziecko, które nie znalazło miejsca siedzącego. Jeśli będzie to dla niego zbyt trudne, nauczyciel proponuje przypomnienie sobie swojego kalendarza.

Środki dydaktyczne: krzesła

Karty aktywności – tydzień Marysi i mój, podsumowanie.

Omawiamy zdarzenia z kończącego się tygodnia. W sposób naturalny używamy pojęć związanych z czasem: *dziś, wczoraj, przedwczoraj, jutro, pojutrze*. W sposób naturalny pojawiają się nazwy dni tygodnia, nazwy pór dnia: rano, południe, popołudnie, wieczór.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 50, kredki

Berek – zabawa bieżna.

Nauczyciel określa przestrzeń, w której dzieci będą się poruszały (np. od huśtawek do piaskownicy, pomiędzy wskazanymi drzewami) i wybiera dziecko, które zostaje „berkiem” (oznacza je szarfą). „Zberkowane”, czyli dotknięte przez „berka” dziecko, stoi na jednej nodze, aż do momentu, kiedy inny uczestnik zabawy je „wyzwoli”, dotykając. Zmiana „berka” następuje decyzją nauczyciela.

Środki dydaktyczne: szarfa

Cienie – obserwacja zjawiska.

Jeśli pogoda na to pozwala, dzieci obserwują cienie roślin, sprzętów, ludzi. Podejmują próby ustalenia, kiedy cień jest najdłuższy, kiedy najkrótszy, odrysowują cienie.

Środki dydaktyczne: patyki, kreda

Zajęcia muzyczne 8. Zabawy z wiatrem i deszczem

utwór

Leśne domki – zabawa rytmiczna przy muzyce.

Utwór ma budowę A B C D A1. Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy i przydziela im role zwierząt poruszających się w różny sposób: wiewiórek, ptaków i niedźwiedzi (lub zajęcy, jeży, myszy). Każda grupa jest oznaczona innym kolorem szarfy, np. czerwonym – wiewiórki, niebieskim – ptaki, żółtym – niedźwiedzie. Nauczyciel wyznacza w sali trzy miejsca – „domki”. Dzieci poruszają się do muzyki w następujący sposób: część A (marsz) – „zwierzęta” siedzą w swoich „domkach” i rytmicznie klaszczą; po pewnym czasie zmieniają gestodźwięki (np. klepią w kolana obiema rękami jednocześnie lub naprzemiennie, klepią w podłogę),

część B (podskoki) – po sali poruszają się „wiewiórki”,

część C (bieg) – po sali biegają „ptaki”,

część D – na czworaka chodzą „niedźwiedzie”.

Na zakończenie (A1) wszystkie dzieci klaszczą rytmicznie.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 17 „Spacer po lesie”, szarfy w trzech kolorach

piosenka

Wiatr łobuziak – nauka piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki nauczyciel i dzieci wspólnie omawiają jej treść, a następnie określają charakter piosenki, zwracając uwagę na różnice między zwrotką a refrenem. Następnie dzieci uczą się piosenki metodą powtarzania po nauczycielu.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 13 „Wiatr łobuziak”

Zabawa ilustracyjna przy piosence „Wiatr łobuziak”.

Nauczyciel proponuje również zabawę ilustracyjną do piosenki. Dzieci siedzą w kręgu. Podczas zabawy śpiewają tylko refren piosenki. W czasie trwania zwrotek koncentrują się na wykonywaniu gestów i odgłosów:

1. *Czy to gada jakieś licho?* (dzieci pukają w pulsie czubkami palców w podłogę)

Czy to mysz się skrada cicho? (jw.)

Może to na wróble strach (stukają zgiętym palcem w podłogę w pulsie)

macha kijem: rach, ciach, ciach! (wykonują trzy kłaśnięcia na słowach: rach, ciach, ciach!)

Nie!

Ref. To tańczy wiatr, hula i psoci, (poruszają rękami nad głową)

raz porwał stary parasol cioci, (kołyszają się na boki z dłońmi złączonymi nad głową, tworząc daszek)

Ach ten łobuziak, jesienny wiatr, szszsz! (kładą ręce na kolanach)

pędzi wesoło przez świat. (wykonują trzy kłaśnięcia na „raz”)

2. *Czy to słyhać wycie wilka?* (naśladują wycie wilka)

Czy to idzie słoń kilka? (uderzają naprzemiennie dłońmi w podłogę)

Może to jest szara sowa, (układają z palców okulary, tworzą „sowie oczy”)

co się w starej dziupli chowa? (naśladują pohukiwanie sowy)

Nie!

Ref. To tańczy wiatr, hula i psoci... (jw.)

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 13 „Wiatr łobuziak”

piosenka

Zabawa ruchowa z chusteczkami przy piosence „Wiatr łobuziak”.

Nauczyciel daje każdemu dziecku chusteczkę. Dzieci kładą ją sobie na głowach.

Podczas zwrotek poruszają się na palcach (skradają się), uważając, żeby nie zrzucić chustki. Na słowo: *Nie!* zdejmują szybkim ruchem chustki. Podczas refrenu tańczą swobodnie, dopasowując ruch do charakteru muzyki.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 13 „Wiatr łobuziak”, szyfonowe chusteczki w różnych kolorach

Psotnik – instrumentacja wiersza.

Instrumenty powinny być ułożone w półkolu, w kolejności pojawiania się w wierszu. Dzieci ustawiają się naprzeciwko wybranego instrumentu. Podczas zamiany odkładają instrumenty na podłogę, a następnie przesuwają się do następnego instrumentu (lub grupy instrumentów). Nauczyciel czyta wiersz. Po pierwszym wysłuchaniu utworu dzieci wraz z nauczycielem wybierają odpowiednie instrumenty i przedmioty. Podczas kolejnego czytania wiersza zapoznają się ze sposobem gry na poszczególnych instrumentach oraz wspólnie z nauczycielem ustalają, przy których słowach wiersza będą grały na instrumentach. Pierwszą instrumentację wiersza dzieci wykonują z pomocą nauczyciela.

Psotnik

Nudził się psotny wietrzyk, (nauczyciel czyta wiersz, dzieci w skupieniu słuchają)

bo nikt się z nim nie bawił.

Pomyślał: „Co tu zrobić?”

i z dziupli nos wystawił,

roześmiał się cichutko,

poleciał aż pod chmury! (wykonuje glissando na dzwonekch do góry – szybkie potarcie płytek od najniższego do najwyższego dźwięku)

Tam zrobił dwa fikołki

i sfrunął szybko z góry. (glissando na dzwonekch na dół)

Ziu! Przestraszył zająca! (jedno uderzenie w talerze na słowo: ziu!)

Szu! Rozgonił wiewiórkę! (nieregularne stukanie kilka razy na klawesach)

Dmuchiął w nos niedźwiedziowi! (jedno dmuchnięcie we flet, okarynę, gwizdek lub butelkę)

Wpadł do starej komórki! (jedno lub kilka uderzeń w bębnek)

Patrzcie! Łaskocze drzewa! (tremolo na tamburynie – szybkie potrząsanie)

Te aż się gną od chichotu! (szybkie, kilkakrotne potrząsanie marakasami)

Przewrócił stracha na wróble! (jedno pociągnięcie pałeczką po tarce)

I w uszy nagwizdał kotu! (dmuchnięcie we flet, okarynę, gwizdek lub butelkę)

A potem sobie usiadł

i westchnął cichuteńko:

„Nikt się ze mną nie bawi!”

Uronił leżkę maleńką. (jedno lub kilka delikatnych uderzeń w trójkąt)

Lecz zaraz szybko ją wytarł,

trochę poweselał:

„Polecę w świat, będę szukał,

i znajdę gdzieś przyjaciela!” (po ostatnim wersie wszystkie dzieci grają jednocześnie na swoich instrumentach, tworząc kakofonię dźwięków)

Renata Szczypior

Zabawę należy powtórzyć kilkakrotnie, wymieniając dzieciom instrumenty. Zaproponowana ilustracja dźwiękowa może być modyfikowana w zależności od inwencji dzieci.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne: marakasy, dzwonki, trójkąty, tarki, klawesy, bębnek, tamburyny, talerze, flet, okaryna lub gwizdek, szklana butelka

$\text{♩} = 55$

1. Czy to ga - da ja - kieś li - cho? Czy to mysz się skra - da ci - cho?

5
Mo - że to na wró - ble strach ma - cha ki - jem: rach, ciach, ciach!

9
Nie! To tań - czy wiatr, hu - la i pso - ci, raz po - rwał

12
sta - ry pa - ra - sol cio - ci. Ach ten ło - bu - ziak, je - sien - ny

15
wiatr, szszsz! Pę - dzi we - so - ło przez świat.

1. Czy to gada jakiegoś licha?
Czy to mysz się skradła cicho?
Może to na wróble strach
machają: rach, ciach, ciach!
Nie!

2. Czy to słyszeć wycie wilka?
Czy to idzie słońce kilka?
Może to jest szara sowa,
co się w starej dziupli cowa?
Nie!

Ref. To tańczy wiatr, hula i psoci,
raz porwał stary parasol cioci.
Ach, ten łobuziak, jesienny wiatr, szszsz!
Pędzi wesoło przez świat.

Ref. To tańczy wiatr, hula i psoci...

piosenka

akomp.

Jak Lulu uczyła się latać

Kiedy mała Lulu wykluła się z jajka, wydawało jej się, że świat nie jest zbyt duży. Było gniazdo – zbudowane z błota i kamieni, obok zarośla i jezioro, w którym mama i tata, a wraz z nimi tysiąc innych flamingów, szukali jedzenia. Gdy Lulu czuła się głodna, otwierała dziób, a rodzice karmili ją ptasim mleczkiem – smakowitą papką, którą lykła z apetytem.

Z czasem Lulu wstawała, wyciągała szyję, trzepotała swoimi szarawymi skrzydłami i próbowała stanąć na jednej nodze.

– Ajajaj! – mówiła – Ojojjoj! – i traciła równowagę.

– Ale to był bums! – mówiła wtedy wesoło mama. A tata dodawał: – Widzę, że się starasz i ćwiczysz. Dzięki temu za każdym razem możesz stać trochę dłużej.

Mama i tata byli tacy piękni! Lulu uwielbiała patrzeć, jak wyginają swoje długie szyje, jak brodzą w jeziorze, a potem nagle zrywają się do lotu, prostując skrzydła – różowe u góry i czarne od dołu.

Pewnego poranka Lulu obudziła się, wstała, przeciągnęła i rozejrzała. W mgłę, która unosiła się nad jeziorem, jak zwykle widać było sylwetki flamingów. Lulu poczuła, że burczy jej w brzuchu, otworzyła więc dziób, czekając, aż rodzice ją nakarmią.

– Pora nauczyć się zdobywać jedzenie – powiedział tata i delikatnie popchnął ją w stronę płytkiej wody.

– Ja sama?... – zapytała Lulu z niedowierzaniem.

– Zrobimy to razem – powiedziała mama. – Zobacz, jak to robię. Staję na obu nogach i drepczę w miejscu, żeby poruszyć wodę. Umiesz tak? Świetnie! Teraz pochyl głowę, zanurz dziób, złap spory łyk i porusz językiem.

– Czujesz coś smacznego? – spytał tata. – Może udało ci się złapać krewetkę albo trochę glonów?

Na początku Lulu nie udawało się nic złapać. Była głodna i złościła się, że jedzenie nie wpada samo do dzioba. Ale raz chwyciła jakiś smakowity kasek, a potem jeszcze dwa i poczuła się wspaniale. Nie dość, że nareszcie coś zjadła, to sama to złowiła!

Następnego dnia znów wyszła z rodzicami na łowy, blisko gniazda, w małej zatoczce.

– Dziś złowiłaś aż 3 krewetki! – mama klasnęła skrzydłami. – Świetna robota! Jutro pójdziemy trochę dalej, gdzie jest więcej jedzenia. Może złowisz 4?

Któregoś wieczoru, gdy zachodzące słońce zabarwiło chmury na różowo, tata powiedział:

– Jutro zaczniemy naukę latania.

Lulu wytrzeszczyła oczka.

– Jesteś coraz większa – dodała spokojnie mama. – Codziennie uczysz się czegoś nowego. Umiesz już łowić krewetki i wybierać smaczne glony. Umiesz stać na jednej nodze i przeczesywać dziobem pióra. Kiedyś tego nie potrafiłaś, a teraz umiesz, bo codziennie ćwiczysz.

Lęk przed porażką

– Z lataniem też tak będzie – dodał tata. Najpierw spróbujesz machania skrzydłami i podskoków w wodzie. Aż w końcu przekonasz się, jak to jest wystartować, wnieść się w powietrze i obejrzeć jezioro z lotu ptaka!

Tej nocy Lulu nie mogła zasnąć. Wyobrażała sobie, jak prostuje skrzydła, macha nimi w górę i w dół, podnosi się, a potem spada z pluskiem do wody. Zarośła szeleściły, a jej wydawało się, że słyszy śmiech żab: „Lulu nie umie latać!”.

Następnego dnia wstali wcześniej.

– Kiedy zjesz śniadanie, będziesz miała siłę machać skrzydłami – powiedziała mama.

– A jak się okaże, że za bardzo się objadłam i mam ciężki brzuch, i nie będę umiała oderwać się od ziemi? – pisała Lulu.

Tata połknął kolejną krewetkę i powiedział:

– Twój brzuch jest w sam raz. Podobnie jak skrzydła, nogi i całe ciało. Umiesz latać, bo jesteś flamingiem. Tylko jeszcze się o tym nie przekonałaś.

A potem pokazał Lulu, co ma zrobić: ułożyć szyję, napiąć nogi, poruszyć skrzydłami. Nie od razu się udało, ale po kilkunastu próbach Lulu poczuła, że frunie.

– Teraz ustaw szyję i skrzydła – o tak! – krzyknęła mama, lecąca obok niej.

– A gdy zbliżysz się do wody, przebijaj nogami, jakbyś biegła po powierzchni jeziora.

Lulu zrobiła tak, jak pokazała mama. Tysiąc kropli wody prysnęło wokół niej, ale ona się tym nie przejęła. Najważniejsze, że leciała! I wylądowała!

Gdy wieczorem zasypiała, usłyszała, jak żaby kumkają: „Lulu umie latać”. Słońce zaszło, na niebie zaśnił księżyc, cienki i zakrzywiony jak dziób flaminga. Mała gwiazdka mrugnęła do niej z nieba, a Lulu pomyślała, że kiedyś polecą wysoko, wysoko i sięgnie aż do gwiazd. Może na razie tego nie umie, ale przecież wszystkiego można się nauczyć...

Joanna Szulc

Propozycje pytań do rozmowy:

- Czego nauczyła się Lulu?
- Jak flamingi zdobywają pożywienie? Wyobraź sobie, że jesteś flamingiem, szukającym krewetek.
- Pokaż, jak poruszasz wodę i chwytasz smaczne kąski.
- Gdy Lulu zasypiała, wydawało jej się, że żaby coś kumkają. Co takiego kumkały przed nauką latania? A co po pierwszym dniu nauki?
- Jak poczuła się Lulu, gdy pierwszy raz sama zdobyła jedzenie? A gdy pierwszy raz wzbiła się w powietrze?
- Czy, kiedy się czegoś uczymy, wszystko od razu się udaje?

KRĄG TEMATYCZNY

9. Świat wokół nas

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ruchowych, rytmicznych, muzycznych i naśladowczych
- aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach porannych
- wdrażanie do prób prowadzenia ćwiczeń porannych (proponowania kolejnych ćwiczeń)
- rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej

OBSZAR EMOCJONALNY

- rozwijanie umiejętności nazywania i wyrażania własnych emocji i uczuć
- wdrażanie do szanowania oraz rozumienia uczuć i emocji innych (ludzi i zwierząt)
- kształtowanie umiejętności panowania nad emocjami

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie umiejętności komunikowania się z dziećmi i dorosłymi, wyrażania swoich oczekiwań społecznych wobec innych osób, grupy
- kształtowanie umiejętności społecznych – posługiwanie się imieniem i nazwiskiem, nazwą miejscowości zamieszkania, nazwą kraju (elementy składowe adresu)
- kształtowanie przynależności i tożsamości narodowej (jestem Polakiem, mieszkam w Polsce)
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych w różnych sytuacjach
- wdrażanie do oceny własnego zachowania w kontekście podjętych czynności i zadań oraz przyjętych norm grupowych
- przyjmowanie, tworzenie oraz respektowanie zasad i reguł w zabawach grupowych
- budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych w zabawie i podczas pracy w grupach

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie umiejętności wypowiadania się pełnymi zdaniami (na temat miejsca zamieszkania, drogi z domu do przedszkola i z przedszkola do domu)
- kształtowanie umiejętności syntezy i analizy wzrokowo-słuchowej
- usprawnianie funkcji słuchowej i wzrokowej (rozpoznawanie liter „t”, „T” wśród innych liter, rozróżnianie głoski „t” w nagłosie i wygłosie)
- kształtowanie umiejętności globalnego rozpoznawania napisów
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego (podróżowanie różnymi środkami lokomocji, różnymi trasami, do różnych miejsc)
- kształtowanie orientacji przestrzennej – określanie położenia przedmiotów względem siebie (stosowanie zwrotów: *przede mną, za mną, obok mnie, z prawej strony, z lewej strony, blisko, bliżej, daleko, dalej*)
- kształtowanie umiejętności posługiwania się pojęciami matematycznymi (*mały, mniejszy, mniej, duży, większy, dużo, tyle samo, o tyle więcej, o tyle mniej*)
- doskonalenie umiejętności przeliczania przedmiotów
- rozwijanie sprawności grafomotorycznej

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

SŁOWNICTWO

- pencil, crayon, book, bag, chair, table

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie przedmiotów z najbliższego otoczenia (przybory, zabawki, wyposażenie sali), śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”

Ćwiczenia na dobry początek – ćwiczenia rozgrzewające.

Dzieci zmieniają sposób poruszania się na umówiony sygnał: uniesiona ręka – bieg, klaśnięcie – przysiad, ramiona w bok – krok dostawny, ramiona w tył – bieg tyłem, ramiona w przód – bieg przodem, ręce na głowie – podskoki obunóż.

Znajdź swój dom – ćwiczenie orientacyjno-porządkowe.

Nauczyciel rozkłada na dywanie szarfy (po jednej dla każdego dziecka). Na dźwięk tamburynu dzieci biegają po sali, gdy gra ucichnie, dzieci wskazują do szarfy i przechodzą przez nią.

Zabawa z sąsiadami – ćwiczenie stóp.

Do wykonania tego ćwiczenia dzieci zdejmują kapcie. Przedszkolaki siedzą w kole z wyprostowanymi nogami. Nauczyciel rozpoczyna zabawę, wkładając piłkę między stopy, i podaje ją pierwszemu dziecku. Następnie dziecko przechwytuje piłkę od nauczyciela stopami i przekazuje ją osobie siedzącej obok niego. Piłka nie może dotknąć podłogi. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

Relaks na wsi – ćwiczenia relaksacyjne.

Nauczyciel przedstawia krótkie opowiadanie relaksacyjne, dzieci wykonują ćwiczenia: *Wyobraźcie sobie, że spacerujemy po wiejskiej drodze (dzieci maszerują w kole). Przed nami pojawia się góra, na którą zaczynamy wchodzić (maszerują na palcach z uniesionymi rękoma). Teraz będziemy schodzić z góry (opuszczają ręce). Jesteśmy zmęczeni. Kładziemy się na zielonej trawce i wdychamy świeże powietrze (kładą się na plecach z lekko zgiętymi nogami w kolanach; wdech nosem, wydech ustami). Jak cudownie jest na wsi...*

Środki dydaktyczne: szarfy (po jednej dla każdego dziecka), piłka, tamburyn

UWAGA! W tym tygodniu będą potrzebne różnej wielkości opakowania, pudełka po lekach, zapachkach, tekturowe, podkładowe (po jednej dla każdego dziecka), kolorowe: gazety, tkaniny, bibuła, wykałaczki, kartony, plastikowe butelki.

Temat 9.1. Gdzie jest mój dom?

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Moje miejsce, mój dom – wycinanka, przedstawienie miejsca zamieszkania i najbliższej okolicy Ćwiczenia poranna – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”	– doskonali sprawność manualną IV.8 – doskonali sprawność ruchową podczas ćwiczeń porannych I.5
II.	Mój adres zamieszkania – zabawa dydaktyczna, utrwalenie adresu zamieszkania	– wie, gdzie mieszka i jak się nazywa III.3

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Stopa za stopą – zabawa równoważna • Tak czy nie? – zabawa dydaktyczna • Karty aktywności – historyjka obrazkowa, układanie obrazków w kolejności, opowiadanie, nazywanie emocji, ćwiczenie grafomotoryczne, orientacja na kartce, prawa, lewa strona, czytanie globalne • Zajęcia muzyczne – „Tutaj mieszkam”, nauka piosenki	– doskonalą równowagę I.8 – zna swój adres oraz zasady bezpieczeństwa dotyczące jego podawania obcym osobom III.3 – ćwiczy koordynację wzrokowo-ruchową I.9 – układa historyjkę obrazkową IV.5 – czyta symbole, nazywa emocje II.1, IV.9 – rysuje po śladzie I.7 – wskazuje prawą i lewą stronę na kartce IV.14 – śpiewa piosenkę i ilustruje jej treść ruchem I.5 – rozpoznaje odgłosy z najbliższego otoczenia IV.7
III.	• Budowniczy – zabawa konstrukcyjna • Pomniki – zabawa orientacyjno-porządkowa • W ogrodzie: Droga do domu – ilustrowanie opowiadania ruchem	– wspólnie z innymi dziećmi układa konstrukcje z klocków I.6, III.1 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – ilustruje ruchem historyjkę I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Moje miejsce, mój dom – wycinanka, przedstawienie miejsca zamieszkania i najbliższej okolicy z wycinków z gazet.

Dzieci tworzą obrazek z wycinków z gazet przedstawiający ich miejsce zamieszkania i najbliższą okolicę. Przyklejają wycięte elementy na kartkę. Opowiadają o swoich pracach.

Środki dydaktyczne: kolorowe gazety, nożyczki, białe kartki A3, klej

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Mój adres zamieszkania – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom wcześniej zaadresowane koperty. Czyta tylko adres zamieszkania, a dziecko, które usłyszy swój adres, zgłasza się po kopertę. W razie problemów nauczyciel pomaga dzieciom. Dla utrwalenia po rozdaniu kopert każde dziecko przedstawia się, podając swoje imię i nazwisko oraz adres zamieszkania.

Środki dydaktyczne: koperty z adresami zamieszkania każdego dziecka

Stopa za stopą – zabawa równoważna.

Nauczyciel za pomocą sznurka, linki, skakanek lub taśmy układa na podłodze duży kontur domu. Zadaniem dzieci jest dokładne przejście stopa za stopą po konturach z zachowaniem równowagi.

Środki dydaktyczne: sznurek, lina, skakanek lub taśma

Tak czy nie? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wykorzystuje przygotowane wcześniej koperty, w których umieszcza kolorową kartkę

ze znaczkami, np. koło, serce, krzyżyk (każde dziecko ma kartkę z innym znaczkami). Następnie rozkłada przed dziećmi kartki z takimi samymi znaczkami jak włożone do kopert znaczkami do góry. Na tych kartkach od spodu są zapisane zdania dotyczące zachowania bezpieczeństwa podczas podawania adresu innym osobom. Dzieci po kolei wyjmują swoje znaczki z kopert i szukają takich samych wśród rozłożonych na dywanie. Nauczyciel odczytuje każde zdanie, a dzieci decydują, czy można się tak zachować, czy nie. Krótko omawiają każdą sytuację.

Przykładowe zdania:

Zanim podam komukolwiek swój adres zamieszkania, muszę zapytać rodziców o zgodę.

Mogę podać swój adres koleżance lub koledze z przedszkola.

Mogę podać adres zamieszkania miłemu panu na placu zabaw.

Nie mogę podać adresu zamieszkania pani, którą spotkam w sklepie.

Nie mogę podać swojego adresu zamieszkania policjantowi.

Gdy się zgubię, mogę podać adres zamieszkania policjantowi.

Nie mogę podać adresu zamieszkania panu, który proponuje, że odprowadzi mnie do domu z placu zabaw.

Środki dydaktyczne: koperty, kolorowe kartki z różnymi znaczkami, kolorowe kartki z tymi znaczkami i zdaniami o bezpieczeństwie

Karty aktywności – historyjka obrazkowa, układanie obrazków w kolejności, opowiadanie, nazywanie emocji, ćwiczenie grafomotoryczne, orientacja na kartce, prawa, lewa strona, czytanie globalne.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Nasi ulubieńcy – rysowanie.

Chętne dzieci rysują na kartkach portrety osób, zwierząt, z którymi lubią się bawić po powrocie z przedszkola, opowiadają o nich. Jeśli potrafią, piszą ich imiona.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 54–55, kredki, kartki

Zajęcia muzyczne – „Tutaj mieszkam” (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Budowniczy – zabawa konstrukcyjna.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy i rozdaje im klocki. Pierwsza grupa ma za zadanie zbudować dom jednorodzinny, druga – blok, trzecia – wieżowiec. Nauczyciel prosi o wyznaczenie w każdej grupie głównego budowniczego, który będzie nadzorował pracę. Zwraca również uwagę na współpracę w drużynie. Po skończonym zadaniu dzieci opowiadają o swoich budowlach.

Środki dydaktyczne: klocki

Pomniki – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Do zabawy nauczyciel akompaniuje na bębenku. Dzieci poruszają się po całej sali. Na przerwę w grze zatrzymują się i przybierają wymyśloną przez siebie pozę (jak pomniki).

Środki dydaktyczne: bębenek

W OGRODZIE

Droga do domu – ilustrowanie opowiadania ruchem.

Nauczyciel opowiada dzieciom historyjkę, a dzieci ilustrują ją ruchem według własnego pomysłu.

Wesoła Ola

Ola jest w świetnym humorze. Na jej twarzy widać tylko szeroki uśmiech. Z przedszkola odbierają ją mama i tata. W drodze do domu Ola opowiada rodzicom, co dzisiaj robiła: malowała farbami, bawiła się z Kasią i biegała

na przedszkolnym placu zabaw. Z podekscytowania podskakuje wesoło. Hop! Hop! Hopsa, sa! Tata mówi: Uważaj, Olu, będziemy przechodzić przez przejście dla pieszych. Trzeba się rozejrzeć w lewo, w prawo i znowu w lewo. Nic nie jedzie. Ola i rodzice przechodzą bezpiecznie przez przejście. Ola idzie skocznym krokiem. Mija po drodze sklep spożywczy, piekarnię oraz dom Krzysia. Krzyś bawi się na podwórku, a Ola macha mu z uśmiechem na powitanie. Idą jeszcze chyba z dziesięć kroków. – Jesteśmy w domu! – krzyczy Ola i wbiega szybko po schodach do domu. Uśmiech nie znika z jej twarzy.

Temat 9.2. Kto mieszka obok mnie?

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Witam sąsiada – zabawa orientacyjno-porządkowa Tutaj mieszkam – utrwalenie piosenki i zabawa ilustracyjna Gimnastyka poranna – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”	– posługuje się w zabawie i podczas wykonywania innych czynności pojęciami: <i>lewo</i>, <i>prawo</i> oraz dotyczącymi położenia obiektu w przestrzeni IV.14 – śpiewa piosenkę i ilustruje jej treść ruchem IV.7 – doskonali sprawność ruchową podczas ćwiczeń porannych I.5
II.	Sąsiedzka pomoc – rozmowa inspirowana doświadczeniami dzieci oraz opowiadaniem W. Witłaka, tworzenie sąsiedzkiego <i>savoir-vivre'u</i> Ilu mam sąsiadów? – zabawa orientacyjno-porządkowa Zabawy z literami „t” i „T” – zapoznanie z obrazem graficznym litery Karty aktywności – zabawy z literami „t”, „T”, wierszyk, ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia słuchowe, wyróżnianie litery w podpisach obrazków Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– wypowiada się zgodnie z tematem IV.5 – słucha opowiadania IV.6 – wyjaśnia wyrażenie <i>pomoc sąsiedzka</i> IV.2 – odróżnia byty realistyczne od fikcyjnych IV.3 – wczuwa się w uczucia i emocje innych osób II.9 – tworzy sąsiedzki <i>savoir-vivre</i> III.1, III.5 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – doskonali umiejętność liczenia IV.15 – interesuje się literami, rozpoznaje litery „t”, „T” IV.4 – czyta proste wyrazy utworzone z dotychczas poznanych liter IV.4 – uczestniczy w ćwiczeniach gimnastycznych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III.	Idę do sąsiada – zabawa konstrukcyjna i orientacyjno-porządkowa Pomniki w parach – zabawa orientacyjno-porządkowa W ogrodzie: Zawody sąsiedzkie – zabawa ze współzawodnictwem	- wykonuje polecenia zgodnie z instrukcją słowną III.8, III.9 - uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 - doskonali motorykę małą I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Witam sąsiada – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcze ułożone w kształt koła w bliskiej odległości od siebie, tak żeby dzieci znajdujące się w sąsiadujących obręczach mogły dotknąć nawzajem swoich ramion. Przy dźwiękach tambury dzieci rytmicznie chodzą po sali. Gdy nauczyciel przestaje grać, wypowiada hasło: *Witamy sąsiada mieszkającego po prawej stronie/lewej stronie*, dzieci wskazują do obręczy i kładą rękę na ramieniu osoby po swojej prawej/lewej stronie, zgodnie z poleceniem nauczyciela.

Środki dydaktyczne: obręcze (po jednej dla każdego dziecka), tamburyn

Tutaj mieszkam – utrwalenie piosenki oraz zabawa ilustracyjna.

Nauczyciel włącza dzieciom piosenkę w celu jej przypomnienia. Dzieci śpiewają piosenkę i ilustrują ją ruchem.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 11 „Tutaj mieszkam”

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Sąsiedzka pomoc – rozmowa inspirowana doświadczeniami dzieci oraz opowiadaniem

W. Widiłaka, tworzenie sąsiedzkiego *savoir-vivre*'u.

Swobodne wypowiedzi dzieci. Nauczyciel podejmuje rozmowę z dziećmi na temat ich sąsiadów.

Przykładowe pytania do rozmowy:

- Kto to jest sąsiad?
- Czy każdy ma sąsiada?
- Czy wy macie sąsiada? Jeśli tak, to kto jest twoim sąsiadem?
- Czy to dobrze mieć sąsiada? Czy źle? Dlaczego?

Dzieci swobodnie odpowiadają i opowiadają o swoich doświadczeniach.

- Słuchanie opowiadania.

Sąsiedzka pomoc

Przyjaźń chochlika Figla z chochlikiem Psikusem zaczęła się dawno temu, a było to tak...

Figiel tłukł się po domu i próbował wymyślić jakiś nowy figiel. Ostatnio coś mu nie szło. Rozśmieszający proszek, który wiozł dla dzieci do szpitala, rozsypał się w autobusie i wszyscy tak się śmiali, że nie dało się dalej jechać. Maść na porost włosów, którą podrzucił pewnemu tysemu panu, zjadł pies i potem nie można było nadążyć z jego strzyżeniem. Czapkę niewidkę...

Ktoś zastukał do drzwi. Figiel otworzył i zobaczył przed sobą nieznanego chochlika.

– Dzień dobry, sąsiedzie – przywitał się nieznajomy. – Jestem Psikus. To właśnie ja się wprowadziłem do tego nowego domku obok.

– Aaa! – powiedział wieloznacznie Figiel i też się przedstawił. – Figiel.

– Wiem, wiem, słyszałem już o tobie – stwierdził Psikus.

Figiel lekko poczerwieniał z dumy.

– Podobno ci ostatnio figle nie wychodzą – dodał Psikus.

Figiel pobałdł.

– Może jakaś sąsiedzka pomoc by się przydała? – dokończył Psikus.

Figiel znów poczerwieniał.

– Dziękuję – wymamrotał. – Jakoś sobie poradzę.

– Aha – pokiwał głową nowy sąsiad – ale ja nie bardzo. Czy mógłbyś pożyczyć mi trochę cukru? Skończył mi się właśnie...

Figiel się ożywił. A gdyby tak...

– Oczywiście, oczywiście – mruknął tymczasem i pobiegł do kuchni, ale zaraz zawrócił. – Proszę, wejdź i zaczekaj chwilę.

W kuchni wyciągnął z szafki stoik, napełnił go solą i wrócił z nim do pokoju. Gość z zainteresowaniem przyglądał się zegarom.

– Dziękuję – powiedział Psikus i dodał, wskazując na zielony zegar: – Piękny!

Ciekawe, jak kuka...

– Tak, tak, kuka... – rzucił roztargniony Figiel.

I nagle coś mu przyszło do głowy.

– Wpadnij przed pełną godziną, to usłyszysz – powiedział.

Gdy nowy sąsiad wyszedł, Figiel wskoczył na stół i przez chwilę szeptał coś do kukułki.

Nie minęła godzina, a znów rozległo się stukanie do drzwi. Za drzwiami stał Psikus. Tym razem z pachnącym plackiem na tacy!

– Sam upiekłem – powiedział, wchodząc do pokoju. – Dzięki twojej pomocy. Pokroisz?

– Em, hem, hem... Oczywiście, oczywiście – wymamrotał Figiel i – co było robić – poszedł po nóż i talerzyki.

Kiedy kroił i nakładał sąsiadowi pierwszy kawałek, starał się mieć jak najnormalniejszą minę. Podobnie, gdy sam gryzł pierwszą porcję.

– Oooo! – powiedział zaskoczony. – Bardzo dobre.

– Prawda? – Psikus puścił do niego oko. – Chciałem upiec biszkopt, ale kiedy spłatałeś mi tego figla z solą... upiekłem tartę na słono.

– Mniam, mniam – pochwalił Figiel. – Aż szkoda, że nie mamy kogo poczęstować.

– Chyba że twoją kukułkę – uśmiechnął się Psikus i zerknął na zielony zegar.

Drzwi zegara otworzyły się jak na zawołanie i wyskoczyła z nich kukulka.

– Ihaaaa, ihaaaa, ihaaaa – zarżała donośnie i zaraz się schowała.

Psikus aż wypuścił talerzyk, a Figiel wybuchnął śmiechem. No, ten figiel mi się udał!

Po chwili śmiali się razem. Figiel z figla i z radości, że ma takiego świetnego sąsiada, a Psikus z figla i z radości, że udała mu się sąsiedzka pomoc.

Wojciech Widłak

Źródło: W. Widłak, „Sąsiedzka pomoc” [w:] Tenże, „Figiel i Psikus. Burzliwe życie chochlików”, Nasza Księgarnia, Warszawa 2019, s. 3–8.

• Rozmowa. Pytania, które warto zadać:

- Co to są chochliki?
- Dlaczego Figiel był w złym nastroju?
- Kto i dlaczego zastukał do jego drzwi? Jakiego figla wymyślił Figiel dla nowego sąsiada?
- W jaki sposób odwzajemnił się mu Psikus? Co czuli bohaterowie, kiedy robili sobie nawzajem żarty?
- Czy zachowanie chochlików możemy nazwać sąsiedzką pomocą?
- Jak wy pomagacie sąsiadom? Jak sąsiedzi pomagają wam?
- Czy wam zdarza się robić figle? Jakie? Jak się wtedy czujecie?
- Czy ktoś ostatnio zrobił wam psikusa? Jakiego? Jak się wtedy czuliście?
- Czy wszystkie figle są śmieszne/miłe dla wszystkich?
- Czy ktoś wam kiedyś zrobił psikusa, który nie był dla was miły? Jakiego? Jak się wtedy czuliście?

- Tworzenie sąsiedzkiego *savoir-vivre*. Nauczyciel zapisuje propozycje dzieci, można wymyślać i rysować symbole. Przykładowe propozycje: *uśmiechaj się, mów dzień dobry, pomagaj, rozmawiaj.*

Środki dydaktyczne: tablica lub arkusz papieru, marker

Ilum mam sąsiadów? – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na znak nauczyciela, np. klaśnięcie, dzieci biegają po sali. Gdy nauczyciel uniesie rękę, dzieci zatrzymują się. Wtedy nauczyciel wypowiada liczbę, a zadaniem dzieci jest ustawienie się po tyle osób w grupie.

Zabawy z literami „t” i „T” – zapoznanie z obrazem graficznym litery.

Nauczyciel prezentuje karty z literami „t” i „T”. Dzieci opisują kształt wielkiej i małej litery, podają swoje skojarzenia związane z ich wyglądem. Następnie prowadzący wypowiada wyrazy rozpoczynające się głosek „t”. Dzieci podają swoje przykłady wyrazów rozpoczynających się tą głoską. Nauczyciel pokazuje też dzieciom ilustracje, w których nazwach występuje litera „t”, np. trawa, tancerka, tata, torba, Tomek. Dzieci dzielą wyrazy na sylaby z równoczesnym wyklaskiwaniem.

Karty aktywności – zabawy z literami „t, T”, wierszyki, ćwiczenia grafomotoryczne, ćwiczenia słuchowe, wyróżnianie litery w podpisach obrazków.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 71 – Zabawy z literami, kredki, karty z „T” i „t”, ilustracje, w nazwach których występuje poznana litera

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 215).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Idę do sąsiada – zabawa konstrukcyjna i orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Każda z nich układa drogę od swojego domu do domu sąsiada jako ulicę z gazet na podłodze. Przy ulicy dzieci budują lub zaznaczają miejsca, takie jak: sklep, szpital i przystanek autobusowy, które mogą zrobić z klocków, wykorzystać wydrukowane przez nauczyciela materiały lub według własnych pomysłów. Na początku i na końcu drogi przedszkolaki budują dom z klocków. W następnym etapie zabawy dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary ustawia się na początku drogi i podaje instrukcje słowne tak, żeby ta druga mogła do niej przyjść, np. *Idź prosto. Stop. Teraz w prawo. Stop. Teraz idź w lewo.*

Środki dydaktyczne: gazety, klocki lub wydrukowane obrazki szpitala, sklepu, przystanku autobusowego

Pomniki w parach – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Do zabawy nauczyciel akompaniuje na bębenku. Dzieci dobierają się w pary i poruszają się po całej sali. Na przerwę w grze zatrzymują się i przybierają wymyśloną przez siebie pozę (jak pomniki).

Środki dydaktyczne: bębenek

Zawody sąsiedzkie – zabawa ze współzawodnictwem.

Dzieci dobierają się trójkami. Trzy trójki wchodzi do piaskownicy. Każde dziecko z trójki dostaje pustą butelkę. Zadaniem dzieci jest wysypanie piasku do butelki, tak aby ją wypełnić. Reszta dzieci kibicuje. Po skończonych zawodach następuje zamiana dzieci i zabawa się powtarza do momentu, aż każdy przedszkolak napełni butelkę.

Środki dydaktyczne: 9 plastikowych butelek o pojemności 1,5 l

Temat 9.3. Moja droga do przedszkola		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Co widzę, gdy idę do przedszkola, domu, na plac zabaw? – kalambury Wyprawka – Pojazdy, układanka Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”	– potrafi wskazać obiekty, które mija, idąc z domu do przedszkola IV.2 – rozwija sprawność manualną I.9 – układa kompozycje według wzoru IV.12 – doskonali sprawność ruchową podczas ćwiczeń porannych I.5
II.	Gdy idę do przedszkola, widzę... – zabawa w niedokończone zdanie W podskokach do domu – zabawa ruchowa doskonaląca kierunki w przestrzeni Karty aktywności – droga do przedszkola, zaznaczanie drogi w labiryncie zgodnie z instrukcją, przeliczanie w zakresie 5, porównywanie liczebności, dopełnianie do wskazanej liczby, określanie kierunków Mapa 3D – zabawa plastyczno-techniczna	– potrafi opisać w kilku zdaniach swoją drogę z domu do przedszkola IV.1 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5 – szacuje „na oko” i wskazuje na obrazku najkrótszą drogę z jednego punktu do drugiego IV.13 – utrzuwa kierunki w przestrzeni i na kartce IV.14 – przelicza elementy zbioru IV.15 – porównuje liczbę elementów w zbiorze IV.11 – tworzy zbiory równoliczne IV.15 – twórczo realizuje się w zabawach plastycznych IV.8 – zagospodarowuje przestrzeń, nadając znaczenie umieszczonym na niej przedmiotom IV.11
III.	Czym jeżdżę do przedszkola? – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów Zabawy przy stolikach – układanie puzzli, gry planszowe, zabawy plastyczne (wycinanie, kolorowanie) W ogrodzie: Berek – zabawa bieżna	– reaguje w zabawie na zmianę dźwięku IV.7 – czerpie radość ze wspólnych zabaw z rówieśnikami III.1 – uczestniczy w zabawach ruchowych I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Co widzę, gdy idę do przedszkola, domu, na plac zabaw? – kalambury.

Każde dziecko po kolei stara się pokazać ruchem bądź narysować jedną rzecz, budynek, element przyrodniczy, który mija, idąc z domu do przedszkola/na plac zabaw. Zadaniem innych dzieci jest odgadnąć, co pokazuje/rysuje dziecko.

Środki dydaktyczne: kreda, tablica lub karton i mazak

Wyprawka – pojazdy, układanki.

Dzieci wypychają elementy i układają z nich pojazdy według wzorów. Następnie nakleją je na małe pudełka, np. po lekach lub zapalkach. Zachęcamy dzieci do zabawy swoimi pojazdami. Upraszamy jednak, że będą nam one jeszcze potrzebne na zajęciach.

Środki dydaktyczne: W „Pojazdy”, pudełka, klej

Gimnastyka poranna – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Gdy idę do przedszkola, widzę... – zabawa w niedokończone zdanie.

Nauczyciel zaczyna zdanie: *Gdy idę do przedszkola, widzę...* i kończy zdanie zgodnie ze swoimi doświadczeniami. Następnie każde dziecko stara się jak najdokładniej opisać, co widzi, idąc do przedszkola z wykorzystaniem pojęć: „po prawej stronie”, „po lewej stronie”, „obok”, „przy”.

W podskokach do domu – zabawa ruchowa doskonaląca kierunki w przestrzeni.

Dzieci ustawiają się jedno za drugim z zachowaniem odległości ok. dwóch kroków od siebie.

Nauczyciel wyznacza miejsce w sali, gdzie będzie znajdował się dom, do którego muszą dotrzeć dzieci z przedszkola. Następnie wybiera chętne dziecko, które będzie mamą lub tatą. Jego zadaniem będzie wydawanie poleceń słownych, aby reszta dzieci dotarła do domu. Polecenia muszą zawierać liczbę skoków oraz ich kierunek, np. *3 skoki do przodu, 2 skoki w lewo, 4 skoki w prawo*.

Po dotarciu do domu następuje zmiana osoby instruującej.

Karty aktywności – droga do przedszkola, zaznaczanie drogi w labiryncie zgodnie z instrukcją, przeliczanie w zakresie 5, porównywanie liczebności, dopełnianie do wskazanej liczby, określanie kierunków.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 56–57, kredki

Mapa 3D – zabawa plastyczno-techniczna.

Dzieci wykonują mapę 3D swojej drogi do przedszkola. Na tekturowej podkładce A3 umieszczają to, co mijają, idąc do przedszkola. Wykorzystują do tego kolorowe tkaniny, bibułę, pudełka po zapalkach, wykałaczki itp. Zachęcamy dzieci do tworzenia tras, po których możemy poruszać się wcześniej wykonanymi pojazdami. Warto zaplanować przejście dla pieszych. Makiety ustawiamy w dostępnym miejscu – w ciągu kolejnych dni zachęcamy dzieci do swobodnych zabaw: konstrukcyjnych, tematycznych, matematycznych, itd. z ich wykorzystaniem.

Środki dydaktyczne: tekturowe podkładki A3 (po jednej dla każdego dziecka), klej, nożyczki, kolorowe tkaniny, bibuła, pudełka po zapalkach, wykałaczki, kredki, plastelina, kartony, pojazdy wykonane wcześniej

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czym jeżdżę do przedszkola? – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów.

Zabawa polega na naśladowaniu sposobu poruszania się różnych pojazdów: roweru, samochodu, metra (pociągu). Nauczyciel odgrywa rolę dyrygenta i wskazuje kolejne instrumenty, które mają grać. Do akompaniowania na trójkacie, klawesach i bębnieku wybiera troje dzieci. Na dźwięk trójkąta dzieci poruszają się po całej sali, naśladując jazdę na rowerze. Gra na klawesach jest sygnałem dla samochodów: dzieci dobierają się w pary, ustawiają się jedno za drugim („pasażer”

trzyma ręce na ramionach „kierowcy”) i poruszają się po sali. Gdy dzieci usłyszą dźwięki bębena, szybko tworzą pociąg i poruszają się drobnymi krokami za „maszynistą”.

Środki dydaktyczne: bębenek, trójkąt, klaweszy

Zabawy przy stolikach – układanie puzzli, gry planszowe, zabawy plastyczne (wycinanie, kolorowanie).

Środki dydaktyczne: puzzle, gry

W OGRODZIE

Berek – zabawa bieżna.

Nauczyciel wybiera chętne dziecko, które będzie „berkiem”. „Berek” ma za zadanie wypowiedzieć hasło, którym jest jakiś element znajdujący się w ogrodzie przedszkolnym. Reszta dzieci musi jak najszybciej odnaleźć ten element i go dotknąć, a „berek” w tym czasie próbuje złapać dzieci. Dziecko, które nie zdąży dotknąć wskazanego przez „berka” elementu i zostanie przez niego złapane, również zamienia się w „berka” i wymyśla kolejne hasło oraz pomaga złapać resztę dzieci.

Temat 9.4. Mieszkam w mieście, mieszkam na wsi

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Wieś – miasto – zabawa naśladowcza Uliczny korowód – zabawa taneczna Gimnastyka poranna – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”	– czerpie radość z zabaw ruchowych III.1 – tańczy zgodnie z układem tanecznym IV.1 – doskonali sprawność ruchową podczas ćwiczeń porannych I.5
II.	Moja wieś, moje miasto – rozmowa na podstawie wiersza M.S. Ziemann „Miasto” Tyle samo – zabawa matematyczna Pomniki zespołowe – zabawa orientacyjno-porządkowa Karty aktywności – łączenie w pary pasujących obrazków, wyjaśnianie, co mają wspólne i czym się różnią, obrazki z różnicami, zabawa matematyczna: dorysowanie przy każdej uliczce tyle domów, aby wszędzie były po trzy Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– wyróżnia elementy charakterystyczne dla miasta i wsi IV.2 – słucha ze zrozumieniem wiersza oraz rozmawia na temat jego treści IV.2 – tworzy zbiory równoliczne IV.15 – współdziała z dziećmi w zabawie III.5 – liczy uderzenia bębena IV.15 – wyraża ekspresję twórczą podczas zabaw zespołowych IV.1, IV. 11 – łączy w pary pasujące do siebie obrazki I.9 – doskonali percepcję wzrokową I.9 – doskonali sprawność motoryczną I.9 – rozwija sprawność ruchową podczas ćwiczeń gimnastycznych I.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Relaks na wsi – opowiadanie relaksacyjne • Jawor, jawor – tradycyjna zabawa ze śpiewem • W ogrodzie: Wieś czy miasto? – spacer po okolicy	– odpoczywa podczas opowiadania relaksacyjnego I.14 – posługuje się liczebnikami porządkowymi podczas zabawy IV.15 – wskazuje elementy charakterystyczne dla miejsca usytuowania przedszkola (wieś/miasto) podczas spaceru po okolicy IV.2

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Wieś – miasto – zabawa naśladowcza.

Dzieci poruszają się i wydają odgłosy miasta i wsi według poleceń nauczyciela, np. *Zamieniamy się w traktor/tramwaj/krowę.*

Uliczny korowód – zabawa taneczna.

Opis zabawy na s. 188.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”.

utwór

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Moja wieś, moje miasto – rozmowa tematyczna na podstawie wiersza.

Nauczyciel czyta dzieciom wiersz.

Miasto

*Stuka, puka, dudni, wali,
turkot słysząc gdzieś w oddali,
autobusy i tramwaje,
na peronie pociąg staje.*

*Hałasują samochody,
na ulicach rewia mody,
krzyki, ryki, szum i gwar,
tętni życiem nocny bar.*

*Berlin, Paryż i Warszawa,
tumul, zamęt, zgiełk i wrzawa,
rzeka Wisła i Sekwana,
płyń w smogu jak narwana...
A tu na wsi, koń i krowa,
kurka, pszczołka, żywność zdrowa,
snopek siana w polu stoi,
gospodyni kozę doi.*

*Rolnik pyrka na ciągniku,
lis grasuje po kurniku,
pieje kogut, gęga gęś,
tętni życiem polska wieś.*

*Szumi ruczaj jak Loara,
chlipie mleczko kotka stara,
świnka ryje nosem w chlewie,
a ja domek mam na drzewie...*

Monika Sylwia Ziemann

Źródło: M.S. Ziemann „Miasto” [w:] Tejsze „Kotek Psotek, Karuzela, Kołowrotek”, Wydawnictwo Novae Res, Gdynia 2018, s. 10–11.

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel wyjaśnia niezrozumiałe dla dzieci słowa, a następnie zadaje pytania dotyczące treści wiersza. Przykładowe pytania:

- Jak jest opisane miasto w wierszu?
- Jak autorka opisuje wieś?
- Czym różni się krajobraz miasta od krajobrazu wsi?
- Gdzie tempo życia jest szybsze – w mieście czy na wsi?
- Jak można spędzać czas wolny w mieście, a jak na wsi?
- Kto z was mieszka w mieście, a kto na wsi?
- Jakie widzisz korzyści z mieszkania na wsi, a jakie z mieszkania w mieście?

Tyle samo – zabawa matematyczna.

Nauczyciel prosi, aby każde dziecko przyniosło dziewięć zabawek z sali. Następnie dzieci układają zabawki, dzieląc je na trzy grupy w następujący sposób: pierwsza grupa ma się składać z jednej zabawki, druga z trzech zabawek, a trzecia z pięciu zabawek. Gdy dzieci ułożą zabawki w taki sposób, nauczyciel poleca, aby korzystając z reszty zabawek z sali, zrobili tak, aby w każdej grupie było po tyle zabawek, ile jest w ostatniej.

Środki dydaktyczne: zabawki z sali

Pomniki zespołowe – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Do zabawy nauczyciel akompaniuje na bębnie. Dzieci poruszają się po całej sali. Na przerwę w grze zatrzymują się i słuchają uważnie uderzeń w bębenek: 1 uderzenia oznacza, że przybierają wymyśloną przez siebie pozę (jak pomniki), 2 – parami, 3, 4, 5 uderzeń oznacza, że dobierają się odpowiednio w trójki, czwórki, piątki i zastygają w wymyślonej pozie (tworzą zespołowe pomniki).

Środki dydaktyczne: bębenek

Karty aktywności – łączenie w pary pasujących obrazków, wyjaśnianie, co mają wspólnego i czym się różnią, obrazki z różnicami, zabawa matematyczna: dorysowanie przy każdej uliczce tyle domów, aby wszędzie były po trzy.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 58, 59, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 219).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Relaks na wsi – opowiadanie relaksacyjne.

Dzieci leżą w dowolnej pozycji na dywanie z zamkniętymi oczami. Nauczyciel zaczyna opowiadać historię relaksacyjną.

Na wiejskim podwórku

Wyobraź sobie, że jesteś na wiejskim podwórku. Leżysz na pachnącej latem trawie. Słońce przyjemnie ogrzewa twoje ciało. Wiatr lekko kołysze gałązkami drzew owocowych. W powietrzu unosi się zapach kwiatów z pobliskiego ogrodu (dzieci wdychają powietrze nosem, wydychają ustami). Nieopodal rozlegają się odgłosy zwierząt, które pasą się na polu, śpiew ptaków oraz chlipanie kotka, który właśnie pije mleko ze swojej miski. Popatrz w niebo, jest przepiękne. Co przypominają białe obłoczki? Może to owca? Nie, nie, a może lody z bitą śmietaną i pyszną posypką czekoladową. Powiew wiatru zaczyna rozwiewać chmury (wdychają powoli powietrze nosem i mocno wydychają ustami). Niebo zrobiło się czyste i błękitne. Słyszysz głos babci wołającej na pyszne ciasto i kompot. Powoli wstajesz, przeciągasz się (wstają i przeciągają się) i idziesz do domu babci (powoli maszerują po sali).

Jawor, jawor – tradycyjna zabawa ze śpiewem.

Jawor, jawor

Jawor, jawor,
jaworowi ludzie,
co wy tu robicie?
Budujemy mosty
dla pana starosty.
Tysiąc koni przepuszczamy,
a jednego zatrzymamy.

Źródło: „Jawor, jawor” [w:] „W co się bawić z dziećmi? Piosenki i zabawy wspomagające rozwój dziecka”, oprac. Marta Bogdanowicz, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2005, s. 99.

W OGRODZIE

Wież czy miasto? – spacer po okolicy.

Dzieci spacerują po okolicy, wskazują i nazywają miejsca charakterystyczne.

Temat 9.5. Opowiadam o swoim domu

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Zadanie na przywitanie – wykonywanie zadań według poleceń • Nasze opowiadanie – tworzenie wspólnego opowiadania • Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”	– posługuje się zdaniami złożonymi IV.2 – tworzy opowiadanie wspólnie z rówieśnikami IV.5 – doskonali sprawność ruchową podczas ćwiczeń porannych I.8
II.	• Myślę o... – rozwiązywanie zagadek słownych • Podskocz, dotknij, pomachaj! – zabawa ruchowa przy muzyce • Wylicznka wyrazowa – kończenie rozpoczętego zdania jednym wyrazem • Torba różności – ćwiczenia w klasyfikacji, rozszerzanie słownika dzieci, ćwiczenie słuchowe • Zajęcia muzyczne – „Tutaj mieszkam”, utrwalenie piosenki	– tworzy i rozwiązuje zagadki słowne IV.5 – rozumie polecenia słowne IV.2 – potrafi dokończyć rozpoczęte zdanie według własnego pomysłu IV.6 – rozpoznaje przedmioty i podaje ich przeznaczenie IV.2, IV.6 – rozróżnia głoski w słowach IV.2 – rozpoznaje litery, którymi jest zainteresowane na skutek zabawy IV.4 – śpiewa piosenkę i ilustruje jej treść ruchem I.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. Tomek mówi wam... – zabawa naśladowcza Słuchamy wierszy – słuchanie utworów czytanych/recytowanych/inscenizowanych przez nauczyciela W ogrodzie: Gąski, gąski, do domu! – zabawa bieżna	– rozpoznaje odgłosy z najbliższego otoczenia IV.7 – słucha uważnie utworów czytanych przez nauczyciela IV.2 – uważnie słucha poleceń podczas zabaw III.8 – czerpie radość z zabawy II.1 – przestrzega zasad gry oraz uczy się przegrywać oraz wygrywać II.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zadanie na przywitanie – wykonywanie zadań według poleceń.

Nauczyciel wypowiada zdania dotyczące tematyki wsi i miasta. Ważne, aby były to zdania złożone. Dzieci mają za zadanie wykonać poleczone instrukcje, np. *Jesteś jadącym autobusem, który trąbi na przechodzącego na czerwonym świetle przechodnia; Spacerujesz po wiejskim podwórku i zbierasz rosnące na nim kwiaty; Zamieniasz się w krowę i żujesz trawę na łące; Jesteś w sklepie, spotykasz kolegę/koleżankę i podajesz rękę na przywitanie.*

Nasze opowiadanie – tworzenie wspólnego opowiadania.

Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie, zaznacza, że powinno ono dotyczyć wsi, np. *Dawno temu, we wsi zwanej Bajkowa Dolina, mieszkała sobie wesoła rodzina...* Następnie każde dziecko po kolei dopowiada swoje zdanie do rozpoczętej historii, tworząc w ten sposób grupowe opowiadanie.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka przedszkolaka”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Myszę o... – rozwiązywanie zagadek słownych.

Dziecko wybiera sobie rzecz znajdującą się w każdym domu, niezależnie od miasta czy wsi, i opowiada o niej bez nazywania. Zaczyna od słów: *Myszę o...* i wskazuje jak najwięcej szczegółów dotyczących tego przedmiotu. Zadaniem reszty dzieci jest odgadnięcie zagadki.

Podskocz, dotknij, pomachaj! – zabawa ruchowa przy muzyce.

Dzieci tańczą w rytm dowolnej muzyki, np. do utworu „Raspa”. Gdy muzyka ucichnie, wykonują polecenie nauczyciela, np. *Podskocz dwa razy; Dotknij ręką nosa; Pomachaj; Połóż się; Kłanij; Tupnij.*

utwór

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”

Wyliczanka wyrazowa – kończenie rozpoczętego zdania jednym wyrazem.

Nauczyciel rozpoczyna zdanie, np. *Najbardziej w moim domu lubię...*, a dzieci po kolei dopowiadają jeden wyraz pasujący do zdania (np. kominek, salon, jadalnię).

Torba różnorodności – ćwiczenia w klasyfikacji, poszerzanie słownika dzieci, ćwiczenie słuchowe.

Nauczyciel przygotowuje torbę z przedmiotami codziennego użytku, w tym jak najwięcej z literami „t” i „m”, np. taca, butelka, talerz, telefon komórkowy, tabletki, mydło, młotek, ale również kilka bez tych dwu liter, np. kubek, łyżka, długopis. Dzieci z zastąpionymi oczkami po kolei losują przedmioty z torby. Odgadują, co to za przedmiot, i opowiadają, do czego służy.

Nauczyciel kładzie przed dziećmi litery „t” i „m” – dzieci je nazywają i wybierają przedmioty, w których nazwach słychać te głoski. Układają je przy odpowiedniej literze. Wskazują część wspólną zbioru, tzn. przedmioty, w których nazwach słychać obie głoski.

Środki dydaktyczne: przedmioty codziennego użytku, np. łyżka, młotek, kubek, długopis, telefon komórkowy, grzebień, ręcznik, kuferek lub pudełko

Zajęcia muzyczne – „Tutaj mieszkam” (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Tomek mówi wam... – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel wybiera jedno dziecko, które będzie odgrywało rolę Tomka, a reszta dzieci będzie go naśladować. Przed pokazaniem kolejnej czynności „Tomka” wypowiada słowa: *Tomek mówi wam, proszę, klaśnijcie nad głową/podskoczcie trzy razy/wykonajcie przysiad*. Jeżeli „Tomek” nie poprzedzi czynności magicznymi słowami, dzieciom nie wolno go naśladować. Kto się pomyli, odpada z gry i siada w wyznaczonym przez nauczyciela miejscu.

Słuchamy wierszy – słuchanie utworów czytanych/recytowanych/inscenizowanych przez nauczyciela.

Nauczyciel prezentuje dowolną książkę z wierszami dla dzieci. Może to być klasyka literatury dla dzieci, np. wiersze Jana Brzechwy, Juliana Tuwima, Wandy Chotomskiej, Danuty Wawiłow. Mogą to być również wiersze współczesnych poetek i poetów, np. Kasi Huzar-Czub („Wierszyki logopedyczne”, „Wierszyki bliskościowe”, „Wierszyki paluszkowe”), Michała Rusinka („Wierszyki domowe”, „Jaki znak twój?”), Agnieszki Wolny-Hamkało („Dwanaście miesięcy byliśmy szczęśliwi”), Katarzyny Marciniak („Alfabet wśród zwierząt”).

Oglądanie ilustracji, swobodne wypowiedzi.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Z chętnymi dziećmi uczymy się wybranych wierszy na pamięć: zabawa w echo, dokończ rym itp.

Środki dydaktyczne: zbiór wierszy

W OGRODZIE

Gąski, gąski, do domu! – tradycyjna zabawa bieżna.

Wyznaczamy teren zabawy. Wybieramy dziecko – wilka, który będzie łapał gąski.

Nauczyciel lub wybrane inne dziecko: *Gąski, gąski do domu*.

Gąski chórem: *Boimy się*.

N.: *Czego?*

G: *Wilka złęgo*.

N.: *A gdzie on jest?*

G: *Za górami, za lasami*.

N.: *To gąski, gąski do domu*.

Po ostatnich słowach dzieci biegną w kierunku nauczyciela, a zadaniem wilka jest złapanie jak największej liczby dzieci. Złapane dzieci odpadają z gry, a dialog powtarzamy aż wszystkie gąski zostaną złapane.

Zajęcia muzyczne 9. Tutaj mieszkam

Pomniki – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa.

Do zabawy nauczyciel akompaniuje na bębenku. Dzieci poruszają się zgodnie z grą na instrumencie po całej sali. Na przerwę w grze zatrzymują się i przybierają wymyśloną przez siebie pozę (jak pomniki). Po kilku powtórzeniach nauczyciel prosi, aby dzieci poruszały się po sali parami, a następnie trójkami i na przerwę w muzyce zastygały wspólnie w wymyślonej pozie (tworzyły zespołowy pomnik).

Środki dydaktyczne: bębenek

utwór

Uliczny korowód – zabawa taneczna.

Dzieci dobierają się w pary i ustawiają w dwóch szeregach, każde naprzeciwko swojej partnerki lub partnera w odległości sześciu kroków. Utwór „Raspa” składa się z czterokrotnie powtórnego schematu muzycznego AB, który tworzy cztery razy powtórzona część A (temat grany przez trąbki) i dwa razy powtórzona część B (temat wykonywany przez saksofony). Całość jest poprzedzona krótkim wstępem.

Podczas części A dzieci w rytmie muzyki zbliżają się do siebie trzema krokami i trzy razy klepią w dłoń swojej partnerki lub partnera. Następnie w rytm muzyki trzema krokami idą do tyłu i, stojąc w miejscu, trzy razy klaszczą nad głowami. Ten sam schemat ruchowy powtarza się. Podczas części B pierwsza para podchodzi do siebie, podaje sobie ręce (układ rąk jak do poloneza) i paradnym krokiem maszeruje między dziećmi na drugi koniec szeregu. Za nią maszerują następne pary, po kolei, aż do momentu powrotu melodii części A. Dzieci powtarzają układ taneczny części A, a następnie układ części B.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Raspa”

piosenka

Tutaj mieszkam – słuchanie i nauka piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat jej treści, nastroju i budowy. Przypomina, które słowa tworzą zwrotkę, a które refren. Przy ponownym słuchaniu piosenki nauczyciel prosi, aby dzieci podczas refrenu podniosły rękę.

Nauczyciel uczy piosenki na zasadzie echa.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 11 „Tutaj mieszkam”

piosenka

Zabawa ilustacyjna przy piosence „Tutaj mieszkam”.

Dzieci prostymi ruchami i gestami przedstawiają tekst piosenki:

Tutaj mieszkam

*Wszędzie wokół piękna zieleń, (dzieci spacerują w rozsypce)
drzewa, kwiaty cieszą mnie. (rozglądają się na boki i patrzą w górę)
Tam wysoko ptaszek śpiewa,
ja tu zawsze mieszkać chcę.*

Ref. *Wszystko tutaj jest mi bliskie. (szybko dobierają się w pary)*

*Wszystko tutaj dobrze znam. (podają sobie dłonie i chodzą dookoła w kółeczkach)
Tutaj mam przyjaciół wielu
i nie jestem nigdy sam.*

*Patrzę w prawo, widzę sklepy, (robią dłonią „daszek” nad oczami i patrzą w prawo, potem w lewo)
patrzę w lewo, widzę most,
tam na rogu jest apteka,
a plac zabaw jest na wprost.*

Ref. *Wszystko tutaj jest mi bliskie... (jw.)*

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 11 „Tutaj mieszkam”

Odgłosy z mojego otoczenia – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel prosi, aby zamknęły oczy i posłuchały, czy z otoczenia dochodzą jakieś odgłosy (z korytarza, ulicy, ogrodu, a może coś słyszą w sali), a następnie prowadzi z dziećmi rozmowę na temat tego, co usłyszały.

Czym jeżdżę do przedszkola? – zabawa ruchowa z wykorzystaniem instrumentów.

Zabawa polega na naśladowaniu sposobu poruszania się różnych pojazdów: roweru, samochodu, metra (pociągu). Nauczyciel odgrywa rolę dyrygenta i wskazuje kolejne instrumenty, które mają grać. Do akompaniowania na trójkacie, klawesach i bębnieku wybiera troje dzieci. Na dźwięk trójkąta dzieci poruszają się po całej sali, naśladując jazdę na rowerze. Gra na klawesach jest sygnałem dla samochodów: dzieci dobierają się w pary, ustawiają się jedno za drugim („pasażer” trzyma ręce na ramionach „kierowcy”) i poruszają się po sali. Gdy dzieci usłyszą dźwięki bębna, szybko tworzą pociąg i poruszają się drobnymi krokami za „maszynistą”.

Środki dydaktyczne: bębenek, trójkąt, klawesy

$\text{♩} = 115$

1. Wszę - dzie wo - kół pię - kna zie - leń, drze - wa, kwia - ty cie - szą
mnie. Tam wy - so - ko pta - szek śpie - wa, ja tu zaw - sze mie - szkać
chcę. Wszy - stko tu - taj jest mi bli - skie Wszy - stko tu - taj do - brze
znam. Tu - taj mam przy - ja - ciół wie - lu i nie je - stem ni - gdy sam.

1. Wszędzie wokół piękna zieleni,
drzewa, kwiaty cieszą mnie.
Tam wysoko ptaszek śpiewa,
ja tu zawsze mieszkać chcę.

2. Patrę w prawo – widzę sklepy,
patrzę w lewo – widzę most,
tam na rogu jest apteka,
a plac zabaw jest na wprost.

Ref. Wszystko tutaj jest mi bliskie.
Wszystko tutaj dobrze znam.
Tutaj mam przyjaciół wielu
i nie jestem nigdy sam.

Ref. Wszystko tutaj jest mi bliskie...

piosenka

akomp.

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- aktywne uczestnictwo w zabawach ruchowych, rytmicznych, przy muzyce i ze śpiewem
- aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach porannych
- rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej
- wdrażanie do utrzymania prawidłowej pozycji ciała
- kształtowanie właściwego napięcia mięśniowego (tonus mięśniowy) podczas czynności związanych z pisaniem i wycinaniem

OBSZAR EMOCJONALNY

- doskonalenie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć
- kształtowanie postawy szacunku dla siebie i innych
- wdrażanie do wyrażania własnych uczuć i emocji w społecznie akceptowany sposób

OBSZAR SPOŁECZNY

- wdrażanie do kulturalnego zachowania się podczas posiłków
- wdrażanie do respektowania praw i obowiązków swoich i innych
- doskonalenie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych
- kształtowanie tożsamości narodowej
- kształtowanie przynależności do społeczności lokalnej
- kształtowanie postawy otwartości na drugiego człowieka

OBSZAR POZNAWCZY

- budowanie wiedzy o swoim kraju, jego symbolach i legendach
- rozwijanie umiejętności wypowiadania się na temat
- kształtowanie umiejętności odpowiadania na pytania i rozwiązywania zagadek
- kształtowanie umiejętności formułowania i zadawania pytań
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego
- doskonalenie syntezy i analizy wzrokowo-słuchowej
- kształtowanie umiejętności globalnego rozpoznawania napisów
- poznanie obrazu graficznego głoski „l” – litery „l”, „L”
- kształtowanie orientacji przestrzennej – określanie położenia przedmiotów względem siebie
- klasyfikowanie przedmiotów zgodnie z podanymi kryteriami
- przeliczanie w zakresie „5”
- rozwijanie kreatywności dziecka w różnych formach aktywności artystycznej

Kompetencje kluczowe:

1., 3., 4., 6.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- pencil, crayon, book, bag, chair, table

CELE NAUCZANIA

- wskazywanie i nazywanie przedmiotów z najbliższego otoczenia (przybory, zabawki, wyposażenie sali), śpiewanie piosenki, słuchanie opowiadania, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”

Ćwiczenie orientacyjno-porządkowe: nauczyciel wykleja na dywanie taśmą malarską kształt przypominający kontury Polski (może go również wyznaczyć za pomocą długiej liny). Uderza rytmicznie w tamburyn, w zależności od wystukiwanego rytmu dzieci biegają lub maszerują. Na przerwę w grze dzieci ustawiają się szybko na wyznaczonym konturze, trzymając się za ręce i starają się stworzyć łańcuch otaczający cały „kraj”.

Ćwiczenie tułowia, skłony: dzieci otrzymują cztery gumki typu frotka w dwóch kolorach – białym i czerwonym (można je zastąpić kółeczkami z papieru samoprzylepnego).

Zakładają frotki na nadgarstki, a następnie na kostki w taki sposób, aby jeden kolor był umieszczony na nadgarstku i znajdującej się po przeciwnej stronie ciała kostce. Stoją w rozsypcy w lekkim rozkroku, ręce uniesione, rozłożone na boki. Na wyraźny sygnał nauczyciela pochylają tułów w przód i wykonują skrętoskłony, dotykając prawą dłońią lewej stopy, a następnie lewą dłońią prawej stopy (mogą kierować się wyglądem opasek). Ćwiczenie należy powtórzyć kilka razy.

Ćwiczenie skoki: dzieci na sygnał nauczyciela ustawiają się w rzędzie w miejscu, gdzie na wyklejonym konturze Polski powinien znaleźć się półwysep Helski. Następnie dzieci na przemian wskazują do wewnątrz i na zewnątrz konturu, przesuwając się wzdłuż granicy, aż do miejsca, w którym rozpoczęły zadanie. Wtedy ponownie ustawiają się w rzędzie. Zabawa kończy się, gdy wszystkie dzieci wykonają to ćwiczenie.

Ćwiczenie z czworakowaniem: nauczyciel rozdziela dzieci na dwie grupy. Pierwsza z nich tworzy łańcuch, ustawiając się na granicy. Ustawiają się w pozycji wyprostowanej w lekkim rozkroku. Druga połowa dzieci porusza się swobodnie po dywanie, nie przekraczając granicy. Na sygnał nauczyciela dzieci przekraczają granicę, przechodząc na czworaka pomiędzy nogami kolegów. Zabawę można powtórzyć kilkakrotnie, poruszając się zarówno do wnętrza, jak i na zewnątrz wyznaczonego obszaru. Po chwili następuje zmiana grup.

Ćwiczenie uspokajające: dzieci mają za zadanie poruszać się nogą za nogą po wyznaczonej przez kontur linii. Starając się utrzymać równowagę, wciągają powietrze nosem i wypuszczają ustami. **Środki dydaktyczne:** taśma malarska lub długa lina do wyznaczenia konturów Polski, białe i czerwone frotki lub kółeczka z papieru samoprzylepnego, tamburyn

UWAGA! Nauczyciel prosi, by dzieci przyniosły z domu małe stoiczki (200 ml). Przygotowuje je do pracy konstrukcyjnej – maluje z zewnątrz białą farbą w sprayu.

Będą potrzebne również: mapy świata, Europy i Polski, pamiętki lub zdjęcia dzieci z podróży, foldery i ulotki reklamujące różne miejsca i atrakcje turystyczne w Polsce, albumy, przewodniki i książki z fotografiami przedstawiające różne miejsca w Polsce, flaga, godło, nagrania: poloneza i polskiego hymnu.

Temat 10.1. Podróż po Polsce

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Wędrówka z przewodnikiem – tworzenie kącika tematycznego • Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”	– rozpoznaje na fotografiach miejsca w Polsce, które odwiedziło IV.9 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II. • Piękna nasza Polska cała – zabawa wprowadzająca, oglądanie map • Podróżujemy – zabawa orientacyjno-porządkowa • Piękne zakątki – zabawa dydaktyczna • Quiz o polskich miastach – zabawa ze współzawodnictwem • Karty aktywności – mali podróżnicy – polskie miasta, odczytywanie symboli związanych z polskimi miastami, analiza wzrokowa ilustracji, uzupełnianie ilustracji brakującymi elementami	– odwołuje się do swoich doświadczeń podczas zdobywania wiedzy o swoim kraju IV.10 – wskazuje na mapach swój kraj IV.9, III.2 – podaje nazwę miejscowości, w której znajduje się jego przedszkole III.2, III.3, IV.10 – aktywne uczestniczy w zabawach ruchowych przy muzyce I.5, IV.7 – reaguje na sygnał nauczyciela III. 5, III.8 – czyta globalnie zaprezentowane napisy IV.4 – dzieli się z rówieśnikami i nauczycielem swoją wiedzą IV.2, IV.4 – ogląda fotografie przedstawiające znane atrakcje turystyczne polskich miast IV.10 – zapisuje w sposób symboliczny nazwę miasta IV.8, IV.9 - wykonuje ćwiczenia doskonalące koordynację wzrokowo-ruchową I.7, I.9 – utrzymuje w zabawie prawidłową pozycję ciała i właściwe napięcie mięśniowe I.8, I.9 – czyta globalnie zaprezentowane napisy IV.4 – uzupełnia ilustrację o brakujące elementy IV.9 – wypowiada się na określony temat IV.2
III. • Gdzie znajduje się to miasto? – zabawa zręcznościowa • Legendy – słuchanie utworów czytanych przez nauczyciela • W ogrodzie: Z miasta do miasta – zabawa rozwijająca współpracę	– kontroluje siłę, którą wykorzystuje do manipulowania narzędziem I.9 – współpracuje z kolegami w zabawie nad osiągnięciem wspólnego celu III.5, III.9 – słucha uważnie legend czytanych przez nauczyciela IV.2 – czyta obrazy IV.9 – bierze udział we wspólnej zabawie III.9, III.5 – współpracuje z innymi dziećmi III.9, III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Wędrówka z przewodnikiem – tworzenie kącika tematycznego.

Nauczyciel prosi dzieci, aby zaprezentowały przyniesione przez siebie materiały (zdjęcia, pamiętki z podróży, foldery reklamowe z różnymi atrakcjami turystycznymi itp.). Sam również przynosi i prezentuje dzieciom różne przewodniki, albumy i książki zawierające fotografie różnych miejsc, które można odwiedzić w czasie podróży po Polsce. Dzieci przeglądają je i wskazują miejsca, które widziały lub odwiedzały. Przedszkolaki nazywają te miejsca i dzielą się swoimi doświadczeniami lub przeżyciami z nimi związanymi. Nauczyciel zapisuje nazwy wybranych miejsc i prezentuje je dzieciom. Wspólnie umieszczamy fiszki w formie zakładek w odpowiednich miejscach w książkach. Wszystkie pozycje układamy w wyznaczonym kąciku, wymyślamy dla niego nazwę, np. „Podróżujemy po Polsce”.

Środki dydaktyczne: pamiętki lub zdjęcia z podróży, albumy, przewodniki i książki z fotografiami przedstawiające różne miejsca w Polsce

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Piękna nasza Polska cała – oglądanie map.

Nauczyciel prezentuje dzieciom mapy świata, Europy i Polski. Dzieci wskazują na każdej z map Polskę oraz te obszary, które rozpoznają. Nauczyciel zadaje dzieciom pytania:

- Co jest większe: Polska czy Europa?
- Co jest większe: Europa czy świat?
- Co jest większe: Polska czy nasza miejscowość?

Na zakończenie wspólnie odnajdujemy i miejscowość, w której znajduje się nasze przedszkole, i oznaczamy je na mapie za pomocą czerwonej kropki.

Środki dydaktyczne: mapy świata, Europy i Polski

utwór

Podróżujemy – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci wybiorą się w podróż po Polsce różnymi pojazdami, np. autobusem, rowerem, pociągiem, a nawet tratwą. Nauczyciel odtwarza nagranie dowolnego skocznego utworu, np. „Trepak” z baletu „Dziadek do orzechów” P. Czajkowskiego. Dzieci energicznie podskakują z nogi na nogę. Na pauzę w muzyce słuchają uważnie nauczyciela, który wymienia nazwę pojazdu. Dzieci reagują odpowiednio do sygnału.

Na hasło:

autobus – dobierają się w pary, odwracają się do siebie plecami, trzymając się za ręce, starają się ugiąć kolana, aby wykonać wspólnie przysiad;

pociąg – ustawiają się w kilkuosobowych rzędach i rozstawiają stopy szeroko, pierwsza osoba z rzędu wchodzi w tunel i stara się przeczołgać na jego koniec, zabawę powtarzają kolejne dzieci do momentu ponownego odtworzenia muzyki;

rower – kładą się na podłodze na plecach, unoszą nogi i wykonują ugięcie kolan pod kątem prostym, następnie na przemian prostują i uginają kolana, naśladując jazdę na rowerze, ręce mogą umieścić pod głową;

tratwa – dzieci zajmują wyznaczone miejsce na jednym końcu sali, następnie kładą się na podłodze, wyciągając ręce ponad głowę i kolejno jedno obok drugiego turlają się na drugi koniec sali. Po wykonaniu każdego z ćwiczeń nauczyciel ponownie odtwarza nagranie, co jest sygnałem do ponownego ruchu przy muzyce. Ćwiczenia można powtarzać kilkakrotnie w całym cyklu zabawy.

Środki dydaktyczne: nagranie dowolnego skocznego utworu, np. CD3 Utwory nr 24 „Trepak”

Piękne zakątki – zabawa dydaktyczna.

Prowadzący, odnosząc się do doświadczeń dzieci, przypomina nazwy miejsc, które dzieci poznały w czasie swoich podróży po kraju. Następnie wspólnie odszukują te miejsca na mapie i wymieniają, co ciekawego można tam zobaczyć, zwiedzić. Dzieci mogą korzystać z książek umieszczonych w kąciку. Nauczyciel po wysłuchaniu dzieci, prezentuje ilustracje przedstawiające wybrane miasta i poszczególne atrakcje lub osoby związane z tymi miejscami.

Ciekawostki o polskich miastach

Toruń – miasto, w którym urodził się najśłynniejszy Polski astronom, Mikołaj Kopernik; słynie również z pierników.

Wrocław – w całym mieście można znaleźć miniaturowe rzeźby krasnali.

Kraków – miasto polskich królów, które słynie ze Smoczej Jamy i zamieszkującego ją smoka wawelskiego.

Warszawa – stolica Polski, która według legendy powstała dzięki warszawskiej Syrence.

Białowieża – wieś położona w sercu Puszczy Białowieskiej, którą zamieszkują największe ssaki lądowe w Europie, czyli żubry.

Tatry – najwyższe polskie góry.

Gdańsk – miasto portowe nad Morzem Bałtyckim, którego strzeże sam władca mórz i oceanów, Neptun.

Ilustracje wraz z podpisami umieszczamy na tablicy.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające wybrane miasta i atrakcje lub osoby związane z tymi miejscami, np. portret Mikołaja Kopernika, toruńskie pierniki, wrocławskie krasnale, smok wawelski, warszawska Syrenka, żubr, panorama Tatr, Neptun, podpisy do czytania globalnego

Quiz o polskich miastach – zabawa ze współzawodnictwem.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery równoliczne zespoły. Każdy zespół otrzymuje siedem małych karteczek, na których w sposób symboliczny przedstawiają poznane miasta (np. piernikowe serce – Toruń, czerwona, szpiczasta czapeczka – Wrocław, miecz i tarcza – Warszawa, smok – Kraków). Karteczki te dzieci nakleją na rolki z papieru toaletowego lub przyczepiają za pomocą taśmy klejącej do kregli. Następnie przedszkolaki ustawiają się zespołami w rzędach. Przed każdym zespołem nauczyciel ustawia krzesółko, a na nim przygotowane rolki. Każda drużyna otrzymuje również piłkę do skakania. Pierwsza osoba w rzędzie kładzie się na brzuchu na piłce, podpierając się jednocześnie na obu rękach. Nogi przytrzymuje tej osobie kolejny stojący w rzędzie zawodnik, w taki sposób, aby całe ciało tworzyło jedną linię. Nauczyciel zadaje dzieciom zagadkę, która związana jest z jednym z poznanych miast, np. *Z tego miasta pochodzi Mikołaj Kopernik. W tym mieście mieszkał król Krak. Kiedy chcę zobaczyć smoka, muszę odwiedzić... Małe bajkowe postacie mieszkają w tym, znajdującym się nad Odrą mieście. Kiedy chcę popływać pod okiem Neptuna, muszę pojechać do...* Dziecko leżące na piłce musi wesprzeć się na jednej ręce, a drugą ściągnąć z krzesółka na podłogę wszystkie te rolki, na których nie znajduje się symbol z właściwą odpowiedzią (np. jeżeli odpowiedzią jest *Kraków*, na krzesółku powinna zostać jedynie rolka, na której umieszczono symbol smoka). Zawodnik może zmieniać w trakcie tego zadania rękę. Nauczyciel weryfikuje poprawność wykonania zadania i przydziela drużynom punkty. Następnie należy doprowadzić stanowisko do stanu pierwotnego. Zabawa trwa tak długo, dopóki wszyscy zawodnicy nie wezmą w niej udziału. Na zakończenie nauczyciel podlicza punkty. Zwycięski zespół może otrzymać pamiątkowy dyplom lub inny symboliczny upominek.

Środki dydaktyczne: karteczki, kredki, klej lub taśma klejąca, rolki z papieru toaletowego lub kregle, 4 piłki do skakania (można zastąpić je krzesłem), punkty w formie żetonów, pamiątkowe dyplomy

Karty aktywności – mali podróżnicy – polskie miasta, odczytywanie symboli związanych z polskimi miastami, analiza wzrokowa ilustracji, uzupełnianie ilustracji brakującymi elementami.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 60–61

Gdzie znajduje się to miasto? – zabawa zręcznościowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie mapę Polski. Dzieci wymieniają nazwy poznanych miast i oznaczają je niewielkimi krążkami na mapie. Następnie nauczyciel przygotowuje jeden zestaw rolek z symbolami, które w czasie zabaw głównych wykonały dzieci. Rozdziela dzieci na cztery zespoły. Każdy zespół ma ustawić się na innym brzegu rozłożonej mapy. Nauczyciel wybiera jedną rolę z symbolem związanym z miastem. Dzieci wymieniają nazwę miasta. Następnie prowadzący wręcza pierwszej osobie w każdym rzędzie sznurek (dł. ok. 150 cm) z przyklejonym na jednym z końców spinaczem do bielizny. Dzieci przypinają spinacze do rolki od górnej jej części (jeżeli wykorzystywano kręgle, trzeba nałożyć na główkę kręglu kolorową gumkę i do niej dopiąć spinacze). Następnie każdy z nich próbuje na przemian naciągając i popuszczając napięcie sznurka oraz współpracując z pozostałymi kolegami, umieścić rolę na właściwym krążku na mapie. Zabawa kończy się, gdy wszystkie dzieci będą miały okazję w niej uczestniczyć.

Środki dydaktyczne: rolki z papieru toaletowego z nazwami miast, sznurki zakończone spinaczami do bielizny, mapa Polski, kolorowe krążki

Legendsy – słuchanie utworów czytanych przez nauczyciela.

Nauczyciel prezentuje ilustracje w książce zawierającej różne polskie legendsy (dowolne wydanie). Na podstawie obrazu dzieci mogą odgadywać, o jakiej historii będzie mowa. Po poznaniu tytułów, wybierają jedną z nich i uważnie słuchają, kiedy nauczyciel czyta. Czytanie legend kontynuujemy w ciągu całego tygodnia.

Środki dydaktyczne: ilustrowany zbiór polskich legend

W OGRODZIE

Z miasta do miasta – dyktando ruchowe.

Dzieci ustawiają się w dużym kole, w taki sposób, aby po wyciągnięciu ramion mogły dotknąć się koniuszkami palców. Nauczyciel rozkłada równomiernie wewnątrz koła krążki gimnastyczne (ok. 5-7 szt.). Jeden ochotnik zamyka oczy i próbuje trafić na krążek (do miasta). Pozostałe osoby mogą naprowadzać ochotnika, ale nie wolno krzyczeć ani podchodzić do tej osoby. Mogą porozumiewać się między sobą i współpracować, aby pomóc jej dotrzeć do celu.

Wariant II: W kolejnym wariantcie tej zabawy zadaniem ochotnika będzie przejście z jednej strony koła na drugą, ale w taki sposób, aby nie trafić na krążek (omijając zakorkowane miasto).

Środki dydaktyczne: krążki gimnastyczne

Temat 10.2. Polskie legendsy

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jaka to głoska? – ćwiczenia analizy słuchowej Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”	– dzieli wyrazy na sylaby, liczy sylaby IV.2 – rozpoznaje wyrazy rozpoczynające się od wskazanej głoski IV.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Wielkie „L” i małe „l” – poznanie liter „L”, „l” • Polskie legendy – słuchanie opowiadania czytane przez nauczyciela, rozmowa • Kostka pełna legend – zabawa z reagowaniem na sygnał • Co czuję, gdy... – zabawa z nazywaniem emocji • Karty aktywności – postacie z legend, analiza wzrokowa ilustracji, uzupełnianie ilustracji o brakujące elementy, szukanie drogi w labiryncie, zabawy z literami „L”, „l”, nazywanie przedmiotów, których nazwy rozpoczynają się od głoski „L”, rysowanie po śladzie • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– reaguje na sygnały wzrokowe i słuchowe IV.7 – bierze udział w zabawach przygotowujących do nauki czytania IV.4 – uważnie słucha opowiadania czytane przez nauczyciela IV.6 – udziela odpowiedzi na pytania związane z treścią opowiadania IV.2 – rozpoznaje wybrane symbole związane z regionami Polski ukryte w legendach IV.10 – reaguje na umówiony sygnał I.5 – ilustruje ruchem zachowanie postaci, w którą się wciela I.5, IV.1 – nazywa i rozpoznaje podstawowe emocje IV.1 – rozpoznaje, nazywa symbole, wyjaśnia ich znaczenie IV.9, IV.10 – uzupełnia ilustrację o brakujące elementy IV.9 – kreśli drogę w labiryncie I.7, IV.8 – rysuje po wyznaczonym śladzie – nazywa przedmioty i zwierzęta, których nazwy rozpoczynają się od głoski „L” IV. 2 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	• Spływamy Wisłą w kajaku – zabawa integracyjna • Patriotyczny latarnik – zabawa plastyczna • W ogrodzie: Syrenka i warszawscy rybacy – zabawa bieżna z chustą animacyjną. Ratuszowe koziołki – zabawa równoważna	– współpracuje z innymi dziećmi w zabawie III.9, III.5 – maluje na szkle IV.11, I.6 – bierze udział we wspólnej zabawie III.9, III.5 – współpracuje z innymi dziećmi III.9, III.5 – wykorzystuje siłę w czasie zabawy I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Jaka to głoska? – ćwiczenia analizy słuchowej.

Nauczyciel wymienia powoli wyrazy, np. *Toruń, Lublin, Polska, las, Poznań, Malbork, miasto, latarnia, lotnisko, Lech, gol*. Dzieci wspólnie dzielą każdy wyraz na sylaby i liczą, ile ich jest. Jeśli wyraz zaczyna się głoską „l”, dzieci klaszczą.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci dzielą wyrazy na głoski i wyszukują głoskę „l” w śród- i w nagłosie.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Wielkie „L” i małe „l” – poznanie liter „L”, „l”.

Nauczyciel prezentuje litery „l”, „L”. Zadaniem dzieci jest wskazanie różnic między tymi dwoma znakami.

- **Pokaż literę** – nauczyciel prosi, żeby dzieci pokazały kształt litery „l” (np. stając na baczność), a później litery „L” (np. siad prosty, nogi wyciągnięte w przód, a ręce uniesione w górę nad głową). Prowadzący przygrywa na tamburynie. Dzieci poruszają się swobodnie do rytmu. Na przerwę w muzyce zwracają uwagę na literę, którą prezentuje nauczyciel, i przybierają odpowiednią pozę. Sygnałem do wznowienia zabawy jest ponowna gra na tamburynie.
- **Sylaby** – nauczyciel rozkłada na dywanie cztery zalaminowane kartki z nadrukowanymi sylabami LA, LU, LE, LO. Układa je w rzędzie w dowolnej kolejności (dobrze jest przymocować je do dywanu). Dzieci ustawiają się przed tym „dywanikiem” i odczytują kolejne sylaby. Następnie, wskazując kolejne kartki, wymieniają zapisane na nich sylaby. Dzieci wymieniają wyrazy rozpoczynające się tymi sylabami. Warto przygotować w sali przedmioty lub ilustracje, np. lale, lody, lupy, lego.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci dobierają podpisy do wskazanych przedmiotów lub ilustracji.

- **L jak legenda** – nauczyciel mówi słowo „legenda”. Dzieci dzielą go na sylaby i wskazują kartonik z pierwszą sylabą. Wyjaśniamy znaczenie słowa legenda (historia opowiadająca o prawdziwych wydarzeniach, miejscach lub osobach, ale zawierająca równocześnie nieprawdziwe elementy).

Środki dydaktyczne: kartoniki z literami „l” i „L”, tamburyn, kartki A4 z sylabami LA, LU, LE, LO, przedmioty lub ilustracje, np. lale, lody, lupy, lego

Polskie legendy – słuchanie opowiadania czytane przez nauczyciela.

Nauczyciel zaprasza dzieci do kręgu i układa ilustracje przedstawiające postaci z legend opisanych w opowiadaniu (Skarbnik, smok wawelski, Neptun, Syrenka warszawska, poznańskie koziołki). Czyta opowiadanie „Polskie legendy” M. Ledwoń. Dzieci podczas słuchania, wskazują ilustracje, o których mowa w tekście.

INDYWIDUALIZACJA – zajęcia rozszerzające

Chętne dzieci dobierają podpisy do wskazanych postaci z legend.

Polskie legendy

Ola miała niedawno urodziny. Dostała wiele pięknych prezentów, ale najbardziej zaciekała ją pewna książka. Dziewczynka wprawdzie nie potrafiła jeszcze czytać,

ale z zainteresowaniem oglądała obrazki. Na każdej stronie znajdowały niezwykle i intrygujące postacie. Na jednej był ogromny, ziejący ogniem smok w otoczeniu puchatych baranków, na drugiej piękna syrena przyglądająca się srebrnym falom rzeki.

– Mamo – dziewczynka zwróciła się do siedzącej nieopodal mamy. – A co to za opowiadania? One mają takie niezwykle obrazki. Zupełnie nie wiem, o czym są te bajki.

– To nie bajki, tylko legendy – odpowiedziała mama. – Takie historie, w których mieszają się prawdziwe wydarzenia, miejsca i osoby z tymi zupełnie nieprawdziwymi. Zobacz – mamusia wskazała palcem na obrazek przedstawiający ciemną jamę, a w niej staruszka. – To jest kopalnia. A ta postać tutaj to Skarbnik, dobry duch kopalni, który strzegł podziemnych skarbów. Kiedy górnik był pracowity, pomagał mu, ostrzegał i chronił przed niebezpieczeństwem. Ale gdy był leniwy i pracował niedbale, wtedy Skarbnik robił mu różne psikusy. Jak myślisz, w której kopalni mógł mieszkać Skarbnik?

– Już wiem! W Wieliczce albo Bochni – wykrzyknęła Ola. – Albo w Tarnowskich Górach! Tam, gdzie jest kopalnia srebra, w której byliśmy z tatą.

– I na pewno w każdej z kopalni węgla kamiennego na Śląsku – dodała mama i uśmiechnęła się do Oli.

– A ten obrazek, kogo przedstawia, mamusiu? – zapytała córeczka, wskazując na portret brodatego mężczyzny wylaniającego się z fal. Brodacze trzymał w dłoniach długą włócznię zakończoną czymś, co przypominało wielki widelec.

– To Neptun, władca mórz i oceanów – powiedziała mama.

– A co on trzyma w dłoni? – dopytywała dziewczynka.

– To trójząb. Dawniej podobnej broni używali rybacy do polowania na duże ryby i osmiornice – wyjaśniła mama, a następnie zapytała: – Jak myślisz, gdzie leży miasto, które wybrało sobie Neptuna na obrońcę?

– Pewnie nad morzem – Ola próbowała wyczytać z twarzy mamy jakąś wskazówkę. A kiedy spostrzegła uśmiech na jej twarzy, szybko dodała: – Nad Bałtykiem.

– Świetnie, Olu. W Gdańsku, najbardziej znanym polskim mieście portowym stoi piękny pomnik Neptuna. Przecież nie mogło go zabraknąć w miejscu, w którym wielu mieszkańców utrzymywało się z pracy na morzu. Według legendy raz na sto lat zdobiące szczyty gdańskich kamienic stworzenia ożywają w jedną, jedyną noc. I w tym czasie odbywa się bal z ich udziałem. A przewodzi mu sam Neptun, który schodzi z pomnika na tę wyjątkową okazję.

Ola przerzuciła kilka kartek w książeczce, szukając innego legendarnego morskiego stworzenia. A kiedy trafiła na odpowiednią ilustrację, pokazała ją mamie. – To Syrenka warszawska – wyjaśniła kobieta. – Dawno temu, kiedy Warszawa była tylko rybacką osadą, przyplłynęła z Bałtyku i zamieszkała w wiślanych płyciznach w pobliżu wioski. Codziennie siadała na brzegu rzeki i śpiewała piękne pieśni. Kiedy pewien chciwy kupiec chciał ją pochwycić, aby pokazywać ją na jarmarkach, uratowali ją rybacy z osady. Od tamtego czasu syrenka strzeże Warszawy i z dumą patrzy, jak miasto rośnie i pięknieje. A sami warszawiacy w dowód wdzięczności postawili syrence w mieście kilka pomników.

– A ten smok mamusiu, ten na kolejnym obrazku? – dopytywała dziewczynka.

– To smok wawelski. Mieszkał podobno wiele wieków temu w grocie u podnóża zamku wawelskiego. Tak dał się we znaki mieszkańcom Krakowa, że szukali sposobu, aby pozbyć się go z miasta. Wielu rycerzy stanęło do wali z bestią, ale żadnemu nie udało się go pokonać. I tylko sprytny szewczyk Skuba znalazł na niego sposób. Podrzucił smokowi przekąskę w postaci barana wypełnionego siarką. Gdy potwór go zjadł, poczuł takie pieczenie, że wypił niemal całą wodę z Wisły. A pił tak dużo i tak łapczywie, że w końcu...

– Pękl!? – dokończyła dziewczynka.

– Tak właśnie – potwierdziła mama. – I do tej pory, na pamiątkę tego wydarzenia, o osobie sprytniej i pomysłowej krakowianie mówią – skubany.

Ola przerzuciła jeszcze kilka stron i wskazała na dwa małe koziołki trykające się różkami na wysokiej wieży.

– A co te kozy robią tak wysoko? – zapytała zciekawiona.

– To nie kozy, tylko koziołki – wyjaśniła mama. – Pewien niesforny kuchcik zwany Pietrkiem spalił pieczeń, którą przygotowywano na uroczystość otwarcia odbudowanego po pożarze ratusza. Postanowił naprawić swój błąd i pobiegl na łąkę. Chciał zabrać stamtąd dwa koziołki i z nich przygotować pieczeń.

Ale te sprytnie zwierzaki wyrwały się kuchcikowi i uciekły na ratuszową wieżę. Tam, kozim zwyczajem, zaczęły się bósć różkami. Widok ten tak rozbawił najznamienitszych mieszkańców miasta, że postanowili uczynić je symbolem Poznania. A dwóm rogatym sprawcom zamieszania darowano życie.

– Ale to śmieszna historia mamusi! – Ola zaśmiewała się do rozpuku.

Legenda o poznańskich koziołkach z ratuszowej wieży tak jej się spodobała, że postanowiła opowiedzieć ją babci. Poprosiła więc mamę, żeby do niej zadzwoniła. Ola długo rozmawiała przez telefon, a kiedy skończyła powiedziała:

– Wiesz mamusi, babcia stwierdziła, że bardzo żałuje, że sama nie dostała takiej wspaniałej książki na urodziny. Więc chyba zrobię dla babci drugą, żeby mogła sobie pooglądać te piękne obrazki.

– Ale w książkę ważniejsze od obrazków są opowieści – zwróciła uwagę mama.

– To ja jej je wszystkie sama opowiem – wyjaśniła Ola. – A na razie zabieram się do rysowania. I chyba zacznę od dwóch wesołych koziołków...

Magdalena Ledwoń

Po wysłuchaniu opowiadania dzieci udzielają odpowiedzi na następujące pytania:

– Jaką książkę dostała Ola?

– Czy Ola potrafiła ją przeczytać?

– Jakie legendy opisano w książce?

– Ilustrację do której z legend wykonała Ola?

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające postaci z legend opisanych w opowiadaniu (Skarbnik, smok wawelski, Neptun, Syrenka warszawska, poznańskie koziołki)

Kostka pełna legend – impresja ruchowa.

Nauczyciel prezentuje kostkę, na ściankach której umieszczono ilustracje przedstawiające postaci z wymienionych w opowiadaniu legend (poznańskie koziołki, warszawską Syrenkę, kopalniarę Skarbnika, gdańskiego Neptuna i wawelskiego smoka), a na ostatniej, szóstej ściance literę „L”. Przed przystąpieniem do właściwej części zabawy dzieci rozpoznają je, nazywają i wymyślają gesty, które będą je przedstawiać. Następnie ochotnicy kolejno rzucają kostką,

a dzieci mają za zadanie wykonać wymyślone gesty. Gdy z kolei wypadnie litera „L” dzieci wypowiadają sylabami, jednocześnie klaszcząc, słowo *legenda*.

Środki dydaktyczne: kostka z symbolami przedstawiającymi polskie legendy oraz literą „L”

Co czuję, gdy... – zabawa z nazywaniem emocji.

Nauczyciel rozkłada w różnych częściach sali ilustracje przedstawiające twarze wyrażające złość, zdziwienie, radość, smutek, strach, obrzydzenie. Nauczyciel wymienia bohaterów legend, o których była mowa w tekście opowiadania, i prosi dzieci, aby usiadły obok tej miny, która pasuje do ich nastroju, emocji, skojarzeń związanych z tą postacią. Gdy dzieci usiądą obok wybranej przez siebie ilustracji, nauczyciel prosi, żeby uzasadniły swój wybór i opowiedziały, o towarzyszących im odczuciach.

Środki dydaktyczne: W „Karty emocji”, ilustracje przedstawiające twarze wyrażające różne emocje

Karty aktywności – postacie z legend, analiza wzrokowa ilustracji, uzupełnianie ilustracji brakującymi elementami, szukanie drogi w labiryncie, zabawy z literami „L” , „l”, nazywanie przedmiotów, których nazwy rozpoczynają się od głoski „L”, rysowanie po śladzie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 62 i 72 – Zabawy z literami, ołówki, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 213).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Splątamy Wisłą w kajaku – zabawa integracyjna.

Nauczyciel wyznacza trasę – Wisłę za pomocą dwóch lin, oznaczając jej początek i koniec. Chętne dziecko siada na kocu – kajaku. Pozostałe dzieci ciągną koc za brzegi i przenoszą ochotnika przez wyznaczoną trasę. Zabawa trwa, dopóki wszystkie chętne dzieci nie przepłyną Wisły.

Środki dydaktyczne: koc, liny

Patriotyczny lampion – malowanie farbami na szkle.

Dzieci malują przyniesione z domu stoiczki barwami narodowymi (biało-czerwone). Dzieci mogą do tego celu wykorzystać farby akrylowe albo plakatowe. W tym drugim przypadku nauczyciel musi wcześniej przygotować stoiki, malując je białą farbą w sprayu. Po wyschnięciu dzieci umieszczają w stoiczkach świeczki typu tealight. Warto przygotować więcej lampionów: część dzieci mogą zabrać do domu, część przyda się na spacerze w piątek.

Środki dydaktyczne: stoiczki (poj. 200 ml), farby akrylowe lub plakatowe w kolorach czerwonym i białym oraz (opcjonalnie) biała farba w sprayu, pędzle, świeczki typu tealight

W OGRODZIE

Syrenka i warszawscy rybacy – zabawa bieżna z chustą animacyjną.

Dzieci zamieniają się w rybaków, którzy próbują złapać syrenkę. Wszystkie dzieci trzymają się (chustą animacyjną). Wyznaczona osoba ucieka, a pozostałe biegną za nią i próbują przykryć ją chustą. Jeżeli się uda złapać syrenkę, następuje zmiana osoby uciekającej.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna

Ratuszowe koziołki – zabawa równoważna z mocowaniem.

Zabawę można przeprowadzić na niskiej równoważni, leżącej na kłodzie lub położonej na ziemi desce. Dwoje ochotników – koziołków staje naprzeciwko siebie. Dzieci opierają się o siebie ramionami (np. każdy swoim prawym). Koziołki, bez użycia rąk, starają się strącić przeciwnika z równoważni.

Środki dydaktyczne: równoważnia lub deska

Temat 10.3. Sławne Polki i sławni Polacy

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Z kim się spotkałem/spotkałam? – zabawa integracyjna Kto ty jesteś? – burza mózgów, wypowiedzi na temat tego, co to znaczy być Polakiem, Polką Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”	– bierze udział we wspólnych zabawach III.9, III.5 – wyraża swoje rozumienie terminów: Polak, Polka IV.2, III.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Czyj to portret? – zagadki logiczne W biało-czerwonych balonach – zabawa dydaktyczna Kim jest patriota? – zabawa parateatralna Karty aktywności – listopadowy piknik, porównywanie ilustracji, szukanie różnic, nazywanie emocji Zajęcia muzyczne – „Fryckowe nuty”, zabawy słuchowe	– przelicza oczka na kostce i łączy ich liczbę z jej zapisem graficznym IV.15 – słucha opisów i łączy je z opisywanymi osobami IV.6 – dzieli się swoimi refleksjami na forum grupy IV.6 – ilustruje ruchem czynności I.5, IV.1 – wypowiada się na określony temat IV.2, IV.6 – wyjaśnia znaczenie określenia patriota IV.2 – odczuwa przynależność do narodu III.2 – wskazuje elementy różniące dwa obrazy IV.9 – nazywa emocje osób przedstawionych na ilustracji II.1, II.6 – w skupieniu słucha muzyki IV.7 – wyraża emocje różnymi środkami aktywności muzycznej II.4, IV.7 – wie, kim był F. Chopin
III.	W towarzystwie słynnych Polaków – zabawa orientacyjno-porządkowa Sławni Polacy – kolaż W ogrodzie: Polscy sportowcy – zabawy inspirowane różnymi dyscyplinami sportowymi	– określa kierunki w przestrzeni względem własnego ciała IV.14 – współpracuje z kolegami nad wykonaniem określonego zadania III.5, III.9 – wykonuje pracę plastyczną techniką kolażu IV.8., IV.9 – bierze udział w zabawach ruchowych na świeżym powietrzu I.5, I.8

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Z kim się spotkałem/spotkałam? – zabawa integracyjna.

Chętnej osobie należy zasłonić oczy. Pozostałe dzieci ustawiają się w dowolnym miejscu w sali, w rozsypane. Osoba z zasłoniętymi oczyma porusza się ostrożnie, a kiedy trafi na kogoś, próbuje rozpoznać za pomocą dotyku, kogo spotkała. Jeżeli nie uda się jej odgadnąć tożsamości kolegi lub koleżanki, może spróbować rozpoznać po głosie. Po podjęciu próby rozpoznania danej osoby następuje zmiana osoby poszukującej.

Środki dydaktyczne: chustka do zawiązania oczu

Kto ty jesteś? – burza mózgów.

Nauczyciel pyta: *Co to znaczy być Polakiem/Polką?* Zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Czyj to portret? – zagadki logiczne.

Dzieci zostają podzielone na zespoły. Każda drużyna otrzymuje kostkę do gry oraz portret sławnej Polki lub sławnego Polaka (np. Maria Skłodowska-Curie, Fryderyk Chopin), ale też po prostu znanych dzieciom (np. dyrektorka przedszkola). Zdjęcie powinno być zakryte 5 pasami z numerami (można je dokleić do marginesu i później odginać lub przypiąć za pomocą spinaczy biurowych, aby je później zdjąć). Dzieci w zespołach rzucają kolejno kostką, przeliczają oczka na kostce i szukają paska z odpowiadającym liczbie oczek numerem, który następnie zdejmują z portretu. Kto wyrzuci sześć oczek, może powtórzyć rzut. Osoba, która wyrzuci numer już wylosowany, traci kolejkę. Po odsonięciu każdego fragmentu dzieci próbują zgadnąć, kto ukrywa się na portrecie.

Środki dydaktyczne: portrety Polek i Polaków (np. Maria Skłodowska-Curie, Fryderyk Chopin), pasy z papieru z numerami, kostki do gry

W biało-czerwonych balonach – zabawa dydaktyczna.

Opisy postaci z portretów należy umieścić w balonach (białych i czerwonych). Nauczyciel wręcza te balony dzieciom i pozwala przez chwilę podrzucać je między sobą. Po upływie wyznaczonego na zabawę czasu przedszkolaki siadają ponownie w kręgu. Aby wydostać z balona opis, należy go przekłuć (jeżeli naklei się na balon taśmę klejącą i nakłuje w miejscu, gdzie znajduje się taśma, wtedy powietrze schodzi powoli, bez zbędnego hałasu; po zejściu powietrza, można rozciąć go nożyczkami i wydostać karteczkę). Nauczyciel odczytuje informacje o poszczególnych osobach, a dzieci dopasowują je do właściwego portretu. Następnie dzieci dzielą się swoimi refleksjami na temat tego, z kim spośród wskazanych osób chciałby się spotkać lub zaprzyjaźnić i dlaczego.

Środki dydaktyczne: balony, taśma klejąca, szpilka, nożyczki, kartoniki z informacjami o postaciach z portretów

Kim jest patriota? – zabawa parateatralna.

Nauczyciel zadaje pytania:

- *Kim jest patriota?*
- *Czy żeby być patriotą trzeba być słynnym?*
- *Co to znaczy kochać ojczyznę?*
- *Co to znaczy być dumnym z tego, że jest się Polakiem?*

Zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi. Nauczyciel wymienia różne sytuacje, w których dzieci mogą się znaleźć. Ich zadaniem jest zaprezentować, w jaki sposób powinny się zachować w danej sytuacji (np. starsza sąsiadka nie jest w stanie sama wynieść zakupów po schodach, pewnej osobie podczas płacenia w sklepie wypadła moneta i ona tego nie zauważyła, przed meczem reprezentacji Polski grane są hymny państwowe, w czasie silnego wiatru flaga spada na ziemię). Następnie dzieci wspólnie zastanawiają się, w jaki jeszcze sposób mogą pokazać

swoją miłość do ojczyzny. Na zakończenie nauczyciel zachęca dzieci do wypowiedzi na temat tego, co czuły w trakcie odgrywania roli.

Karty aktywności – listopadowy piknik, porównywanie ilustracji, szukanie różnic, nazywanie emocji.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 63, ołówki

Zajęcia muzyczne – „Fryckowe nuty” (opis na s. 211).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

W towarzystwie słynnych Polaków – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel przypina portrety Polek i Polaków do opasek. Ochotnicy zakładają te opaski i spacerują swobodnie po sali. Pozostałe osoby mają za zadanie również poruszać się w dowolny sposób. Na podany sygnał dzieci mają zatrzymać się i wysłuchać polecenia. Nauczyciel określa, w jaki sposób mają się ustawić, np. *Ustaw się przodem do pani dyrektor. Stań tyłem do Fryderyka Chopina. Niech Maria Skłodowska-Curie będzie na lewo od ciebie.*

Środki dydaktyczne: portrety słynnych Polaków, opaski na głowy

Sławni Polacy – kolaż, praca w zespołach.

Dzieci pracują w zespołach. Każdy zespół losuje portret sławnego Polaka. Wycinają jego postać z konturów. Następnie na arkuszu z dostępnych materiałów wyklejają i rysują tło. Ważne jest, aby elementy tła były związane z dziedzinami, z którymi te osoby są związane. Następnie umieszczają wyciętą postać na udekorowanym arkuszu. Swoimi pracami ozdabiają tablicę w sali lub wystawkę na przedszkolnym korytarzu.

Środki dydaktyczne: portrety sławnych Polaków i Polek, duże arkusze papieru, klej, nożyczki, flamastry, kredki, kolorowy papier

W OGRODZIE

Polscy sportowcy – zabawy ruchowe inspirowane różnymi dyscyplinami sportowymi.

Nauczyciel pyta dzieci o znanych im polskich sportowców. Zachęca do wypowiedzi. Następnie proponuje dzieciom, aby spróbowały sprawdzić się w różnych dyscyplinach sportowych. Dzieci wcielają się w role sportowców, np. mogą poćwiczyć trafianie rakiетką w lecącą piłkę tenisową, jak tenisistka Iga Świątek, jak najszybciej pokonać wyznaczoną trasę, idąc jak chodźiarz – Robert Korzeniowski lub biec jak Irena Szewińska, strzelić bramkę jak piłkarz – Robert Lewandowski.

Środki dydaktyczne: sprzęt sportowy, np. rakiety tenisowe, piłki różnego rodzaju

Temat 10.4. Legenda o powstaniu państwa polskiego

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Polonez – poznanie kroków tańca narodowego Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”	– porusza się przy muzyce IV.7 – zna kroki poloneza IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Legenda o powstaniu państwa polskiego – aktywne słuchanie wiersza Wesoła podróż nas trzech – zabawa integracyjna Podróż trzech braci – kodowanie Gnieźnieński orzeł biały – zabawa orientacyjno-porządkowa Karty aktywności – kokardy narodowe, wskazywanie jednakowych elementów w zbiorze, biało-czerwoni, kolorowanie ilustracji Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– przelicza liczbę oczek na kostce i rysuje tyle reprezentacji ikonicznych, ile wskazuje ta liczba IV.15 – podaje nazwy przedmiotów, zwierząt lub roślin, które rozpoczynają się głoską „L” IV.2 – wyraża swoje rozumienie morału legendy „O powstaniu państwa polskiego” IV.2 – bierze udział we wspólnej zabawie III.2 – koduje i odczytuje zakodowane informacje IV.15 – bierze udział w zabawie ruchowej I.5 – wskazuje jednakowe elementy na ilustracji IV.9 – koloruje ilustrację według wzoru IV.8, IV.9 – wykonuje ćwiczenia kształtujące utrzymanie prawidłowej postawy ciała I.8
III.	Biały orzeł – grupowa praca plastyczna Godło Polski – zabawa w fotobudce W ogrodzie: W Gnieźnie – zabawa bieżna	– współpracuje z kolegami nad wykonaniem pracy plastycznej III.5, III.9, IV.8 – bierze udział we wspólnej zabawie III.5, III.9 – bierze udział w zabawie ruchowej I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Polonez – poznanie kroków tańca narodowego.

Dzieci słuchają nagrania poloneza w dowolnej aranżacji. Po wysłuchaniu utworu dzielą się wrażeniami, które towarzyszyły im w czasie słuchania utworu, np. mogą opowiedzieć zarówno wyobrażone przez siebie historie, jak i opisać emocje, które im towarzyszyły. Następnie otrzymują wstążki w dwóch kolorach (barw narodowych) i poruszają się swobodnie do melodii, ilustrując ją ruchem wstążki. Po zakończeniu tej części zabawy siadają w kręgu. Słuchając utworu, wystukują rytm na 3/4 (licząc miarowo raz-dwa-trzy, raz-dwa-trzy itd.) i realizują go, wykonując określone gesty, np. uderzając rękoma w kolana, klaszcząc w dłonie, pstrykając palcami, tupiąc na przemian nogami. Należy zwrócić uwagę dzieci, że za każdym razem na pierwszą wykonywaną ćwierćnutą pada akcent muzyczny (rytm jest wyraźniejszy i mocniejszy). Na zakończenie maszerują w parach do melodii, akcentując pierwszą ćwierćnutą dygnięciem. **Środki dydaktyczne:** nagranie poloneza w dowolnej aranżacji, wstążki w kolorach barw narodowych

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”.

Legenda o powstaniu państwa polskiego – aktywne słuchanie wiersza.

Nauczyciel prosi, aby dzieci przypomniały (jeżeli znają) historię trzech braci opisaną w legendzie „O powstaniu państwa polskiego”. Dzieci opowiadają jej treść, a jeżeli nie pamiętają, nauczyciel przedstawia jej krótkie streszczenie. Następnie wyciąga arkusz, na którym narysowany jest wóz drabiniasty. Nauczyciel rozpoczyna zabawę od recytacji wierszyka:

*Trzej bracia weseli, odważni,
co zwali się Lech, Czech i Rus,
ojczyznę swą pożegnali,
dobytek ładując na wóz.*

Dzieci będą miały za zadanie rzucić kostką i policzyć oczka (pierwszy ochotnik), podać nazwę przedmiotu rozpoczynającego się głoską „L” (drugi ochotnik) i narysować tyle wymienionych przedmiotów, ile wskazuje liczba oczek (oba ochotnicy). Zabawa może trwać do momentu, w którym wszystkie dzieci będą miały okazję coś narysować na arkuszu, albo do momentu, w którym upłynie wyznaczony czas.

*Każdy w swą poszedł stronę,
więc się dobytkiem dzielili.
Lecz w swej miłości braterskiej,
po wieki trwać ślub złożyli.*

*O Lechu, Czechu i Rusie,
legandy wciąż szepcze wiatr,
historię miłości braterskiej
niosąc – hen – w daleki świat.*

Magdalena Ledwoń

Na zakończenie nauczyciel recytuje pozostałą treść wiersza i prosi dzieci, żeby zastanowiły się, o czym dziś może przypominać ta legenda.

Środki dydaktyczne: kostka do gry, duży arkusz papieru z naszkicowanym drabiniastym wozem, kredki lub flamastry

Wesoła podróż nas trzech – zabawa integracyjna.

Dzieci dzielą się na trzyosobowe zespoły, wcielając się w rolę trzech braci. Nauczyciel odtwarza nagranie poloneza. Dzieci idą krokiem chodzonego w swoich zespołach, ale wykonując kolejne różne czynności, np. trzymając się za ręce, stykając się biodrami, trzymając dłoń na brzuchu osoby znajdującej się obok, trzymając za nos sąsiada idącego po jego prawej stronie. Na pauzę w muzyce dzieci zatrzymują się i szukają sobie nowych partnerów do zespołów.

Środki dydaktyczne: nagranie poloneza w dowolnej aranżacji (z dostępnych źródeł)

Podróż trzech braci – kodowanie.

Nauczyciel rozkłada na dywanie planszę narysowaną na dużym arkuszu papieru, przedstawiającą 25 pól (o wymiarach co najmniej 10x10 cm) w 5 rzędach po 5 pól. W dowolnych miejscach na tej planszy dzieci mogą narysować kilka elementów – góry, łąkę, samotne drzewo, rzekę, jezioro. Nauczyciel wręcza ochotnikowi kartoniki z narysowanymi strzałkami do kodowania, a następnie układa w dowolnym miejscu na planszy kręgiel. Informuje, że jest to Lech, który wędruje w poszukiwaniu odpowiedniego miejsca do zamieszkania. Jeden, wybrany ochotnik koduje trasę,

którą ma pokonać Lech, wykorzystując do tego otrzymane strzałki. Pozostałe dzieci próbują wyznaczyć tę trasę samodzielnie.

Środki dydaktyczne: plansza do kodowania o 25 polach, kredki lub flamastry, kartoniki ze strzałkami, kręgiel

Gnieźniński orzeł biały – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Każde dziecko otrzymuje szarfę i układa ją na dywanie. Będzie to *orle gniazdo*. Dzieci wcielają się w rolę orłów, które siedzą w gniazdach. Ich zadaniem będzie zareagowanie na jednocześnie pojawienie się dwóch sygnałów. Nauczyciel pokazuje na przemian 3 kartoniki (jeden z narysowanym zachodzącym słońcem, drugi z pełnym słońcem i trzeci z księżycem) i wypowiada za każdym razem hasło: *Nadchodzi drużyna Lecha*. Dzieci na sygnał wcielają się w rolę orłów (poruszając się swobodnie po dywanie i wymachując rękoma, niczym skrzydłami), ale podrywają się do lotu wyłącznie wtedy, gdy usłyszą hasło, a na ilustracji zaprezentowany jest symbol zachodzącego słońca. W czasie lotu tworzą duży krąg, wykonują dwa okrążenia po jego obwodzie (niczym splotzone ptaki) i wracają do gniazd.

Środki dydaktyczne: szarfa dla każdego dziecka, kartoniki z ilustracjami przedstawiającymi: słońce, zachodzące słońce i księżyc

Karty aktywności – kokardy narodowe, wskazywanie jednakowych elementów w zbiorze, biało-czerwoni, kolorowanie ilustracji.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 64–65, ołówki, kredki

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 217).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Biały orzeł – grupowa praca plastyczna.

Dzieci wspólnie z nauczycielem wykorzystują dostępny w „Kartach pracy grupowej” szablon białego orła. Nakleją go na duży, czerwony arkusz papieru, np. brystolu. Dzieci wkładają dłoń do białej farby wylanej na talerzyk. Wykonują odciski dłoni symetrycznie względem tułowia orła, formując dwa białe skrzydła, koronę, dziób i szpony kolorują na złoto (żółto). Pracę pozostawiają do wyschnięcia, następnie dekorują nią wspólnie tablicę.

Środki dydaktyczne: Karty pracy grupowej „Nasz orzeł biały”, czerwony arkusz papieru (brystol), klej, nożyczki, biała farba plakatowa, talerzyk

Godło Polski – zabawa w fotobudce.

Nauczyciel przygotowuje wspólnie z dziećmi czerwone tło, np. rozkładając czerwony koc lub kilka arkuszy bibuły na dywanie. Następnie z białej firanki dzieci układają na kocu kształt rozłożonych, orlich skrzydeł (mogą przyozdobić je piórami lub innymi materiałami dekoracyjnymi). Ochotnik zakłada na głowę papierową koronę, a na twarz maseczkę w kształcie dzioba i układa się na dywanie w taki sposób, aby jego ciało tworzyło korpus orła. Nauczyciel może wykonać zdjęcie, a następnie wykorzystać je do stworzenia pamiątkowych pocztówek.

Środki dydaktyczne: czerwony koc lub czerwona bibuła, firanka, białe pióra lub inne materiały dekoracyjne, papierowa korona, maseczka w kształcie dzioba na gumce, aparat fotograficzny

W OGRODZIE

W Gnieźnie – zabawa bieżna.

Lech w miejscu, gdzie spotkał orła, wznosił osadę zwaną Gniezdem. Dzieci będą miały za zadanie podzielić się na trzy równoliczne zespoły. Jeden zespół to mury obronne miasta, drugi to drużyna Lecha, a trzeci to wojowie, którzy chcą zdobyć osadę. Dzieci wyznaczone do roli „osady” stają w kole i trzymają się za ręce. Na sygnał unoszą ręce lub je opuszczają, niczym bramy. Drużyna Lecha spędza czas w osadzie – czyli wewnątrz kręgu. Ale na sygnał podany przez nauczyciela ma za zadanie wyjść poza wyznaczony obszar na polowanie (muszą zebrać rozłożone po całym placu

zabaw krążki ringo). Jednak kolejny sygnał podany przez nauczyciela oznacza, że zbliżają się inni wojowie, którzy chcą dostać się do Gniezna. Drużyna Lecha musi wrócić do kręgu, aby bronić osady. Kto nie zdąży, zostaje złapany w niewolę i odpada z zabawy. Zabawa kończy się, gdy zostaną zebrane wszystkie krążki lub w momencie, gdy wszyscy członkowie Lechowej drużyny trafią do niewoli. Zabawę można powtórzyć kilka razy, aby wszystkie zespoły mogły pełnić kolejno każdą z ról.

Środki dydaktyczne: krążki ringo

Temat 10.5. Biało-czerwone zabawy		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Symbole narodowe – zagadki słowne Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”	– rozpoznaje i nazywa symbole narodowe IV.10 – podaje rozwiązania zagadek słownych IV.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach porannych I.5
II.	Tropimy orła – zabawa rozwijającą umiejętność orientacji w przestrzeni względem własnego ciała Białą na górze, czerwony na dole – zabawa sprawnościowa Duma narodowa – rozmowa o patriotyzmie i uczuciach, które mu towarzyszą Wyprawka – biało-czerwona rozetka, wykonanie ozdoby z papieru Zajęcia muzyczne – „Fryckowe nuty”, zabawy słuchowe	– podąża za instrukcją słowną podaną przez nauczyciela IV.6 – określa kierunki i ustala położenie przedmiotów IV.14 – współpracując z koleżanką lub kolegą, pokonuje tor przeszkód I.5, III.5, III.9 – nazywa emocje towarzyszące byciu Polką/Polakiem II.1, III.2, III.6 – rozpoznaje i nazywa symbole narodowe IV.10 – wykonuje białą-czerwoną rozetkę według instrukcji I.6, IV.11 – rozpoznaje prawą i lewą stronę IV.14 – w skupieniu słucha muzyki IV.7 – wyraża emocje różnymi środkami aktywności muzycznej II.4, IV.7 – wie, kim był F. Chopin
III.	Białą-czerwone fasolki – zabawa matematyczna Flaga – zabawa z reagowaniem na sygnał W ogrodzie: Pamiętamy – zwiedzanie lokalnych miejsc pamięci	– przelicza elementy zbioru, tworzy sumy z wykorzystaniem reprezentacji ikonicznych IV.15 – bierze udział w zabawie ruchowej I.5 – odwiedza miejsca pamięci w swojej miejscowości III.2 – odczuwa przynależność do narodu III.2

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Symbole narodowe – zagadki.

Nauczyciel pyta, jakie są polskie barwy narodowe. Po udzieleniu przez nie odpowiedzi prosi, żeby uważnie posłuchały zagadek, dotyczących innych symboli polskości. Prowadzący recytuje zagadki słowne, a wybrani spośród zgłaszających się ochotników udzielają na nie odpowiedzi. Następnie zastanawiają się, jak można ogólnie nazwać flagę, godło i hymn Polski. Nauczyciel wprowadza pojęcie „symbole narodowe”, prezentując jednocześnie godło i flagę (lub ilustracje przedstawiające te symbole). Wspólnie słuchamy hymnu – w postawie na baczność.

*Na wietrze powiewa,
jest biało-czerwona.
Każdy ją rozpozna,
w mych ojczystych stronach.* (flaga)

*Na czerwonej tarczy
piękny biały ptak.
Ten ptak to jest orzeł,
naszej Polski znak.* (godło)
Magdalena Ledwoń

*Gdy go słyszysz stań na baczność
mój mały kolego.
Choć do marszu mógłby porwać
rytm Mazurka Dąbrowskiego.* (hymn)

Środki dydaktyczne: godło i flaga (lub ich fotografie), nagranie hymnu Polski (z dostępnych źródeł)

Ćwiczenia poranne – zestaw „Podróż po Polsce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Topimy orla – zabawa rozwijająca umiejętność orientacji w przestrzeni.

Nauczyciel prosi dzieci, żeby wymieniły miejsca, w których można zobaczyć orla z godła. Po wysłuchaniu informuje, iż wcześniej ukrył w sali białe i czerwone koperty z fotografiami. Zadaniem dzieci jest odnalezienie wszystkich, ale muszą w tym celu podać za instrukcją słowną podawaną przez nauczyciela. Przedszkolaki po zebraniu wszystkich kopert siadają w kręgu na dywanie. Prowadzący wspólnie z dziećmi otwiera kolejne koperty i wyjmuje zdjęcia (np. pieczęć urzędowa, monety, mundur wojskowy, mundur policyjny, polska bandera na dowolnej jednostce pływającej, godła na budynkach instytucji państwowych, kokarda narodowa). Dzieci nazywają przedstawione miejsca lub przedmioty, na których umieszcza się symbole narodowe.

Środki dydaktyczne: koperty, fotografie przedstawiające pieczęć urzędową, monety, mundur wojskowy, mundur policyjny, polską banderę na dowolnej jednostce pływającej, godła na budynkach instytucji państwowych, kokarda narodowa (lub fotografia)

Biały na górze, czerwony na dole – zabawa sprawnościowa.

Nauczyciel prosi dzieci, żeby na podstawie wzoru opisały wygląd polskiej flagi, ze szczególnym uwzględnieniem ułożenia kolorów względem siebie. Dzieci dobierają się w pary. Każda para otrzymuje wstążkę (połowa par białą, druga połowa czerwoną). Dzieci ustawiają się parami na przemian – raz dwójka z białą, a raz z czerwoną wstążką. Przedszkolaki trzymają wstążki oburącz przed sobą na wysokości bioder. Stojące w pierwszej parze osoby przechodzą na przemian pod czerwoną wstążką lub nad białą, a następnie ustawiają się na końcu rzędów. Zabawa kończy się wtedy, kiedy wszystkie pary pokonają ten tor przeszkód.

Środki dydaktyczne: białe i czerwone wstążki

Wyprawka – biało-czerwona rozetka.

Nauczyciel prezentuje kokardę narodową (lub fotografię) i wyjaśnia, czym jest oraz kiedy i jak można ją nosić.

Ciekawostka: *Kokarda narodowa to jeden z polskich symboli tożsamościowych, opartych na biało-czerwonych barwach. Co ważne, kokardę polską upina się bielą w środku i nosi po lewej stronie. Po wykonaniu rozetek według instrukcji, przypinamy je do ubrań, po lewej stronie.*

Środki dydaktyczne: W „Biało-czerwona rozetka”, nożyczki, klej

Duma narodowa – rozmowa o patriotyzmie i uczuciach, które mu towarzyszą.

Dzieci dzielą się swoimi refleksjami. Przykładowe pytania:

- *Kim jest patriota?*
- *Co czujemy, kiedy jesteśmy dumni?*
- *Czy jesteście dumni z bycia Polakami?*
- *Jak patriota zachowuje się wobec ludzi innych narodowości?*
- *Czy ludzie urodzeni w innych państwach też mają swoją dumę narodową?*

Następnie chętne dzieci kończą następujące zdania: Jestem Polką/Polakiem i jestem dumna/dymny, kiedy.../ cieszę się, kiedy..., smucę się, kiedy...

Zajęcia muzyczne – „Fryckowe nuty” (opis na s. 211).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Biało-czerwone fasolki – zabawa matematyczna.

Do kolejnej zabawy należy wykorzystać zwykłe karty do gry (należy wyjąć z talii wyłącznie karty od asa do piątki, najlepiej w jednym karcianym kolorze). Prowadzący rozkłada na dywanie karty. Dzieci wskazują tę z cyfrą 5 (mogą również przeliczać symbole znajdujące się na kartach). Następnie układają na poszczególnych symbolach tej karty fasolki, w taki sposób, aby było ich tyle samo, co symboli na karcie. Nauczyciel zabiera z karty jedną fasolkę i prosi, aby dzieci wskazały tę kartę, która ma tyle samo symboli, ile fasolek trzyma teraz w ręce. Gdy dzieci ułożą kartę z asem, nauczyciel układa na niej fasolkę. Następnie prosi, żeby wskazały tę kartę, która ma tyle samo symboli, ile fasolek zostało na karcie o wartości 5. Dzieci powinny wskazać kartę z cyfrą 4. Nauczyciel zauważa, że karty z jednym symbolem i czterema symbolami mają razem tyle samo symboli, ile ma karta z 5. W tym celu wskazany ochotnik przenosi fasolki z obu kart, na kartę o wartości 5. Analogicznie można postąpić z kartami o wartościach 2 i 3.

Środki dydaktyczne: karty do gry, fasolki lub inne małe liczmany

Flaga – zabawa z reagowaniem na sygnał.

Nauczyciel przygrywa na tamburynie w różnych wartościach rytmicznych. Dzieci poruszają się zgodnie z rytmem. Na sygnał podany przez nauczyciela wykonują np. podskok (na sygnał – *Biały!*) lub przykucają (na hasło – *Czerwony!*).

Środki dydaktyczne: tamburyn

W OGRODZIE

Pamiętamy – zwiedzanie lokalnych miejsc pamięci.

Organizujemy spacer pod pomnik upamiętniający bohaterów zrywów narodowościowych, grób nieznanego żołnierza lub w inne miejsce o charakterze patriotycznym, które znajduje się w ich miejscowości. Mogą do ubrań przypiąć kokardy narodowe oraz ustawić tam przygotowane kilka dni wcześniej patriotyczne lampiony. W zależności od charakteru miejsca możemy zaśpiewać hymn, zatańczyć poloneza.

Środki dydaktyczne: przygotowane wcześniej kokardy narodowe i patriotyczne lampiony

Zajęcia muzyczne 10. Fryckowe nuty

Opowieść o małym Fryderyku – zabawa słuchowa.

Zajęcia zostały opracowane w formie krótkiej opowieści o Fryderyku Chopinie, którą nauczyciel może według uznania rozbudować z wykorzystaniem utworów i odgłosów. Nauczyciel opowiada historię, przeplatając ją nagraniami odgłosów i muzyki:

Ponad 200 lat temu, w miejscowości Żelazowa Wola, urodził się chłopiec o imieniu Fryderyk. Jego mama grała na fortepianie i śpiewała, zaś tata lubił grać na skrzypcach i na flecie. Małego Frycka od początku otaczała muzyka. Kiedy przyjeżdżał z Warszawy do Żelazowej Woli na wakacje, chętnie bawił się z wiejskimi dziećmi. Biegał z nimi po łąkach, pluskał się w rzeczce i wspinał się na drzewa. Ale najbardziej fascynowała go muzyka: melodie grane przez pastuszkę na piszczałce, dźwięki otaczającej przyrody – śpiew ptaków, szum wiatru, krople deszczu... Czasami mały Fryderyk podkradał się pod okno karczmy i słuchał kapeli przygrywającej do tańca.

odgłosy

Nauczyciel odtwarza z płyty nagrania odgłosów: wiatru, deszczu, fujarki, łąki. Dzieci rozpoznają i nazywają odgłosy. Nauczyciel kontynuuje opowieść:

Fryderyk od najmłodszych lat uczył się grać na fortepianie, a wszystko, co usłyszał, zapamiętywał i próbował odtworzyć na instrumencie. Pierwszy poważny utwór skomponował, będąc niewiele starszym od was. Posłuchajcie!

utwór

Nauczyciel prezentuje nagranie Poloneza B-dur. Dzieci słuchają muzyki w skupieniu, jak podczas koncertu. Prowadzący kontynuuje opowieść przy dźwiękach muzyki:

Kiedy dorósł, wyjechał z Polski i zamieszkał we Francji. Tam koncertował, komponował utwory i doskonalił grę na fortepianie. Ale całe życie tęsknił za ojczyzną, a jego muzyka stała się pamiątką, w którym zamiast słów zapisane są nuty. Dzięki temu cały świat poznał jego muzykę. I wszyscy wiedzą, że Fryderyk Chopin był wielkim polskim kompozytorem.

utwór

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur „Deszczowe”; nr 18 Polonez B-dur „Młodzieńczy”, nr 38–42 odgłosy: łąka, słowik, wiatr, deszcz, fujarka pasterska

utwór

Deszcz – zabawa ilustracyjna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom tekturowe talerze, a następnie odtwarza nagranie. Dzieci stoją w rozsypanie, trzymając oburącz przed sobą talerze (chmurki). Wraz z początkiem muzyki poruszają talerzami w górę, w dół, na boki. Po chwili (ok. 0:30) zaczynają spacerować w różne strony, trzymając talerze nad głowami (parasole).

Wraz z powrotem głównego tematu (ok. 1:07) zatrzymują się i delikatnie stukają w pulsie w talerze (naśladując padający deszcz).

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 Preludium Des-dur „Deszczowe”, papierowe talerze

Deszczowe klasy – zabawa twórcza.

Nauczyciel proponuje, żeby dzieci wcieliły się w rolę kompozytorów i skomponowały utwór pt. „Deszczowe klasy”. Na początku zabawy z pomocą nauczyciela poszukują różnych sposobów wydobywania dźwięków z instrumentów. Grając na bębenkach, zauważają różnice między

uderzeniami całą dłońią, czubkami palców, jednym palcem. Poznają różne sposoby gry na talerzach (np. uderzają drewnianą lub filcową główką pałeczki, końcem pałeczki o brzeg trójkąta). Próbują uderzać pałeczką w tekturę, pałeczką o pałeczkę. Ćwiczą różne sposoby gry, najpierw na trójkątach: pojedyncze uderzenia w dolną krawędź, szybkie uderzanie w rogu trójkąta o dwa boki (tremolo), następnie na dzwonkach: pojedyncze dźwięki, glissando (szybkie potarcie wszystkich płytek po kolei z góry na dół i z dołu do góry). Określają, który sposób gry najbardziej kojarzy im się z padającym jesienią deszczem.

Nauczyciel poleca, by podczas gry dłońią delikatnie uderzały palcami, aby uzyskać „kropelkowy” efekt dźwiękowy. Następnie nauczyciel dzieli dzieci na sześć grup ze względu na rodzaj gry na instrumencie i przyporządkowuje każdej grupie kartkę w innym kolorze, np. czerwoną – dzieciom, które grają na tekturowych talerzach dłońmi, zieloną – dzieciom, które uderzają w talerzyki pałeczkami, niebieską – dzieciom, które grają na dwóch pałeczkach (mogą być metalowe łyżki). Drugi zestaw kartek nauczyciel układa na podłodze jak do gry „w klasy”. Chętne dziecko zostaje kompozytorem. Porusza się po polach, zatrzymuje się, staje każdą stopą na innej kartce, dodatkowo kładzie ręce na kartkach. Wówczas grę na instrumentach rozpoczyna grupa dzieci, której koloru dotknął „kompozytor”. Zabawę należy powtórzyć wiele razy, aby po pierwszych emocjach i nieco chaotycznych próbach dzieci koncentrowały się na słuchaniu muzyki, którą tworzą.

Środki dydaktyczne: tekturowe talerzyki, bębenki, trójkąty, dzwonki diatoniczne, pałeczki, dwa zestawy kartek A4 w sześciu kolorach

ZESTAWY

ĆWICZEŃ GIMNASTYCZNYCH

ZESTAW I: Zaufaj mi

Pomoce: piłki, kocyki, laski gimnastyczne, piłeczki pingpongowe, tamburyn

I.

Dzieci ustawiają się szeregu, stopy złączone, palce stóp podkurczone, ręce ułożone w „skrzydełka”. Nauczyciel wprowadza dzieci do tematu. Mówi o tym, że przy wykonywaniu niektórych ćwiczeń należy zaufać osobie współwiczającej. Wzajemna pomoc i zaufanie są niezbędne do bezpiecznego wykonania ćwiczenia.

Znajdź sobie parę – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali w rytm uderzeń tamburyna, raz wolniej, raz szybciej. Na hasło: *Znajdź sobie parę* – chwytają za ręce dziecko, do którego mają zaufanie, z którym chciałyby ćwiczyć, a następnie ustawiają się parami przed nauczycielem. Na hasło: *Do widzenia*, dzieci oddalają się od siebie i siadają w siadzie skrzyżnym naprzeciwko osoby ze swojej pary.

II.

Przeciąganie liny – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci przysuwają się do osoby ze swojej pary i siadają w siadzie prostym rozkrocznym, tak aby ich stopy stykały się. Podają sobie ręce i na zmianę przeciągają osobę współwiczającą na swoją stronę. Ćwiczenie należy wykonywać powoli, zwracając uwagę na możliwości drugiej osoby wynikające ze stopnia jej rozciągnięcia. Podczas dobrze wykonanego ćwiczenia dzieci nie uginają nóg w kolanach. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, pogłębiając skłon.

W górę, w dół – ćwiczenie rozciągające mięśnie piersiowe.

Dzieci siedzą w siadzie ugiętym, plecami do siebie. Podają sobie wyprostowane ręce. Na hasło: *Ręce w dół* dzieci opuszczają ręce, a na hasło: *Ręce w górę* – podnoszą. Podczas wykonywania ćwiczenia nie zmieniają pozycji wyjściowej. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Po zakończeniu ćwiczenia dzieci odsuwają się od siebie, siadają w siadzie skrzyżnym i oczekują na następne ćwiczenie.

Wybij piłkę – ćwiczenie mięśni grzbietu, karku i mięśni ściągających łopatki.

Na polecenie nauczyciela dzieci z jednej drużyny biorą piłki (najlepiej wielkości piłki siatkowej), a następnie kładą się na brzuchu przodem do osoby współwiczającej i na wyciągniętych rękach unoszą piłki nad podłogę. Dzieci z drugiej drużyny przysuwają się do osoby współwiczającej i siadają w siadzie klęcznym. Na hasło: *Wybij piłkę* – starają się jednym uderzeniem dłoni wybić piłkę z rąk współwiczającego. Po ośmiu próbach następuje zmiana ról. Dzieci liczą, kto zdobył więcej punktów. Dziecko wybijające piłkę stara się nie uderzyć drugiej osoby. Na hasło: *Uwaga*, dzieci odwracają wzrok w kierunku nauczyciela i czekają na informację, która drużyna zabiera piłki.

Podaj mi piłkę – ćwiczenie mięśni brzucha i ćwiczenie stóp.

Dzieci przysuwają się do środka sali, odwracają się do siebie tyłem i kładą się na plecach z ugiętymi nogami. Na sygnał nauczyciela dzieci w leżeniu przewrotnym podają sobie piłki stopami. Podczas ćwiczenia muszą zwracać uwagę, czy trzymają piłkę na odpowiedniej wysokości, tak aby nie uderzyć nią w twarz osoby współwiczającej. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

Jedzie pociąg – ćwiczenia oddechowe i ćwiczenia mięśni grzbietu.

Na polecenie nauczyciela dzieci z drużyny, która jest w posiadaniu piłek, odkładają je na miejsce i biorą po dwie laski. Układają laski wzdłuż, równoległe między sobą, tworząc tor, po którym będzie poruszała się piłeczka pingpongowa, i siadają w klęku podpartym z ugiętymi ramionami.

Dzieci z drugiej drużyny biorą piłeczki do ping-ponga. Na polecenie nauczyciela dzieci pochyłają się i dmuchają do siebie piłeczkę, tak aby nie wyleciała z torów. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Nauczyciel wyznacza drużynę, która odkłada piłeczki na miejsce i przynosi po jednym kocyku.

Zaprzęgi – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Ćwiczenie to wykonują pary po kolei, wzdłuż sali. Jedno dziecko to „woźnica” – w leżeniu przodem na kocyku trzyma dwie laski z wyciągniętymi przed siebie rękami. Drugie dziecko to „konik” – staje tyłem do leżącego, trzymając w dłoniach końce lasek. Na hasło: *Jadą zaprzęgi* dzieci rozpoczynają ćwiczenie. Ruch „konika” powinien być płynny, zaś „woźnica” musi pamiętać o bardzo mocnym trzymaniu „lejców” (lasek), tak, aby ćwiczenie było dla obojga bezpieczne.

Po wykonaniu ćwiczenia przez wszystkie pary dzieci zamieniają się rolami.

Po zakończeniu ćwiczenia nauczyciel informuje, która drużyna odkłada kocyki. Pozostałe dzieci odkładają po jednej lasce i wracają na swoje miejsca.

Położ laskę na dłoniach – ćwiczenie elongacyjne.

Dzieci z jednej drużyny siedzą w siadzie skrzyżnym, trzymając w dłoniach laski gimnastyczne.

Dzieci z drugiej drużyny stoją przed nimi, trzymając dłonie nad głową osoby współćwiczącej na takiej wysokości, aby siedzące dziecko, chcąc położyć na nich laskę, musiało maksymalnie wyciągnąć się w górę. Na hasło: *Położ laskę* siedzące dzieci, wyciągając się w górę, próbują położyć laskę na dłoniach osoby współćwiczącej. Na hasło: *Odpocznij* dzieci wracają do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie wykonuje cztery razy jedno i drugie dziecko.

Omiń szczebelek – ćwiczenie z czworakowaniem.

Na polecenie nauczyciela dzieci z wybranej drużyny rozkładają laski równolegle wzdłuż sali, w odstępach około 50 cm jedna od drugiej. Na sygnał nauczyciela dzieci najpierw z jednej, a następnie z drugiej drużyny pokonują trasę na czworakach, starając się nie dotknąć do żadnej laski. Ćwiczenie wykonuje raz jedna, raz druga drużyna.

Krok i przysiad – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Podobnie jak w poprzednim ćwiczeniu, dzieci najpierw z jednej, potem drugiej drużyny pokonują całą trasę, wykonując krok do przodu z ominięciem laski i przysiad z rękami wyciągniętymi przed siebie. Podczas wykonywania ćwiczenia należy zwracać uwagę na prawidłową postawę ciała. Ćwiczenia wykonuje raz jedna, raz druga drużyna.

III.

Marsz – ćwiczenie uspokajające.

Na polecenie nauczyciela pary wstają, podnoszą laski i maszerują dookoła sali, trzymając je między sobą. Na sygnał dzieci ustawiają się parami przed nauczycielem i maszerują w miejscu, następnie nauczyciel przechodzi środkiem i zbiera laski.

ZESTAW II: Wielki wyścig

Pomoce: ławeczki gimnastyczne, obręcze w dwóch kolorach, zielony i czerwony krążek, dwie piłeczki pingpongowe, kocyki, duże drewniane klocki, kreda, dwa pachotki

I.

Zbiórka, ustawienie w szeregu, stopy złączone, palce podkurczone, ręce ułożone w „skrzydełka”. Nauczyciel wprowadza dzieci do tematu, mówi o tym, że w życiu wszystko jest podporządkowane jakimś przepisom, do których należy się stosować. Tak jest na przykład z przepisami ruchu drogowego i z zasadami funkcjonowania w grupie. Proponuje dzieciom wielki wyścig, czyli zabawę, w której należy ściśle przestrzegać ustalonych zasad.

Czerwone – stój, zielone – jedź – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom obręcze; połowie grupy w czerwonym, drugiej połowie w zielonym kolorze. Uniesiony w górę przez nauczyciela krążek w kolorze zielonym oznacza: *Jedź*, wówczas dzieci trzymają przed sobą obręcze jak kierownice i biegają po sali, naśladując jadące samochody. Uważnie śledzą zmieniające się światło. Uniesiony krążek czerwony informuje kierowców, że muszą się zatrzymać. Ćwiczenie powtarzamy cztery razy. Na polecenie nauczyciela w jednym rzędzie ustawiają się dzieci mające zielone, w drugim czerwone obręcze. Automatycznie zostają podzielone na dwie drużyny, które będą ze sobą rywalizowały w wyścigach.

II.

Nauczyciel rysuje kredą lub oznacza w inny sposób linię startową. Dzieci siadają w siadzie skrzyżnym, jedno za drugim. Pierwsze dzieci w rzędach zostają kapitanami drużyny i otrzymują oznaczające ich szarfy. Nauczyciel objaśnia reguły zabawy, ustala, że zwycięska drużyna po każdej konkurencji otrzyma klocek, z którego kapitan będzie budował wieżę. Zwycięży drużyna, której wieża po wszystkich konkurencjach będzie najwyższa.

Toczenie obręczy – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Na końcu wyznaczonej do konkurencji trasy nauczyciel ustawia koszyki na obręcze. Na hasło: *Start* zawodnicy z obu drużyn rozpoczynają ćwiczenie polegające na toczeniu obręczy w kierunku mety. Po wrzuceniu obręczy do koszyka zawodnik po zewnętrznej stronie sali biegnie w kierunku swojej drużyny. Klepięcie w rękę osoby siedzącej na początku jest znakiem do rozpoczęcia przez nią konkurencji. Dziecko, które wykonało zadanie, siada na końcu swojej drużyny.

Na czworakach po kładce – ćwiczenie równoważne z czworakowaniem.

Nauczyciel przed każdą z drużyn wzdłuż sali ustawia ławkę gimnastyczną, a na końcu wyznaczonej trasy stawia pachotek. Na hasło: *Start* pierwsi zawodnicy z obu drużyn na czworakach przechodzą po ławce, następnie okrążają pachotek, biegną w stronę swojej drużyny, klepią w rękę następnego zawodnika i wracają na koniec kolejki.

Z jednej strony na drugą – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Nauczyciel odwraca ławki. Na hasło: *Start* zawodnicy, trzymając oburącz ławkę, przekazują obunóż z jednej strony ławki na drugą, następnie okrążają pachotek i biegną w stronę swojej drużyny, postępując dokładnie jak w poprzednim ćwiczeniu. Tylko klepięcie w rękę osoby z drużyny pozwala kontynuować konkurencję następnemu zawodnikowi.

Ślalom – ćwiczenie mięśni grzbietu.

Na hasło: *Start* zawodnicy w leżeniu przodem przeczołgują się między otworami w ławce, okrążają pachotek i wracają na miejsce.

Przejdź po kładce – ćwiczenie równoważne.

Na końcu trasy nauczyciel ustawia kosz z kocykami. Na hasło: *Start* rozpoczyna konkurencję. Dzieci przechodzą po równoważni, mają proste plecy i ręce rozłożone na boki. To pomaga im

zachować równowagę. Po przejściu okrążają pachotę, zabierają jeden kocyk i biegną w stronę swojej drużyny.

Nauczyciel każdej drużynie dostawia równolegle drugą ławkę, w odległości około 50 cm jedna od drugiej. Na końcu trasy wyścigu ustawia pojemniki na piłeczki.

Piłka w tunelu – ćwiczenie oddechowe i ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci siadają w siadzie klęcznym na kocykach, kolana złączone, pośladki oparte na piętach.

Nauczyciel rozdaje każdemu zawodnikowi piłeczkę pingpongową. Na hasło nauczyciela dzieci rozpoczynają konkurencję. Przesuwają się na kocyku między dwoma ławkami, uginając ręce w łokciach, pochylają się do przodu i dmuchają piłeczkę, która turla się w tunelu ograniczonym dwoma ławkami. Po pokonaniu tunelu wrzucają piłeczkę do pojemnika, okrążają pachotę i najszybciej jak potrafią, odpychając się rękami, jadą na kocu w stronę swojej drużyny. Po klepnięciu w rękę osoby z drużyny wstają, wrzucają kocyki do koszyka, wracają na koniec kolejki i siadają w siadzie skrzyżnym.

Raz tu, raz tam – ćwiczenie stóp.

Nauczyciel pozostawia drużynom po jednej ławce. Kapitanowie drużyn rozdają zawodnikom po jednym woreczku. Na hasło: *Start* dzieci, trzymając woreczki palcami jednej stopy, przechodzą raz na jedną, raz na drugą stronę ławki, starając się nie zgubić woreczków. Po przejściu przez ławkę biorą woreczki w ręce, okrążają pachotę, klepią w rękę oczekującego na start zawodnika i siadają na końcu kolejki w siadzie skrzyżnym.

Nauczyciel ogłasza zwycięstwo szybszej drużyny. Jednocześnie informuje, że czasem nie szybkość, a dokładność i precyzja wykonania ćwiczenia decydują o zwycięstwie. Następnie proponuje kolejne ćwiczenie.

III.

Nauczyciel odwraca ławki, a za ławkami ustawia kosze na woreczki.

Nie zgub woreczka – ćwiczenie uspokajające.

Na sygnał startowy dzieci z woreczkami na głowie przechodzą po ławce. Po dojściu do końca, wykonując skłon głowy w przód, zrzucają woreczki do kosza, schodzą i siadają za linią mety.

Moment, w którym zawodnik usiadzie, jest sygnałem do rozpoczęcia konkurencji przez następne dziecko. W tej konkurencji decyduje precyzja wykonania ćwiczenia. Jeśli podczas wykonywania zadania dziecko zgubi woreczek, kontynuuje zadanie bez niego. O zwycięstwie drużyny decyduje jednak liczba woreczków w koszyku.

Po zakończeniu konkurencji i przeliczeniu woreczków nauczyciel ogłasza zwycięstwo. Dzieci z obu drużyn podają sobie ręce i dziękują za wspólną zabawę.

ZESTAW III: Ćwiczenia ogólnorozwojowe

Pomoce: 2 ławeczki, woreczki, tamburyn

I.

Zbiórka, ustawienie w szeregu, stopy złączone, palce podkurczone, plecy wyprostowane, ręce ułożone „w skrzydełka”. Nauczyciel zapoznaje dzieci z nadrzędnym celem zajęć, apeluje o dokładne wykonywanie ćwiczeń w celu maksymalnego zwiększenia ich efektywności. Następnie ustawia na sali ławeczki.

Znajdź sobie parę – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają na palcach w rytm uderzeń tamburyna, na hasło: *Znajdź sobie parę* dobierają się parami, za pierwszym razem chłopiec z chłopcem, dziewczynka z dziewczynką, za drugim razem chłopiec z dziewczynką, za trzecim razem dzieci tworzą pary z ulubioną osobą, z którą chcą ćwiczyć, i ustawiają się parami przed nauczycielem. Na hasło: *Nawlekamy koraliki* pary, naśladując czynność nawlekania koralików, idą wzdłuż stojących na środku sali ławeczek gimnastycznych, tak aby jedno dziecko znalazło się po jednej, a drugie po przeciwnej stronie ławki. Na hasło: *Do widzenia* dzieci rozdzielają się i siadają w siadzie skrzyżnym po przeciwnych stronach sali.

II.

Nauczyciel poleca, aby dzieci z jednej drużyny wzięły woreczek i wróciły na swoje miejsce. Przed rozpoczęciem każdego ćwiczenia wybrana przez nauczyciela para demonstruje prawidłowe wykonanie ćwiczenia.

Witaj, kolego – ćwiczenie wyprostne.

Dzieci stoją przy ławce, naprzeciwko osoby ze swojej pary. Jedno dziecko kładzie na głowie woreczek, robi skłon głową, tak aby woreczek spadł na drugą stronę ławki i mówi: *Witam*. Osoba współćwicząca podnosi woreczek stopą, bierze go do ręki, kładzie na głowie i wykonuje to samo ćwiczenie (10 powtórzeń). Na hasło: *Uwaga!* dzieci przerywają ćwiczenie i spoglądają w stronę nauczyciela, bo ten określa, która drużyna zabiera przybór. Na hasło: *Do widzenia*, dzieci wracają na swoje miejsca i siadają w siadzie skrzyżnym. Dzieci, które mają woreczki, chowają je do „kieszonki” utworzonej przez skrzyżowane nogi.

Prawa noga mówi tak, lewa mówi nie – ćwiczenie mięśni stóp.

Dzieci stoją przy ławce, naprzeciwko siebie. Jedno dziecko prawą stopą zdejmując woreczek leżący na ławce, mówiąc: *Nie będziesz tu worku leżał*. Lewą stopą kładzie worek, mówiąc: *A właśnie, że będzie*. Następnie to samo ćwiczenie wykonuje drugie dziecko (5 powtórzeń każde dziecko). Na hasło: *Do widzenia* dzieci oddalają się od osoby ze swojej pary i siadają po przeciwnych stronach ławki.

Kto dalej rzuci? – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci, przysunięte do ławeczki, siedzą w siadzie skulnym naprzeciwko osoby ze swojej pary. Na hasło: *Kto dalej rzuci?* przerzucają stopami woreczek na stronę współćwiczącego (10 powtórzeń). Na hasło: *Do widzenia* siadają naprzeciwko siebie po przeciwnych stronach ławki.

Rzuc do mnie – ćwiczenie mięśni grzbietu.

Dzieci leżą przodem, naprzeciwko osoby ze swojej pary, w odległości około 1 m od ławeczki. Odrzucając klatkę piersiową od podłogi, oburącz przerzucają woreczek na stronę współćwiczącego (10 powtórzeń).

Nie chcę woreczka! – ćwiczenie mięśni stóp.

Dzieci stoją naprzeciwko osoby ze swojej pary w odległości około 1 m od ławeczki. Na przemian – raz prawą, raz lewą stopą – przerzucają woreczek na stronę współćwiczącego (10 powtórzeń).

Przesyłka – ćwiczenie mięśni stóp, ćwiczenie mięśni brzucha.

Jedno dziecko siada w siadzie skulnym przysunięte do ławki. Drugie leży tyłem z ugiętymi w kolanach nogami po przeciwnej stronie ławki, głowa po stronie ławki. Na hasło: *Przesyłka* leżące dziecko chwyta stopami woreczek i, wykonując leżenie przewrotne, kładzie woreczek na ławce, a następnie siada w siadzie skulnym przodem do ławki. Drugie dziecko stopami odbiera przesyłkę, obraca się, kładzie się na plecach i powtarza ćwiczenie wykonane przez współćwiczącego (10 powtórzeń).

Wizyta, rewizyta – ćwiczenie równowagi i mięśni stóp.

Jedno dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym jak najdalej od ławki, drugie dziecko staje, wkłada woreczek między palce stopy i idzie z wizytą do koleżanki lub kolegi, po drodze pokonując ławkę. Stara się nie zgubić po drodze woreczka (prezentu dla przyjaciela). Po dojściu do koleżanki lub kolegi wręcza prezent – woreczek i wraca na swoje miejsce. Współćwiczący wykonuje to samo ćwiczenie, wybierając się z rewizytą (2 powtórzenia – każde dziecko, raz lewą, raz prawą stopą). Nauczyciel odwraca ławeczkę.

Przeprawa – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z jednej drużyny leżą przodem, twarzami zwróconymi w stronę ławki. Dzieci z drugiej drużyny siedzą w siadzie skrzyżnym ze „skrzydełkami” po przeciwległej stronie ławki. Na sygnał rozpoczynający ćwiczenie leżące dzieci czołgają się w stronę ławki. Popychając przed sobą worek, przeczołgują się pod ławką i zacierają w stronę współćwiczącego. Oddają worek koleżance lub koledze i biegiem, przeskakując ławkę, wracają na swoje miejsce i siadają w siadzie skrzyżnym ze „skrzydełkami” (2 powtórzenia – jedno i drugie dziecko).

III.

Nie zgub woreczka – ćwiczenia uspokajające i oddechowe.

Dzieci z jednej drużyny stoją z woreczkiem na głowie, plecy wyprostowane, ścignięte łopatki. Dzieci z drugiej drużyny siedzą w siadzie skrzyżnym po przeciwległej stronie ławki. Dzieci z woreczkiem na głowie idą powoli w stronę współćwiczącego, omijając ławkę, starają się nie zgubić po drodze worka. W tym czasie dzieci z drugiej drużyny unoszą ręce i robią głęboki wdech nosem. Opuszczając ręce, wypuszczają powietrze. Po otrzymaniu od koleżanki lub kolegi woreczka rozpoczynają ćwiczenie (3 powtórzenia – jedno i drugie dziecko).

ZESTAW IV: Mieszkańcy lasu

Pomoce: 2 kocyki, 2 piórka, 2 piłki, 2 woreczki, 2 ławeczki gimnastyczne, 2 kosze, marchewki i jabłka

I.

Nauczyciel wprowadza dzieci do tematu. Nawiązując do zdrowego żywienia, przypomina powiedzenie „W zdrowym ciele, zdrowy duch” i zachęca do ćwiczeń. Dzieli dzieci na dwie drużyny, które będą ze sobą rywalizować. Ustala linie startu i mety. Drużyny siadają w rzędach za linią startu. Nauczyciel siada za linią mety. Po stronie jednej i drugiej drużyny ustawia kosz na punkty. Każdą konkurencję wykonują parami zawodnicy rywalizujących drużyn. Zwycięskie dziecko, które pierwsze zakończyło konkurencję i dobiegło do nauczyciela, na konto drużyny zdobywa marchewkę. Po każdej konkurencji nauczyciel przelicza marchewki, a zwycięskiej drużynie przyznaje dorodne jabłko.

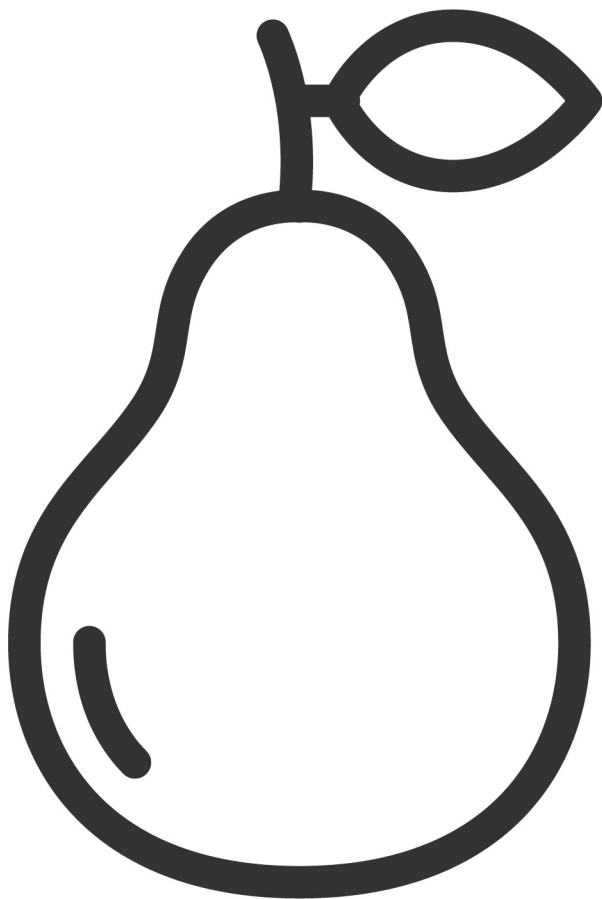
II.

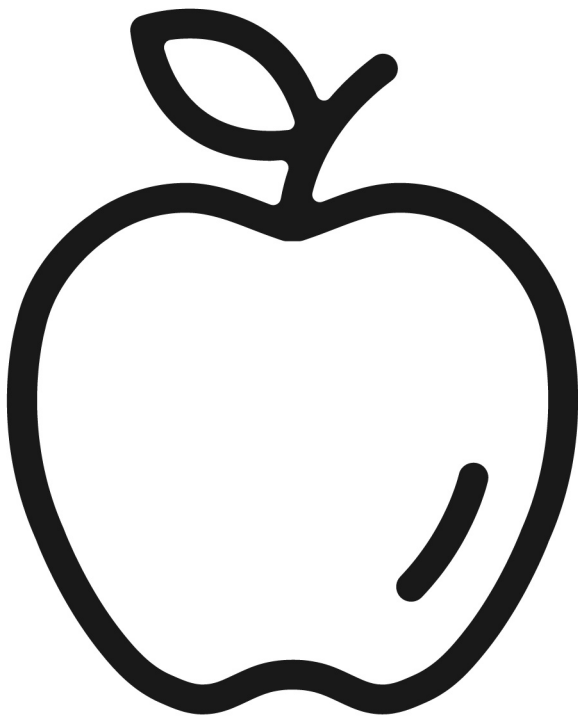
Konkurencje (po każdej konkurencji stosujemy ćwiczenie oddechowe, np. głęboki wdech nosem z jednoczesnym uniesieniem rąk i wydech ustami z opuszczeniem rąk):

- przejście po ławce z woreczkiem na głowie,
- przejście na czworakach po ławce – dzieci, trzymając się rękoma za krawędzie ławki, przechodzą po niej na czworakach, następnie biegną do mety, klepią w dłoń nauczyciela i wracają do swojej drużyny. Nauczyciel ogłasza zwycięzcę, wkłada do koszyka zwycięskiej drużyny marchewkę. Na koniec konkurencji przyznaje zwycięskie jabłko,
- przejazd na brzuchu na kocyku po ławeczce,
- przejście po równoważni (może być odwrócona ławka),
- przeczołgiwanie się pod odwróconą ławeczką
- „wyścig raków” – dzieci w podporze tyłem jak najszybciej próbują dojść do mety,
- ślizg na kocyku w siadzie kłęcnym z dmuchaniem piórka,
- czworakowanie z dłońmi opartymi na złożonym kocyku,
- przejazd w siadzie skulnym na kocyku z rzucaniem stopami woreczka,
- czworakowanie z toczeniem piłki głową.

III.

Po zakończeniu wszystkich konkurencji nauczyciel przelicza marchewki i ogłasza zwycięską drużynę. Stwierdza, że odniosła ona zwycięstwo dzięki właściwemu, zdrowemu odżywianiu się. Następnie nauczyciel kroi umyte wcześniej owoce i częstuje nimi obie drużyny.

NOTATKI

NOTATKI

dlanauczyciela.pl

Portal zapewniający wsparcie na wszystkich etapach pracy dydaktycznej. Niezbędne narzędzia i materiały dostępne są w jednym miejscu – możesz z nich skorzystać w dowolnej sytuacji i na różnych urządzeniach.

Znajdziesz tu m.in.:

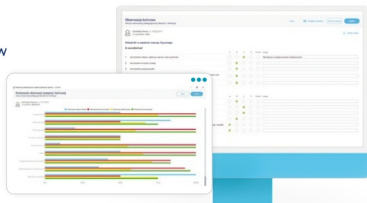
- plany pracy i scenariusze zajęć
- multibooki
- Multitekę, czyli plansze interaktywne w wersji polskiej i angielskiej
- materiały do obserwacji i diagnozy
- filmotekę
- poradniki z cyklu „Biblioteka Nauczyciela”

Obserwacja i badanie gotowości szkolnej

Karty, arkusze obserwacji i badania gotowości szkolnej oraz aplikacja to spójny pomysł na to, jak szybko, rzetelnie i trafnie rozpoznać indywidualny poziom rozwoju dziecka we wszystkich obszarach: fizycznym, emocjonalnym, społecznym i poznawczym.

Aplikacja po wprowadzeniu wyników znacznie przyspiesza czas opracowywania wniosków i wskazań do dalszej pracy.

Nowa Era Sp. z o.o.

www.nowaera.pl

nowaera@nowaera.pl

Centrum Kontaktu: 58 721 48 00

ISBN 978-83-267-4972-8

